

This book belongs to
THE CAMPBELL COLLECTION
purchased with the aid of
The MacDonald-Stewart Foundation
and
The Canada Council

CAMPBELL
COLLECTION

HESIODI CARMINA

RECENSUIT

ALOISIUS RZACH

EDITIO ALTERA

ACCEDIT CERTAMEN QUOD DICITUR HOMERI ET HESIODI

MCMVIII

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

HERIODEI GABRIELI

HERIODEI

HERIODEI GABRIELI
HERIODEI GABRIELI
HERIODEI GABRIELI
HERIODEI GABRIELI
HERIODEI GABRIELI

HERIODEI GABRIELI

HERIODEI

HERIODEI

PRAEFATIO

De Hesiodi codicibus aliisque subsidiis quibus in constituendis poetae verbis usus sum cum in praefatione editionis maioris, quam ante hos sex annos publici iuris feci fusius exposuerim, hoc loco ea tantum repetam quae de libris papyrorumque fragmentis praestantissimis dicenda esse arbitror. Quorum autem interest, ut tota recensiois fundamenta accuratius cognoscant, quaestiones meas aliorumque in quibus his de rebus plenius actum est inspiciant: quas in praefatione illa numeratas invenient.

Atque Theogoniae quidem librorum qui integrum carmen servarunt optimus est Laurentianus XXXII 16, melioris codicum classis (Ω) quasi dux et signifer. Neque tamen alterum genus (Ψ), quamvis contextum aliquanto deteriorem exhibeat, omnino neglegendum est. Item e reliquiis codicis Athoi (nunc Parisini suppl. graec. 663) aliquid ad carmen emendandum conferri potuit. Eximias vero quasdam lectiones laciniae papyrorum Parisinae (suppl. graec. 1099) et Vindobonensis (Raineri archiducis, nunc bibl. caes. L. P. 21—29) suppeditant: adde minutiora fragmenta papyri Londinensis (CLIX), quae in museo Britannico asservatur.

Inter Operum codices medio aevo exaratos primum locum obtinent Parisinus 2771 et Laurentianus XXXI 39, quorum uterque cetera sui generis exempla et vetustate

et auctoritate longe superat. Carminis formam qualem illi praebeant ex uno eodemque fonte ortam per duas librorum classes ($\Omega \Psi$) propagatam esse constat: contra grammatici cuiusdam Byzantini recensionem tertio genere (Φ) contineri persuasum habeo: cuius testis princeps est cod. Messanius (bibl. universitatis 'praeexistens' 11). Reliqua quae extant trium classium ($\Omega \Psi \Phi$) germina recentiora libris secundariis adnumeranda sunt. Papyrorum ope aliquot versus feliciter emendari potuerunt: nam ut omittam frustula verisuum 199—204, 241—246, quae nuper in papyro Berolinensi 7784 oblata ne unam quidem lectionem speciosiore complectuntur, eximia quam supra dixi papyrus Vindobonensis permagni ducenda est; accedit alia lacinia nunc Genavensis (pap. 94) ad narrationem de heroum genere accuratius aestimandam utilis.

Scuti codicum meliorum duo genera ($\Omega \Psi$) statui: quorum primarios Ambrosianum C 222 inf. et Laurentianum XXXII 16 esse probavi. Neque praetermittamus duo carminis fragmenta ex Athone monte oriunda, quae nunc in cod. Parisino (supplem. graec. 663), cuius iam mentionem feci, collecta inveniuntur. Ad Scuti reliquias quae iam prius ex optima papyro Vindobonensi (Raineri archiducis) innotuerant, accessit lacinia Oxyrhynchi reperta (pap. 689), qua carmen extremum continetur. Praeterea excerptum quoddam (v. 207 sqq.) post Homeri versus Σ 596—608 in papyro Berolinensi 9774 oblatum est.

Fragmentorum seriem novis Catalogi partibus auctam inuenies, quae in papyris Berolinensibus leguntur. In quo genere summae virtutis esse videtur pap. 10560, qua narratio de procis Helenae Fragm. 94 incohata absolvitur: altera pars admodum insignis ad Iovem pertinet, qui consilium capit humani generis abolendi. Ex aliis frustis (pap. 9777 et 7497) haud contemnendis nonnulla de fabulis Meleagri et Bellerophontis cognovimus. Quae

cuncta in editione principe a Schubartio et Wilamowitzio egregie curata foras data sunt (Berlin. Klassikertext. V 1, 22 sqq.). Maximo mihi usui fuisse fateor, quod W. Schubart, vir doctissimus, papyros illas Berolinenses, et imprimis pap. 10560 adeo detritam, ut minor tantum pars eius photographice describi posset, mea causa post Crönertum denuo inspexit: unde factum est ut lectiones quasdam dubias controversasque facilius perpendere possem. Cuius speciosae voluntatis ei gratias ago quam maximas. Aliud carminis de Bellerophonte frustum, quod e thesauris Oxyrhynchi effossis Grenfell et Hunt ediderunt (pap. Oxyrhynch. 421), in fragmentis dubiis collocandum censi.

Ceterum me in retractato hoc volumine ut testimonia observationesque veterum ita quaestiones recentiorum eadem qua antea diligentia in meam rem convertisse non est quod commemorem. De orthographia id unum moneam me ut rectiorem scribendi rationem vel invitis libris restituerem operam dedisse; *v* quod dicunt paragogicum ante voces olim digammo initiali instructas omisi.

Certamen Homeri et Hesiodi brevioris commentario critico ornatum in calce editionis adicere haud incommodum visum est.

Scr. Pragae Idibus Aprilibus MCMVIII

INDEX

	pag
Theogonia	1
Opera et Dies	51
Scutum	97
Fragmenta	129
Catalogus. Ehoiae	131
Magnae Ehoiae	182
Ceycis Nuptiae	187
Melampodia	189
Chironis Praecepta	194
Opera Magna	196
Dactyli Idaei	197
Astronomia	198
Aegimius	201
Incertae Sedis Fragmenta	204
Fragmenta Dubia	215
Fragmenta Falsa	224
Homeri et Hesiodi Certamen	231
Index Nominum	252

ΘΕΟΓΟΝΙΑ

NOTAE LIBRORUM

- A = papyrus Parisina bibl. publicae ('nationalis') 'supplem. graec. 1099' saec. IV—V
B = lacinia papyri Londinensis musei Britannici CLIX saec. fere IV
R = fragmenta papyri Raineri archiducis Austriae nunc bibl. caesareae Vindobonensis L. P. 21—29 saec. IV
C = fragmenta quae extant in codice Parisino bibl. publicae ('nationalis') 'supplem. graec. 663' saec. XII
D = cod. Florentinus bibl. Laurentianae XXXII 16 saec. XIII (1281)
E = cod. Florentinus bibl. Laurentianae conv. suppress. 158 saec. XIV
F = cod. Parisinus bibl. publicae ('nationalis') 2833 saec. XV
G = cod. Romanus bibl. Vaticanae 915 saec. XIV
H = cod. Parisinus bibl. publicae ('nationalis') 2772 saec. XIV
I = cod. Florentinus bibl. Laurentianae XXXI 32 saec. XV
K = cod. Venetus bibl. Marcianae IX 6 saec. XIV
L = cod. Parisinus bibl. publicae ('nationalis') 2708 saec. XV

Ex his adnumerandi sunt

- classis Ω { generi a (Ωa) codices CD
 { generi b (Ωb) codices EF
 { generi c (Ωc) codices GHI
classi Ψ codices KL

Libri contaminati

1. recensiois x:

- cod. Romanus bibl. Casanatensis 356 saec. XIV
cod. Romanus bibl. Vaticanae 1392 saec. XV
cod. Florentinus bibl. Laurentianae LXXXXI sup. 10 saec. XV

2. recensiois t (Triclinii):

- cod. Venetus bibl. Marcianae 464 saec. XIV (1316—1320)
eiusque satellites

Μουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' αἰεΐδειν,
 αἶθ' Ἑλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζαθέον τε
 καὶ τε περὶ κρήνην ἰοειδέα πόσσ' ἀπαλοῖσιν
 ὄρχευνται καὶ βωμὸν ἔρισθενέος Κρονίωνος.

καὶ τε λοεσβάμεναι τέρενα χρῶα Περιμησσοῖο 5
 ἢ Ἴππου κρήνης ἢ Ὀλμειοῦ ζαθέιο
 ἀκροτάτῳ Ἑλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήσαντο
 καλοῦς, ἱμερόεντας· ἐπερωσάντο δὲ ποσσίν.
 ἔνθεν ἀπορνούμεναι, κεκαλυμμέναι ἡέρι πολλῇ,
 ἐννύχια στεῖχον περικαλλέα ὄσσαν λείσαι, 10
 ὑμνεῦσαι Δία τ' αἰγίοχον καὶ πότνιαν Ἥρην
 Ἀργεῖην, χρυσέοισι πεδίλοις ἐμβεβαυῖαν,
 κούρην τ' αἰγίοχοιο Διὸς γλανκῶπιν Ἀθήνην
 Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν
 ἠδὲ Ποσειδάωνα γαιήοχον, ἐννοσίγαιον, 15
 καὶ Θέμιν αἰδοίην ἐλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην
 Ἥβην τε χρυσοστέφανον καλήν τε Διώνην
 Δητώ τ' Ἰαπετόν τε ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην

3 ἀμφὶ περὶ ex Hom. B 305 Priscianus Inst. XIV 34 5 παρ-
 νησοῖο D, Τερμησσοῖο Zenodotus Ωbc 6 ὀλμειοῦ D 9 πολλῶ
 DΩbG, e corr. I 15 γειήοχον D 17 Ἥρην Plutarchus Mor.
 747f 18 sq. inverso ordine D 18 eiecit Paley ἀγκυλόμητιν
 (ι in ras.) I, ἀγκυλομήτην D Aristidis XXVIII 20 codd. aliquot

Ἡὼ τ' Ἡέλιόν τε μέγαν λαμπράν τε Σελήνην
 Γαϊάν τ' Ὠκεανόν τε μέγαν καὶ Νύκτα μέλαιναν 20
 ἄλλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἑόντων.
 αἶ νύ ποθ' Ἡσιόδου καλὴν ἐδίδαξαν ἀοιδὴν,
 ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἑλικῶνος ὑπο ζαθέοιο.
 τόνδε δέ με πρώτιστα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπον,
 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο 25

ποιμένες ἄγραυλοι, κάκ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον,
 ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
 ἴδμεν δ', εὖτ' ἐθέλωμεν, ἀληθέα γηρύσασθαι.

ὥς ἔφασαν κοῦραι μεγάλου Διὸς ἀρτιπέπαια
 καὶ μοι σκῆπτρον ἔδον δάφνης ἐριθηλέος ὕζου 30
 δρέψασαι θηητόν· ἐνέπνευσαν δέ μ' ἀοιδὴν
 θέσπιν, ἵνα κλείοιμι τὰ τ' ἐσόμενα πρό τ' ἑόντα.
 καὶ μ' ἐκέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γένος αἰὲν ἑόντων,
 σφᾶς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἰὲν ἀείδειν.
 ἀλλὰ τί ἤ μοι ταῦτα περὶ δρυῖν ἢ περὶ πέτρην; 35

Τύνη, Μουσάων ἀρχόμεθα, ταὶ Διὶ πατρὶ
 ὑμνεῦσαι τέρπουσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
 εἰρεῦσαι τὰ τ' ἑόντα τὰ τ' ἐσόμενα πρό τ' ἑόντα,

19 om. E post 26 Apollonius Rhod. quaedam videtur desiderasse 27 ἴδμεν Athenagoras lib. pro Christ. 24 28 γηρύσασθαι K, μυθήσασθαι superscr. γρ. γηρύσασθαι L, γρ. γηρύσασθαι schol.; μυθήσασθαι Ω (superscr. γηρύσασθαι m. al. E) 29 μοῦσαι ΗΙ, γρ. κοῦραι m. al. marg. I, κείναι Ωb 30 ἔδων Ψ 31 δρέψασαι Ψ, δρεψάμεναι Tzetzes Vit. Hes., δρέψασθαι Ω schol. Aristides XXVIII 23 K., θρέψασαι Nicephorus Gregoras in Synes. p. 373 D P., Nicephorus Chumnus Anecd. Gr. III 385 Boiss. μ' ἀοιδὴν scripsi, μοι ἀοιδὴν Aristidis cod. U, φῶδὴν Lucianus diss. c. Hes. 1, μοι αὐδὴν libri et Aristidis codd. (praeter U) 32 θέσπιν ex Hom. α 328 θ 498 Goettling, θεσπέσιον Lucianus, θεσπεσίην Aristides, θείην libri 33 με κέλονθ' Ωbc 34 τε om. Ωb, με D ὕστατον ex ὕστερον rest. D, ὕστερον ΩbcΨ 37 ἐντὸς] αἰὲν GHΨ

φωνῇ ὀμηρεῦσαι· τῶν δ' ἀκάματος ῥέει αὐδὴ
 ἐκ στομάτων ἠδεῖα· γελᾷ δέ τε δῶματα πατρὸς 40
 Ζηνὸς ἐριγδούποιο θεᾶν ὀπι λειριοέσση
 σκιδναμένη· ἠχεῖ δὲ κάρη νιφόντος Ὀλύμπου
 δώματά τ' ἀθανάτων. αἰ δ' ἄμβροτον ὕσσαν ἰεῖσαι
 θεῶν γένος αἰδοῖον πρῶτον κλείουσιν ἀοιδῆ
 ἐξ ἀρχῆς, οὓς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ἔτικτεν, 45
 οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοί, δωτῆρες ἑάων.
 δεῦτερον αὐτε Ζῆνα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 ἀρχόμεναί θ' ὑμνεῦσι θεαὶ † λήγουσαι τ' ἀοιδῆς,
 ὅσσον φέρτατός ἐστι θεῶν κράτει τε μέγιστος.
 αὐτίς δ' ἀνθρώπων τε γένος κρατερῶν τε Γιγάντων 50
 ὑμνεῦσαι τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου
 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
 τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγεῖσα
 Μνημοσύνη, γουνοῖσιν Ἐλευθῆρος μεδέουσα,
 λησμοσύνην τε κακῶν ἄμπαυμά τε μερμηράων. 55
 ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίσγετο μητίετα Ζεὺς
 νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνων·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὦραι
 μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἔτελέσθη,
 ἦ δ' ἔτεκ' ἐννέα κούρας ὁμόφρονας, ἧσιν ἀοιδῆ 60
 μέμβλεται ἐν στήθεσιν, ἀκηδέα θυμὸν ἐχούσαις,
 τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόντος Ὀλύμπου.

41 θεᾶν Ωc (superscr. ω G) schol., θεῶν DΩbΨ 42 κιδνα-
 μένη D 43 τ' om. D, δώματ' Ωbc (m. rec. corr. G) K 44 αἰ-
 δοῖων (ω e corr. I) HI 48 proscrispsit Guyet ὑμνεῦσιν ἰδέ
 λήγουσαι ἀοιδῆς L. Dindorf, καὶ ἐκλήγουσαι ἀοιδῆς Ludwig,
 λήγουσι DHI, γρ. λήγουσαι m. rec. marg. I 49 ὅσσον superscr.
 γρ. τόσσον E, τόσσον D φέρτερος Ωc, γρ. φέρτατος m. rec.
 marg. I κάρτει Ωbc 55 γρ. μνη marg. E 58 ἔτραπεν
 D 61 μέλλεται ἐν HI, μέμηλέ τ' ἐν Ψ, μέμβλετ' (μέμβλετο)
 ἐνὶ v. Leeuwen post στήθεσιν interpunxit Peppmüller

[ἔνθα σφιν λιπαροί τε χοροὶ καὶ δώματα καλά.
 παρ δ' αὐτῆς Χάριτές τε καὶ Ἴμερος οἰκί' ἔχουσιν
 ἐν θαλλῆς· ἐρατὴν δὲ διὰ στόμα ὄσσαν ἰεῖσαι 65
 μέλπονται πάντων τε νόμους καὶ ἤθεα κεδνὰ
 ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπήρατον ὄσσαν ἰεῖσαι.]

αἱ τότε ἴσαν πρὸς Ὀλυμπον ἀγαλλόμεναι ὀπί καλῆ,
 ἀμβροσίῃ μολπῆ· περὶ δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
 ὑμνεύσαις, ἐρατὸς δὲ ποδῶν ὑπο δοῦπος ὀρώρει 70
 νισομένων πατέρα ὄν· ὃ δ' οὐρανῷ ἐμβασιλεύει,
 αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 κάρτει νικήσας πατέρα Κρόνον· εὖ δὲ ἕκαστα
 ἀθανάτοις διέταξεν ὁμῶς καὶ ἐπέφραδε τιμάς.

ταῦτ' ἄρα Μοῦσαι ἄειδον, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι, 75
 ἐννέα θυγατέρες μεγάλου Διὸς ἐκγεγαυῖαι,
 Κλειώ τ' Εὐτέρπη τε Θάλεια τε Μελπομένη τε
 Τερψιχόρη τ' Ἐρατώ τε Πολύμνιά τ' Οὐρανίη τε
 Καλλιόπη θ'· ἣ δὲ προφερεστάτη ἐστὶν ἀπασέων.
 ἣ γὰρ καὶ βασιλεῦσιν ἄμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ. 80
 ὄν τινα τιμήσωσι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο

63—67 seclisit Wolf 64 αὐταῖς D schol. Pind. Ol. IX
 39, αὐτῇ in suo verborum conexu Plutarchus Mor. 49f τε
 om. ΩβΗΙΨ ἔθεντο Plutarchus 65 θαλίαις D 68 ἔπε-
 σημήνατο ταῦτα ὁ Ἀριστοφάνης' schol. 71 πατέρα ὄν Brug-
 mann, πατέρ' εἰς ὄν libri, πατέρα σφόν Scheer 73 sq.
 ἐκάστω | ἀθανάτων schol. 78 ΤΕΡΨΙΧΟΡΗ (Υ e corr., fuit Π)
 Α, ΣΤΕΣΙΧΟΡΗ crater Clitiae (Françoisii) ΠΟΛΥΜΝΙΣ ex
 eodem vase L. Schmidt τ'] Δ·Α 79 θ' om. schol. Genav.
 Hom. B 484 ἣ δὲ m² in ἣ δὴ mut. D, ἣδε Ψ, ἣ δὴ Macrobius
 in Cic. Somn. Scip. II 3, 2 (bis), ἣ σφέων Diodorus IV 7, 2, ἣ
 καὶ Ioannes Galen.; τ' εἶδει (pro θ'· ἣ δέ) Stobaeus XLVIII 12
 81 τιμήσωσι Dio Prus. II 24 Aristidis II p. 131, 18 D. cod. A
 Stobaei cod. M, τιμήσουσι ου m² in ω mut. AD, τιμήσουσι(v)
 CΩbcΨ Themistius IX 122a XXXI 355 c Stobaei codd. SA

γεινόμενον τε ἴδωσι διοτρεφῶν βασιλῶν,
 τῷ μὲν ἐπὶ γλώσση γλυκερὴν χεῖουσιν ἔερσην,
 τοῦ δ' ἔπε' ἐκ στόματος ῥεῖ μελίχα· οἱ δέ τε λαοὶ
 πάντες ἐς αὐτὸν ὀρῶσι διακρίνοντα θέμιστας 85
 ἰθείησι δίκησιν· ὃ δ' ἀσφαλῆως ἀγορεύων
 αἰψά κε καὶ μέγα νεῖκος ἐπισταμένως κατέπαυσεν·
 τοῦνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὔνεκα λαοῖς
 βλαπτομένοις ἀγορήφι μετὰτροπα ἔργα τελεῦσι
 ῥηιδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν. 90
 ἐρχόμενον δ' ἀν' ἀγῶνα θεὸν ὡς ἰλάσκονται
 αἰδοὶ μελιχίη, μετὰ δὲ πρόπει ἀγρομένοισιν·
 τοίη Μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.
 ἐκ γάρ τοι Μουσῶν καὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
 ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθόνα καὶ κιθαριστάι, 95

82 τε ἴδωσι (τε εἴδωσι pars codd.) Themistius XXXI 355 c
 Stobaeus, ΤΕ<σ>ΕΙΔΩCΙ A, τ' εἰδῶσι Ω Dio Aristides, τ'
 ἐπίδωσι Ψ 83 τοῦ Themistius χεῖουσιν D Themistius
 ἀοιδὴν Ωc (superscr. ἔερσην G) Ψ Aristides Stobaeus
 84 ΕΠΕΚ A μελίχια Themistii codd. plerique τε A Aristi-
 des Themistius, νυ ΩΨ Stobaeus 86 ἀτρεκέως Aristides l. c.
 ὃ δ' ἀσφαλῆως ἀγορεύει ex Hom. ϑ 171 (adiuncto ϑ 172 =
 Theog. 92) Aristides II p. 131, 9 D. 87 ΚΕ A, τε ΩΨ Epi-
 ctetus II 12, 16 Aristides II p. 132, 5 D. Stobaeus l. c. et
 II c. 4 s. 1 W. 91 ΔΝ.Δ<γω>ΝΔ A, ἀν' ἀγῶνα schol. Ven. B
 Townl. Hom. Ω 1, γρ. ἀν' ἀγῶνα schol. superscr. in E, in marg.
 Ψ; ἀνὰ ἄστυ ex Hom. ϑ 173 Ω (ἀν ἀάστυ C) Ψ Stobaeus II c.
 4 s. 1 W. ἰλάσκονται ΩΨ, ΕΙCOP<ω>C<ιν ex Hom. ϑ 173
 A 93 ΤΟΙΗ A, οἰά (vel οἰά) τε ΩΨ ΔΩCIC A 94—97 =
 Hymn. Hom. XXV 2—5 94 om. Ψ (in marg. m² L) γάρ
 τοι Μουσάων Ω schol. Ven. A B Hom. A 176 Cornuti c. 32 (Lang)
 codd. genera a b scholior. Pind. Pyth. IV 313 Nem. III 71 codd.
 pars, γάρ Μουσάων Hymn. Hom. XXV 2 Cornuti codicum genus
 c; μὲν Μουσάων legisse videntur Themistius VII 89 c XIII
 170 b Eustathius Hom. 76, 2 καὶ Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο (ex Hom.
 H 83 al.) Themistius utroque loco 95 χθονὶ Hymn. Hom.
 XXV 3 schol. Hom. Ven. A B schol. Pind. Pyth. et Nem. Cor-
 nuti codd. PMV m²

ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· ὃ δ' ὄλβιος, ὃν τινα Μοῦσαι
 φίλωνται· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει ἀυδή.
 εἰ γάρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδέϊ θυμῷ
 ἄζηται κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ ἀοιδὸς
 Μουσάων θεράπων κλέεα προτέρων ἀνθρώπων 100
 ὑμνήσῃ μάκαράς τε θεούς, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
 αἶψ' ὃ γε δυσφροσυνέων ἐπιλήθεται οὐδέ τι κηδέων
 μέμνηται· ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων.

Χαίρετε, τέκνα Διός, δότε δ' ἡμερόεσσαν ἀοιδὴν.
 κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἑόντων, 105
 οἱ Γῆς τ' ἐξεγένοντο καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 Νυκτὸς τε δνοφερῆς, οὗς θ' ἀλμυρὸς ἔτρεφε Πόντος.
 εἶπατε δ', ὡς τὰ πρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γέγοντο
 καὶ ποταμοὶ καὶ πόντος ἀπείριτος, οἴδματι θυίων,
 ἄστρα τε λαμπετόωντα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθευ 110
 [οἱ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοί, δωτηῆρες ἑάων]
 ὡς τ' ἄφενος δάσσαντο καὶ ὡς τιμὰς διέλοντο
 ἠδὲ καὶ ὡς τὰ πρῶτα πολύπτυχον ἔσχον Ὀλυμπον.
 ταῦτά μοι ἔσπετε Μοῦσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι
 [ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἶπαθ', ὃ τι πρῶτον γένητ' αὐτῶν.] 115

97 ῥέειν Ψ (i pro v in ras. L) 99 ἀκαχημένος D Et. gen.
 v. νεοκηδέϊ θυμῷ, ἀνεχημένος HI (prius ε in α mut.. m² I)
 100 κλέεα Nauck, κλεῖα libri 101 ὑμνήσει Ωc, e corr. C,
 ΥΜΝΕ///CAI A 102 αἶψα δ' ὃ Ψ ΔΥCΦPOCY<νεων A,
 δυσφροσυνέων ΩaL; δυσφρονέων ΩbHIK, δυσφρονάων G
 105 ἱερὸν] μακάρων Theophilus ad Autol. II 5 p. 83c 106 Γῆς
 τ' ἐξεγένοντο D, τ' om. CΩbcΨ, Γαίης (τ' addit Peppmüller)
 ἐγένοντο Koechly 107 δὲ IΨ θ' om. C Theophilus
 109 οἴδμά τε πόντου Hippolytus Phil. c. 26 ΟΥ<ων ut vide-
 tur A (cf. 131), θύων ΩΨ 111 om. A Theophilus Hippoly-
 tus 112 τ' ἄφενον D, στέφανον (corrupte = τ' ἄφενον) Hip-
 polytus 114 sq. obelo notavit Seleucus 115 proscrispit
 Aristarchus ἔπειθ' (Diels, ἔπειτα codd.), ὅτι περ Hippolytus

Ἡ τοι μὲν πρώτιστα Χάος γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα
 Γαί' εὐρύστερονος, πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 [ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,]
 Τάρταρά τ' ἠερόεντα μυχῶ χθονὸς εὐρουοδείης,
 ἠδ' Ἔρος, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι, 120
 λυσιμελής, πάντων δὲ θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων
 δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
 ἐκ Χάεος δ' Ἐρεβός τε μέλαινά τε Νύξ ἐγένοντο·
 Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγένοντο,
 οὓς τέκε κυσαμένη Ἐρέβει φιλόττη μιγεῖσα. 125
 Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἴσον ἑ' αὐτῇ
 Οὐρανὸν ἀστερόενθ', ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτει,
 ὄφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ.
 γείνατο δ' Οὔρεα μακρὰ, θεῶν χαρίεντας ἐναύλους,

116 πάντων μὲν Aristoteles Metaph. I 4 Phys. IV 1 auctor lib. de Meliss. 1 Asclepius in Arist. Metaph. 29, 30 H. schol. Hom. Ven. AB Ξ 246 γὰρ πρῶτα Sextus Emp. Pyrrhon. Hypot. III 121 117 θνητῶν Herwerden 118 sq. non commemorant Plato Symp. 178 B Aristoteles auctor lib. de Meliss. Sextus Emp. adv. math. IX 8 Asclepius Stobaeus I c. 9 s. 5 118 non legit Chalcidius in Plat. Tim. 122 οἳ et τοῖ Cornuti codd. κάρην Hippolytus 119 ἀθετεῖται schol. ἠνεμόεντα Hippolytus 120 ὃς πάντες μεταπρέπει ἀθανάτοισιν (cf. Hymn. Hom. Apoll. Pyth. 149) Aristoteles auctor lib. de Meliss. 121 δὲ Peppmüller, τε libri τ' om. Ψ 122 στήθεσφι Hippolytus 123 δ'] T A, om. schol. Eurip. Or. 176 124 sq. om. Theophilus 125 om. Hippolytus 126 πρώτη μὲν Hippolytus, πρώτιστον schol. Pind. Nem. VI 1 ἑ' (= εἰ) αὐτῇ scripsi, ἐαυτῇ ΩΨ Didymus Hippolytus schol. Soph. El. 86 schol. Pind. schol. Arati 22 Cyrillus Alex. c. Iul. II 53 Aub. Stobaeus I c. 10 s. 9 Et. gen. v. οὐρανός Meletius Anecd. Ox. III 94 Cr.; ΕΩΥΤΗΙ adiecta coronide A, ἐαυτῇ Theophilus 127 περὶ πᾶσαν ἔεργοι (ἔεργη, ἔεργει) Cornuti c. 17 codd. aliquot schol. Hom. Townl. M 5 καλύπτει AΩbGΨ schol. Pind. Theophilus Cyrillus Stobaei cod. F (-ει P) Et. gen. Meletius 128 ὃς ῥ' εἴη Stobaei cod. P 129 ΘΕ<?>Ν A, θεῶν Theophilus, θεᾶ in Hippolyto, cuius libri ὅσα habent, coniecit Usener

[*Νυμφέων, αἱ ναίουσιν ἀν' οὖρεα βησσήεντα.*] 130
 ἦ δὲ καὶ ἀτρύγετον πέλαγος τέκεν, οἴδματι θυῖον,
 Πόντον, ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου· αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὐρανῷ εὐνηθεῖσα τέκ' Ὀκεανὸν βαθυδίην,
 Κοῖόν τε Κροῖόν θ' Ὑπερίονά τ' Ἰαπετόν τε
 Θεῖαν τε Πείαν τε Θέμιν τε Μνημοσύνην τε 135
 Φοίβην τε χρυσοστέφανον Τηθύν τ' ἔρατεινήν.
 τοὺς δὲ μέθ' ὀπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 δεινότατος παίδων· θαλερόν δ' ἤχθηρε τοκῆα.

Γέλνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέροβιον ἦτορ ἔχοντας,
 Βρόντην τε Στερόπην τε καὶ Ἄργην ὀβριμόθυμον, 140
 [οἱ Ζηνὶ βροντήν τε δόσαν τευξάν τε κεραυνόν.]
 οἱ δὴ τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
 μῦθος δ' ὀφθαλμὸς μέσσω ἐνέκειτο μετώπῳ.
 [Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρα σφέων
 κυκλοτεροῦς ὀφθαλμὸς ἔεις ἐνέκειτο μετώπῳ] 145
 ἰσχυρὸς δ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις.

[οἱ δ' ἐξ ἀθανάτων θυητοὶ τράφεν ἀυδήεντες] 142 b

130 seiunxit Goettling 131 δὲ om. codd. Theophili, ἠδὲ
 ΩbcΨ Hippolyti libri ὙΔΜΑΤΙ A, οἴδμασι D ΘΥΪΟΝ
 A, θυῖον codd. cett. 134 Κροῖον Et. mag. s. v., κροῖον libri
 (K<ρ>ΕΙΟΝ A) Zeno (schol.) Plutarchus Mor. 880 c. Hippolytus
 Cyrillus c. Iul. II 53 Aub. Et. gen. v. Κοῖον 135 θεῖαν
 τεροφείαν D, Θεῖην Eustathius Hom. 978, 56 137 ἀγκυλό-
 μητις Nauck 139 ἦτορ] ὕβριν E 141 eiecit Goettling
 βροντήν Ζηνὶ ἔδοσαν schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. A 730
 τε δόσαν La Roche, τ' ἔδοσαν libri 142 schol.: Κράτης ἀντὶ
 τούτου ἄλλον στίχον παρατίθεται (142 b) 'οἱ — ἀυδήεντες'
 143 ὀφθαλμὸς δὲ ἔεις μέσσω ἐνέκειτο (corr. G. Dindorf) μετώπῳ
 Herodianus περὶ μον. λέξ. I 18, 30 144 sq. seclisit Wolf
 144 ἐπώνυμοι Et. gen. v. Κύκλωπες Anecd. Ox. I 254 Cr. ἄρ'
 αὐτοῖς Et. gen. Anecd. Ox. 145 ἔεις FG Herodianus, ἔεις C
 ἐπέκειτο Anecd. Ox. II 134 146 τ' ΩbcΨ

ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
 τρεῖς παῖδες μεγάλοι τε καὶ ὄβριμοι, οὐκ ὀνομαστοί,
 Κόττος τε Βοιάρεώς τε Γύης δ', ὑπερήφανα τέκνα.
 τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰσσοῦντο 150
 ἄπλαστοι, κεφαλαὶ δὲ ἑκάστῳ πενήκοντα
 ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν·
 ἰσχὺς δ' ἄπλητος κρατερὴ μεγάλῳ ἐπὶ εἶδει.

Ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
 δεινότατοι παίδων, σφετέρῳ δ' ἤχθοντο τοκῆι 155
 ἐξ ἀρχῆς· καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
 πάντας ἀποκρούπτασκε, καὶ ἐς φάος οὐκ ἀνέσκε,
 Γαίης ἐν κενθμῶνι, κακῷ δ' ἐπετέρπετο ἔργῳ
 Οὐρανός. ἢ δ' ἐντὸς στεναχίζετο Γαῖα πελώρη
 στεينوμένη· δολίην δὲ κακὴν τ' ἐφράσσατο τέχνην. 160
 αἰψα δὲ ποιήσασα γένος πολιοῦ ἀδάμαντος
 τεῦξε μέγα δρέπανον καὶ ἐπέφραδε παισὶ φίλοισιν·
 εἶπε δὲ θαρσύνουσα, φίλον τετιμημένη ἦτορ·

παῖδες ἐμοὶ καὶ πατρός ἀτασθάλου, αἶ κ' ἐθέλητε
 πείθεσθαι, πατρός κε κακὴν τεισαίμεθα λώβην 165
 ὑμετέρου· πρότερος γὰρ ἀεικέα μῆσατο ἔργα.

ὣς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ἔλεν δέος, οὐδέ τις αὐτῶν
 φθέρξατο. θαρσήσας δὲ μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης

148 τε supplevit Hermann, om. libri 149 τ' Ὀβριάρεως
 Hermann γύης m. rec. superser. γ I, γύγης ΩbGΨ Anecd.
 Par. III 6 Cr. 151 ἄπλαστοι F, ἄπλητοι Hermann δ' Ωc
 152 στιβαροῖς μέλεσσιν Moschopulus in Batrach 141 153 δ'
 cod. Casanat. 356 Laur. LXXXXI sup. 10, τ' Ω, om. Ψ ἄπλα-
 στος Ψ 154 ὄσσοι δὲ Ψ 157 ἀποκρούπτασκε E, ἀπεκρού-
 πτασκε Ψ ἀνέσκε Ωb, ἀνίησκε DΩcΨ 158 ἐπιτέρπετο Ωc
 Et. gen. v. κενθμός cod. A 159 στεναχίζετο Ωbc, στοναχίζετο DΨ
 160 ἀχνημένη Seleucus δὲ Aldus, τε libri τ' ἐφράσσατο
 Goettling, ἐπεφράσσατο libri 165 πατέρως HIΨ κε in ras.
 D, γε ΩbGΨ, δὲ HI 168 μέγα G ἀγκυλόμητις Nauck

ἄψ αὐτίς μύθοισι προσήνδα μητέρα κεδνήν·

μητερ, ἐγὼ κεν τοῦτό γ' ὑποσχόμενος τελέσαιμι 170
ἔργον, ἐπεὶ πατρός γε δυσωνύμου οὐκ ἀλεγίζω
ἡμετέρου· πρότερος γὰρ ἀεικέα μήσατο ἔργα.

ὡς φάτο· γήθησεν δὲ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
εἶσε δέ μιν κρύψασα λόχῳ· ἐνέθηκε δὲ χερσὶν
ἄρπην καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπεθήκατο πάντα. 175
ἦλθε δὲ νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανός, ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
ἱμείρων φιλότιτος ἐπέσχετο καὶ ῥ' ἔτανύσθη
πάντη· ὃ δ' ἐκ λοχεοῖο πάϊς ὠρέξατο χειρὶ
σκαιῆ, δεξιτερῆ δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἄρπην
μακροὴν καρχαρόδοντα, φίλου δ' ἀπὸ μήδεα πατρός 180
ἔσσυμένως ἤμησε, πάλιν δ' ἔρριψε φέρεσθαι
ἐξοπίσω· τὰ μὲν οὐ τι ἐτώσια ἔκφυγε χειρός·
ὅσσαι γὰρ ῥαθάμιγγες ἀπέσσυθεν αἱματόεσσαι,
πάσας δέξατο Γαῖα· περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν
γείνατ' Ἐρινῶς τε κρατερὰς μεγάλους τε Γίγαντας, 185
τεύχεσι λαμπομένους, δολίχ' ἔργεα χερσὶν ἔχοντας,
Νύμφας θ', ἃς Μελίας καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
μήδεα δ' ὡς τὸ πρῶτον ἀποτμήξας ἀδάμαντι
κάββαλ' ἀπ' ἠπείροιο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
ὡς φέρετ' ἄμ πέλαγος πουλὺν χρόνον, ἀμφὶ δὲ λευκὸς 190
ἀφρός ἀπ' ἀθανάτου χροὸς ὠρνυτο· τῷ δ' ἐνὶ κούρῃ
ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισιν ζαθέοισιν
ἔπλητ', ἐνθεν ἔπειτα περιόρουτον ἵκετο Κύπρον.
ἐκ δ' ἔβη αἰδοίῃ καλῇ θεός, ἀμφὶ δὲ ποίῃ

171 πῶς codd. recensionis x, πατέρος ΩΨ 174 χερσὶν D,
χειρὶ ΩbcΨ 175 ἐπεθήκατο Ψ 178 λοχεοῖο Aristonicus
(cf. schol.) schol. Hom. Ven. A Ψ 160 Et. gen. v. ἄρπη; λοχέοιο
DHI, λεχέοιο G, λοχέοιο, in marg. γρ. καὶ λόχοιο E, λόχοιο FΨ;
ἐκ τε λόχοιο? Heyne 188 θ' Ψ 190 ἄν D πολὺν ΩbcΨ,
πολλὸν v. Leeuwen 191 ὠρμὰ D

ποσσὶν ὑπο ῥαδινοῖσιν ἀέξετο· τὴν δ' Ἀφροδίτην 195
 [ἀφρογενέα τε θεὰν καὶ ἐυστέφανον Κυθέρειαν]
 κικλήσκουσι θεοὶ τε καὶ ἄνδρες, οὐνεκ' ἐν ἀφρῶ
 θρέφθη· ἀτὰρ Κυθέρειαν, ὅτι προσέκλυσε Κυθήροις·
 [Κυπρογενέα δ', ὅτι γέντο πολυκλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ·
 ἠδὲ φιλομμηδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη.] 200
 τῇ δ' Ἔρος ὠμάρτησε καὶ Ἴμερος ἔσπετο καλὸς
 γεινομένη τὰ πρῶτα θεῶν τ' ἐς φῦλον ἰούσῃ.
 ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει ἠδὲ λέλογχε
 μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 παρθενίους τ' ὀάρους μειδήματά τ' ἐξαπάτας τε 205
 τέρψιν τε γλυκερὴν φιλότητά τε μελιχίην τε.

τοὺς δὲ πατὴρ Τιτῆνας ἐπικλήσιν καλέεσκε
 παῖδας νεικείων μέγας Οὐρανός, οὓς τέκεν αὐτός·
 φάσκε δὲ τιταίνοντας ἀτασθαλίῃ μέγα ῥέξαι
 ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι. 210

Νυξ δ' ἔτεκεν στυγερόν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαιναν
 καὶ Θάνατον, τέκε δ' Ἴπνον, ἔτικτε δὲ φῦλον Ὀνειρώων,
 — οὐ τινι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νυξ ἔρεβεννή, —

195 ῥαδινοῖσιν] alterum ρ m¹ superscr. D 196 aliunde
 illatum esse vidit Heyne ἀφρογενέα Werfer, ἀφρογένειαν
 libri Et. gen. v. Κυθέρεια Et. mag. v. Ἀφροδίτη 199 sq. se-
 clusit Wolf 199 Κυπρογενέα Werfer, κυπριγενέα (γρ. κυπρο-
 γένεια marg. E) Ωb, κυπρογένειαν DGΨ, κυπρογένεια Et. gen.
 ΗI, κυπρογένειαν (m. rec. marg. H, superscr. m. rec. v I) δ'
 DG, θ' ΩbK, τ' e θ' factum L, om. ΗI πολυκλύστῳ superscr.
 ρρ E, περικλύστῳ schol. Hom. Ven. B E 422 Et. mag. Κύ-
 πρῳ] πόντῳ recensio x Pseudochoricius in Rhod. 129 B. Et.
 gen. cod. B 200 φιλομμηδέα Muetzell et Bergk μειδέων cod.
 Casanat. 356 schol. Hom. min. Γ 424 ἐξεφαάνθη v. Leeuwen
 203 ἔχεν D 205 post μειδήματα m¹ τ' addit D, om. Ψ

210 τοῖς δ' ἔπειτα Ψ ΜΕΘΟΠΙΘΕΓΕ<νεσθαι (Τ m. al.) B
 213 eiecit Gruppe; post 214 posuit Schoemann θεᾶ] ... I B
 (vix fuit ΘΕΑ)

δεύτερον αὖ Μῶμον καὶ Ὅιζὺν ἀλγινόεσσαν

Ἐσπερίδας θ', ἧς μῆλα πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο 215
 χρύσεια καλὰ μέλουσι φέροντά τε δένδρεα καρπόν.
 καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγείνατο νηλεοποινοῦς,
 [Κλωθῶ τε Λάχεσίν τε καὶ Ἄτροπον, αἶ τε βροτοῖσι
 γεινομένοισι διδοῦσιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε,]
 αἶ τ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιβασίας ἐφέπουσιν· 220
 οὐδέ ποτε λήγουσι θεὰ δεινοῖο χόλοιο,
 πρὶν γ' ἀπὸ τῷ δώωσι κακὴν ὄπιν, ὅς τις ἀμάρτη.

τίκτε δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
 Νῦξ ὀλοή· μετὰ τὴν δ' Ἀπάτην τέκε καὶ Φιλότητα
 Γῆρας τ' οὐλόμενον, καὶ Ἔριν τέκε καρτερόθυμον. 225
 αὐτὰρ Ἔρις στρυγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα
 Αἴθην τε Λιμόν τε καὶ Ἄλγεια δακρυόεντα
 Ὑσμίνας τε Μάχας τε Φόβους τ' Ἀνδροκτασίας τε
 Νείκεά τε ψευδέας τε Λόγους Ἀμφιλλογίας τε

215—217 et 220—222 ab interpolatore illatos, 218 sq. postea
 adiectos esse exposuit A. Meyer 215 ἧς scripsi, αἶς libri
 post 216 olim nomina Hesperidum addita fuisse censuit Muet-
 zell, cf. Fr. 270 217 νηλεοποινας superscr. ου, in marg. γρ.
 κλειοποινοῦς E, νηλεοποινας F 218 sq. neglexit Stobaeus I c.
 3 s. 38 W. 218 ///λάχεσιν (λ alter. eras.) D 220 ἐφέπουσιν D,
 €Φ B, ἐφέπουσαι ΩbcΨ 221 οὐδέ ποτε Hermann, οὐδέ-
 ποτε codd. Stobaeus ///λήγουσι (λ alter. eras.) superscr. αι m¹ D
 224 ἔτεκεν δολόμητιν Herwerden 225 καρτερόθυμον ΗΙ 227 τε
 λιμόν altero λ superscr. D, τε om. H, λοιμόν om. τε I 228 eiecit
 Kirchhoff μαχας τε φον>ΟΥCT· ΑΝΔΡΟ<κτ>ΛCI/. . . B; eun-
 dem verborum ordinem exhibet recensio x; φόβους τε μάχας
 τ' ἀνδροκτασίας τε Ωbc, φόβους τε μάχας τ' (τε Ψ) ἀνδροκτασίας
 τε DΨ 229 ψεύδεά τε GHK; ψεύδεά (s addito m. rec.) τε
 EI, in marg. γρ. ψευδέας τε λόγους E ΑΜΦΙΛΛ<ο>ΓΙΑC B, ἀμ-
 φιλογίας D, ἀμφιλογίας superscr. ἀντι H

Δυσνομίην τ' Ἀάτην τε, συνήθεας ἀλλήλησιν, 230
Ὅρκον θ', ὃς δὴ πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
πημαίνει, ὅτε κέν τις ἐκὼν ἐπόρκον ὁμόσση.

Νηρέα δ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόντος,
πρεσβύτατον παίδων· αὐτὰρ καλέουσι γέροντα,
οὔνεκα νημερτής τε καὶ ἥπιος, οὐδὲ θεμιστέων 235
λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἥπια δήνεα οἶδεν·
αὐτίς δ' αὖ Θαύμαντα μέγαν καὶ ἀγήνορα Φόρκυν
Γαίη μισγόμενος καὶ Κητώ καλλιπάρηον
Εὐρυβίην τ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.

Νηρῆος δ' ἐγένοντο μεγέροια τέκνα θεάων 240
πόντῳ ἐν ἀτρουγέτῳ καὶ Δωρίδος ἠνκόμοιο,
κούρης Ὀκεανοῖο, τελήεντος ποταμοῖο,
Πλωτώ τ' Εὐκράντη τε Σαώ τ' Ἀμφιτρίτη τε
Εὐδώρη τε Θέτις τε Γαλήνη τε Γλαύκη τε
Κυμοθόη Σπειώ τε Θόη θ' Ἀλίη τ' ἑρόεσσα 245
Πασιθέη τ' Ἐρατώ τε καὶ Εὐνίκη ῥοδόπηχυσ
καὶ Μελίτη χαρίεσσα καὶ Εὐλιμένη καὶ Ἀγανῆ

230 τ' D, om. ΩbcΨ Ἀάτην Nauck, ἄτην libri ἀλλή-
 λουσιν IΨ 233 τ' Ψ, δ' in ras. I 234 ... ΔP B, ἀτὰρ
 ΩbΨ, τὸν δ' ἄρ Schoemann, ὄν τ' ἄρ C. Schenkl 235 θεμι-
 στέων GHΨ, θεμισθέων (ε ex ι corr.) I, θεμιστ^{ων} littera post στ
 erasa D, θεμιστάων Ωb, cf. ΘΕΜΙΞΞΤΑ deae nomen tit. Thessal.
 Roehl I. I. G. A.² 24, 3; θεμιστών Gerhard 240 μεγέροια
 recensio x Et. mag. et Tittm. v. μεγέροια; utramque lec-
 tionem agnoscunt scholia 243 ΠΛΩΤΩ scyphus Xenotimi,
 Conze Ant. Denkm. I 59, cf. ad 248; πρωτώ libri schol. Exeg.,
 Πρωθώ Ioannes Galen., quod olim receperam Εὐκράντη ΩbG,
 εὐκράτη DΨ scholia, εὐκράτην HI 245 κυμοθέη Ψ ΣΠΕΩ
 crater Wirceburg. Urlichs Verz. III 397, Σπειώ Nauck Θόη
 θ' Ἀλίη τ' Valckenaer (Aristarch. Hom. Σ 40), θοή θαλίη libri
 schol. Exeg. 246 Εὐνίκη ex Apollodoro Graevius, εὐνείκη
 libri Et. gen. s. v.

Δωτώ τε Πρωτώ τε Φέρουσά τε Δυναμένη τε
 Νησαίη τε καὶ Ἀκταίη καὶ Πρωτομέδεια
 Δωρίς καὶ Πανόπεια καὶ εὐειδῆς Γαλάτεια 250
 Ἴπποθόη τ' ἐρόεσσα καὶ Ἴππονόη ῥοδόπηχυσ
 Κυμοδόκη θ', ἣ κύματ' ἐν ἠεροειδέι πόντῳ
 πνοιάς τε ζαέων ἀνέμων σὺν Κυματολήγῃ
 ῥεῖα προῖνει καὶ ἐσφύρω Ἀμφιτροίτη,
 Κυμώ τ' Ἠιόνη τε ἐνστέφανός θ' Ἀλιμήδη 255
 Γλανκούμη τε φιλομειδῆς καὶ Ποντοπόρεια
 Ληαγόρη τε καὶ Εὐαγόρη καὶ Λαιομέδεια
 Πουλυνόη τε καὶ Αὐτονόη καὶ Λυσιάνασσα
 — Εὐάρνη τε φνήν τ' ἐρατὴ καὶ εἶδος ἄμωμος —
 καὶ Ψαμάθη χαρίεσσα δέμας δίη τε Μενίππη 260
 Νησώ τ' Εὐπόμπη τε Θεμιστώ τε Προνόη τε
 Νημερτής θ', ἣ πατὸς ἔχει νόον ἀθανάτιο.
 αὐταὶ μὲν Νηρηῆος ἀμύμονος ἐξεγένοντο
 κοῦραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργα ἰδυῖαι.

Θαύμας δ' Ὠκεανοῖο βαθυρρεῖται θυγάτρα 265
 ἠγάγει' Ἠλέκτρον ἢ δ' ὠκείαν τέκε Ἴριον
 ἠγκόμους θ' Ἀρπυίας Ἀελλώ τ' Ὠκυπέτην τε,

248 = Hom. Σ 43; Πρωτώ nomen in utroque Hesiodi versu
 reicit Bechtel; Πλωτώ (Ploto) Gyrardus, quod in v. 243 scripsi,
 Πρωθώ h. l. Schoemann, τε Ῥωτώ vel τ' Εὐρωτώ Peppmüller
 249 τε καὶ] τ' G, καὶ (om. τε) libri cett. 250 καὶ Δωρίς
 Πανόπη τε Peppmüller Πανόπεια Hermann, πανόπη libri
 253 ζαέων Bergk (ζαῶν Prellwitz), ζαθέων libri, ζαχηρῶν ex Ioanne
 Galeno Scheer κυματολήγῃ (epitheton) quidam teste schol.
 257 Ληαγόρη Fick, λειαγόρη codd. 258 Πουλυνόη ex Apollo-
 doro Peppmüller, πουλυνόμη codd. 259 seclisit Ahrens
 260 καὶ δία Goettling, θεῖη τε Paley 262 νημερτής (om. θ')
 quidam sec. schol. 264 ἔργα Φιδυῖαι Lenner, ἔργ' εἰδυῖαι libri
 267 Ἀρπυίας ΩεΨ Et. gen. s. v., ἄρπυιας DΩb ΩΚΥΓΟΗ<ν
 (cf. v. 360) B

αἶ ῥ' ἀνέμων πνοιῆσι καὶ οἰωνοῖς ἔμ' ἔπονται
ὠκείης περὺγεσσι· μεταχρόνια γὰρ ἰαλλον.

Φόρκνι δ' αὖ Κητῶ Γραίας τέκε καλλιπαρήους 270
ἐκ γενετῆς πολιάς, τὰς δὴ Γραίας καλέουσιν
ἀθάνατοί τε θεοὶ χαμαὶ ἐρχόμενοί τ' ἄνθρωποι,
Πεμφρηδῶ τ' εὐπεπλον Ἐννώ τε κροκόπεπλον,
Γοργούς θ', αἶ ναίουσι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο
ἔσχατιῇ πρὸς νυκτός, ἴν' Ἐσπερίδες λυγύφωνοι, 275
Σθεννώ τ' Εὐρουάλη τε Μέδουσά τε λυγρὰ παθοῦσα.
ἣ μὲν ἔην θνητῆ, αἶ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω,
αἶ δύο· τῇ δὲ μιῇ παρελέξατο Κυανοχαίτης
ἐν μαλακῷ λειμῶνι καὶ ἄνθεσι εἰαρινοῖσιν.

τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν, 280
ἐκθορε Χρυσάωρ τε μέγας καὶ Πήγασος ἵππος.
τῆ μὲν ἐπώνυμον ἦεν, ὅτ' Ὠκεανοῦ περὶ πηγὰς
γένεθ', ὃ δ' ἄορ χρύσειον ἔχων μετὰ χερσὶ φίλησιν.
χῶ μὲν ἀποπτάμενος προλιπὼν χθόνα, μητέρα μήλων,
ἵκετ' ἐς ἀθανάτους· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει 285
βροντήν τε στεροπὴν τε φέρων Διὶ μητιόεντι.

Χρυσάωρ δ' ἔτεκεν τρικεφαλον Γηρουνῆα
μειχθεῖς Καλλιρόη κούρη κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.

268 ἔποντο Schoemann 270 φόρκνι DΨ καλλιπαρήας
recensio x; καλλιπάρης Seleucus 273 Πεμφρηδῶ Ωb schol.
Laur. Apoll. Rhod. Arg. Δ1515 Et. gen. v. πημαίνειν, ΠΕΜΦΡΗΔ(Ο)Ν
vas Halense Herm. XXXVI 159; πεμφρηδῶ DΩc Et. gen. πεφριδῶ
Ψ schol. Ioannes Galen., τεφρηδῶ cod. Laur. LXXXXI sup. 10
τ' εὐπεπλον GI, τ' εὐπεπλον codd. cett., τ' ἰόπεπλον Lolling
276 Σθεννώ D Nonnus Dion. XL 229, σθενώ (σθηνώ, η e corr. I)
codd. cett. Herodiani περὶ μον. λέξ. I 13, 1 cod. 277 μὲν
οὖν marg. D ἀγήρω ΩbΨ, ἀγήρως DΩc 280 δ' om. schol.
Pind. Ol. XIII 89 κεφαλὴν Περσεὺς scholior. Pind. codd. GH
281 ἐκθορε cod. Paris. bibl. nat. 2678, ἐξέθορε ΩΨ schol.
Pind. χρυσάωρ GΨ scholior. Pind. cod. E 282 ἦεν, ὅτ'
Nauck, ἦν, ὅτ' ἄρ' libri παρὰ ΩbGΨ 283 γένεθ' Tricli-
nius, γείναθ' D, γένεθ' libri cett. 287 χρυσάωρ DΨ

τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάριξε βίη Ἡρακληεῖη
 βουσί παρ' εἰλιπόδεσσι περιρρότῳ εἶν Ἐρυθείη 290
 ἤματι τῷ, ὅτε περ βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους
 Τίρυνθ' εἰς ἱερὴν διαβάς πόρον Ὠκεανοῖο
 Ὅρθον τε κείνας καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα
 σταθμῷ ἐν ἡερόεντι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.

ἢ δ' ἔτεκ' ἄλλο πέλωρον ἀμήχανον, οὐδὲ εἰοικὸς 295
 θνητοῖς ἀνθρώποις οὐδ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 ἐν σπῆι γλαφυρῷ θείην κρατερόφρον' Ἐχιδναν,
 ἤμισυ μὲν νύμφην ἐλικώπιδα καλλιπάρηον,
 ἤμισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν δεινόν τε μέγαν τε
 αἰόλον ὠμηστὴν ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης. 300
 ἔνθα δέ οἱ σπέος ἐστὶ κάτω κοῖλη ὑπὸ πέτρῃ
 τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων·
 ἔνθ' ἄρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναεῖν.
 ἢ δ' ἔρυτ' εἶν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρὴ Ἐχιδνα,
 ἀθάνατος νύμφη καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα. 305

τῇ δὲ Τυφάονά φασι μιγήμεναι ἐν φιλότῃ
 δεινόν θ' ὑβριστὴν τ' ἄνομόν θ' ἐλικώπιδι κούρη·
 ἢ δ' ὑποκυσσαμένη τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
 Ὅρθον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρυονῆ·
 δεύτερον αὖτις ἔτικτεν ἀμήχανον, οὗ τι φατειὸν 310

290 βουσὶν ἐπ' (ex Hom. Z 424) Ωc πολυρρότῳ D εἶν
 ex ἐν m¹ D, ἐν e corr. I, ἐν Ψ 293 sq. om. G, m. eadem
 additi H 293 Ὅρθρον Ioannes Galen.? ἰδὲ F 295 οὐδὲ
 Ψ, οὐδὲν Ω 297 ἐν σπῆι Gerhard, ἐν σπέει Nauck, σπῆι
 ἐν Ω, σπῆι ἐν Ψ 300 αἰόλον e schol. Scheer, ποικίλον libri
 301 κοῖλη M. Schmidt, κοίλη codd. 304 Εἰναρίμοισιν Exe-
 gesis ἐν Sittl 307 ἄνομον ΩΨ Soph. Trach. 1096 Orac.
 Sib. II 259; ἄνομον et ἄνεμον schol., ἄνομον superscr. e
 codd. Casanat. 356 Vatic. 1332 θ' om. Ωc νύμφη, γρ.
 κούρη marg. E; κούρη, γρ. νύμφη marg. F 308 γένετο D,
 τέτοκε Ψ

Κέρβερον ὠμηστήν, Ἴδιδεω κύνα χαλκεόφωνου,
 πεντηκοντακέφαλον, ἀναιδέα τε κρατερόν τε·
 τὸ τρίτον Ἵδδρην αὐτίς ἐγείνατο λυγρὰ ἰδυίαν
 Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἴρη
 ἄπλητον κοτέουσα βίη Ἡρακληείη. 315
 καὶ τὴν μὲν Διδὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλεί χαλκῶ
 Ἀμφιτροωνιάδης σὺν ἀρηιφίλῳ Ἴολάῳ
 Ἡρακλέης βουλήσιν Ἀθηναίης ἀγγελείης,
 ἣ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε πνέουσαν ἀμαιμάκετον πῦρ,
 δεινὴν τε μεγάλην τε ποδώκεά τε κρατερὴν τε. 320
 τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν χαροποῖο λέοντος,
 ἣ δὲ χιμαίρης, ἣ δ' ὄφις, κρατεροῖο δράκοντος,
 [πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
 δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.]
 τὴν μὲν Πήγασος εἶλε καὶ ἐσθλὸς Βελλεροφόντης. 325
 ἣ δ' ἄρα Φῖκ' ὀλοὴν τέκε Καδυμειοῖσιν ὄλεθρον
 Ὄρθῳ ὑποδηθεῖσα Νεμειαῖόν τε λέοντα,
 τὸν δ' Ἴρη θρέψασα Διδὸς κυδρὴ παράκοιτις
 γουνοῖσιν κατένασσε Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις.
 ἐνθ' ἄρ' ὁ οἰκείων ἐλεφαίρετο φῦλ' ἀνθρώπων, 330
 κοιρανέων Τρητοῖο Νεμείης ἣ δ' Ἀπέσαντος·
 ἀλλὰ εἰς ἐδάμασσε βίης Ἡρακληείης.

Κητὸ δ' ὀπλότατον Φόρκυ φιλότῃ μιγεῖσα
 γείνατο δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κεύθεσι γαίης

312 πεντηκοντακέφαλον ΩbHIΨ schol. Soph. Trach. 1098
 313 λυγρὰ ἰδυίαν Lennep, λυγρ' εἰδυίαν libri 315 ἄπληστον
 Hermann 320 μεγάλην superscr. altero μ D 321 ἦν] αὐ D
 323 sq. = Hom. Z 181 sq.; eiecit Wolf 324 om. DΨ
 326 Φῖκ' schol., φίκ' cod. Casanat. 356, σφίκ', in marg. σφίγγα
 E, φίγγ' Ψ, σφίγγ' DFΩc, γρ. φίκα m. rec. marg. I 327 Ὄρ-
 θρω Ioannes Galen. 328 τὸν Ωb, τὸν δ' Ψ κυδρὴ HI
 330 ὁ Peppmüller, ὁ γ' codd. 333 φόρκυ D 334 ἐρεμνοῖς
 Ψ Ioannes Galen., in ras. D

σπείρησιν μεγάλης παγχρούσεια μῆλα φυλάσσει. 335
 τοῦτο μὲν ἐκ Κητοῦς καὶ Φόρκυνος γένος ἐστίν.

Τηθύς δ' Ὀκεανῶ Ποταμοὺς τέκε δινήεντας,
 Νεϊλόν τ' Ἀλφειόν τε καὶ Ἡριδανὸν βαθυδίην
 Στρομόνα Μαίανδρόν τε καὶ Ἴστρον καλλιρέεθρον
 Φᾶσίν τε Ῥῆσόν τ' Ἀχελώϊόν τ' ἀργυροδίην 340
 Νέσσον τε Ῥοδίον θ' Ἀλιάκμονά θ' Ἐπιπόρον τε
 Γρήνικόν τε καὶ Αἰσηπον θεῖόν τε Σιμόντα
 Πηνειόν τε καὶ Ἑρμον ἐυροεΐτην τε Κάικον
 Σαγγάριόν τε μέγαν Λάδωνα τε Παρθένιον τε
 Εὐήνόν τε καὶ Ἄρδησκον θεῖόν τε Σκάμανδρον. 345

τίκτε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἱ κατὰ γαίαν
 ἄνδρας κουρίζουσι σὺν Ἀπόλλωνι ἄνακτι
 καὶ Ποταμοῖς, ταύτην δὲ Διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσι,
 Πειθῶ τ' Ἀδμήτη τε Ἰάνθη τ' Ἠλέκτρῃ τε
 Δωρίς τε Πουμνώ τε καὶ Οὐρανίῃ θεοειδῆς 350
 Ἰππῶ τε Κλυμένη τε Ῥόδειά τε Καλλιρόῃ τε
 Ζευξῶ τε Κλυτίῃ τε Ἰδυϊά τε Πασιδόῃ τε
 Πληξάυρῃ τε Γαλαξάυρῃ τ' ἔρατῇ τε Διώνῃ
 Μηλόβοσίς τε Θοῇ τε καὶ εὐειδῆς Πολυδώρῃ
 Κερκηίς τε φυῆν ἔρατῇ Πλουτώ τε βοῶπις 355
 Περσηίς τ' Ἰάνειρά τ' Ἀκάστῃ τε Ξάνθῃ τε

335 σπείρησιν μεγάλης Wilamowitz, πείρασιν ἐν μεγάλοις
 libri 336 καὶ D, τε καὶ ἐκ Ψ, κάκ Ωb, τε καὶ Ωc φόρ-
 κνος Ωc 339 sq. om. HI 340 Ἀχελώϊόν τ' Triclinius,
 ἀχελώϊον codd. 341 τε Ῥοδίον] cf. Herodianus ad Hom.
 M 20, τε Ῥόδιον codd., alterum ρ superser. D τε λιάκμονα
 D 342 θεῖόν τε Σιμόντα Muetzell, Σιμόεντά τε θεῖον Her-
 mann, Σιμόεντά τε δῖον Menrad 345 ἀλδήσκον (λ in ras.)
 E, ἀλδησκον F κάμανδρον D 349 ἀτμήτῃ Ψ 351 κτα-
 μένη D (= Κτιμένη? Sittl) Ῥόδια Ωb, Ῥοδία HI 352 τε
 ἰδυϊα ΩbcΨ, τ' εἰδυϊα D, Εἰδυϊα etiam schol. Exeg. Πασι-
 θέα schol., πιασιδόῃ FΩcΨ 353 ἔρατῶ Ψ, Ἐρατῶ schol.
 Exeg. 354 Θοῇ EHI, unde Θοῇ καὶ Peppmüller

Πετραίη τ' ἐρώεσσα Μενεσθώ τ' Εὐρώπη τε
 Μῆτις τ' Εὐρυνόμη τε Τελεστώ τε κροκόπεπλος
 Χρυσῆς τ' Ἀσίη τε καὶ ἱμερόεσσα Καλυψὼ
 Εὐδώρη τε Τύχη τε καὶ Ἀμφιρῶ Ὠκυρόη τε 360
 καὶ Στύξ, ἣ δὴ σφεων προφερεστάτη ἐστὶν ἀπασέων.
 αὐταὶ δ' Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος ἐξεγένοντο
 προεσβύταται κοῦραι· πολλαὶ γε μὲν εἰσι καὶ ἄλλαι.
 τρεῖς γὰρ χίλιαί εἰσι τανύσφυροι Ὠκεανῖναι,
 αἱ ὅα πολυσπερέες γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης 365
 πάντη ὁμῶς ἐφέπουσι, θεάων ἀγλαὰ τέκνα.
 τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέοντες,
 υἱέες Ὠκεανοῦ, τοὺς γείνατο πότνια Τηθύς·
 τῶν ὄνομα ἀργαλέον πάντων βροτῶν ἀνέρον ἐνισπεῖν,
 οἳ δὲ ἕκαστοι ἴσασιν, οἳ ἂν περιναϊετάωσιν. 370
 Θεία δ' Ἡέλιόν τε μέγαν λαμπρὸν τε Σελήνην
 Ἥῳ θ', ἣ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαίνειν
 ἀθανάτοισ τε θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
 γέλναθ' ὑποδηθεῖσ' Ὑπερίονος ἐν φιλότῃτι.
 Κρίω δ' Εὐρουβίη τέκεν ἐν φιλότῃτι μιγεῖσα 375

357 Μενεστώ schol. Exeg. 358 εὐρυνόη G Τελεσθῶ Ψ
 Ioannes Galen. 359 Χρυσῆς Hermann, κρησιῆς D, κρησιῆς
 G, κρησιῆς H I schol. Exeg., κρησιῆ K, κρησιῆ (prius ι ex υ) L,
 η
 κρησιῆ E, κρησιῆ F; Κρησιῆς Naeke 364 τρισχίλιαί (om.
 γὰρ) εἰσι Ωb, τρισχίλια γὰρ ἔασι D, τρεῖς γὰρ χίλιαί εἰσι Ψ;
 τρεῖς γὰρ μύριαί εἰσι schol. Pind. Ol. V 1 τανύσφυροι schol.
 Pind. codd. pars, τανύσφυραι DΨ Ὠκεανῖδες D pars codd.
 schol. Pind. 369 ἀνέρον Goettling, ἀνδρα libri ἐνίσπειν H I L
 370 ἕκαστα Eustathius in Dionys. Perieg. 636 ἴσασι D
 οἳ ἂν περιναϊετάωσιν L m² Eustathius, οἳ ἂν περιναϊετάωσι D,
 οἳ ἂν περιναϊετάουσι (ου m² in ω mut. L) ΩbΨ, ὅσοι περιναϊ-
 ετάουσι Ωc 371 τε μέγαν] τέκετο schol. Eurip. Troad. 855,
 quod in v. 371 desinit, τέκε μέγαν codd. scholior. Pind. Isthm.
 V 1 373 om. schol. Pind. Ol. VII 72 θεοῖσι D, θεοῖς
 libri cett. 375 Κρίω GH, κρηίω (ει ex ι) I, κρηῶ D, κρηίω
 ΩbΨ schol. Ioannes Galen. Exeg.

Ἄστραϊόν τε μέγαν Πάλλαντά τε δια θεάων
Πέρσην θ', ὅς καὶ πᾶσι μετέπρεπε ἰδυοσύνησιν.

Ἄστραϊῶ δ' Ἥως ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
ἀργέστην Ζέφυρον Βορέην τ' αἰψηροκέλευθον
καὶ Νότον, ἐν φιλότῃ θεὰ θεῶ εὐνηθεῖσα. 380
τοὺς δὲ μέτ' ἀστέρα τίκτ' Ἥοσφόρον Ἥριγένεια
ἄστρα τε λαμπετόωντα, τὰ τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται.

Στύξ δ' ἔτεκ' Ὠκεανοῦ θυγάτηρ Πάλλαντι μιγεῖσα
Ζῆλον καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισιν·
καὶ Κράτος ἠδὲ Βίην ἀριδείκετα γείνατο τέκνα, 385
τῶν οὐκ ἔστ' ἀπάνευθε Διὸς δόμος, οὐδέ τις ἔδρη,
οὐδ' ὁδός, ὅππῃ μὴ κέλνοις θεὸς ἠγεμονεύῃ,
ἀλλ' αἰεὶ παρ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἐδριόωνται.
ὣς γὰρ ἐβούλευσεν Στύξ ἄφθιτος Ὠκεανίην
ἥματι τῷ, ὅτε πάντας Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς 390
ἀθανάτους ἐκάλεσσε θεοὺς ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,
εἶπε δ', ὅς ἂν μετὰ εἶο θεῶν Τιτῆσι μάχοιτο,
μὴ τιν' ἀπορραῖσειν γεράων, τιμὴν δὲ ἕκαστον
ἐξέμεν, ἦν τὸ πάρος γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
τὸν δ' ἔφαθ', ὅς τις ἄτιμος ὑπὸ Κρόνου ἠδ' ἀγέραστος, 395
τιμῆς καὶ γεράων ἐπιβησέμεν, ἧ θέμις ἐστίν.
ἦλθε δ' ἄρα πρώτη Στύξ ἄφθιτος Οὐλυμπόνδε
σὺν σφοῖσιν παῖδεςσι φίλου διὰ μῆδεα πατρός.

377 ///πάσησι (καὶ eraso e πᾶσι factum) D, an πάντεσσι ?
379 ἀργέστην Ζέφυρον Acusilaus, Ἀργέστην Ζέφυρον schol. 251,
1 Fl.; Ἀργέστην Ζέφυρόν τε Goettling τ' om. Ψ 380 θεῶ
θεὰ D 381 τίκτ' Ἥοσφόρον restitui, τίκτεν ἑωσφόρον ΩbcΨ
schol., ἀστραῖω τέχ' (χ e κ m^l) ἑωσφόρος D 383 ἔτεκ' recensio
x, ἔτεκεν ΦΨ 384 νείκην DGHΨ πολύσφυρον GH, super-
scr. καλλίσφυρον I 387 ἠγεμονεύῃ cod. Laur. conv. suppr. 15,
ἠγεμονεύει ΩΨ 393 τὸν Scheer, an μιν? δὲ om. K, δ'
DGIL, θ' Ωb

τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, περισσὰ δὲ δῶρα ἔδωκεν.
 αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὄρκον, 400
 παῖδας δ' ἤματα πάντα ἕο μεταναιέτας εἶναι.
 ὡς δ' αὐτως πάντεσσι διαμπερές, ὡς περ ὑπέστη,
 ἐξετέλεσσ'· αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ ἠδὲ ἀνάσσει.

Φοίβη δ' αὖ Κόλου πολυήρατον ἦλθεν ἐς εὐνὴν·
 κνυσαμένη δὴ ἔπειτα θεὰ θεοῦ ἐν φιλότῳτι 405
 Λητὼ κνανόπεπλον ἐγείνατο, μείλιχον αἰεὶ,
 μείλιχον ἐξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς Ὀλύμπου, 408
 ἦπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν. 407
 γείνατο δ' Ἀστερόην ἐνώνυμον, ἣν ποτε Πέρσης
 ἠγάγετ' ἐς μέγα δῶμα φίλῃν κεκλήσθαι ἄκοιτιν. 410

ἠ δ' ὑποκνυσαμένη Ἑκάτην τέκε, τὴν περὶ πάντων
 Ζεὺς Κρονίδης τίμησε· πόρην δέ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
 μοῖραν ἔχειν γαίης τε καὶ ἀτρουγέτοιο θαλάσσης.
 ἠ δὲ καὶ ἀστερόεντος ἀπ' οὐρανοῦ ἔμμορε τιμῆς
 ἀθανάτοισ τε θεοῖσι τετιμένη ἐστὶ μάλιστα. 415
 καὶ γὰρ νῦν, ὅτε πού τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 ἔρδων ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἰλάσκηται,
 κικλήσκει Ἑκάτην· πολλή τέ οἱ ἔσπετο τιμῇ

399 δὲ δῶρα ἔδωκεν Aldus; primitus δῶρά F' (= Foi)
 scriptum fuisse crediderim, cf. Wien. St. XVI 221 et v. Leeuwen
 Enchir. dict. ep. 71; δὲ δῶρα δέδωκεν DEHIΨ, δῶρα δ' ἔδωκεν
 FG; ἔδωκε δὲ δῶρα περισσὰ Bergk 401 ἕο Brugmann; ἕο
 μεταναιέτας DG, ἕοῦ μέτα ναιέτας Ψ, γρ. ἐοὺς μεταναιέτας marg.
 L; ἐοὺς μεταναιέτας ΩbHI 408 ante 407 collocavi 407
 ἦπιον] μείλιχον eiecto v. 408 Paley, τίμιον v. 407 sq. e mea
 sententia inter se transpositis Peppmüller 409 περσεὺς D
 411—415 et 450—452 initio et conclusione hymni Hecates
 abiectis interpolatorem de suo addidisse censuit A. Meyer
 414 ἐπ' Goettling 415 θεοῖσι τετιμημένη E, θεοῖς τετιμημένη
 Ωc, θεοῖς τετιμημένη (μ eras.) D 417 νόμον altero v super-
 ser. D 418 ἔσπετο Triclinius, ἔσπεται (ἔπεται HI) codd.

ῥεῖα μάλ', ᾧ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέξεται εὐχάς,
 καί τε οἱ ὄλβον ὀπάξει, ἐπεὶ δύναμεις γε πάρεστιν. 420
 ὅσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
 καὶ τιμὴν ἔλαχον, τούτων ἔχει αἶσαν ἀπάντων.
 οὐδέ τί μιν Κρονίδης ἐβίησατο οὐδέ τ' ἀπηύρα,
 ὅσσο' ἔλαχεν Τιτῆσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν,
 ἀλλ' ἔχει, ὡς τὸ πρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἔπλετο δασμός, 425
 καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ οὐρανῷ ἠδὲ θαλάσῃ· 427
 οὐδ', ὅτι μουννογενής, ἦσσον θεὰ ἔμμορε τιμῆς, 426
 ἀλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτήν. 428
 ᾧ δ' ἐθέλει, μεγάλως παραγίγνεται ἠδ' ὀνίνησιν·
 ἐν τε δίκη βασιλεῦσι παρ' αἰδοίοισι καθίξει, 434
 ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει, ὅν κ' ἐθέλησιν· 430
 ἠδ' ὀπότε' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσονται
 ἀνέρες, ἐνθα θεὰ παραγίγνεται, οἷς κ' ἐθέλησι
 νίκην προφρονέως ὀπάσαι καὶ κῦδος ὀρέξαι. 433
 ἐσθλή δ' αὖθ', ὀπότε' ἄνδρες ἀεθλεύουσιν ἀγῶνι, 435
 ἐνθα θεὰ καὶ τοῖς παραγίγνεται ἠδ' ὀνίνησιν·
 νικήσας δὲ βίη καὶ κάρτεϊ καλὸν ἄεθλον
 ῥεῖα φέρει χαίρων τε, τοκεῦσι δὲ κῦδος ὀπάξει.
 ἐσθλή δ' ἱππήεσσι παρεστάμεν, οἷς κ' ἐθέλησιν.

419 οὗ Ψ, ᾧ ex οὗ corr. I ὑπεδέξατο, in marg. γρ. ὑπο-
 δέξεται E, ὑποδέξατο I 427 post 425 transposuit Goettling;
 ab interpolatore (versuum 411—415 auctore) importatum esse
 censuit A. Meyer 429 ὡς δ' Anecd. Par. IV 11, 32 Cr.

ἐθέλησι HI ἠδ' } καὶ Et. gen. v. μεγάλως 434 post 429
 collocavit Schoemann 430 ᾧ κ' K, ὅν in ras. (fuit ᾧ) L
 431 sq. om. HΨ, m. alia in marg. HL 431 ἦν (ἦ// E) δέ
 ποτ' Ωb φθισήνορα HI, φθισήνορα codd. cett. θωρήσ-
 σονται ΩcL, θωρήσσοιντο Ωb 433 προφρονέουσ D 435 δ'
 αὖ DΩbGK, θ' m. alia add. L ἀεθλεύουσιν ἀγῶνι Koechly,
 ἀγῶνι ἀεθλεύουσιν DΩc, ἀγῶνι ἀθλεύουσιν (superscr. ε m. al. L) Ψ,
 ἐν ἀγῶνι ἀθλεύουσι (superscr. ου E) Ωb 437 τε Ψ 438 το-
 κεῦσί τε FGH

καὶ τοῖς, οἱ γλαυκὴν δυσπέμφελον ἐργάζονται, 440
 εὔχονται δ' Ἐκάτη καὶ ἐρικτύπῳ Ἐννοσιγαίῳ,
 ῥηιδίως ἄγρην κυδρὴ θεὸς ὄπασε πολλήν,
 ῥεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλουσά γε θυμῷ.
 ἐσθλή δ' ἐν σταθμοῖσι σὺν Ἐρμῇ ληῖδ' ἀέξειν·
 βουκολίας δ' ἀγέλας τε καὶ αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν 445
 ποιμένας τ' εἰροπόκων οἴων, θυμῷ γ' ἐθέλουσα,
 ἐξ ὀλίγων βριάει καὶ ἐκ πολλῶν μείονα θῆκεν.
 οὔτω τοι καὶ μουνογενῆς ἐκ μητρὸς ἐοῦσα
 πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεράεσσιν.
 θῆκε δέ μιν Κρονίδης κουροτρόφον, οἱ μετ' ἐκείνην 450
 ὀφθαλμοῖσι ἴδοντο φάος πολυδερχέος Ἡοῦς.
 οὕτως ἐξ ἀρχῆς κουροτρόφος, αἱ δέ τε τιμαί.

Ῥεῖη δὲ δημηθεῖσα Κρόνῳ τέκε φαίδιμα τέκνα,
 Ἰστίην Δήμητρα καὶ Ἥρην χρυσοπέδιλον
 ἴφθιμόν τ' Αἰδην, ὃς ὑπὸ χθονὶ δώματα ναίει 455
 νηλεὲς ἦτορ ἔχων, καὶ ἐρίκτυπον Ἐννοσίγαιον
 Ζῆνά τε μητιόεντα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 τοῦ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται εὐρεῖα χθῶν.
 καὶ τοὺς μὲν κατέπινε μέγας Κρόνος, ὥς τις ἕκαστος
 νηδύος ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γούναθ' ἴκοιτο, 460
 τὰ φρονέων, ἵνα μὴ τις ἀγαυῶν Οὐρανιῶνων

442 ῥηιδίως F, δ' addunt codd. cett. 443 ἀφείλατο Ψ
 445 δ' dedi, τ' ΩΨ, delevit Peppmüller 447 καὶ ἐκ libri, cf.
 Fr. 117, 3, καὶ Winterton, κῆν Menrad, πολλῶν δ' ἐκ Voss
 451 πολυκέρδεον Ψ (γρ. πολυδερχέος marg. L), πολλυκέρδιον C
 452 αἶθε τε Ωb, αἰδεταί C 453 ῥεῖη δὲ δημηθεῖσα C, ῥεῖη δ'
 ὑποδηθεῖσα (ποδ del., αν superscr. I) ΩbcΨ, ῥεῖα δ' ὑποδη-
 θεῖσα D 454 ἰστίην, in marg. ε(ι?)στίην L, εἰστίην D, ἐστίην
 F Ἰριν Eustathius Hom. 1564, 33 χρυσοστέφανον C
 458 ἀπὸ Ioannes Galen. 459 κρόνος μέγας ΩbΨ ὥστις C
 (ὥς τις? Wolf), ὅστις codd. cett., ὅς τε Flach, ὥς τε Fick

ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχει βασιληίδα τιμῆν.
 πεύθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 οὐνεκά οἱ πέπρωτο ἐῷ ὑπὸ παιδί δαμῆναι
 καὶ κρατερῷ περ ἔόντι — Διὸς μεγάλου διὰ βουλᾶς· — 465
 τῷ ὅ γ' ἄρ' οὐκ ἀλαδὸς σκοπιῆν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεύων
 παῖδας ἐοὺς κατέπινε· Ῥέην δ' ἔχε πένθος ἄλαστον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Δί' ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
 τέξεσθαι, τότε ἔπειτα φίλους λιτάνευε τοκῆας
 τοὺς αὐτῆς, Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα, 470
 μῆτιν συμφράσασθαι, ὅπως λελάθοιτο τεκοῦσα
 παῖδα φίλον, τείσαιτο δ' ἔρινυς πατρὸς ἐοῖο
 παίδων θ', οὓς κατέπινε μέγας Κρόνος ἀγκυλουμήτης.
 οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο,
 καὶ οἱ πεφραδέτην, ὅσα περ πέπρωτο γενέσθαι 475
 ἀμφὶ Κρόνω βασιλῆι καὶ νίει καρτεροθύμῳ.
 πέμψαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πύονα δῆμον,
 ὁππότ' ἄρ' ὁπλότατον παίδων τέξεσθαι ἔμελλε,
 Ζῆνα μέγαν· τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
 Κρήτη ἐν εὐρείῃ τραφόμεν ἀτιταλλέμεναί τε. 480
 ἔνθα μιν ἴκτο φέρουσα θοῆν διὰ νύκτα μέλαιναν
 πρότην ἐς Λύκτον· κρύψεν δέ ε' χειρὶ λαβοῦσα

462 ἔχει CG, ἔχειοι H, ἔχει οἱ I, ἔχη DF 465 πατρὸς Ωc
 (superscr. in E) schol. 466 ὅ γ' ἄρ' Peppmüller, ὅ γε libri
 ἀλαδὸς σκοπιῆν ex Aristarchi lectione Hom. K 515 N 10 Ξ 135
 dedi (ἀλαδὸν σκοπιῆν Zenodotus), ἀλαοσκοπιῆν (ἀλλὰ σκοπιῆν C)
 libri ἔσχεν Ωb 468 δὴ δὴ C, δὴ (om. Δί') G, δί' super-
 scr. m. rec. δὴ I, δί' (om. δὴ) H 469 λιτάνευσε CHI 470 Φοῦς?
 v. Leeuwen, an εἶ'? 471 μῆτιν οἱ φράσασθαι F, μῆ τιν'^α
 φράσασθαι E 473 θ' Schoemann, om. libri ἀγκυλουμήτης E,
 ἀγκυλόμητης F 477 Λύκτον, γρ. δί (= δίκτον) in marg. E, λύκ-
 ρον C 478 τέξεσθαι ἔμελλε Kinkel, ἠμελλε τεκέσθαι libri, ἢ
 μέλλε τεκέσθαι Herwerden 480 τραφόμεν α in ε m¹ mut. D,
 τραφόμεν (τρέφεν K) codd. cett. 481 μιν Hermann (cf. schol.),
 μὲν libri 482 λύκτρον C, Δίκτην Schoemann χειρὶ L

ἄνθρωπον ἐν ἡλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
 Αἰγαίῳ ἐν ὄρει πεπυκασμένῳ ὑλήεντι.

τᾷ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν 485
 Οὐρανίδη μέγ' ἄνακτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῆϊ.
 τὸν τόθ' ἔλων χεῖρεσσιν ἐὴν ἐσκάτθετο νηδὺν
 σχέτλιος· οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσίν, ὥς οἱ ὀπίσσω
 ἀντὶ λίθου εἰς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδῆς
 λείπεθ', ὃ μιν τάχ' ἔμελλε βίη καὶ χερσὶ δαμάσσας. 490
 τιμῆς ἐξελάειν, ὃ δ' ἐν ἀθανάτοισι ἀνάξειν.

καρπαλλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
 ἠΰξετο τοιοῦτον ἄνακτος· ἐπιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν
 Γαίης ἐννεσίησι πολυφραδέεσσι δολωθεῖς
 ὃν γόνον ἄψ' ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης 495
 [νικηθεῖς τέχνησι βίηφι τε παιδὸς ἐοῖο.]
 πρῶτον δ' ἐξείμεσσε λίθον, πύματον καταπίνων·
 τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε κατὰ χθονὸς εὐρουδείης
 Πυθοῖ ἐν ἡραθέῃ γυάλοις ὑπο Παρνησοῖο
 σῆμ' ἔμεν ἐξοπλίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσιν. 500

[λύσε δὲ πατροκασιγνήτους ὀλοῶν ὑπὸ δεσμῶν
 Οὐρανίδας, οὓς δῆσε πατὴρ ἀεσιφροσύνησιν·
 οἱ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν ἐνεργεσιάων,

484 αἰγείῳ Salmasius (Αἰγείῳ Wilamowitz) 487 εἶν C
 ἐσκάτθετο Ωα, ἐς κάτθετο (τ m. rec. superscr. L) Ψ, ἐγκάτθετο
 (ἐγκάτθετο HI) Ωbc 489 λίθοι v. Leeuwen 491 ἐξελάειν D,
 ἐξελάαν Ωbc (superscr. σαι m. al. HI) Ψ, ἐξαλάαν C id' ἐν?
 idem suasit Peppmüller ἀέξειν Ωbk, in ἀνάξειν mut. L
 493 ἐπιπλομένον δ' ἐνιαυτοῦ CΩb schol. 494 χολωθεῖς Ψ
 495 ἀγκυλόμητης F 496 reiecit Heyne 497 ἐξέμεσσε λίθον,
 ὃν πύματον κατέπινεν Peppmüller ἐξείμεσσε (ἐξεFέμεσσε)
 Fick, ἐξήμεσσε Hermann, ἐξήμεσσε cod. Laur. LXXXI sup. 10,
 superscr. η Casanat. 356; ἐξήμησε ΩΨ καταπίνων Goettling
 et Fick 499 παρνησοῖο ΩbG Apoll. Lex. v. γύαλον 501—
 506 resecuit Wolf 501 ὑπὸ Ωbc, ἀπὸ DΨ

δῶκαν δὲ βροντὴν ἠδ' αἰθαλόεντα κεραινὸν
καὶ στεροπὴν· τὸ πρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκεύθει· 505
τοῖς πύσυνος θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι ἀνάσσει.]

Κούρη δ' Ἰαπετὸς καλλίσφυρον Ὠκεανίην
ἠγάγετο Κλυμένην καὶ ὄμνεν λέχος εἰσανέβαινε.
ἦ δέ οἱ Ἄτλαντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
τίκτε δ' ὑπερκύδαντα Μεινοίτιον ἠδὲ Προμηθεά 510
ποικίλον αἰολόμητιν, ἀμαρτίνοόν τ' Ἐπιμηθεά,
ὃς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένει' ἀνδράσιν ἀλφηστῆσιν·
πρῶτος γάρ ῥα Διὸς πλαστὴν ὑπέδεκτο γυναικα
παρθένον. ὑβριστὴν δὲ Μεινοίτιον εὐρύοπα Ζεὺς
εἰς Ἔρεβος κατέπεμψε βαλὼν ψολόεντι κεραινωῖ 515
εἶνεκ' ἀτασθαλίας τε καὶ ἠνορέης ὑπερόπλου.
Ἄτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης
πεύρασιν ἐν γαίης, πρόπαρ Ἐσπερίδων λιγυφώνων,
ἔστηώς κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτησι χέρεσσι·
ταύτην γάρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητίετα Ζεὺς. 520
δῆσε δ' ἀλνκτοπέδησι Προμηθεά ποικιλόβουλον
δεσμοῖς ἀργαλέοισι μέσον διὰ κίον' ἐλάσσας·
καὶ οἱ ἐπ' αἰετὸν ὤρσε τανύπτερον· αὐτὰρ ὃ γ' ἦπαρ
ἦσθιεν ἀθάνατον, τὸ δ' ἀέξετο ἴσον ἀπάντη
νυκτός, ὅσον πρόπαν ἦμαρ ἔδοι τανυσίπτερος ὄρνις. 525
τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱὸς
Ἡρακλῆς ἔκτεινε, κακὴν δ' ἀπὸ νοῦσον ἄλαλκεν
Ἰαπετιονίδην καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων
οὐκ ἀέκητι Ζηνὸς Ὀλυμπίου ὑψιμέδοντος,

521 δῆσας Herodianus περὶ διχορ. II 7, 24 L. Choeroboscus
schol. Theod. I 123, 12 H.; unde aliquid ante 521 intercidisse
censuit Muetzell al.; Ζεὺς | δῆσας — ἀργαλέοισι, μέσον κτλ.
Hermann, δῆσας . . . ἐλάσσειν Ludwich Herodianum legisse arbi-
trati sunt 525 ξδει ΩβΨ 526—534 removebat Francken

ὄφρ' Ἡρακλῆος Θηβαγενέος κλέος εἶη 530
 πλείον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν.
 ταῦτά γ' ἄρ' ἀζόμενος τίμα ἀριδείκετον νίον·
 καὶ περ χωόμενος παύθη χόλου, ὃν πρὶν ἔχεσκειν,
 οὔνεκ' ἐρίζετο βουλὰς ὑπερμενεί Κρονίωνι.
 καὶ γὰρ ὅτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοὶ τ' ἄνθρωποι 535
 Μηκῶνῃ, τότε ἔπειτα μέγαν βοῦν πρόφρονι θυμῷ
 δασσάμενος προέθηκε, Διὸς νόον ἔξαπαφίσκων.
 τοῖς μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκατα πίονα δημῷ
 ἐν ῥινῷ κατέθηκε καλύψας γαστροὶ βοείῃ,
 τῷ δ' αὖτ' ὀστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ 540
 εὐθετίσας κατέθηκε καλύψας ἀργέτι δημῷ.
 δὴ τότε μιν προσέειπε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Ἴαπετιονίδη, πάντων ἀριδείκετ' ἀνάκτων,
 ὦ πέπον, ὡς ἕτεροζήλως διεδάσσαι μοίρας.
 ὡς φάτο κερτομέων Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς. 545
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης
 ἦκ' ἐπιμειδήσας, δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης·
 Ζεῦ κύδιστε μέγιστε θεῶν αἰειγενετῶν,
 τῶν δ' ἔλε', ὅπποτέρην σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.
 φῆ ῥα δολοφρονέων· Ζεὺς δ' ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς 550
 γυνῶ ῥ' οὐδ' ἠγνοίησε δόλον· κακὰ δ' ὄσσετο θυμῷ
 θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλεν.
 χερσὶ δ' ὅ γ' ἀμφοτέρησιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλειφαρ.

530 Θηβαγενέος Valckenaer 532 ταῦτά γ' ἄρ' scripsi, ταῦτ'
 ἄρ' DΩbGΨ, ταῦτ' ἄρα HI, ταῦτ' ἄρ' ὅ γ' Hermann 533 χόλου Ωc
 537 προέθηκε scripsi, προύθηκε libri Διὸς in ras. L, ζηνὸς ΩK
 538 τοῖς Schoemann, τῷ codd., τῇ Guyet, τοῖ Menrad πίονα
 Schoemann, πίονι codd. 540 τῇ Guyet, τοῖ Menrad 543 remo-
 vet Lisco περιδείκετ' Ψ 546 ἀγκυλόμητις F 548 Ζεὺς I
 549 δ' om. L ἔλε' Nauck, ἔλεν codd. γε ἐνὶ D 550—552
 reiecerunt Gruppe alii 552 ἔμελλον Aristarchus? (cf. schol.
 Hom. B 36) 553 ἄλειφα H m¹ (p m. al. add.) I Et. gen. s. v.

χάσατο δὲ φρένας ἀμφί, χόλος δέ μιν ἵκετο θυμόν,
 ὡς ἴδεν ὅστέα λευκὰ βοὸς δολίη ἐπὶ τέχνη. 555
 ἐκ τοῦ δ' ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
 καίουσ' ὅστέα λευκὰ θυγέντων ἐπὶ βωμῶν.
 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἴαπετιονίδη, πάντων πέρι μῆδεα εἰδῶς,
 ᾧ πέπον, οὐκ ἄρα πω δολίης ἐπιλήθεο τέχνης. 560
 ὡς φάτο χάομενος Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδῶς·
 ἐκ τούτου δὴ ἔπειτα δόλου μεμνημένος αἰεὶ
 οὐκ ἐδίδου μελίησι πυρὸς μένος ἀκαμάτιο
 θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν.
 ἀλλὰ μιν ἐξαπάτησεν ἐὺς πάϊς Ἴαπετοῖο 565
 κλέψας ἀκαμάτιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν
 ἐν κοίλῳ νάρθηκι· δάκεν δέ ἐ νειόθι θυμόν,
 Ζῆν' ὑψιβρεμέτην, ἐχόλωσε δέ μιν φίλον ἦτορ,
 ὡς ἴδ' ἐν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν.
 αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεῦξεν κακὸν ἀνθρώποισιν· 570
 γαίης γὰρ σύμπλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 παρθένῳ αἰδοίῃ ἵκελον Κρονίδεω διὰ βουλάς.
 ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη
 ἀργυρέῃ ἐσθῆτι· κατὰ κρηθῆεν δὲ καλύπτρον
 δαιδαλέην χεῖρεσσι κατέσχεθε, θαῦμα ἰδέσθαι· 575

554 φρένας, ἀμφί δέ μιν (δέ μιν m² superscr. E) DΩb θυμῶ
 DΩbΨ 555 βοὸς δολίη ἐνὶ τέχνη HI, θυγέντων ἐπὶ βωμῶν G,
 quod etiam D exhibet posthac deletum, m¹ in marg. addito
 βοὸς δολίη ἐπὶ τέχνη 559 removet Lisco 560 ἐπελήθεο ΩbHI
 563 μελίησι DEΩc, cf. quae dixi ZfdöG. 1898 p. 26; μελίοισι
 FΨ, μελίησι Bergk, qui antea Μελίησι e schol. coniecit; μελέ-
 οισι H. Stephanus 567 δέ ἐ νειόθι] ἐ ex οἱ rest. D, δεοινειόθι
 G, δέ οἱ νειόθι (νειόθι I) HI, δ' ἄρα νειόθι ΩbΨ 569 ἴδ'
 ἐν D, ἴδ' Ωb, ἴδεν ΩcΨ τηλεσκοπον Ψ 570—612 interpolatos
 esse aliquot versibus post 569 omissis censet Lisco 573—584
 proscrispsit Seleucus 575 κατέσχε FHI

[ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνους, νεοθηλέος ἀνθεα ποίης,
 ἱμερτοὺς περίθηκε καρήατι Παλλὰς Ἀθήνη.]

ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνην χρυσέην κεφαλῆφιν ἔθηκε,
 τὴν αὐτὸςποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 ἀσκήσας παλάμησι, χαριζόμενος Διὶ πατρί. 580

τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο, θαῦμα ἰδέσθαι,
 κνώδαλ', ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα·
 τῶν ὅ γε πόλλ' ἐνέθηκε, — χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή, —
 θαυμάσια, ζῳοῖσι ἑοικότα φωνήεσβιν.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο, 585
 ἐξάγαγ', ἐνθα περ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἢδ' ἀνθρώποι,
 κόσμῳ ἀγαλλομένην γλαυκώπιδος ὄβριμοπάτρης.
 θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ' ἀνθρώπους,
 ὡς εἶδον δόλον αἰπύν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν.

[ἐκ τῆς γὰρ γένος ἐστὶ γυναικῶν θηλυτεράων,] 590
 τῆς γὰρ ὀλώϊόν ἐστι γένος καὶ φῦλα γυναικῶν,
 πῆμα μέγ' αἰὶ θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν
 οὐλομένης πενίης οὐ σύμφοροι, ἀλλὰ κόροιο.
 ὡς δ' ὀπὸτ' ἐν σμήνεσσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι
 κηφῆνας βόσκωσι, κακῶν ξυνήοντας ἔργων· 595
 αἰὶ μὲν τε πρόπαν ἤμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
 ἡμάτια σπεύδουσι τιθεῖσσι τε κηρία λευκά,

576 sq. uncis saepsit Wolf. 576 νεοθηλέος m¹ (alterum o postea in α mut.) D, νεοθηλέας ΩbGHΨ, νεοθηλήας superscr. ει I ἀνθεσι m. rec. superscr. α H, ἀνθεσι libri cett. 577 περιέθηκε Hermann, παρέθηκε libri 585 ἐπεὶ τεῦξεν καλὸν Hermann 590 sqq. cf. ad Op. 90 sqq. 590 sq. variae recensionis esse putavit Hermann, 590 eiecit Goettling, 591 Schoemann 592 πῆμα μέγ' αἰὶ Hermann (qui postea αἰὶ θνητοῖς μέγα πῆμα coniecit), πῆμα μέγα libri Stobaeus LXXIII 47 M. σύν ἀνδράσι Stobaeus 593 ἀλλ' ἀκόρεστον superscr. οι m. rec. marg. H, ἀλλ' ἀκόρεστοι Ωb, γρ. ἀλλὰ κόροιο m² marg. E 594 ὀπότε Ωb, ὅταν ἐν schol. Theocrit. I 107 595 βόσκωσι Ωb, βόσκουσι DΩcΨ ξυνήνορας (γρ. ξυνήνερας in marg. E) Ωb 597 ἡμάτιον Ωb

οἱ δ' ἔντοσθε μένοντες ἐπηρεφείας κατὰ σίμβλους
 ἀλλότριον κάματον σφετέρην ἐς γαστέρ' ἀμῶνται·
 ὡς δ' αὐτως ἄνδρεςσι κακὸν θνητοῖσι γυναῖκας 600
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκεν, ξυνήοντας ἔργων
 ἀργαλέων· ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο·
 ὅς κε γάμον φεύγων καὶ μέριμερα ἔργα γυναικῶν
 μὴ γῆμαι ἐθέλη, ὀλοὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἵκοιτο
 χήτει γηροκόμοιο· ὃ γ' οὐ βιότου ἐπιδευῆς 605
 ζῶει, ἀποφθιμένου δὲ διὰ κτῆσιν δατέονται
 χηρωσται· ᾧ δ' αὖτε γάμον μετὰ μοῖρα γένηται,
 κεδνὴν δ' ἔσχεν ἄκοιτιν ἀρηρυῖαν πραπίδεσσι,
 τῷ δέ τ' ἀπ' αἰῶνος κακὸν ἐσθλῷ ἀντιφερίζει
 ἔμμενές· ὅς δέ κε τέτμη ἀταρτηροῖο γενεθλῆς, 610
 ζῶει ἐνὶ στήθεσσιν ἔχων ἀλίσστον ἀνίην
 θυμῷ καὶ κραδίῃ, καὶ ἀνήκεστον κακὸν ἔστιν.

ὡς οὐκ ἔστι Διὸς κλέψαι νόον οὐδὲ παρελθεῖν.
 οὐδὲ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀκάκητα Προμηθεὺς
 τοῖο γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης 615
 καὶ πολυίδριον ἔοντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει.

Ὀβριάρεω δ' ὡς πρῶτα πατῆρ ὠδύσσατο θυμῷ

600 ὡς δ' αὐτως Stobaeus, ex ὡσαύτως rest. D, ὡς δ' αὐτως
 Ψ, ὡσαύτως Ωbc γυναῖκα cod. Casanat. 356 Laur. LXXXI
 sup. 10 601 ξυνήοντας m. rec. superscr. ρασ H, addito γρ.
 ξυνήνορας E, ξυνήορας F, ξυνήνορα cod. Casanat. 356 Laur.
 LXXXI sup. 10 602 λευγαλέων Stobaeus δ' ἔπορεν DG,
 δ' ἔπορε H 603 κε μέγα superscr. γάμον E, καὶ γάμον Stobaei
 codd. 604 εἰς Stobaeus ἵκοιτο Stobaeus (δὲ ἀποδοτικόν
 est), ἴκηται ΩΨ 605 χήτει Hermann, χήτει libri βιότου δ'
 DΩcΨ, δ' expulit Aldus, τ' F, βιότοι? Peppmüller 606 ζώη
 G Stobaeus διὰ ζῶην Stobaeus 608 ἔσχετ' Stobaeus.
 609 δι' αἰῶνος Schoemann 610 ἔμμενές Wopkens, ἔμμεναι libri
 612 ἔσται recensio x 616 ἐρύκοι D 617—719 a Titano-
 machiae compositore illatos esse censuit A. Meyer 617 Ὀ-
 βριάρεω L. Dindorf, ὀβριάρεω, ut videtur m¹ D, ὄβριάρεω K,

Κότιτῳ τ' ἠδὲ Γύη, δῆσεν κρατερῶ ἐνὶ δεσμῶ
 ἠγορέην ὑπέροπλον ἀγώμενος ἠδὲ καὶ εἶδος
 καὶ μέγεθος· κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης. 620
 ἐνθ' οἷ γ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες
 ἦατ' ἐπ' ἐσχατιῇ, μεγάλης ἐν πείρασι γαίης,
 δηθὰ μάλ' ἀχνύμενοι κραδίη μέγα πένθος ἔχοντες.
 ἀλλὰ σφεας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 οὓς τέκεν ἠΰκομος Ῥεῖη Κρόνου ἐν φιλότῃ, 625
 Γαίης φραδμοσύνησιν ἀνήγαγον ἐς φάος αὐτίς·
 αὐτὴ γάρ σφιν ἅπαντα διηνεκέως κατέλεξε
 σὺν κείνοις νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι.
 δηρὸν γὰρ μάρναντο πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες
 ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας 631
 Τιτῆνες τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο· 620
 οἱ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Ὀθρουοῦ Τιτῆνες ἀγαυοί,
 οἱ δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμποιο θεοί, δωτῆρες ἑάων,
 οὓς τέκεν ἠΰκομος Ῥεῖη Κρόνω εὐνηθεῖσα.
 οἷ ῥα τότ' ἀλλήλοισι χόλον θυμαλγέ' ἔχοντες 635
 συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτούς·
 οὐδέ τις ἦν ἐριδος χαλεπῆς λύσις οὐδὲ τελευτὴ
 οὐδετέροις, ἴσον δὲ τέλος τέτατο πολέμοιο.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέσχεθον ἄρμενα πάντα,

τῶ (in ras. m. alia) βριάρεω L, βριάρεω Ωbc, γρ. ὀμβριάρεω
 (postea del.) marg. E, ὄν βριάρεω schol. Hom. Townl. A 403

618 γύη (γ m. alia add.) L, γύγη Ωb, ζύγη superscr.
 γύγη H 621 ἐπὶ ex ὑπὸ factum D, ἐπὶ Ψ 622 ἦατ' Nauck,
 εἶατ' Ωb et e corr. L, εἶατο om. ἐπ' K, εἶαται om. ἐπ' DG,
 ἔξεται (εἶατο m. al. marg.) om. ἐπ' H 628 κείνοις Triclinius,
 κείνοισι codd. ἀρεῖσθαι Stahl 631. 630 hoc ordine R, cf.
 646—648; inverso (630. 631) ΩΨ 632 ὄθρουο e corr. D, ὄθ-
 ρούος libri cett. 635 χόλον recensio x, μάχην R (μα)XHN
 ΩΨ, πόνον e v. 629 Schoemann 636 CΥΝΝΕΧΕΩ(ς) R, συν-
 νεχέως L, συνεχέες E 638 πολέμοιο Ωbc, τ m. rec. add. F
 639 παρέσχεθον (θεοί) Goettling, παρέσχεθεν codd. ἄρμενα

νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τὰ περ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι, 640
 πάντων ἐν στήθεσιν ἀέξετο θυμὸς ἀγῆνωρ.

[ὡς νέκταρ τ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἑρατεινήν,]

δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

κέκλυτέ μεν, Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,
 ὕφρ' εἶπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει. 645

ἤδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι

νίκης καὶ κράτεος πέρι μαρνάμεθ' ἤματα πάντα

Τιτῆνες τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐκγενόμεσθα.

ὕμεις δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους

φαίνετε Τιτῆνεσσιν ἐναντιοὶ ἐν δαΐ λυγρῇ 650

μνησάμενοι φιλότῃτος ἐνηέος, ὅσσα παθόντες

ἔς φάος ἄψ ἀφίκεσθε δυσηλεγέος ὑπὸ δεσμοῦ

ἡμετέρας διὰ βουλὰς ὑπὸ ζόφου ἡερόεντος.

ὡς φάτο· τὸν δ' ἐξαῦτις ἀμείβετο Κόττος ἀμύμων·

δαιμόνι', οὐκ ἀδάητα πιφάυσκεαι· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ 655

ἴδμεν, ὅ τοι περὶ μὲν πραπίδες, περὶ δ' ἐστὶ νόημα,

ἀλκτῆρ δ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένεο κρουροῖο.

σῆσι δ' ἐπιφροσύνησιν ὑπὸ ζόφου ἡερόεντος

ἄπορρον δεῦρ' αὔτις ἀμειλίκτων ὑπὸ δεσμῶν

ἠλύθομεν, Κρόνου νίῃ ἀναξ, ἀνάελπτα παθόντες. 660

τῷ καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόῳ καὶ ἐπίφροσι βουλῇ

ῥυσόμεθα κράτος ὑμὸν ἐν αἰνῇ δημοτῆτι

μαρνάμενοι Τιτῆσιν ἀνὰ κρατεράς ὑσμίνας.

ὡς φάτ'· ἐπήνεσσαν δὲ θεοί, δωτῆρες ἑάων,

Ψ, ἀρμετα D, superscr. γρ. ἀρμενα E, ἀρματα G

640 τ' om. Ωb 642 seclisit Guyet τ' om. GΨ 648 ἐκγενόμεσθα Ωb, superscr. γρ. ἐξεγένοντο E, ex ἐξεγένοντο rest. D, ἐξεγένοντο ΩcΨ 650 ἐναντιοὶ recensio x, ἐναντίον ΩΨ 656 ὅ τοι Hermann, ὅτι codd. (ὅτι) . . . πραπίδας, περὶ δ' ἐστὶ νόημα Wolf 659 sq. hoc ordine RΩΨ 659 ἄπορρον δεῦρ' αὔτις Stadt-müller, ἄπορρον δ' ἐξαῦτις Ω, . . . Δ'⊕ΞΔΥΓIC R, ἄπορρον ἐξαῦτις Ψ ἀπό Ψ 664 ἐπήνησαν DHL, ΕΠ⟨η⟩Ν⟨?⟩CAN R

μῦθον ἀκούσαντες· πολέμου δ' ἔλιλαίετο θυμὸς 665
 μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθε· μάχην δ' ἀμέγαρτον ἐγείραν
 πάντες, θήλειά τε καὶ ἄρσενες, ἥματι κείνῳ,
 Τιτῆνες τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
 οὓς τε Ζεὺς Ἐρέβεσφιν ὑπὸ χθονὸς ἦκε φώσδε
 δεινοὶ τε κρατεροὶ τε, βίην ὑπέροπλον ἔχοντες. 670
 τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων ἀίσσοντο
 πᾶσιν ὁμῶς, κεφαλαὶ δὲ ἑκάστῳ πεντήκοντα
 ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
 οἱ τότε Τιτῆνεςσι κατέσταθεν ἐν δαΐ λυγρῇ
 πέτρας ἠλιβάτους στιβαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες. 675
 Τιτῆνες δ' ἐτέρωθεν ἑκαρτύναντο φάλαγγας
 προφρονέως, χειρῶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
 ἀμφοτέροι· δεινὸν δὲ περιέλαχε πόντος ἀπείρων,
 γῆ δὲ μέγ' ἐσμαράγησεν, ἐπέστενε δ' οὐρανὸς εὐρύς
 σειόμενος, πεδόθεν δὲ τινάσσετο μακρὸς Ὀλυμπος 680
 ῥιπῆ ὑπ' ἀθανάτων, ἔνοσις δ' ἵκανε βαρεῖα
 Τάρταρον ἠερόεντα, ποδῶν τ' αἰπεῖα ἰωῆ
 ἀσπέτου ἰωχμοῖο βολάων τε κρατεράων·
 ὥς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοις ἴεσαν βέλεα στονόεντα.
 φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' οὐρανὸν ἀστερόεντα 685
 κεκλωμένων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.

οὐδ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴσχευ ἐὼν μένος, ἀλλὰ νυ τοῦ γε

669 οὓς κεν (om. Ζεὺς) Ωb Ἐρέβεσφιν Ωc, ε>ΡΕΒΕΥCΦI
 R, ἐρέβευσφιν DΩbΨ 675 στιβαρῆς ed. Basil., στιβαραῖς Ωb,
 στιβαράς DΩcΨ 678 περ ἴαχε L, περιέλαχον (ον m² in ε mut.)
 E, περ ἦχει superscr. ἴαχε D, περιέλαχεθε σ m¹ in α mut., γρ.
 περιέλαχε superscr. H 679 γαῖα δ' ἐπ' Fick, cf. Quint. Smyrn.
 II 546 680 δ' ἐτινάσσετο DΩb 682 ποδῶν τ' αἰπεῖα Her-
 mann, ποδῶν αἰπεῖά τ' libri Et. gen. v. ἔνοσις 684 ἄν DΨ

ἀλλήλοις Aldus, ἀλλήλοισιν ΩΨ ἴεσαν G, ἴεσαν (i' m. ead.) H
 687 ἴσχευ FH m¹, ἴσχευ H m²

εἶθαο μὲν μένεος πλήντο φρένες, ἐκ δέ τε πᾶσαν
 φαῖνε βίην· ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανοῦ ἠδ' ἀπ' Ὀλύμπου
 ἀστράπτων ἔστειχε συνωχадόν· οἱ δὲ κεραννοὶ 690
 ἴκταο ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀστεροπῇ ποτέοντο
 χειρὸς ἄπο στιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα εἰλυφόωντες
 ταρφέες· ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιος ἐσμαράγιζε
 καιομένη, λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄσπετος ὕλη.
 ἔξεε δὲ χθῶν πᾶσα καὶ Ὠκεανοῖο ῥέεθρα 695
 πόντος τ' ἀτρύγετος· τοὺς δ' ἄμφεπε θερμὸς ἀντιμῆ
 Τιτῆνας χθονίους, φλόξ δ' αἰθέρα διὰν ἴκανε
 ἄσπετος, ὅσσε δ' ἄμερθε καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων
 αὐγὴ μαρμαίρουσα κεραννοῦ τε στεροπῆς τε.
 καῦμα δὲ θεσπέσιον κάτεχεν Χάος· εἶσατο δ' ἅντα 700
 ὀφθαλμοῖσι ἰδεῖν ἠδ' οὔασι ὅσσαν ἀκοῦσαι
 αὐτως, ὡς εἰ Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθε
 πῖλνατο· τοῖος γάρ κε μέγας ὑπὸ δοῦπος ὀρώρει
 τῆς μὲν ἐρειπομένης, τοῦ δ' ὑψόθεν ἐξεριπόντος·
 τόσσοι δοῦποι ἐγεντο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων. 705
 σὺν δ' ἄνεμοι ἔνοσίν τε κονίην τ' ἐσφαράγιζον
 βροντὴν τε στεροπὴν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραννόν,

688 δέ γε D 691 ἀστεροπῇ e corr. L; ἀστραπῇ ΩbcK Et.
 gen. v. ἴκταο cod. B, ἀστραπῆν eiusdem cod. A, ἀστραπῇ εὔ D
 πετέοντο FH, πετέονται superscr. οντο E 693 φερέσβιος
 ΩbΨ, superscr. γρ. φερέσβιος E 694 ἄσπετος D 695 ἔξεσε
 H, ἔξει F 696 θέρηη F 697 αἰθέρα (διόν) Naber, ἠέρα
 libri 700 ἄν τῶ Peppmüller 702 ὡς εἰ (et μέγιστος in
 v. 703) in una recensione fuisse arbitratus est Hermann, in
 altera ὡς ὅτε Γαῖα . . . | ἀλλήλοις πῖλναιτο, μέγας δ' . . .
 ὀρώροι; (ὅτε) . . . πῖλναιθ'· οἷος γάρ κε μέγιστος δοῦπος ὀρώροι
 Schoemann; ὡς ὅτε libri 703 πῖλνατο Ω, πῖλναντο (eraso v
 L) Ψ κε e γε rest. D μέγιστος Ωb Pseudaristides Ῥοδ. (XXV)
 39 706 ἔνοσίς τε cod. Laur. LXXXI sup. 10 κονίην τ'
 Ω (γρ. κόνιν superscr. E), κόνιν τ' Ψ, κόνιν τ' ἄμυδις σφαρά-
 γιζον Stadtmüller 707 ἠγαθόεντα superscr. αἰθαλ D, ἀγα-
 θόεντα HK, m. al. αἰθαλόεντα marg. H, αἰθαλόεντα e corr.,
 γρ. ἀγαθόεντα marg. sinist., γρ. αἰθαλόεντα marg. dext. L

κῆλα Διὸς μεγάλοιο, φέρον δ' ἰαχὴν τ' ἐνοπὴν τε
 ἐς μέσον ἀμφοτέρων· ὄτοβος δ' ἄπλητος ὀρώρει
 σμερδαλέης ἔριδος, κάρτος δ' ἀνεφαίνετο ἔργων. 710
 ἐκκλίνθη δὲ μάχη· πρὶν δ' ἀλλήλοις ἐπέχοντες
 ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.

Οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ πρώτοισι μάχην δριμεῖαν ἐγειραν
 Κόττος τε Βριάρεώς τε Γύης τ' ἄατος πολέμοιο,
 οἳ ῥα τριηκοσίας πέτρας στιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν 715
 πέμπον ἐπαστυτέρας, κατὰ δ' ἐσκίασαν βελέεσσι
 Τιτῆνας, καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρουοδείης
 πέμψαν καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔδησαν
 χερσὶν νικήσαντες ὑπερθύμους περ εόντας,
 τόσσον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης· 720
 [τόσσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἠερόεντα.]
 ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεος ἄκμων
 οὐρανόθεν κατιῶν δεκάτη κ' ἐς γαῖαν ἵκοιτο·
 ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεος ἄκμων
 ἐκ γαίης κατιῶν δεκάτη κ' ἐς Τάρταρον ἵκοι. 725
 τὸν πέρι χάλκεον ἔρκος ἐλήλαται· ἀμφὶ δέ μιν νυξ
 τριστοιχεὶ κέχυται περὶ δειρῆν· αὐτὰρ ὑπερθεν

709 γρ. κόναβος schol. 714 τ' Ὀβριάρεως Hermann Γύης
 cod. Vatic. 1332, γύγης ΩΨ 718 ὑπ' D 719 νικήσαντες
 χερσὶν codd.; transposui 720 γαίης GΨ, superscr. γρ. γῆς H,
 γῆς e γαίης rest. m¹ D 721 eiecit Ruhnken; om. G, iterant
 DΩb (cf. ad 723 sq.) ἴσον (pro τόσσον) H, in v. iterato DΩb
 δ' αὖ Ωb γαίης ΩbHΨ 723 sq. om. m¹ DΩcΨ; habet
 in marg. D v. 721 (ἴσον δ' αὖτ' scr.) interposito; v. 723, 721
 iteratum (ἴσον δ' αὖτ' ἀπὸ γαίης . . .), 724 in textum recepit
 Ωb; 723 m² inter lineas, 724 in marg. exhibet H 723 δε-
 κάτη δ' DΩbH (in v. postea addito) Isagogae Arati p. 319 et
 333 M., κ' Thiersch 724 δ' αὖ Isagogae Arati utroque l.,
 γὰρ D, γὰρ οἱ Ωb, litter. del. superscr. δ' αὖ H 725 κ'
 Thiersch, δ' codd. praeter H Isag. Arati p. 319, om. H Isagogae
 Arati p. 333 ἵκοιτο Ωbc Isagogae Arati p. 333 codd. pars

γῆς ὄλζαι πεφύασι καὶ ἀτρουγέτοιο θαλάσσης.

ἔνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι
κεκρύφεται βουλῆσι Διὸς νεφεληγερέταο 730

[χώρῳ ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἔσχατα γαίης.]
τοῖς οὐκ ἐξίτον ἔστι, θύρας δ' ἐπέθηκε Ποσειδέων
χαλκείας, τείχος δὲ περοίχεται ἀμφοτέρωθεν.

ἔνθα Γῆς Κόττος τε καὶ Ὀβριάρεως μεγάρθυμος
ναλουσιν, φύλακες πιστοὶ Διὸς αἰγιόχοιο. 735

ἔνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος
πόντου τ' ἀτρουγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν
ἀργαλέ' εὐρώεντα, τὰ τε στυγέουσι θεοὶ περ,
χάσμα μέγ', οὐδέ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν 740
οὔδας ἴκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἔντοσθε γένοιτο.

[ἀλλὰ κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι πρὸ θύελλα θυέλλη
ἀργαλέη· δεινὸν δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
τοῦτο τέρας· Νυκτὸς δ' ἐρεβεννῆς οἰκία δεινὰ
ἔστηκεν νεφέλης κεκαλυμμένα κυανέησιν.] 745

τῶν πρόσθ' Ἰαπετοῖο πάις ἔχει οὐρανὸν εὐρὸν
ἔστηῶς κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτησι χέρεσβιν
ἀστεμφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρη ἄσσον ἰοῦσαι

731 eiecit Guyet 732 τῶν schol. ποσειδάων DGK,
ποσειδῶν ΩbH e corr. L; corr. Triclinius 733 περ οίχεται
(o ex ι, ι e κ m¹) DE (γρ. περίκειται marg. E), περίκειται
FΩcΨ 734 γύγης libri, cf. v. 149 Ὀβριάρεως cod. Laur.
conv. suppr. 15, ὀβριάρεως Ψ, ὀ βριάρεως (βρονάρεως D) DΩb,
βριάρεως Ωc 739 ζμερ<δαλέ' ex Hom. T 65 Philodemus περὶ
εὐσεβ. p.27 742—745 seclisit A. Meyer 742 φέροι πρὸ θύελλα
Heinsius, φέρει πρὸ θύελλα (προθύελλα DK) DΩbK 744 Νυκ-
τὸς δ' ἐρεβεννῆς (β ex μ corr. m¹) D, καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς ΩbΨ,
ἐρεμνῆς om. Ωc (m. alia superscr. H) 746 ἔχει ex ἔχετ' rest.
m¹ D, ἔχετ' libri cett. 748 ἀμφὶς ἰοῦσαι Ωc (γρ. ἀμφὶς ἐοῦ-
σαι καὶ ἄσσον ἰοῦσαι marg. H), ἀμφὶς ἐοῦσαι Ωb (γρ. ἄσσον
οῦσαι m² superscr. E)

ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμενα μέγαν οὐδὸν
 χάλκεον · ἢ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἢ δὲ θύραζε 750
 ἔρχεται, οὐδέ ποτ' ἀμφοτέρας δόμος ἐντὸς ἔεργει,
 ἀλλ' αἰεὶ ἑτέρη γε δόμων ἔκτοσθεν ἐοῦσα
 γαῖαν ἐπιστρέφεται, ἢ δ' αὖ δόμον ἐντὸς ἐοῦσα
 μίμνει τὴν αὐτῆς ὥρην ὁδοῦ, ἔς τ' ἂν ἵκηται,
 ἢ μὲν ἐπιχθονίοισι φάος πολυδεραῖς ἔχουσα, 755
 ἢ δ' Ὕπνον μετὰ χερσὶ, κασίγνητον Θανάτιοι,
 Νυξ ὀλοή, νεφέλη κεκαλυμμένη ἠεροειδεῖ.

ἔνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
 Ὕπνος καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοί· οὐδέ ποτ' αὐτοῦς
 Ἥλιος φαέθων ἐπιδέρεται ἀκτίνεσσιν · 760
 οὐρανὸν εἰς ἀνιῶν οὐδ' οὐρανόθεν καταβαίνων.
 τῶν ἕτερος γαῖαν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
 ἦσυχος ἀνστρέφεται καὶ μείλιχος ἀνθρώποισι,
 τοῦ δὲ σιδηρῆ μὲν κραδίη, χάλκεον δέ οἱ ἦτορ
 νηλεῆς ἐν σιτήθεσσιν· ἔχει δ' ὄν πρῶτα λάβησιν 765
 ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

ἔνθα θεοῦ χθονίου πρόσθεν δόμοι ἠχήμενοι
 [ἰφθίμου τ' Αἴδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης]
 ἐστᾶσιν, δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει
 νηλειῆς, τέχνην δὲ κακὴν ἔχει· ἐς μὲν ἰόντας 770
 σάλνει ὁμῶς οὐρῇ τε καὶ οὐασιν ἀμφοτέροισιν,
 ἐξελθεῖν δ' οὐκ αὖτις ἔᾶ πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
 ἐσθλεί, ὅν κε λάβησι πυλέων ἔκτοσθεν ἰόντα. 773

[ἰφθίμου τ' Αἴδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.] 774

754 εὐτ' ἂν DFK, superscr. ἔς τ' ἂν E, ἔστ' ἂν e corr. L
 758 ἐρεμνοὶ D 761 εἰς οὐρανὸν ἀνιῶν Ωc, εἰσανιῶν codd.
 cett. 762 τῶν δ' DΩbΨ ἕτερος γαίην (γαῖαν restitui) D, ἕτε-
 ρος μὲν γαίην Ψ, ἕτερος μὲν γῆν Ωbc 768 suspectus Wolfio,
 cf. Hom. κ 534 772 αὐτίς codd. 774 spurium om. ΩΨ,
 m² adscr. H

ἔνθα δὲ ναιετάει στυγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι, 775
 δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ ἀφοροῦρου Ὠκεανοῖο
 πρεσβυτάτη· νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει
 μακροῖσιν πέτροισι κατηρεφέ· ἀμφὶ δὲ πάντη
 κίοσιν ἀργυρέοισι πρὸς οὐρανὸν ἐστήρικται.
 παῦρα δὲ Θαύμαντος θυγάτηρ πόδας ὠκέα Ἴρις 780
 ἀγγελίην πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 ὀππότε ἔρις καὶ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται
 καὶ ὃ' ὅς τις ψεύδεται Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
 Ζεὺς δέ τε Ἴριν ἐπέμψε θεῶν μέγαν ὄρκον ἐνεῖκαι
 τηλόθεν ἐν χρουσέῃ προχόῳ πολυώνυμον ὕδωρ 785
 ψυχρόν, ὃ τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἠλιβάτοιο
 ὑψηλῆς· πολλὸν δὲ ὑπὸ χθονὸς εὐρουοδείης
 ἐξ ἱεροῦ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν
 Ὠκεανοῖο κέρας· δεκάτη δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασται·
 ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης 790
 δίνης ἀργυρέης εἰλιγμένος εἰς ἅλα πίπτει,
 ἢ δὲ μί' ἐκ πέτρης προρέει μέγα πῆμα θεοῖσιν.
 ὅς κεν τὴν ἐπίορκον ἀπολλείψας ἐπομόσῃ
 ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
 κεῖται νήντιμος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτόν· 795
 οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἄσσον
 βρώσιος, ἀλλὰ τε κεῖται ἀνάπνευστος καὶ ἀναυδος
 στρωτοῖς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δέ ἐ κῶμα καλύπτει.

778 μακροῖσιν πέτροισι D κατηρεφῆ D 781 ἀγγελίην
 Wolf, ἀγγελίη ΩΨ, ΔΓΓΕ... R 783 ὅς τις R (OCT<ις)
 ΩΨ, superscr. μὲν D 784 τε libri, κε Klouček, cf. v. 87
 785 πολυώνυμον D (altera recensio) 787 δέ θ' Ωbc
 793 ἀπολλείψας m¹ superscr. κατα H, ἀπολείψας ΩbGΨ, ἀπα-
 λείψας superscr. πο m¹ D 797 γε Ωbc ἄρ' ἀπνευστος ex
 Hom. ε 456 Hartung, ἀμ' ἀπνευστος Hermann, ἀνάπνευστος
 Goettling 798 δέ ἐ D, δ' ἐπὶ codd. cett. Et. gen. v. κῶδιον

αὐτὰρ ἐπεὶ νοῦσον τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτόν,
 ἄλλος γ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτερος ἄεθλος. 800
 εἰνάετες δὲ θεῶν ἀπαμείρεται αἰὲν ἐόντων,
 οὐδέ ποτ' ἐς βουλήν ἐπιμίσγεται οὐδ' ἐπὶ δαΐτας
 ἐννέα πάντα ἔτεα· δεκάτῳ δ' ἐπιμίσγεται αὖτις
 εἴρας ἐς ἀθανάτων, οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν.
 τοῖον ἄρ' ὄρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγρὸς ἄφθιτον ὕδωρ 805
 ὠγύγιον, τὸ δ' ἴησι καταστυφέλου διὰ χώρου.

[Ἐνθα δὲ γῆς δυοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος
 πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν
 ἀργαλέ' εὐρώεντα, τὰ τε στυγέουσι θεοὶ περ. 810
 ἔνθα δὲ μαρομάρεαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδὸς
 ἀστεμφῆς, ῥίξῃσι διηνεκέεσσιν ἀρηρῶς,
 αὐτοφυῆς· πρόσθεν δὲ θεῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων
 Τιτῆνες ναίουσι, πέρην Χάεος ζοφεροῖο.
 αὐτὰρ ἐρισμαράγοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι 815
 δώματα ναιετάουσιν ἐπ' Ὀκεανοῖο θεμεθλοῖς,
 Κότιος τ' ἠδὲ Γύης· Βριάρεῶν γε μὲν ἦν ἐόντα
 γαμβρὸν ἐὼν ποίησε βαρύκτυπος Ἐννοσίγαιος,
 δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπλίειν, θυγατέρα ἦν.]

Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' οὐρανοῦ ἐξέλασεν Ζεὺς, 820
 ὀπλότατον τέκε παῖδα Τυφωέα Γαῖα πελώρη

799 ἐπὴν Ωbc

800 ἄεθλος Ωb, ἄθλος codd. cett.

801 ἀπαμείρεται E, ἀπομείρεται F schol., μεταμείρεται m¹
 superscr. ἀπο D 802 περιμίσγεται DΨ, ἐπινίσσειται Ruhnken

803 πάντα ἔτεα Paley, πάντ' ἔτεα codd. 804 εἴρας ἐς Her-
 mann, εἴρας codd., εἴραις Ruhnken 807—819 seclisit Wolf

811 γρ. λάινος superscr. m¹ D, m² H, m. rec. in marg. L;
 λάινος (superscr. ἢ χάλκεος E) Ωb 817 γύγης codd., cf. ad

Ταρτάρου ἐν φιλότῃτι διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην·
 οὗ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχύι, ἔργματ' ἔχουσαι,
 καὶ πόδες ἀκάματοι κρατεροῦ θεοῦ· ἐκ δέ οἱ ὤμων
 ἦν ἑκατὸν κεφαλαὶ ὄφις, δεινοῖο δράκοντος, 825
 γλώσσησιν δνοφερῆσι λελιχμότες, ἐκ δέ οἱ ὕσων
 θεσπεσίης κεφαλῆσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρουσεν·
 [πασέων δ' ἐκ κεφαλῶν πῦρ καλετο δερκομένοιο·]
 φωναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῆσι
 παντοίην ὕπ' ἰεῖσαι ἀθέσφατον· ἄλλοτε μὲν γὰρ 830
 φθέγγονθ' ὡς τε θεοῖσι συνιέμεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
 ταύρου ἐριβρούχεω, μένος ἀσχέτου, ὅσσαν ἀγαύρου,
 ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος,
 ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσι εἰοικότα, θανάματ' ἀκοῦσαι,
 ἄλλοτε δ' αὖ ῥοίξεσχ', ὑπὸ δ' ἤχεεν οὔρεα μακρά. 835
 καὶ νύ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἤματι κελίῳ
 καὶ κεν ὅ γε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι ἀναξεν,
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄβριμον, ἀμφὶ δὲ γαῖα
 σμερδαλέον κονάβησε καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθε 840
 πόντος τ' Ὠκεανοῦ τε ῥοαὶ καὶ τάρατα γαίης.
 ποσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ' Ὀλυμπος
 ὀρτυμένοιο ἀνακτος· ἐπεστενάχιζε δὲ γαῖα.
 καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον
 βροντῆς τε στεροπῆς τε, πυρός τ' ἀπὸ τοῖο πελώρου, 845
 [προηστῆρων ἀνέμων τε κεραυνοῦ τε φλεγέθουτος.]
 ἔξεε δὲ χθῶν πᾶσα καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα·

823 ἔργα τ' D 825 δεινοῖο Ωb, κρατεροῖο codd. cett.
 827 ἐπ' D 828 proscipsit Ruhnken 830 ὄφ' ἰεῖσαι Ψ
 832 ἀσχέτου Winterton, ἀσχετον codd. ἀγαυροῦ Herodianus
 περὶ παθ. II 167, 5 L. 837 ἀνασσ superscr. ξεν m¹ D
 843 ἐπεστενάχιζε Ωbc (superscr. ὑπεστο E), ἐπεστονάχιζε DΨ
 846 expunxit Heyne φλογέοντος D 847 ἔξεε δὲ (δὲ in ras.)
 L, EZC. . R, ἔξεσε δὲ D, ἔξεε πυρὶ K, ἔξε πυρὶ Ωb, ἔξεσε πυρὶ Ωc

θυϊε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτὰς περὶ τ' ἀμφί τε κύματα μακρὰ
 ριπῆ ὑπ' ἀθανάτων, ἔνοσις δ' ἄσβεστος ὀρώρει·
 τρέε δ' Ἀΐδης, ἐνέροισι καταφθιμένοισι ἀνάσσων, 850
 Τιτῆνές θ' ὑποταρτάριοι, Κρόνον ἀμφὶς εόντες,
 [ἀσβέστου κελάδοιο καὶ αἰνῆς δηιοτῆτος.]
 Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν κόρθυνεν ἐόν μένος, εἴλετο δ' ὄπλα,
 βροντήν τε στεροπὴν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 πληξεν ἀπ' Οὐλύμποιο ἐπάλμενος· ἀμφὶ δὲ πάσας 855
 ἔπρεσε θεσπεσίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμασεν πληγῆσιν ἱμάσσας,
 ἦριπε γυιωθεῖς, στενάχιζε δὲ γαῖα πελώρη.
 φλόξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέστυτο τοῖο ἄνακτος
 οὔρεος ἐν βήσσησιν Ἀΐτνης παιπαλοέσσης, 860
 πληγέντος. πολλὴ δὲ πελώρη καίετο γαῖα
 ἀτμῇ θεσπεσίῃ καὶ ἐτήκετο κασσίτερος ὧς
 τέχνη ὑπ' αἰξῶν ἐν ἐντροῖσι χοάνοισι
 θαλφθεῖς, ἦὲ σίδηρος, ὃ περ κρατερώτατός ἐστίν,
 οὔρεος ἐν βήσσησι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέω 865
 [τήκεται ἐν χθονὶ δίῃ ὑφ' Ἑφαίστου παλάμησιν.]
 ὧς ἄρα τήκετο γαῖα σέλαι πυρὸς αἰθομένοιο.
 ῥῖψε δέ μιν θυμῷ ἀκαχῶν ἐς Τάρταρον εὐρύν.

848 ΘΥΙ(ε R, θυε ΩΨ 850 τρέε δ' Ἀΐδης schol. He-
 phaest. p. 320, 3 C., τρέσσε (τρέπεται G) δ' αἰδης Ω, τρέσσε δ'
 ἄδης Ψ 851 κρόνον DΩb 852 alius recensiois esse ratus est
 Hermann 856 ἔπρεσε Et. gen. v. πρήθω, ἔπρεε (ἔπλεε G) ΩΨ,
 ἔπρη Fick, πρήσεν? Halbertsma 858 γυρωθεῖς DG στενά-
 χιζε ΩΨ, στονάχιζε Triclinius 860 αἰτνης Tzetzae in Ly-
 cophr. 688 codd. duo Viteb.; αἰδνῆς (αἰδνῆς) libri schol.
 παιπαλοέσσης Peppmüller, παιπαλοέσσης (vel -ης) codd. schol.
 862 ἀτμῇ Oporinus, ἀντμῇ Ω, in ras. L, ἀντῆ K ὧς scripsi
 om. 866, ὧς codd. 863 ἐν ἐντροῖσι χοάνοισι Peppmüller,
 ὑπό τ' ἐντροῖτον χοάνοιο codd. 866 Paleio suspectus (cf. 862)
 868 ἀκαχῶν D, ἀκάχων codd. cett.

Ἐκ δὲ Τυφώος ἔστ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
 νόσφι Νότου Βορέω τε καὶ ἀργέστεω Ζεφύροιο· 870
 οἳ γε μὲν ἐκ θεόφιν γενεή, θνητοῖς μὲγ' ὄνειρα.
 οἱ δ' ἄλλοι μαψαῦραι ἐπιπνεῖουσι θάλασσαν·
 αἰ δὴ τοι πλπτουσαι ἐς ἡεροειδέα πόντον,
 πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῆ θυίουσιν ἀέλλη·
 ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄεισι διασκιδνᾶσί τε νῆας 875
 ναύτας τε φθειροῦσι· κακοῦ δ' οὐ γίγνεται ἀλκή
 ἀνδράσιν, οἳ κείνησι συνάντωνται κατὰ πόντον·
 αἰ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον ἀνθεμόεσσαν
 ἔργ' ἔρατὰ φθειροῦσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων
 πιμπλεῖσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέου κολοσυροῦ. 880

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσσαν,
 Τιτήνεσσι δὲ τιμᾶων κρίναντο βίηφι,
 δὴ ῥα τότε ὄτρυνον βασιλευμένον ἠδὲ ἀνάσσειν
 Γαίης φραδμοσύνησιν Ὀλύμπιον εὐρύοπα Ζῆν
 ἀθανάτων· ὃ δὲ τοῖσιν ἕως διεδάσσατο τιμάς. 885

Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρώτην ἄλοχον θέτο Μῆτιν

870 νότου τε DΨ βορέου Ψ ἀργέστεω Ωb, ex ἀργέσταω
 m² rest. D, ἀργέσταω Ωc, ἀργέστου Ψ Ζεφύροιο (ιο in ras.)
 L, ζεφύρον τε (τε om. G) ΩK 871 γενεή cod. Cantabr. coll.
 Emman., γενεῆ Ω, γενεήν Ψ 872 οἱ δ' ἄλλοι Schoemann, αἰ
 δ' ἄλλαι codd. Hesychius v. μαψαῦραι μάψ αῦραι E (γρ. μαψ-
 αῦραι marg. E) Ωc 873 δ' ἦτοι GΨ 874 θυίουσιν codd.
 875 ἄλλοι schol. Hom. Townl. E 526, ἄλλη F, ἄλλη Et. mag. v.
 ἄεισιν ἄεισι recensio x schol. Hes. schol. Hom. Townl. Et.
 mag. Anecd. Ox. I 46, 33 Cr., ἀείσι Ψ (in ἀῆσι mut. L), ἄισι
 Ω διασκιδνῆσι D 877 συνάντωνται L. Dindorf, συναντῶνται
 DEHΨ, συναντῶντες F, συναντῶσι G 878 καὶ om. Ω
 880 πιμπλῆσαι ΩbK (ῆ in εἰ mut. L), πιμπλεῦσαι Triclinius,
 πιμπλᾶσαι Stephanus 884 ζῆν' DEG, ζῆνα FΨ, ζεὺς super-
 scr. γρ. ζῆν, in marg. ζῆνα H 885 τοῖσιν ἕως Ahrens, τοῖσι D,
 τοῖσιν εὐ (e v. 73) ΩbcΨ, τοῖσιν ἐν Heinsius 886 sqq. alteram
 fabulae de Metide et Minerva recensionem, quam Chrysippus
 Stoic. Fr. II 256 A. (= Galen. de plac. Hippocr. et Plat. III 8
 p. 318 M.) affert, antiquiori Theogoniae formae adscribit Usener

πλειῖστα θεῶν τε ἰδυῖαν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε θεὰν γλαυκῶπιν Ἀθήνην
 τέξεσθαι, τότε ἔπειτα δόλω φρένας ἑξαπατήσας
 αἰμυλλοῖσι λόγοισιν ἔην ἐσκάτθετο νηδύν 890
 Γαίης φραδομοσύνησι καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 τὼς γὰρ οἱ φρασάτην, ἵνα μὴ βασιληίδα τιμὴν
 ἄλλος ἔχοι Διὸς ἀντὶ θεῶν αἰειγενετάων.
 ἐκ γὰρ τῆς εἵμαρτο περίφρονα τέκνα γενέσθαι·
 πρώτην μὲν κούρην γλαυκῶπιδα Τριτογένειαν 895
 ἴσον ἔχουσαν πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βουλήν,
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
 ἡμελλεν τέξεσθαι, ὑπέροβιον ἦτορ ἔχοντα·
 ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθεν ἔην ἐσκάτθετο νηδύν,
 ὥς δὴ οἱ φράσσαιτο θεὰ ἀγαθόν τε κακόν τε. 900
 δεῦτερον ἠγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὠρας,
 Εὐνομίην τε Δίκην τε καὶ Εἰρήνην τεθαλυῖαν,
 αἱ ἔργ' ὠρεύουσι καταθνητοῖσι βροτοῖσι,
 Μοίρας δ' ἥς πλείστην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεὺς,
 Κλωθῶ τε Λάχεσίν τε καὶ Ἄτροπον, αἷ τε διδοῦσι 905
 θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε.
 τρεῖς δέ οἱ Εὐρυνόμη Χάριτας τέκε καλλιπαρήους,
 Ὠκεανοῦ κούρη, πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
 Ἀγλαΐην τε καὶ Εὐφροσύνην Θαλίην τ' ἔρατεινήν·

887 τε ἰδυῖαν Schoemann, εἰδυῖαν codd., εἰδυῖαν? 888 δὴ
 ἄρ' ἔμελλε (cf. Hom. ζ 110) Fick, δὴ ἄρ' ἔμελλε D² Galenus,
 δὴ ῥ' ἔμελλε Ωb, δὴ ῥ' ἡμελλε Ψ 890 ἐσκάτθετο D, ἐσ κάτ-
 θετο Ψ (σ et τθ iu ras. L), ἐγκάτθετο (γ in ras. E) Ωb Chry-
 sippus, ἐγκάτθεο G, ἐσκάτθεο (corr. m¹) H 891—899 non
 commemoravit Chrysippus 899 ἐσκάτθετο DEH, ἐσ κάτθετο
 Ψ, ἐγκάτθετο F, ἐγκάτθεο G 900 ὥς οἱ συμφράσσαιτο Chry-
 sippus 903 Ἔργ' Paley, τ' ἔργ' libri ὠρεύουσι D, ὠραίουσι
 Ωbc 904 αἷς D 905 λάχεσιν superscr. altero λ D 909 Εὐ-
 φροσύνην τε καὶ Ἀγλαΐην fortasse Themistius VI 79 c

[τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἴβετο δερκομενάων 910
 λυσιμελής· καλὸν δέ θ' ὑπ' ὀφρύσι δερκοιώνται.]

αὐτὰρ ὁ Διμήτρος πολυφόρβης ἐς λέχος ἤλθεν,
 ἢ τέκε Περσεφόνην λευκώλενον, ἣν Ἄιδωνεὺς
 ἤρπασε ἧς παρὰ μητρός· ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεὺς.

Μνημοσύνης δ' ἐξαῦτις ἐράσσατο καλλικόμοιο, 915
 ἐξ ἧς οἱ Μοῦσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο
 ἐννέα, τῆσι ἄδον θαλίαι καὶ τέρψις ἀοιδῆς.

Λητὼ δ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
 ἱμερόεντα γόνον περὶ πάντων Οὐραγιῶνων,
 γείνατο, ἀγιοχόιο Διὸς φιλότῃτι μιγεῖσα. 920

λοισθοτάτην δ' Ἥρην θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν·
 ἢ δ' Ἥβην καὶ Ἄρηα καὶ Εἰλείθυιαν, ἔτικτε
 μειχθεῖς ἐν φιλότῃτι θεῶν βασιλῆι καὶ ἀνδρῶν.

αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλανκώπιδα Τριτογένειαν
 δεινὴν ἐργεκύδοιμον ἀγέστρατον ἀτρυτώνην 925
 πότνιαν, ἣ κέλαδοί τε ἄδον πόλεμοί τε μάχαι τε,
 Ἥρῃ δ' Ἥφαιστον κλυτὸν οὐ φιλότῃτι μιγεῖσα
 γείνατο, καὶ ζαμένησε καὶ ἤρισε ᾧ παρακοίτῃ,
 ἐκ πάντων τέχνησι κεκασμένον Οὐραγιῶνων.

Ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης καὶ ἐρικτύπου Ἐννοσιγαίου 930
 Τρίτων εὐρυβίης γένετο μέγας, ὅς τε θαλάσσης
 πυθμὲν ἔχων παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ ἄνακτι
 ναίει χρύσεια δῶ, δεινὸς θεός. αὐτὰρ Ἄρηι
 ῥινοτόρῳ Κυθέρεια Φόβον καὶ Δεῖμον ἔτικτε
 δεινούς, οἳ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγγας 935

910 sq. seclusit Gruppe 916 αἰ Ω 920 γείνατο Fick,
 γείνατ' ἄρ' Ω, γείνατο δ' ἄρ' Ψ 924 γείνατ' Ἀθήνην Ωc
 Chrysippus 934 ῥινοτόμῳ Ioannes Galen.

ἐν πολέμῳ κρούεντι σὺν Ἄρῃ πολυπόρθῳ,
Ἄρμονίην θ', ἣν Κάδμος ὑπέρθυμος θέτ' ἄκοιτιν.

Ζηνὶ δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίη τέκε κύδιμον Ἐρμῆν,
κῆρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβᾶσα.

Καδμείη δ' ἄρα οἱ Σεμέλη τέκε παίδιμον υἱὸν 940
μειχθεῖς ἐν φιλότῃ, Διώνυσον πολυγηθεά,
ἀθάνατον θνητῆ· νῦν δ' ἀμφοτέροι θεοὶ εἰσιν.

Ἄλκμήη δ' ἄρ' ἔτικτε βλήν Ἡρακληείην
μειχθεῖς ἐν φιλότῃ Διὸς νεφεληγερέταο.

Ἄγλαϊήν δ' Ἦφαιστος, ἀγακλυτὸς ἀμφιγυήεις, 945
ὄπλοτάτην Χαρίτων θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.

χρυσοκόμης δὲ Διώνυσος ξανθὴν Ἀριάδνην,
κούρην Μίνωος, θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
τὴν δὲ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγήρω θῆκε Κρονίων.

Ἦβην δ' Ἄλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱός, 950
ἴς Ἡρακλῆος, τελέσας στονόεντας ἀέθλους,
παῖδα Διὸς μέγαλοιο καὶ Ἦρης χρυσοπεδίλου,
αἰδοίην θέτ' ἄκοιτιν ἐν Οὐλύμπῳ νιφόεντι,
ὄλβιος, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσσας
ναίει ἀπήμαντος καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα. 955

Ἥελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκεν κλυτὸς Ὠκεανίην
Περσηὶς Κίρκην τε καὶ Αἰήτην βασιλῆα.

Αἰήτης δ' υἱὸς φαεσιμβρότου Ἥελίοιο

938 παίδιμον (e v. 940) Ψ 940 καδμῖς (= Καδμηίς) Ψ
941 πολυγηθεῖ Clemens Strom. I 21 (Euseb. Praep. ev. 499 a)
Apostolius VIII 34 l 943 sqq. ἄθετοῦνται ἐφεξῆς στίχοι ἐν-
νέα' schol. 954 ἐνὶ θνητοῖσιν Osann, ἐν ἀνθρώποισιν Paley

κούρην Ὠκεανοῖο τελέεντος ποταμοῖο
 γῆμε θεῶν βουλῆσι, Ἰδυϊαν καλλιπάρηον. 960
 ἢ δὴ οἱ Μήδειαν ἐσφυρον ἐν φιλότῃτι
 γείναθ' ὑποδηθεῖσα διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.

Ἵμεῖς μὲν νῦν χαίρετ', Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 νῆσοί τ' ἠπειροί τε καὶ ἄλμυρὸς ἐνδοθι πόντος.
 νῦν δὲ θεάων φύλον αἰείσατε, ἠδυπέπαι 965
 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
 ὄσσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
 ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.

Δημήτηρ μὲν Πλοῦτον ἐγείνατο, δία θεάων,
 Ἰασίων ἥρωι μιγεῖς ἔρατῃ φιλότῃτι 970
 νειῶ ἐνι τριπόλῳ, Κρήτης ἐν πίονι δήμῳ,
 ἐσθλόν, ὃς εἶς ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
 πάντῃ· τῶ δὲ τυχόντι καὶ οὐ κ' ἐς χεῖρας ἴκηται,
 τὸν δ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ οἱ ὤπασεν ὄλβον.

Κάδμω δ' Ἀρμονίῃ, θυγάτηρ χρυσεῆς Ἀφροδίτης, 975
 Ἰνώ καὶ Σεμέλῃν καὶ Ἀγανῆν καλλιπάρηον
 Αὐτονόῃν θ', ἣν γῆμεν Ἀρισταῖος βαθυχαίτης,
 γείνατο καὶ Πολύδωρον ἐστεφάνω ἐνὶ Θήβῃ.

[κούρη δ' Ὠκεανοῦ, Χρυσάορι καρτεροθύμω
 μειχθεῖς ἐν φιλότῃτι πολυχρύσου Ἀφροδίτης, 980
 Καλλιρόῃ τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἀπάντων,

959 neglexit schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. Γ 242 961 δη
 Guyet, δέ codd., δέ <νν> Triclinius 962 χρυσῆν codd.
 964 imitantur Callim. Hymn. Del. 266 Dionys. Perieg. 1181
 Orac. Sib. XI 182 Quint. Smyrn. XIV 512; reiecit Heyne
 970 Ἰασίων D, ἰασίω (altera rec.) Ωbc, ἀσσίω Ψ 972 ἐσθλός
 Ωb 973 πάντῃ Wolf, πᾶσαν libri 974 τὸν δὴ Ωb δέ
 Ωc, τέ codd. cett. 975 χρυσεῆς libri 977 αὐτανόμην D
 979—983 secluserit Clericus 981 κάλλιστον D

Γηρουονέα, τὸν κτεῖνε βίη Ἑρακληεῖη
βοῶν ἔνεκ' εἰλιπόδων ἀμφιρρότῳ εἰν Ἑρυνθείῃ.]

Τιθωνῶ δ' Ἠὼς τέκε Μέμνονα χαλκοκορυστήν,
Αἰθιοπῶν βασιλῆα, καὶ Ἡμαθίωνα ἄνακτα. 985

αὐτὰρ ὑπαὶ Κεφάλῳ φιλύσατο φαίδιμον υἱόν,
Ἰφθιμον Φαέθοντα, θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα.
τόν ῥα νέον τέρεν ἄνθος ἔχοντ' ἔρικυδέος ἥβης
παῖδ' ἀταλά φρονέοντα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη
ᾧρτ' ἀναρραψαμένη, καὶ μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς 990
νηοπόλον νύχιον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.

κούρην δ' Αἰήταο διοτρεφέος βασιλῆος
Αἰθουίδης βουλῆσι θεῶν αἰειγενετῶν
ἦγε παρ' Αἰήτεω, τελέσας στονόεντας ἀέθλους,
τοὺς πολλοὺς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερήνωρ, 995
ὕβριστης Πελλῆς καὶ ἀτάσθαλος ὀβριμοεργός.
τοὺς τελέσας Ἰαωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
ὠκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἐλικώπιδα κούρην
Αἰθουίδης, καὶ μιν θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
καὶ ῥ' ἦ γε δηθηθεῖσ' ὑπ' Ἰήσουι, ποιμένι λαῶν, 1000
Μῆδειον τέκε παῖδα, τὸν οὔρεσιν ἔτρεφε Χίρων
Φιλυροίδης· μεγάλου δὲ Διὸς νόος ἔξετελεῖτο.

αὐτὰρ Νηρηῶς κοῦραι, ἄλλοιο γέροντος,
ἦ τοι μὲν Φῶκον Ψαμάθῃ τέκε δῖα θεάων
Αἰακοῦ ἐν φιλότῃτι διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην, 1005

982 γηρουονῆα Ψ, e corr. G, γρ. Γηρουόνῃην schol., γηρουονῆ
cod. Cantabr. colleg. Emman. 986 ὑπαὶ scripsi e Wilamo-
witzii coniectura ὑπό; τοι DΩcΨ, τρικεφάλῳ Ωb (superscr. ἦ
αὐτὰρ τοι E) 990 ἀναρραψαμένη GΨ, ἀναρραψαμένη D, ἀνε-
ρραψαμένη ΩbH 991 νύχιον libri, in μύχιον mut. F (addito
in marg. μύχιον), γρ. μύχιον EH; μύχιον Aristarchus 997 Ἰαωλ-
κὸν scripsi, ἐς (εἰς E) ἰωλκὸν codd. 1001 Χίρων cf. Kretsch-
mer d. gi Vaseninschr. 131 sq., χείρων libri 1002 φιλλυροίδης
DΩbH, φυλλυροίδης GΨ 1005 χρυσῆν libri

Πηλεί δὲ δμηθεῖσα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 γείνατ' Ἀχιλλῆα ῥήξήνορα θυμολέοντα.

Αἰνεΐαν δ' ἄρ' ἔτικτεν ἐνστέφανος Κυθήρεια

Ἀγχίση ἦρωι μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότῃ

Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου ὑληέσσης.

1010

Κίρκη δ', Ἡελίου θυγάτηρ Ὑπεριονίδαο,
 γείνατ' Ὀδυσσεῖος ταλασίφρονος ἐν φιλότῃ

Ἄργιον ἠδὲ Λατῖνον ἀμύμονά τε κρατερόν τε

[Τηλέγονον δ' ἄρ' ἔτικτε διαὶ χρυσεῖν Ἀφροδίτην.]

οἷ δὴ τοι μάλα τῆλε μυχᾶ νήσων ἱεράων

1015

πᾶσιν Τυρσηνοῖσιν ἀρακλειτοῖσι ἄνασσον.

Ναυσίθοον δ' Ὀδυσῆι Καλυψὸ διὰ θεάων
 γείνατο Ναυσίνοόν τε μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότῃ.

Αὗται μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
 ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.

1020

νῦν δὲ γυναικῶν φύλον αἰείσατε, ἠδυπέπαι

Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.

* * * * *

1006 πηλεῖ codd., corr. Goettling 1010 ἠνεμοέσσης Ωc,
 superser. γρ. ὑληέσσης Η 1011 ὑπερηνορίδαο Γ, superser.
 ιονι m² D, in ὑπεριονίδαο mut. Η 1012 τίκτεν Ὀδυσῆι τα-
 λασίφρονι schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. Γ200 1014 om. D,
 neglegunt schol. Laur. Apoll. Rhod. Eustathius Hom. 1796, 43
 δ' ἄρ' Paley, δ' ΩbΨ, τε Ωc 1015 δ' ἦτοι Ωbc 1018 ναυ-
 σίθοον K, λυσίνοον in ras. I

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Μοῦσαι Πιερίηθεν ἀοιδῆσιν κλείουσαι
 δεῦτε, Δί' ἐννέπετε, σφέτερον πατέρ' ὑμνείουσαι·
 ὄν τε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφατοί τε φατοί τε,
 ῥητοί τ' ἄρρητοί τε Διὸς μέγалоιο ἔκητι.
 ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει, 5
 ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει καὶ ἄδηλον ἀέξει,
 ῥεῖα δέ τ' ἰθύνει σκολιὸν καὶ ἀγήνορα κάρφει
 Ζεὺς ὑψιβρομέτης, ὃς ὑπέροτατα δῶματα ναεῖ.

κλῦθι ἰδὼν αἰῶν τε, δίκη δ' ἰθύνε θέμιστας
 τύνη· ἐγὼ δέ κε, Πέρση, ἐτήτυμα μυθησαίμην. 10

Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην Ἑριδῶν γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν
 εἰσὶ δύο· τὴν μὲν κεν ἐπαινέσσειε νοήσας,
 ἣ δ' ἐπιμωμητή· διὰ δ' ἄνδιχα θυμὸν ἔχουσιν.
 ἣ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,
 σχετλίη· οὗ τις τὴν γε φιλεῖ βροτός, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης 15

1—10 non agnoverunt Boeoti Heliconis accolae Praxiphanes, obelo notarunt Aristarchus Crates alii, Hesiodi esse prooemium Kirchhoff et Leo arbitrantur 2 δὴ GHI (superscr. δί') M (superscr. ι) NPQ Herodianus περὶ σχημ. III 89, 9 Sp. schol. Hom. Ven. A Townl. A 1 Polybius gramm. 288, 17 N. 5 ῥέα μὲν Apollonius Dysc. de adv. 561, 7 B. Dio Prus. XII 23 schol. Hephaest. p. 318, 17 et 320, 6 Consbr. Anecd. Ox. I 383 Cr., ῥεῖα μὲν libri Aristides XXVI 39 ῥεῖα δὲ DE, καί τε Et. gen v. Βριάρεως 10 seclisit Goettling Τύνη Polyzelus 12 ἐπαινέσσειε H, ἐπαινέσειε D, m¹ η superscr. MQ, ἐπαινῆσει codd. cett.

ἀθανάτων βουλῆσιν Ἔριν τιμῶσι βαρεῖαν.
 τὴν δ' ἑτέραν προτέραν μὲν ἐγείνατο Νυξ ἐρεβεννή,
 θῆκε δέ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
 γαίης ἐν ῥίζησι, καὶ ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω·
 ἢ τε καὶ ἀπάλαμόν περ ὁμῶς ἐπὶ ἔργον ἐγείρειν. 20
 εἰς ἕτερον γὰρ τίς τε ἰδῶν ἔργοιο χατίζει
 πλούσιον, ὃς σπεύδει μὲν ἀρώμεναι ἠδὲ φυτεύειν
 οἶκόν τ' εὖ θέσθαι· ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων
 εἰς ἄφενος σπεύδοντ'· ἀγαθὴ δ' Ἔρις ἠδέε βροτοῖσιν.

καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει καὶ τέκτονι τέκτων, 25
 καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει καὶ αἰοιδὸς αἰοιδῷ.

ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα τεῶ ἑνικάτθεο θυμῷ,
 μηδέ σ' Ἔρις κακόχαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι
 νείκε' ὀπιπεύοντ' ἀγορῆς ἐπακουὸν ἔοντα.
 ὦρη γὰρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε, 30
 ᾧ τινι μὴ βίος ἔνδον ἐπηετανὸς κατάκειται
 ὠραῖος, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτερος ἀκτῆν.

18 ναίειν | γαίης τ' — ἀνδράσι, Blass 19 τ' ἐν libri, τ'
 del. Guyet 20 ἀπάλαμον GHI, ἀπάλαμον codd. cett. ἐγει-
 ρεν CE m¹ NO, ἐγείρει E m² O marg. codd. cett. schol.
 21 χατίζει CF Stobaei III c. 29 s. 2 cod. A, χατίζων (γρ. F) codd.
 cett. Galenus X 6 K. Stobaei cod. S schol. 22 πλησίον
 Danielsson ἀρώμεναι DIL Stobaeus et superscr. ω MPQ, τ'
 ἀρούμεναι O, ἀρόμεναι G 24 ἄφενον Qb (superscr. σ m¹ F)
 ΨΦ (ν in ras. O, ς superscr. Q) Stobaei cod. M schol. Oppian.
 Hal. I 500 σπεύδων Stobaeus 25 κεραμεῖ κεραμεὺς Aristo-
 oteles Polit. V 8 φθονέει e v. 26 Olympiodorus in Plat. Al-
 cib. prior. II 179 Cr. καὶ δῆτορι τέκτων consulto Philostratus
 vit. soph. II 54 K., καὶ αἰοιδὸς αἰοιδῷ e v. 26 Plato Lys. p. 215
 C 26 φθονέει καὶ τέκτονι τέκτων Priscianus Inst. XVIII 145
 29 ὀπιπεύοντ' D, ὀπισπεύοντ' C, ὀπιπτεύοντ' codd. cett. 30 ὦρη
 CEIQ Harpocratio v. θεωρικά schol. Soph. Trach. 56 schol.
 'Procli' Suid. v. ὠρακιάσας schol. Tzetzae; ὦρη m¹ (spir. len.
 m²) D, ὦρη libri cett. Anon. Ambros. de re metr. p. 244, 34 St.

τοῦ κε κορεσσάμενος νείκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοι
 κτήμασ' ἐπ' ἄλλοτρίοις· σοὶ δ' οὐκέτι δεύτερον ἔσται
 ὧδ' ἔρδειν· ἀλλ' αὖθι διακρινώμεθα νεῖκος 35
 ἰθιείησι δίκης, αἷ τ' ἐκ Διὸς εἰσιν ἄρισταί.
 ἤδη μὲν γὰρ κληρὸν ἐδασσάμεθ', ἄλλα τε πολλὰ
 ἀρπάζων ἐφόρεις μέγα κυδαίνων βασιλῆας
 δωροφάγους, οἱ τήνδε δίκην ἐθέλοντι δίκασσαν.

νήπιοι, οὐδὲ ἴσασιν, ὅσῳ πλέον ἤμισυ παντὸς 40
 οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλω μέγ' ὄνειαρ.

κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισιν·
 ῥηιδίως γὰρ κεν καὶ ἐπ' ἡματι ἐργάσσαι,
 ὥς τέ σε κεῖς ἐνιαυτὸν ἔχειν καὶ ἀεργὸν εἶντα·
 αἰψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο, 45
 ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.
 ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρουσε χολωσάμενος φρεσὶ ἧσιν,
 ὅτι μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης·
 τοῦνεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρὰ.

κρύψε δὲ πῦρ· τὸ μὲν αὖτις ἐὺς πάϊς Ἰαπετιοῖο 50
 ἔκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς πάρα μητιόεντος
 ἐν κοῖλῳ νάρθηκι λαθῶν Δία τερπικέρανον.
 τὸν δὲ χολωσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μῆδεα εἰδώς,

33 ὀφέλλοι Schoemann, ὀφέλλοις libri schol. Ven. B Townl. Genav. Hom. A 211 39 ἐθέλοντι δίκασσαν Schoemann, ἐθέλουσι δικάσαι libri Et. gen. v. δωροφάγους 41 μέγ'] ἐν Stobaeus III c. 10 s. 11 42 νόον Eusebius Praep. ev. XIV 4, 14 45 αὐτίκα schol. Aristoph. Av. 711 (γρ. schol. Monac. 91) 48 ἀγκυλομητισ C, ἀγκυλόμητις P Moschopolus, ποιικλομήτης? quidam (cf. schol. Procli) 50 αὖτις libri, corr. Schaefer

χαίρεις πῦρ κλέψας καὶ ἐμὰς φρένας ἠπεροπεύσας 55
 σοὶ τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσσομένοισιν.
 τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακόν, ᾧ κεν ἅπαντες
 τέρωπνται κατὰ θυμὸν ἔον κακὸν ἀμφαραπῶντες.

ὥς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Ἥφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅτι τάχιστα 60
 γαῖαν ὕδει φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπου θέμεν αὐδὴν
 καὶ σθένος, ἀθανάτης δὲ θεῆς εἰς ὧπα εἴσκειν
 παρθενικῆς καλὸν εἶδος ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθήνην
 ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἰστὸν ὑφαίνειν·
 καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσέην Ἀφροδίτην 65
 καὶ πόθον ἀργαλέον καὶ γυικόρους μελεδῶνας·
 ἐν δὲ θέμεν κύνεόν τε νόον καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
 Ἑρμείην ἠνώγε, διάκτορον Ἀργεῖφόντην.

ὥς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπίθοντο Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι.
 αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσειν κλυτὸς Ἀμφιγυήεις 70
 παρθένω αἰδοῖη ἴκελον Κρονίδεω διὰ βουλάς·
 ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·
 ἀμφὶ δέ οἱ Χάριτές τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθῶ
 ὄρμους χρυσείους ἔθεσαν χοῦί· ἀμφὶ δὲ τήν γε
 Ὠραι καλλίκομοι στέφον ἀνθεσι εἰαρινοῖσιν· 75
 [πάντα δέ οἱ χοῦὶ κόσμον ἐφήρμοσε Παλλὰς Ἀθήνη.]

55 χαίρεις FGKL Φ praeter O Origenis c. Cels. IV 38 cod. A, superscr. εἰ m¹ M 57 σοὶ δ' e v. 56 Clemens Strom. VI 2, 12 59 ἐτέλεσσε Origenes 62 καὶ νόον Clemens Strom V 14, 100 (cum Eusebio Praep. ev. XIII 13, 23) ἀθανάτοις δὲ θεοῖς Origenes εἴσκειν in ras., γρ. ἔοικεν (ex Hom. Γ 158) in marg. C 64 διδασκόμεναι Origenes, διασκῆσαι D 65 χρυσήν libri Origenes 66 γυιοβόρους Iulianus Misop. 347 c μελεδῶνας C Iulianus Et. gen. v. μελεδῶνας; μελεδῶνας libri cett. schol. Origenes 68 om. Origenes 69—82 alius poetae atque v. antecedentes esse vidit Lehrs 70—72 om. Origenes 74 τήνδε FG Origenes 76 proscrispsit Bentley

ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι διάκτορος Ἀργεῖφόντης
 ψεύδεά θ' αἰμυλλοὺς τε λόγους καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
 [τεῦξε Διὸς βουλῆσι βαρουκτύπου· ἐν δ' ἄρα φωνήν]
 θῆκε θεῶν κῆρυξ, ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα 80
 Πανδώρην, ὅτι πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφησιτῆσιν.

αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεσθεν,
 εἰς Ἐπιμηθεά πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργεῖφόντην
 δῶρον ἄγοντα, θεῶν ταχὺν ἄγγελον· οὐδ' Ἐπιμηθεὺς 85
 ἐφράσαθ', ὥς οἱ ἔειπε Προμηθεὺς μὴ ποτε δῶρον
 δέξασθαι παρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου, ἀλλ' ἀποπέμπειν
 ἐξοπίσω, μὴ πού τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.
 αὐτὰρ ὁ δεξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησεν.

πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων 90
 νόσφιν ἄτερ τε κακῶν καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο
 νούσων τ' ἀργαλέων, αἷ τ' ἀνδράσι κῆρας ἔδωκαν.
 [αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγρηράσκουσιν.]
 ἀλλὰ γυνὴ χεῖρεςσι πίθου μέγα πῶμ' ἀφελούσα
 ἐσκέδασ'· ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρά. 95
 μούνη δ' αὐτόθι Ἐλπίς ἐν ἀρρήκτοισι δόμοισιν

77 στήθεσφι Φ 79 eiecit Bentley, cf. schol. 'Procli'
 81 sq. reiecit Lehrs 82 ἐδώρησαντο Origenis codd. ἐσ(σ)ο-
 μέ(νοισ)ιν e v. 56 Philodemus περὶ εὐσ. p. 52 G. 86 δῶρα
 Plutarchus Mor. 23 e et 99f 89 εἶχεν, ἐνόησε D, εἶχε, νόησε
 Ψb versibus 90—104, quos aliunde insertos removebant
 Francken (cum v. 105) et Kirchhoff, variarum narrationum re-
 liquias contineri censet Lisco veram fabulae de Pandora con-
 clusionem Theog. v. 590—612 servatam esse ratus 90 γὰρ
 om. DO, πρώην μὲν cod. Vatic. 915, πρώην μὲν γὰρ KL, πρώτων
 μὲν vel τὸ πρὶν μὲν Lehrs 91 τε om. ΩΠ, Eustathius Hom.
 1817, 10, γε m. al. K κακοῦ Φ 92 γῆρας codd. quidam
 dett. 93 (= Hom. τ 360) habent GEQ, m. rec. in marg.
 ΨbNP, om. codd. cett. Origenes 96 πίθοισιν Seleucus

ἔνδον ἔμιμνε πίθου ὑπὸ χεῖλεσιν, οὐδὲ θύραζε
 ἐξέπτῃ· πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο
 [αἰγιόχου βουλήσι Διὸς νεφεληγερέταο.]

ἄλλα δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται· 100
 πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα·
 νοῦσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρη, αἱ δ' ἐπὶ νυκτὶ
 αὐτόματοι φοιτῶσι κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι
 σιγῇ, ἐπεὶ φωνὴν ἐξείλετο μητίετα Ζεὺς.

οὕτως οὐ τί πῃ ἔστι Διὸς νόον ἐξαλέασθαι. 105

εἰ δ' ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
 εὖ καὶ ἐπισταμένως· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.
 [ὡς ὁμόθεν γεγάασι θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι.]

Χρύσειον μὲν πρότιστα γένος μερόπων ἀνθρώπων
 ἀθάνατοι πολήσαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες. 110
 οἱ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦσαν, ὃ τ' οὐρανῷ ἐμβασίλευεν·
 ὧς τε θεοὶ δ' ἔξωον ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
 νόσφιν ἄτερο τε πόνων καὶ οἰζύος· οὐδέ τι δειλὸν
 γῆρας ἐπῆν, αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι
 τέρποντ' ἐν θαλίῃσι κακῶν ἐκτοσθεν ἀπάντων· 115
 θνησκον δ' ὧς θ' ὑπνω δεδμημένοι· ἐσθλὰ δὲ πάντα

97 ἔμιμνε Ψb Plutarchus Mor. 105 d Origenes Stobaeus
 CX 6 99 neglexerunt Plutarchus Origenes Stobaeus 102 ἐφή-
 μεροι Plutarchus, ἐφ' ἡμέρη (H in ras.) C, ἐφημέριοι GH, ἐφημέρι
 (ι e corr.) F αἱ δ' ἡδ' Φ 104 'ἀθετεῖται' schol. Procli
 106 sq. seclisit Goettling 106 ἐκκορυφήσω C m¹ (ω m. rec.)
 D 108 illatum esse vidit Lehrs ὡς D 112 ζώεσκον
 Diodori V 66, 6 codd. pars 113 sq. ἄτερο τε κακῶν καὶ ἄτερο
 χαλεποῖο πόνοιο | νούσων τ' ἀργαλέων καὶ ἀπήμονες, οὐδὲ μέ-
 λεσσι Diodorus 113 πόνον Herodianus περὶ σχημ. III 102, 11
 Sp. 115 ἀπάντων] ἔοντες Diodorus 116 δ'] θ' CH ὡς θ']
 ὡς ΨbΦ Diodori codd. (praeter D) Eustathius Hom. 1843, 48
 ἄλλα τε πολλὰ Diodorus

τοῖσιν ἔην· καρπὸν δ' ἔφερον ζείδωρος ἄρουρα
 αὐτομάτη πολλόν τε καὶ ἄφθονον· οἱ δ' ἐθέλημοι
 ἤσυχαι ἔργ' ἐνέμοντο σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσιν. 119
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τοῦτο γένος κατὰ γαῖ' ἐκάλυψε, 121
 τοὶ μὲν δαίμονές εἰσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλὰς
 ἐσθλοί, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων,
 [οἱ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα
 ἤερα ἐσδάμενοι πάντη φοιτῶντες ἐπ' αἴαν,] 125
 πλουτοδοταί· καὶ τοῦτο γέρας βασιλῆιον ἔσχον.

δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
 ἀργύρεον ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 χρουσέω οὔτε φυῆν ἐναλίγκιον οὔτε νόημα.
 ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῆ 130
 ἐτρέφετ' ἀτάλλων, μέγα νήπιος, ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
 ἀλλ' ὅτ' ἄρ' ἠβήσαι τε καὶ ἠβης μέτρον ἴκοιτο,

[ἀφνειοὶ μῆλοισι, φίλοι μακάρεσσι θεοῖσιν.] 120

118 οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ Diodorus 119 εὐφρονες Diodorus
 [120] om. codd., Diodorus solus exhibet; cui versui Spohn
 fragm. 82 subnexuit 121 δὴ Plato Crat. p. 397 E (cum
 Theodoreto Graec. adf. cur. VIII p. 915 Sch.), καὶ O, κε
 superscr. καὶ P, κε superscr. δὴ cod. Ambros. C 222 inf.,
 κε NPQ Tzetzes, κὲ (κ in μ mut.) D, κεν ΩΨbE γαῖ'
 ἐκάλυψε Fick, γαῖα κάλυψεν libri, μοῖο' ἐκάλυψεν Plato (cum
 Theodoreto) 122 οἱ Plato l. c. (cum Theodoreto) et de Rep. V
 468 E Aristides II p. 229 D Olympiodorus in Plat. Alcib. pr. II
 p. 15 Cr. ἀγνοὶ ὑποχθόνιοι καλέονται Plato Crat. Aristides,
 ἀγνοὶ ἐπιχθόνιοι καλέονται Olympiodorus Theodoretus, ἀγνοὶ
 ἐπιχθόνιοι τελέθουσιν Plato de Rep. 123 ἀγνοὶ Plutarchus
 Mor. p. 361b, 417b, 431e ἀλεξίκακοι Plato utroque l. (Theo-
 doretus) Aristides Themistius XX p. 240b Proclus in Plat. Remp.
 II 75, 18 Kr. Olympiodorus μερόπων Plato de Rep. Theo-
 mistius 124 sq. neglegunt Plutarchus Mor. 361b Proclus Ma-
 crobius in Cic. Somn. Scip. I 9, 7 132 ὅτ' ἄρ' ἠβήσῃ τε C,
 ὅτ' ἄρ' (ἄρ) ἠβήσεις H (ει in ras.) IL, ὅτ' ἄν (m², fuit ἄρ) ἠβή-
 σεῖς M, ὅταν ἠβήσαι (αι m¹ in η mut.) τε D, ὅτ' ἄν ἠβήσῃ (ex
 -εις factum) τὲ K, ὅταν ἠβήσεις (ει m. al. in ras.) F, ὅταν ἠβή-

πανοίδιον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, ἄλγε' ἔχοντες
 ἀφραδίης· ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο
 ἀλλήλων ἀπέχειν, οὐδ' ἀθανάτους θεραπεύειν 135
 ἤθελον οὐδ' ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
 ἢ θέμις ἀνθρώποις κατὰ ἤθεα. τοὺς μὲν ἔπειτα
 Ζεὺς Κρονίδης ἔκρουσε χολούμενος, οὔνεκα τιμὰς
 οὐκ ἔδιδον μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖ' ἐκάλυψε, 140
 τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοῖς καλέονται
 δεῦτεροι, ἀλλ' ἔμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.

Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώπων
 χάλκειονποίησ', οὐκ ἀργυρέω οὐδὲν ὁμοῖον,
 ἐκ μελιᾶν, δεινόν τε καὶ ὕβριμον· οἷσιν Ἄρης 145
 ἔργ' ἔμελεν στονόνετα καὶ ὕβριες· οὐδέ τι σῖτον
 ἤσθιον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυμόν,
 ἄπλαστοι· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἄαπτοι
 ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσι.
 τῶν δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δέ τε οἴκοι, 150
 χαλκῷ δ' εἰργάζοντο· μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος.

σειε GΦ Meletius Anecd. Ox. III 109 Cr., ὅτ' ἀνηβήσειε anony-
 mus (postea Blomfield et Bergk), ὅτ' ἀνηβήσαι τε olim conieci
 134 οὐκ ἐθέλεσκον Porphyrius de abst. II 8 135 ἴσχειν
 Porphyrius 137 ἀνθρώποις κατὰ Bentley, ἀνθρώποισι κατ'
 codd., ἀθανάτοις Porphyrius 139 ἔδιδον scripsi, ἐδίδων C
 m¹ HD m¹ (m. rec. superscr. o) Φ, ω in ου m. rec. mut. F;
 ἐδίδων GΦb Porphyrius γαῖ' ἐκάλυψεν cod. Vindob. 256,
 γαῖα κάλυψεν ΩΨΦ 141 μὲν ὑποχθόνιοι D Proclus, μὲν ὑπο-
 χθόνιοι, sed ὑπο m. rec. in ras. C, μὲν ἐπιχθόνιοι ΩbΨb Tzetzes,
 μὲν τοι χθόνιοι Φ (ὑπὸ P marg.) φύλακες Procli schol.
 θνητοῖς Peppmüller, θνητοῖ ΩΨbΦ (praeter Q) Proclus, γρ.
 θεοῖ superscr. O; θεοῖ D (m. al. in ras.) Q 144 ἀργυρῷ codd.
 145 μελιᾶν superscr. ὦν O 148 ἄπλαστοι Ω (τ m² in στ mut. H)
 M, ἄπλαστοι γρ. ἄπλαστοι P μεγάλη superscr. οἱ m¹ M, μεγάλοι
 C (οἱ m. rec. in ras.) IL (οἱ in η mut. m. rec. L) δὲ om.
 DO, τε C (τ in ras.) Ψb 151 δ' ἀπέκειτο Philostratus Vit.
 Apoll. I p. 205 K.

καὶ τοὶ μὲν χεῖρεσσιν ὑπο σφετέρησι δαμέντες
βῆσαν εἰς εὐρώεντα δόμον κρουροῦ Ἄϊδαο
νώνυμοι· θάνατος δὲ καὶ ἐκπάγλους περ εἶοντας
εἶλε μέλας, λαμπρὸν δ' ἔλιπον φάος ἡελίοιο. 155

αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαί' ἐκάλυψεν,
αὐτίς ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Ζεὺς Κρονίδης ποίησε, δικαιοτέρον καὶ ἄρειον,
ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον γένος, οἱ καλέονται
ἡμίθεοι, προτέρη γενεῇ κατ' ἀπειρονα γαῖαν. 160

καὶ τοὺς μὲν πόλεμος τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνῆ
τοὺς μὲν ὑφ' ἑπταπύλῳ Θήβῃ, Καδυηίδι γαίῃ,
ᾤλεσε μαρναμένους μῆλων ἔνεκ' Οἰδιπόδαο,
τοὺς δὲ καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
εἰς Τροίην ἀγαγὼν Ἑλένης ἔνεκ' ἠγκόμοιο. 165

ἔνθ' ἦ τοι τοὺς μὲν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε,
τοῖς δὲ δίχ' ἀνθρώπων βίοντα καὶ ἦθε' ὀπάσσας
Ζεὺς Κρονίδης κατένασσε πατὴρ εἰς πείρατα γαίης. 168

καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες 170
ἐν μακάρων νήσοισι παρ' Ὀκεανὸν βαθυδίνην,
ὄλβιοι ἦρωες, τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν
τρὶς ἔτεος θάλλοντα φέρει ζεῖδωρος ἄρουρα. 173

[τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων· τοῖσιν Κρόνος ἐμβασιλεύει. 169

154 νώνυμοι KP, νώνυμοι codd. cett. 156 γαί' ἐκάλυψεν Fick, γαῖα κάλυψεν codd. 157 om. B αὐτίς IKLΦ
160 προτέρη γενεῇ QD m¹ KLMΦ 162 ἐφ' FGKQ 165 ἀγαγον ('duces') Peppmüller Ἑλένης πόσις Hermann 169—169^e
cf. schol. 'Procli' τοῦτον καὶ τοὺς (Schoemann, τὸν codd.) ἐξῆς
ὡς φληναφώδεις ἐξοικίζουσι τῶν Ἡσιόδου; hos v. post 173
Weil, post 171 Peppmüller collocarunt; alteri recensionī 172sq.,
alteri 169—169^e adscripserim 169 habet schol. 'Procli',
agnoscunt Marcellus Sid. Epigr. gr. ed. Kaibel 1046, 9 Zenobius III 86, om. ΩΨΦ ΕΝΒΑΘΙΑΕΥΕΙ Marcelli titulus, ἐμβασιλεύει 'Proclus'

τοῦ γὰρ δεσμὸν ἔλυσε πα<τῆρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, 169^b
 τοῖσιν δ' ἄρ ν>εάτοις τιμῆ<ν καὶ κῦδος ὅπασσεν. 169^c
 οὐδέ θ' ὁμῶς κλυτὸν ἄ>λλο γένος θῆκ' <εὐρύοπα Ζεὺς 169^d
 ἀνδρῶν, οἷ> γεγάσιν ἐπὶ <χθονὶ πουλυβοτείρη. 169^e

μηκέτ' ἔπειτ' ὄφελλον ἐγὼ πέμπτοισι μετεῖναι 174
 ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρόσθε θανεῖν ἢ ἔπειτα γενέσθαι. 175
 νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστὶ σιδήρεον· οὐδέ ποτ' ἡμᾶρ
 παύσονται καμάτου καὶ οἰζύος, οὐδέ τι νύκτωρ
 φθειρόμενοι· χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσουσι μερίμνας·
 [ἀλλ' ἔμψης καὶ τοῖσι μεμείξεται ἐσθλὰ κακοῖσιν.
 Ζεὺς δ' ὀλέσει καὶ τοῦτο γένος μερόπων ἀνθρώπων, 180
 εἴτ' ἂν γεινόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωσιν.]
 οὐδὲ πατῆρ παίδεσσιν ὁμοῖος οὐδέ τι παῖδες,
 οὐδὲ ξεῖνος ξεινοδόκῳ καὶ ἑταῖρος ἑταίρῳ,
 οὐδὲ κασίγνητος φίλος ἔσσειται, ὡς τὸ πάρος περ.
 αἴψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμήσουσι τοκῆας· 185
 μέμψονται δ' ἄρα τοὺς χαλεποῖς βάζοντες ἔπεσσι
 σχέτλιοι οὐδὲ θεῶν ὅπιν εἰδότες· οὐδέ κεν οἷ γε
 γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν
 [χειροδίκαι· ἕτερος δ' ἑτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει.]
 οὐδέ τις εὐόρκου χάρις ἔσσειται οὔτε δικαίου 190

169^b—169^e] reliquias exhibet B 169^b rest. Weil
 169^c τοῖσιν δ' ἄρ scripsi, τοῖσι δ' ἄρα Weil, τοῖς δ' εἰ περ
 vel τοῖς δ' εἰ καὶ Peppmüller ν>εάτοις Weil; clausulam rest.
 idem 169^d οὐδ' οὕτως κλυτὸν ἄ>λλο Weil, qui clausulam ex-
 plevit; οὐκέθ' ὁμῶς . . . Peppmüller, οὐδέ θ' ὁμῶς . . . suspicor
 169^e ἀνδρῶν, οἷ> Weil, πάντων, οἷ> Peppmüller; clausulam
 rest. Weil 174 ὄφειλον CDΦ 177 ΠΑΥΟΝΤΑΙ B
 178 στεινόμενοι (e Clemente) Eusebius Praep. ev. XIII 13, 58,
 γινόμενοι Clementis Strom. V 130, 1 codex (L) 179—181 se-
 clusit Lehrs 179 μεμίξεται codd. 186 ἀρετὴν M. Antoninus
 XI 32 βάζοντ' ἐπέεσσι Ψ 187 κεν Brunck, μὲν libri Et. gen.
 v. γηράντεσσι 189 proscripsit Hagen 190 οὐδὲ δικαίου
 CHDL m¹ Φ praeter Q Stobaeus III c. 2 s. 9, οὐδέ τε δ. M

οὐτ' ἀγαθοῦ, μᾶλλον δὲ κακῶν ῥεκτῆρα καὶ ὕβριν
 ἀνέρα τιμήσουσι· δίκη δ' ἐν χερσὶ, καὶ αἰδῶς
 οὐκ ἔσται· βλάβει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα
 μύθοισιν σκολιοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμείται.
 ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν οἰζυροῖσιν ἅπασι 195
 δυσκέλαδος κακόχαρτος ὁμαρτήσῃ, στυγερώπῃς.
 καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀπὸ χθονὸς εὐρουοδείης
 λευκοῖσιν φάρεσσι καλυψαμένα χρῶα καλὸν
 ἀθανάτων μετὰ φῦλον ἴτον προλιπόντ' ἀνθρώπους
 Αἰδῶς καὶ Νέμεσις· τὰ δὲ λείψεται ἄλγεα λυγρὰ 200
 θνητοῖς ἀνθρώποισι· κακοῦ δ' οὐκ ἔσσεται ἀλκή.

Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσι ἐρέω φρονέουσι καὶ αὐτοῖς·
 ᾧδ' ἰρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον
 ὕψι μάλ' ἐν νεφέεσσι φέρων ὀνύχεσσι μεμαρπῶς·
 ἢ δ' ἐλεόν, γναμποῖσι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεσσι, 205
 μύρετο· τὴν ὅ γ' ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπεν·

δαιμονίη, τί λέλληκας; ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρείων·
 τῇ δ' εἶς, ἦ σ' ἂν ἐγὼ περ ἄγω καὶ ἀοιδὸν ἐοῦσαν·
 δεῖπνον δ', αἰ κ' ἐθέλω, ποιήσομαι ἢ μεθήσω.

191 οὐδ' Stobaeus 193 βλέπει schol. Soph. Phil. 456
 198 ΦΑΡΕCЦИ titulus Acharnensis Epigr. gr. ed. Kaibel 1110, 2;
 φάρεσσι libri schol. Soph. Oed. Col. 1676 schol. Eurip. Med. 439
 καλυψαμένα titulus schol. Eurip., καλυψαμένω libri (αι superscr.
 H) Apollonius de constr. p. 209, 12 B. schol. Townl. Hom. Θ 455
 schol. Soph., καλυψάμεναι cod. Vindob. 292 199 ἴτον titu-
 lus cod. Laur. conv. suppl. 158, superscr. η Ν; ἴτην codd. cett.
 (ον m² F, ο ex η M) schol. Hom.; ἴσαν schol. Soph. 200 καὶ
 Νέμεσις] ΕΥΝΟΜΙΗΤ<ε titulus 202 νῦν] ᾧδ' (e v. 203) Eu-
 stathius Hom. 1158, 37 βασιλεῦσ' ἐρέω ΩΚΛΜΦb νοέ-
 ονσι Ammonius et Et. Gud. v. αἶνος Apostolius praef. 5 Anecd.
 Par. III 371 Cr. 206 τὴν Peppmüller, τὴν δ' libri 208 ἄγω·
 καὶ ἀοιδὸν ἐοῦσαν | δεῖπνόν σ' Mitscherlich ἀηδὸν E, γρ.
 ἀηδὸν ἐοῦσαν marg. O, ἀηδόν' GNPQ m² (ἀοιδὸν in ras. m¹)

[ἄφρων δ', ὅς κ' ἐθέλη πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν· 210
νίκης τε στέρεται πρὸς τ' αἴσχεσιν ἄλγεα πάσχει.]

ὡς ἔφατ' ὠκυπέτης Ἴρηξ, τανυσίπτερος ὄρνις.

Ἦ Πέρση, σὺ δ' ἄκουε δίκης, μηδ' ὕβριν ὄφελλε·
ὕβρις γάρ τε κακῆ δειλῶ βροτῶ· οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς
ὀηιδίως φερέμεν δύναται, βαρούθει δέ θ' ὑπ' αὐτῆς 215
ἐγκύρσας ἀάτησιν· ὁδὸς δ' ἐτέρηφι παρελθεῖν
κρείσσων ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει
ἐς τέλος ἐξελθοῦσι· παθῶν δέ τε νήπιος ἔγνω.

αὐτίκα γὰρ τρέχει Ὅρκος ἅμα σκολιῆσι δίκησιν.
τῆς δὲ Δίκης ῥόθος ἐλκομένης, ἧ κ' ἄνδρες ἄγωσι 220
δωροφάγοι, σκολιῆς δὲ δίκης κρίνωσι θέμιστας.
ἧ δ' ἔπεται κλαίουσα πόλιν καὶ ἦθεα λαῶν,
ἠέρα ἐσσαμένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα,
οἷ τε μιν ἐξελάσσωσι καὶ οὐκ ἰθεῖαν ἔνειμαν.

οἷ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι διδοῦσιν 225
ἰθείας καὶ μὴ τι παρεκβαίνουσι δικαίου,
τοῖσι τέθηλε πόλις, λαοὶ δ' ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ·
εἰρήνη δ' ἀνὰ γῆν κουροτρόφος, οὐδέ ποτ' αὐτοῖς
ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεὺς·
οὐδέ ποτ' ἰθυδίκησι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ 230
οὐδ' ἀάτη, θαλίης δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.
τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον, οὔρεσι δὲ δροῦς

210 sq. proscrispsit Aristarchus, poetae ipsius esse contendit
Lisco 210 κρείσσονα Eunapius Fr. 87 D. Macrobius Sat. V 16
'Nicolaus' Progymn. I 281 W. 213 αἶε (ἄεις Schulze) Et.
gen. v. αἰώ 215 ΑΥΤΟΥ Β 216 ἀάτησιν Nauck, ἄτησιν
libri μετελθεῖν Ω schol. Genav. Hom. N 588 schol. Tzetzae
217 ἐξελθοῦσι Usener, ἐξελθοῦσα libri schol. Eurip. Hec. 1192
220 αἷ κ' Fick 228 αὐτῆς Ω (η in οι mut. H) 230 ἰθυ-
δίκαιοι FGΨBΡQ 231 ἀάτη Nauck, ἄτη codd.

ἄκρη μὲν τε φέρει βαλάνους, μέσση δὲ μελίσσας·
 εἰροπόκοι δ' ὄιες μαλλοῖς καταβεβρόθασιν·
 τίκτουσιν δὲ γυναιῖκες εἰοκότα τέκνα γονεῦσιν· 235
 θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές· οὐδ' ἐπὶ νηῶν
 νίσονται, καρπὸν δὲ φέρει ζείδωρος ἄρουρα.

οἷς δ' ὕβρις τε μέμηλε κακὴ καὶ σχέτλια ἔργα,
 τοῖς δὲ δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεὺς.

πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἀπήγυρα, 240
 ὅς τις ἀλιτραίνῃ καὶ ἀτάσθαλα μηχανάται.

τοῖσιν δ' οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων
 λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμὸν· ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
 οὐδὲ γυναιῖκες τίκτουσιν, μινύθουσι δὲ οἴκοι
 Ζητὸς φραδμοσύνησιν Ὀλυμπίον· ἄλλοτε δ' αὐτε 245
 ἢ τῶν γε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν ἢ ὅ γε τεῖχος
 ἢ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποαίνυται αὐτῶν.

Ἦ βασιλῆες, ὑμεῖς δὲ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ
 τήνδε δίκην· ἐγγὺς γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἐόντες

233 ἄκρη . . . μέσση CHNOP 235 τοκεῦσι DIM 240 καὶ]
 δὴ Aeschines in Ctes. 134 Macarius VII 32, τοι Aeschines de
 fals. leg. 158 ἐπανρεῖ γρ. ἀπήγυρα schol. cod. Monac. 91,
 ἐπηῦρεν Thiersch 241 ὅς τις ἀλιτραίνῃ Goettling, ὅς τις
 ἀλιτραίνει libri, ὅς κεν ἀλιτραίνῃ Aeschines utroque l. μηχαν-
 νάται libri Aeschines de fals. leg., μητιάται idem in Cte-
 siph. 242 μέγα πῆμα vel πῆμα μέγα δῶκε Aeschinis codd.
 (δῶκεν μέγα πῆμα Sauppe) ἐπήλασε Chrysippus (Stoic. Fr.
 II 337 A.) ap. Plutarch. Mor. p. 1040c 244 sq. praetermisit
 Aeschines in Ctesiph.; Plutarchi tempore non in omnibus ex-
 emplis fuisse patet e schol. 'Procli' 247 ἀποτίννυται εὐρύοπα
 Ζεὺς Aeschines de fals. leg. (cf. v. 239) ἀποαίνυται Pepp-
 müller, ἀποτίννυται ΩΨbΦ Tzetzes, ὑποτίννυται D m¹ 248 βα-
 σιλῆες scripsi, βασιλῆς (superscr. ει m. al.) C, ΒΑCΙΛΙ. ? A, βασι-
 λεῖς codd. cett. καταφράσ<σ>ασθε Et. mag. v. δίκη

ἀθάνατοι φράζονται, ὅσοι σκολιῆσι δίκῃσιν 250
 ἀλλήλους τρίβουσι θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες.
 τρις γὰρ μύριοι εἰσιν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 ἀθάνατοι Ζηγὸς φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
 οἱ ῥα φυλάσσουσίν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα
 ἡέρα ἐσδάμενοι, πάντη φοιτῶντες ἐπ' αἴαν. 255
 ἢ δέ τε παρθένος ἐστὶ Δίκη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 κυδρὴ τ' αἰδοίῃ τε θεοῖς, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 καὶ ῥ' ὁπότ' ἄν τις μιν βλάβῃ σκολιῶς ὀνοτάζων,
 ἀντίκα παρ Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίῳνι
 γηρύειτ' ἀνθρώπων ἀδίκων νόον, ὅφρ' ἀποτείσῃ 260
 [δῆμος ἀτασθαλίας βασιλέων, οἱ λυγρὰ νοεῦντες
 ἄλλη παρακλίνωσι δίκας σκολιῶς ἐνέποντες.]
 ταῦτα φυλασσόμενοι, βασιλῆες, ἰθύνετε †δίκας
 δωροφάγοι, σκολιῶν δὲ δικέων ἐπὶ πάγχυ λάθεσθε.

οἱ γ' αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλῳ κακὰ τεύχων, 265
 ἢ δὲ κακὴ βουλή τῷ βουλευσάντι κακίστη.

πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμὸς καὶ πάντα νοήσας

C

252 ΤΡΕΙΓΑΡΧΙΛΙΟΙ A 253 δαίμονες ἀθάνατοι Clemens
 Protr. II 41, 1 X 103, 1 Elias Cret. in Gregor. Naz. Or. p. 587
 B φύλακες] πρόπολοι Maximus Tyr. XIV 8 μερόπων Cle-
 mens Protr. II 41, 1 (Eusebius Praep. ev. IV 7, 9) Sextus Emp.
 adv. math. IX 86 255 πάσαν φοιτῶσιν Plutarchus Mor. 948e
 256 γε Plutarchus Mor. 781 b 260 om. A ἄδικον GILMQ
 Proclus ἀποτίσῃ codd. 261 sq. proscripsit Lehrs 261 βα-
 σιλήων Ψ (ε m² I) Φ praeter Q Tzetzes 262 παρακλίνωσι AI,
 παρακλίνωσι codd. cett. 263 βασιλεῖς IK, superscr. ἦες m.
 rec. L, BA . . . A † δίκας CHDLMQ, μύθους m. al. in ras. F,
 μύθους (add. in marg. γε. δίκας m. rec.) O, μύθους GIKENP
 (quod suasit Peppmüller); θεσμούς? Schoemann, νείκεα Schulze,
 λαούς? 264 δικέων Kirchhoff, δικῶν codd. 265 γ' pro τ'
 scripsi, om. Tzetzes Chil. VIII 35 Apostolius XVII 78, οἱ θ'
 αὐτῷ LMΦ 267—273 eiecit Plutarchus teste Proclo

καί νυ τάδ', αἷ κ' ἐθέλησ', ἐπιδέρομαι, οὐδέ ε' λήθει,
οἴην δὴ καὶ τήνδε δίκην πόλις ἐντὸς ἔεργει.

νῦν δὴ ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος 270

εἴην μήτ' ἐμὸς υἱός· ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον
ἔμμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἔξει·

[ἀλλὰ τά γ' οὐ πω ἔολπα τελεῖν Δία μητιόεντα.]

ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλεο σῆσι,
καί νυ δίκης ἐπάκουε, βίης δ' ἐπιλήθεο πάμπαν. 275

τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων

ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πετεινοῖς
ἔσθήμεν ἀλλήλους, ἐπεὶ οὐ δίκην ἔστιν ἐν αὐτοῖς·

ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἣ πολλὸν ἀρίστη
γίγνεται· εἰ γὰρ τίς κ' ἐθέλη τὰ δίκαι' ἀγορεύσαι 280

γινώσκων, τῷ μὲν τ' ὄλβον διδοῖ εὐρύοπα Ζεὺς·

ὃς δέ κε μαρτυρήσῃ ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσσας

ψεύσεται, ἐν δὲ δίκην βλάβας νήκεστον ἀασθῆ,

τοῦ δέ τ' ἀμανροτέρη γενεὴ μετόπισθε λέλειπται·

ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεὴ μετόπισθεν ἀμείνων. 285

Σοὶ δ' ἐγὼ ἐσθλὰ νοέων ἐρέω, μέγα νήπιε Πέρση.

272 μείζω δίκην ἀτιμώτερος codd. Stobaei III c. 2 s. 11, in quo μείζω τιμὴν ἀδικώτερος coniecit Buecheler 273 recentiorem iudicavit Lehrs *τερπικέρανον* Ψ Tzetzes Moschopulus 274 ἐνὶ M 275 δὲ ἐπιλάθεο D 277 μὲν om. Sextus Emp. adv. math. II 32, γὰρ Clemens Strom. I 29, 181, μὲν γὰρ K *πετεινοῖς* D, *πετεινοῖς* codd. Stobaei I c. 3 s. 1; *οἰωνοῖσι πετεινοῖς* Porphyrius Quaest. Hom. ι 106 278 ἔσθήμεν Clemens, ἔσθειν libri et testes cett. ἐστὶ μετ' αὐτοῖς Α(μ)ΕΤ(ΔΥΤΟΙC) Plutarchus Mor. 964b Aelianus Hist. an. VI 50 Sextus Emp. Orion Anthologn. VI 10, ἐστὶ μετ' αὐτῶν Clemens Porphyrius de abst. I 5 279 ἀνθρώποις δὲ δέδωκε Porphyrius Quaest. Hom. 280 ἀγορεύσαι D, ἀγορεύειν libri cett. Pseudophocyl. 12 (Orac. Sib. II 64) 282 ἐπὶ ὄρκον I m¹ EN O m¹ 283 ἀασθῆ Schaefer, ΔΑCΘH A, ἀασθη ΩΨbΦ, ἀασθῶς D

τὴν μὲν τοι κακότητα καὶ ἰλαδὸν ἔστιν ἐλέσθαι
 ῥηιδίως· λείη μὲν ὁδός, μάλα δ' ἐγγύθι ναλεῖ·
 τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρωῖτα θεοὶ προπάρουθεν ἔθηκαν
 ἀθάνατοι· μακρὸς δὲ καὶ ὕρθιος οἴμος ἐς αὐτὴν 290
 καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον· ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,
 ῥηιδίη δὴ ἔπειτα πέλει, χαλεπή περ ἑοῦσα.

οὗτος μὲν πανάριστος, ὃς αὐτὸς πάντα νοήσῃ
 φρασσάμενος, τὰ κ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ἦσιν ἀμείνω·
 ἐσθλὸς δ' αὖ κἀκείνος, ὃς εὖ εἰπὸντι πίθηται· 295
 ὃς δέ κε μήτ' αὐτὸς νοεῖ μήτ' ἄλλου ἀκούων

287 μὲν γὰρ Xenopho Mem. Socr. II 1, 20 (cum Stobaeo
 III c. 1 s. 205) Plutarchus Mor. 24 f Maximus Tyr. XXI 7 Ari-
 stides Quint. περὶ μουσ. III 7 p. 142 288 neglexit Philo de ebr.
 150 λείη Xenopho (cum Stobaeo) Plato Leg. IV p. 718 E de
 Rep. II p. 364 C Plutarchus Mor. 77 d Aristides Quint., ὀλίγη
 libri 289 sq. θεὸς προπάρουθεν ἔθηνεν | ἀθάνατος Philo
 290 EC ex EN rest. m¹ A, ἐπ' OQ Lucianus Herm. 2 Hypoth.
 Pseudisocratis πρὸς Δημόν. Stobaeus schol. Aphthon. II 604,
 23 W. Eugenius Trapez. eephr. 6 291 ἵηται Xenopho (cum
 Stobaei codd. parte) Plato Leg. (vix Protag. p. 340 D) Philo
 Aristides Quint. 293. 295 sic coniunxit Zeno (Stoic. Fr. I 56
 A.): κείνος μὲν πανάριστος, ὃς εὖ εἰπὸντι πίθηται· | ἐσθλὸς δ'
 αὖ κἀκείνος, ὃς αὐτῶ πάντα νοήσῃ 293 κείνος Zeno Aristides
 v. II 31 D. Clemens Paed. III 8, 42 schol. Clement. Paed. I 338,
 19 St. Stobaeus III c. 4 s. 25 Olympiodorus in Plat. Alcib.
 prior. II 169 Cr. μὲν] γὰρ Olympiodorus αὐτὸς AK Aristo-
 oteles Eth. Nic. I 4 cum Aspasio p. 10 H. Eustratio p. 39 H.
 Heliodoro p. 7 H. Cicero pro Cluent. 31, 84 Livius XXII 29, 8
 Basilius de leg. libr. gent. c. 1 Gregorius Naz. Epist. 11 Orion
 Anthologn. I 24 Et. gen. v. ἀχρήσιος Tzetzes Chil. IX 727; αὐτῶ
 vel αὐτῶ ΩΨ (excepto K) Φ Zeno Aristides Clemens Ammonius
 v. οὗτος schol. Hom. Ven. B Townl. B 360 schol. Soph. Ant.
 720 Stobaeus Eustathius Apostolius XII 51 i Anecd. Gr. I 115
 Boiss. ΝΟΗCH A, νοήσει ΩΨΦ 294 neglexerunt Aristoteles
 cum commentatoribus Zeno Cicero Livius Aristides Clemens
 Basilius Gregorius Olympiodorus Eustathius Tzetzes Chil. Anecd.
 Gr. τ' . . . ἐστὶν Orion ἀμείνων AD Et. gen. 295 δ'
 αὖ] γὰρ L schol. Ven. B Townl. N 733 πέπειθεν Olympio-
 dorus 296 γε Aristides, τε Clementis cod. P Stobaei cod. A

ἐν θυμῷ βάλληται, ὃ δ' αὖτ' ἀχρήσιος ἀνήρ.

Ἄλλὰ σύ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς
 ἐργάζεσθαι, Πέρση, δῖον γένος, ὄφρα σε λιμὸς
 ἐχθαίρῃ, φιλήν δέ σ' εὐστέφανος Δημήτηρ 300
 αἰδοίῃ, βίοντος δὲ τήν πῖμπλησι καλιήν·
 λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῶ σύμφορος ἀνδρῶ.

τῶ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἀνέρες, ὅς κεν ἀεργὸς
 ζῶν, κηφήνεσσι κοθούροις εἴκελος ὀργήν,
 οἷ τε μελισσῶν κάματον τρύχουσιν ἀεργοὶ 305
 ἔσθοντες· σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρια κοσμεῖν,
 ὥς κέ τοι ὠραίου βίοντος πλήθωσι καλιαί.

ἐξ ἔργων δ' ἀνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνειοί τε·
 καὶ ἐργαζόμενοι πολὺ φίλτεροι ἀθανάτοισιν.
 [ἔσσειαι ἠδὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ στυγέουσιν ἀεργούς.] 310

ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη δέ τ' ὄνειδος.

μητ' αὐτὸς DK Aristoteles cum commentatoribus Livius Aristides Clemens Stobaeus Et. gen. Tzetzes Chil., μηθ' αὐτῶ ΩILMΦ Apostolius Anecd. Gr., μηθ' αὐτοῦ Tzetzes Epist. 60 νοέων Tzetzes Epist. 60

297 αὖ Ψ (excepto K) 300 ἐνπλόκαμος ex Hom. ε 125 Cornutus c. 28 301 πῖμπλησι e corr. cod. Olomuc. I, VI 9, πῖμπλησι ΩΨΦ 303 ὅς τις Stobaeus III c. 30 s. 5 ἀεργῶς ENQ 304 κοτούροις Didymus ὀργήν superscr. μ m¹ C, in ὀρμήν mut. D, ὀργήν schol Plat. Leg. X p. 901 A Stobaeus (v. l.) Et. mag. Tittm. v. κόθουρος; ὀρμήν ΩbΨbΦ schol. Aristoph. Vesp. 1114 schol. Theocrit. I 304 305 κάματον νήποινον ἔδουσιν ex Hom. ξ 417 Stobaeus 309 καί τ' libri Stobaeus III c. 29 s. 3· ἐργαζόμενοι (i m. rec. in s mut. CFH) . . . φίλτεροι Ω excepto G, ἐργαζόμενος . . . φίλτερος GΨΦ Stobaeus 310 spurium om. ACD Stobaeus, habent (m. rec. marg. C) ΩbΨbΦ, novit Moschopulus ἀεργόν v. recens in marg. C Moschopulus

εἰ δέ κε ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσει ἀεργὸς
 πλουτεῦντα· πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.
 δαίμονι δ' οἷος ἔησθα, τὸ ἐργάζεσθαι ἄμεινον,
 εἰ κεν ἀπ' ἀλλοτριῶν κτεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν 315
 ἐς ἔργον τρέψας μελετᾷς βίου, ὡς σε κελεύω.

αἰδῶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει, 317
 αἰδῶς τοι πρὸς ἀνολβίη, θάρσος δὲ πρὸς ὄλβῳ, 319
 αἰδῶς, ἢ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἢδ' ὀνίνησιν. 318

χρήματα δ' οὐχ ἀρπακτά, θεόσδοτα πολλὸν ἀμείνω. 320
 εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίη μέγαν ὄλβον ἔληται,
 ἢ ὃ γ' ἀπὸ γλώσσης ληίσσεται, οἷά τε πολλὰ
 γίγνεται, εὖτ' ἂν δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήσῃ
 ἀνθρώπων, αἰδῶ δέ τ' ἀναιδείη κατοπάξῃ·
 ῥεῖα δέ μιν μαυροῦσι θεοί, μινύθουσι δὲ οἶκον 325
 ἀνέρι τῷ, παῦρον δέ τ' ἐπὶ χρόνον ὄλβος ὀπηδεῖ.
 ἴσον δ' ὅς θ' ἰκέτην ὅς τε ξεῖνον κακὸν ἔρξῃ,
 ὅς τε κασιγνήτοιο ἐοῦ ἀνὰ δέμνια βαίνῃ
 [κρυπταδίης εὐνήης ἀλόχου, παρακαίρια ῥέξων,]

316 εἰς libri Et. gen. v. μαυροῦσι στρέψας Et. gen., τρέψης Peppmüller 317 et 318 ex Hom. illatos esse putavit Plutarchus 317 κομίζειν Stobaei III c. 29 s. 4 cod. A 319. 318 sic disposuit Peppmüller 319 ἀνολβίην . . . ὄλβον F (ex ὄλβῳ m¹ mut.) GΨbΦ Tzetzes schol. Epist. 8 Anecd. I 115 Boiss. (ὄλβον Tzetzes Chil. VI 750) 318 om. D (m. rec. add.) 320—336 desiderantur in C 320 ἀρείω E 325 sq. om. A 325 ῥεῖα δέ D, ῥεῖά τε (τ m² F) codd. cett. Et. Gud. v. μαυρός Anecd. Ox. I 264 Cr. οἶκον superscr. οι m¹ cod. Vindob. 242, οἶκον m² in οἶκοι mut. cod. Laur. conv. suppr. 158, οἶκοι ΩbΨΦ 326 δέ τ'] fuitne primitus δέ F' (= Foi)? 327 ἔρξῃ ερ in ras. superscr. γρ. ῥέξῃ FG, ἔρξει IKLΦ praeter O, qui ῥέξει (γρ. ἔρξει in marg.) habet, ἔέρξει D, ῥέξει M, superscr. η m¹ H 328 βαίνῃ superscr. οι m¹ cod. Vindob. 242, βαίνει HLM (ει ex οι mut.) O, βαίνοι codd. cett. 329 proscriptis Straubel

ὅς τέ τευ ἀφραδίης ἀλιταίνητ' ὄρφανὰ τέκνα, 330
 ὅς τε γονῆα γέροντα κακῶ ἐπὶ γήραος οὐδῶ
 νεικέλη χαλεποῖσι καταπτόμενος ἐπέεσσιν·
 τῷ δ' ἦ τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγάζεται, ἐς δὲ τελευτὴν
 ἔργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.

ἀλλὰ σὺ τῶν μὲν πάμπαν ἔεργ' ἀεσίφρονα θυμόν. 335
 καὶ δύναμιν δ' ἔρδειν ἰέρ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἀγνώως καὶ καθαρώως, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηρία καλεῖν·
 ἄλλοτε δὲ σπονδῆσι θύεσσί τε ἰλάσκεσθαι,
 ἡμὲν ὅτ' εὐνάξῃ καὶ ὅτ' ἂν φάος ἱερὸν ἔλθῃ,
 ὣς κέ τοι ἴλαον κραδίην καὶ θυμὸν ἔχωσιν, 340
 ὄφρ' ἄλλων ὠνῆ κληῖρον, μὴ τὸν τεὸν ἄλλος.

τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχθρὸν ἐᾶσαι·
 τὸν δὲ μάλιστα καλεῖν, ὅς τις σέθεν ἐγγύθι ναλεῖ·
 εἰ γάρ τοι καὶ χρῆμ' ἐγχώριον ἄλλο γένηται,
 γείτονες ἄζωστοι ἔκιοι, ζώσαντο δὲ πηοί. 345

πῆμα κακὸς γείτων, ὅσσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειρα.
 ἔμμορέ τοι τιμῆς, ὅς τ' ἔμμορε γείτονος ἐσθλοῦ.
 οὐδ' ἂν βοῦς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.

εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ' ἀποδοῦναι,

330 δι' ἀφραδίης vel ἀφραδίην Schoemann, δι' ἀφραδίας? Peppmüller ἀλιταίνητ' scripsi, ἀλιταίνεται libri Et. gen. v. ἀλιταίνω 331 τοκῆα Et. gen. cod. A 332 τ' ἐπέεσσιν Ωb 338 δὲ D, δὴ ΩΨbΦ σπονδῆ θύεσσί τε Ψ praeter K 344 τοι om. A, τι DKM πῆμ' Et. gen. v. πῆμα cod. B ἐγχώριον libri Et. gen. Tzetzae schol., ἐγκώμιον Stephanus Byz. v. κόμη Procli schol. 347 ΤΕΙΜΗ<ς tab. Palmyrenae Assendeltianae I.^v et VII.^v ὅς κ' Stobaeus III c. 2 s. 12 ΔΙΘΛΟΥ tab. Palmyrenae

αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λώιον, αἶ κε δύνηαι, 350
ὡς ἂν χρηρίζων καὶ ἐς ὕστερον ἄρκιον εὐρύης.

μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἴσ' ἀάτησιν.

τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι.

καὶ δόμεν, ὅς κεν δῶ, καὶ μὴ δόμεν, ὅς κεν μὴ δῶ.

δώτη μὲν τις ἔδωκεν, ἀδώτη δ' οὐ τις ἔδωκεν. 355

δὼς ἀγαθή, ἄρπαξ δὲ κακή, θανάτοιο δότεира.

ὅς μὲν γὰρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, — ὅ γε καὶ μέγα δοίη, —
χαίρει τῷ δώρῳ καὶ τέρεται ὄν κατὰ θυμόν·

ὅς δὲ κεν αὐτὸς ἔληται ἀναιδεῖηφι πιθήσας,
καὶ τε σμικρὸν ἐόν, τό γ' ἐπάχυνωσεν φίλον ἦτορ. 360

εἰ γὰρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ καταθεῖο
καὶ θαμὰ τοῦτ' ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο.

352 ΙCΑΑΤΗCΙ A, ἴσα ἄτησι ΩDKΦ Artemidorus Onir. IV 59
schol. Hom. Ven. B Townl. B 111 Stobaeus III c. 10 s. 12; ἴσ'
ἄτησι I (super σ' aliquid eras.) LM 353 sq. proscripsit Plu-
tarchus 353 προσέοντι Haupt προσεῖναι Epigr. gr. ed.
Kaibel 65, 2 libri Apollonius v. εἶναι schol. Hom; προσῖναι
Schoemann, προσῖμεν Hartel 354 eiecit Gerhard 357 ὅ
γε — δοίη signis parentheseos circumscipsi; ὅτε καὶ μέγα δώη
Hermann, ὅ καὶ εἰ μέγα δώη vel ὅ γε κεί μέγα δ. ? Schoemann,
ὅ γε κεί μέγα δοίη Paley καὶ AΩ (κἂν e corr. H) DIΦ (eras.
in Q) Stobaei III c. 10 s. 16 codd. pars, καὶ κἂν L, κἂν KM
Apostolius VI 43 a δοίη AQQ, superscr. ω m. rec. N, δώη
ΩΨEP Stobaei codd. iidem Apostolius 358 τέρεται' ἐόν Φ
360 τό τ' M, τὸ δ' Hermann 361 καταθεῖης Philoponus in
Aristot. de anim. p. 456 H. Stobaei III c. 29 s. 18 cod. M
362 το>ΥΘ'ΕΡΔ<οις A, τοῦθ' ἔρδοις CFGI Plutarchus Mor. p. 9 e
et 76 c

ὅς δ' ἐπ' ἔονται φέρει, ὃ δ' ἀλέξεται αἰθοπα λιμόν.

οὐδὲ τό γ' ἐν οἴκῳ κατακείμενον ἀνέρα κήδει.

οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερόν τὸ θύρηφιν. 365

ἔσθλὸν μὲν παρεόντος ἐλέσθαι, πῆμα δὲ θυμῷ
χρηλίζειν ἀπεόντος, ἅ σε φράζεσθαι ἄνωγα.

ἀρχομένου δὲ πίθου καὶ λήγοντος κορέσασθαι,
μεσσοῦσι φείδεσθαι· δειλὴ δ' ἐν πυθμένι φειδώ.

μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔστω. 370
καί τε κασιγνήτῳ γελάσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι.

πίστιες ἄρ τοι ὁμῶς καὶ ἀπιστίαι ὤλεσαν ἄνδρας.

μὴ δὲ γυνή σε νόον πυροστόλος ἕξαπατάτω
αἰμύλα κοτίλλουσα, τετὴν διφῶσα καλιήν.

ὅς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὃ γε φηλήτησιν. 375

μουνογενῆς δὲ πάις εἴη πατρώιον οἶκον
φερβέμεν· ὡς γὰρ πλοῦτος ἀέξεται ἐν μεγάροισιν.
γῆραιὸς δὲ θάνοι ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.

363 ἀλύξεται schol. Lycophr. 1396 368 τε Plutarchus
Galb. 16, om. Mor. 701 d 369 δειλὴ λ m. rec. in v mut.
CM, δεινῆ P ἐνὶ FGIKMΦ Anecd. Gr. I 115 Boiss. 370
—372 om. Ω praeter G ΨΦ, habet G et m. rec. marg. CFINO; ag-
novit Plutarchus, expulerunt quidam teste Proclo 372 πίστιες
ἄρ τοι scripsi, πίστιες δ' ἄρα G, in v. adscr. CFN, πίστιες δ'
ἄρ' in v. rec. IO 375 expunxit Plutarchus γυναιξὶ Steitz
φηλήτησιν schol. Aeschyl. Agam. 497 Eustathius Hom. 194, 31
(ι superscr. L, η ex ι m² fact. I) 376 εἴη superscr. γρ. σώζει
F, γρ. σώζοι I, m² σώζοι P; σώζοι M (in ras.) Procli Moscho-
puli schol., σώζει G 377 eiecit Hermann (σώζοι recepto) in v.

ῥεῖα δέ κεν πλεόνεσσι πόροι Ζεὺς ἄσπειτον ὄλβον.
πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δ' ἐπιθήκη. 380

σοὶ δ' εἰ πλούτου θυμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶ ἧσιν,
ᾧδ' ἔρδειν, καὶ ἔργον ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.

Πληιάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων
ἄρχεσθ' ἀμήτου, ἀρότιοι δὲ δυσομενάων.
αἱ δὴ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέματα τεσσαράκοντα 385
κεκρύφεται, αὐτίς δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ
φαίνονται τὰ πρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.
οὗτός τοι πεδίῳν πέλεται νόμος, οἷ τε θαλάσσης
ἐγγύθι ναιετάουσ', οἷ τ' ἄγκεα βησσήεντα,
πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι, πίονα χῶρον 390
ναίουσιν· γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν,
γυμνὸν δ' ἀμάειν, εἰ χ' ὦρια πάντ' ἐθέλησθα
ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερος· ὥς τοι ἕκαστα
ᾧρι' ἀέξηται, μὴ πως τὰ μέταξε χατίζων
πτώσσης ἀλλοτρίους οἴκους καὶ μηδὲν ἀνύσσης. 395

378 offenderunt quidam sec. schol. θάνοι Hermann, θάνης
ΩbO, θάνοις codd. cett. (superscr. η Q) σφέτερον Hermann
379 κε KLM, καὶ superscr. γρ. κεν I 381 φρεσὶν ἧσιν
Ψ, φρεσὶ σῆσιν ΩΦ 383 ἀτλαιγενέων Dionis Prus. II 9 cod. V
Athenaei XI 489f cod. A, ἀτληγενέων schol. Ven. A Hom.
Σ 486 (schol. Arat. 256), Ἀτλαγγενέων Goettling περιτελλο-
μενάων Maximus Tyr. XXX 6 384 ἀμητοῦ CGD, ἀμήτιο
Dionis codd. pars schol. Ven. A Hom. l. c. Ven. B Townl. T 222
schol. Arat. 264 codd. MA, ἀμητοῖο Certaminis Hom. et Hes. v.
173 codex, Athenaei codd. AÉ, Dionis codd. pars; an ἀμήτοι'?
τε Certamen 386 αὐτίς DIENQ 389 ναιετάωσ' CENP,
superscr. ου Q 391 ναίωσιν C, superscr. ου Q, γρ. ναίουσι
marg. O, ναίωσ' ENP δὲ σπείρειν ΩΦ praeter Q 392 γυμνοῦς
Θ' ἄ. Certaminis cod. ἀμάσθαι G, e corr. FM ὅτ' ἂν ὦρια
πάντα πέλωνται Certamen 393 τε Bentley, τὰ? Lennep
394 μέταξε Herodianus π. μον. λέξ. 46, 23 (II 951, 30 L.) schol.
Vatic. Dion. Thrac. p. 278, 14 H.; μεταξὺ libri

ὥς καὶ νῦν ἐπ' ἔμ' ἦλθες· ἐγὼ δέ τοι οὐκ ἐπιδώσω
οὐδ' ἐπιμετρήσω· ἐργάζεο, νῆπιε Πέρση,
ἔργα, τὰ τ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήραντο,
μὴ ποτε σὺν παίδεσσι γυναικί τε θυμὸν ἀχέων
ζητεύης βίοτον κατὰ γείτονας, οἱ δ' ἀμελῶσιν. 400
δὶς μὲν γὰρ καὶ τρεῖς τάχα τεύξεαι· ἦν δ' ἔτι λυπῆς,
χρῆμα μὲν οὐ πρόηξεις, σὺ δ' ἐτώσια πόλλ' ἀγορεύσεις·
ἀχρήμιος δ' ἔσται ἐπέων νομός. ἀλλὰ σ' ἄνωγα
φράζεσθαι χρεέων τε λύσιν λιμοῦ τ' ἀλεωρήν.

οἶκον μὲν πρώτιστα γυναικὰ τε βοῦν τ' ἀροτῆρα, 405
[κτητήν, οὐ γαμετήν, ἢ τις καὶ βοῦσιν ἔποιτο,]
χρημάτων δ' ἐν οἴκῳ πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι,
μὴ σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλον, ὃ δ' ἀρνῆται, σὺ δὲ τητᾶ,
ἢ δ' ὦρη παραμείβηται, μινύθη δὲ τὸ ἔργον.
μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὔριον ἔς τε ἔνηφιν· 410
οὐ γὰρ ἐτωσιοεργὸς ἀνὴρ πίμπλησι καλιῆν
οὐδ' ἀναβαλλόμενος· μελέτη δὲ τὸ ἔργον ὀφέλλει·
αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἀάτησι παλαίει.

ἦμος δὴ λήγει μένος ὀξέος ἠελίοιο
καύματος ἰδαλίμου, μετοπωρινὸν ὀμβροῦσαντος 415

397 ἐργάζεο Nauck, ἐργάζεον libri Hypoth. Pseudisocr. πρὸς
Δημόν. 401 δέ τι ΨbE, m² in ras. D 402 ἀγορεύεις CF
403 ἀχρήμιος KL, ἀχρεῖος ΩDIMΦ Theodorus Gazes Anecd. Gr. V
405 Boiss. 404 χρεέων scripsi, χρεῖων libri, χρεῖων Fick
405 τ' om. DIP 406 neglexit Aristoteles Polit. I 1 auctor
Oecon. I 2 407 ἐν Bentley, ἐνὶ O, εἰν codd. cett. 409 τὸ
Peppmüller, τοι codd., τε Bentley 410 ἔς τε ἔνηφι C (εἰς)
schol. Rav. Aristoph. Ach. 172 Theodoretus Graec. adf. cur. V
p. 819 Sch. Stobaei II c. 7 s. 11 cod. F (ἐνιφι), cf. Symb. Prag.
179; ἔς τ' ἔνηφι Athenaeus XIV 653 d (cod. A) Et. gen. v. καλιά
(cod. A) Stobaei cod. P (ἐνιφι); ἔνηφι Athenaeus III 100 b
Pollux I 66; ἔστε ἐννηφι D, ἔς τ' ἐννηφι(ν) ΩbΨbΦ testes
cett. 412 τὸ Peppmüller, τοι codd. testes, τε Bentley
413 ἀάτησι Nauck, ἄτησι codd. testes 415 μετοπωρινοῦ Et.
gen. v. ἰδαλίμου

Ζηνὸς ἔρισθενέος, μετὰ δὲ τρέπεται βρότεος χρώς
 πολλὸν ἐλαφρότερος· δὴ γὰρ τότε Σείριος ἀστήρ
 βαιὸν ὑπὲρ κεφαλῆς κηριτρεφῶν ἀνθρώπων
 ἔρχεται ἡμάτιος, πλεῖον δὲ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ·
 τῆμος ἀδηκτοτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ 420
 ὕλη, φύλλα δ' ἔραζε χέει, πτόρθοιό τε λήγει·
 τῆμος ἄρ' ὕλοτομεῖν μεμνημένος ὦρια ἔργα.
 ὄλμον μὲν τριπόδην τάμνειν, ὕπερον δὲ τριπήχυν,
 ἄξονα δ' ἑπταπόδην· μάλα γάρ νύ τοι ἄρμενον οὔτω·
 εἰ δέ κεν ὀκταπόδην, ἀπὸ καὶ σφῦράν κε τάμοιο. 425
 τρισπίθαμον δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδώρῳ ἀμάξῃ.
 πόλλ' ἐπικαμπύλα κᾶλα· φέρειν δὲ γύην, ὅτ' ἂν εὐρῆς,
 ἔς οἶκον, κατ' ὄρος διζήμενος ἢ κατ' ἄρουραν,
 πρίνινον· ὃς γὰρ βουσίην ἀροῦν ὀχυρώτατός ἐστιν,
 εὗτ' ἂν Ἀθηναίης δμῶος ἐν ἐλύματι πήξας 430
 γόμφοισιν πελάσας προσαρήρεται ἰστοβοῆι.
 δοιὰ δὲ θέσθαι ἄροτρα, πονησάμενος κατὰ οἶκον,
 αὐτόγυον καὶ πηκτόν, ἐπεὶ πολὺ λώιον οὔτω·
 εἴ χ' ἕτερον ἄξαις, ἕτερόν κ' ἐπὶ βουσί βάλαιο.
 δάφνης δ' ἢ πετέλης ἀκιώτατοι ἰστοβοῆες, 435
 δρυὸς ἔλυμα, γύης πρίνον· βόε δ' ἐνναετήρῳ
 ἄρσενε κεκτῆσθαι, τῶν γὰρ σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,
 ἥβης μέτρον ἔχοντε· τῶ ἐργάζεσθαι ἀρίστω.

422 ὦρια ἔργα Φ, ὦριον ἔργον ΩΨ schol. Eurip. Andr. 1164
 424 θ' IKMΦ 425 καὶ Triclinius, κε(ν) codd. κε om. Ωb,
 τε EN 431 προσαρήρεται FGΦ 434 ἄξαις cod. Paris. 2708,
 γ' ἄξαις ΩΨΦ κ'] γ' HDEOP, 'N, δ' Q 435—453 desunt
 in C 435 δ' om. FHOP Et. gen. v. ἀκιώτατον ἀκιρώτατοι
 quidam teste Et. mag. 436 γύης πρίνον Schaefer, γύην πρί-
 νου d'Orville, πρίνου δὲ γύης Φ, πρίνου δὲ γύην ΩbΨ schol.
 Aristoph. Ach. 180 Suidas v. πρίνινοι ἀνθρακες Et. gen. v.
 γύης ἐνναετήρε D m¹ (ἐνναετήρῳ m²)

οὐκ ἂν τῷ γ' ἐρίσαντε ἐν αὐλακι καὶ μὲν ἄροτρον
ἄξειαν, τὸ δὲ ἔργον ἐτώσιον αὐθι λίποιεν. 440

τοῖς δ' ἅμα τεσσαρακονταετῆς αἰζηὸς ἔποιτο
ἄρτον δειπνήσας τετρατόρυφον, ὀκτάβλωμον,
ὅς ἔργου μελετῶν ἰθειάν κ' αὐλακ' ἐλαύνει,
μηκέτι παπταίνων μεθ' ὀμήλικας, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ
θυμὸν ἔχων· τοῦ δ' οὐ τι νεώτερος ἄλλος ἀμείνων 445
σπέσματα δάσσασθαι καὶ ἐπισπορίην ἀλέασθαι.

[κουρότερος γὰρ ἀνὴρ μεθ' ὀμήλικας ἐπτοίηται.]

φράζεσθαι δ', εὖτ' ἂν γεράνου φωνὴν ἐπακούσης
ὑπόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγγυίης·
ἢ τ' ἀρότιό τε σῆμα φέρει καὶ χείματος ὥρην 450

δεικνύει ὀμβρηροῦ· κραδίην δ' ἔδακ' ἀνδρὸς ἀβούτεω·

δὴ τότε χορτάζειν ἔλικας βόας ἔνδον ἐόντας·

ῥηίδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν· βόε δὸς καὶ ἅμαξαν·

ῥηίδιον δ' ἀπανήνασθαι· πάρα ἔργα βόεσσιν.

φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πήξασθαι ἅμαξαν, 455

νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδ'· ἑκατὸν δέ τε δούρατ' ἀμάξης,

τῶν πρόσθεν μελέτην ἐχέμεν οἰκῆια θέσθαι.

εὖτ' ἂν δὲ πρῶτιστ' ἄροτος θνητοῖσι φανήη,

δὴ τότε ἐφορηθῆναι ὁμῶς δμῶές τε καὶ αὐτὸς

αὐτὴν καὶ διερὴν ἀρόων ἀρότιο καθ' ὥρην, 460

439 ἐρίσαντ' ἐν ΩbM, ἐρίσαντες ἐν I Et. mag. Gud. v. ζυγο-
μαχεῖν 441 δ' om. schol. Ven. B Townl. Hom. N 484

443 ὅς Bentley, ὅς κ' codd. ἰθειάν κ' I, ἰθειαν libri cett.

447 recentiorem esse censuit Peppmüller 448 φράζω δ' αὐτε,

ἔαν γεράνων φωνῆς schol. Arat. 1012 cod. A 452 βοῦς M

εἰούσας m. rec. in ἐόντας mut. EN, γρ. ἐόντας P 453 γὰρ]

τὸ? Lennep, δὲ Paley, γε? Schoemann 454 πάρα Lennep,

πάρα δ' libri Et. gen. v. ῥηίδιον 455 πήξεσθαι Stahl 456 τὸ

CH Et. gen. v. ἅμαξα, τό γ' Ψ, τόδ' F (δ' in ras.) GΦ 457 τ'

ἐχέμεν Φ (praeter Q) 458 δὴ KLΦ φανήη Heyne, φανείη

codd. 460 ἀρόειν Herwerden

πρωὶ μάλα σπένδων, ἵνα τοι πλήθωσιν ἄρουραι.
 ἔαρι πολεῖν· θέρεος δὲ νεωμένη οὐ σ' ἀπατήσει.
 νεῖον δὲ σπείρειν ἔτι κουφίζουσας ἄρουραν·
 νεῖος ἀλεξιάρη παίδων εὐκηλήτειρα.

εὐχεσθαι δὲ Διὶ χθονίῳ Δημήτερί θ' ἀγνῆ, 465
 ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτῆν,
 ἀρχόμενος τὰ πρωτ' ἀρότου, ὅτ' ἂν ἄκρον ἐχέτλης
 χειρὶ λαβὼν ὄρηκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵκηαι
 ἔνδρον ἐλκόντων μεσάβων. ὁ δὲ τυτθὸς ὀπισθε
 δμῶος ἔχων μακέλην πόνον ὀρνίθεσσι τιθείη 470
 σπέρμα κατακρύπτων· ἐνθημοσύνη γὰρ ἀρίστη
 θυητοῖς ἀνθρώποις, κακοθημοσύνη δὲ κακίστη.
 ὧδέ κεν ἀδροσύνη στάχυνε νεύοιεν ἔραζε,
 εἰ τέλος αὐτὸς ὀπισθεν Ὀλύμπιος ἐσθλὸν ὀπάξει.
 ἐκ δ' ἀγγέων ἐλάσειας ἀράχνια· καὶ σε ἔολπα 475
 γηθήσειν βιότου αἰρεύμενον ἔνδον ἑόντος.
 εὐοχθέων δ' ἴξαι πολὺν ἔαρ, οὐδὲ πρὸς ἄλλους
 ἀνγάσει· σέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεχρημένος ἔσται.
 εἰ δέ κεν ἠελίοιο τροπῆς ἀρόφως χθόνα διαν,
 ἡμενος ἀμήσεις ὀλίγον περὶ χειρὸς ἔεργων, 480
 ἀντία δεσμεύων κεκουμένος, οὐ μάλα χαίρων,
 οἴσεις δ' ἐν φορμῶ· παῦροι δέ σε θηήσονται,
 ἄλλοτε δ' ἄλλοῖος Ζηνὸς νόος αἰγιόχοιο,
 ἀργαλέος δ' ἀνδρεσσι καταθνητοῖσι νοῆσαι.
 εἰ δέ κεν ὕψ' ἀρόσης, τόδε κέν τοι φάρμακον εἴη· 485

462 ἔαρι Pollux I 223, ἦρι K, εἴαρι libri cett. 465 τ'
 αἰνῆ schol. Rav. Aristoph. Plut. 727 468 ὄρηκα Brunck
 469 τυτθὸν Schaefer 476 βιότου ἐρεύμενον C (ε e corr.) N
 (ου in οιο mut., ἐρ in ras.) PQ, βιότοιο ἐρεύμενον F (ιο et ε
 in ras.) GΨbO 479 ἀρόφως P, cf. Ehrlich Rh. Mus. LXIII
 p. 120, ἀρόφως ΩDIN, superscr. οἰς L, superscr. η Q, ω in η
 mut. m. rec. E, ἀρόφης KMO

ἦμος κόκκνυξ κοκκύζει δρυὸς ἐν πετάλοισι
 τὸ πρῶτον, τέρπει δὲ βροτούς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
 τῆμος Ζεὺς ὕοι τρίτῳ ἡματι μηδ' ἀπολήγοι,
 μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὄπλην μήτ' ἀπολείπων·
 οὕτω κ' ὄψαρότης προωηρότη ἰσοφαρίζοι. 490

ἐν θυμῷ δ' ἐν πάντα φυλάσσεο· μηδέ σε λήθοι
 μήτ' ἔαρ γιγνόμενον πολὺν μήθ' ὄριος ὄμβρος.

πάρ δ' ἰθι χάλκειον θῶκον καὶ ἐπαλέα λέσχην
 ὄρη χειμερῖη, ὁπότε κρύος ἀνέρα ἔργων
 ἰσχάνει, ἔνθα κ' ἄοκνος ἀνὴρ μέγα οἶκον ὀφέλλοι, 495
 μή σε κακοῦ χειμῶνος ἀμηχανίη καταμάρψη
 σὺν πενήη, λεπτῇ δὲ παχὺν πόδα χειρὶ πιέξης.
 πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ, κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων,
 χρηρίζων βιότοιο, κακὰ προσελέξατο θυμῷ.

ἐλπίς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει, 500
 ἦμενον ἐν λέσχη, τῷ μὴ βίος ἄρκιος εἶη.

δείκνυε δὲ δμῶεσσι θέρευσ ἔτι μέσσου ἐόντος·
 οὐκ αλεῖ θέρος ἐσσεῖται, ποιεῖσθε καλιάς.

Μῆνα δὲ Αἰγυπτῶνα, κάκ' ἡματα, βουδόρα πάντα,

490 προωηρότη Kirchhoff, προηρότη CD (η in ras. D) F m¹
 (πρωταρότη m³); πρωτηρότη GIKL Ammonius v. ὀφέ, προτηρότη
 (τ in ras.) N, πρωταρότη HMQ, προἀρηρότη E, προαρηρότη O,
 superscr. ταρότη m. al. P τ' ἰσοφαρίζοι C, ἀντιφερίζοι Ca-
 pelle 491 δ' εὔ libri, δ' Et. gen. v. ἀλέα cod. A 494 ἀνέρα
 Et. mag. (s. v.) codex Is. Vossii (V^a), ἀνέρας libri Et. gen. s. v.
 εἶργον GHENQ, ἔργων ε ex ει m² fact. O, γρ. εἶργον super-
 scr. F 495 ἰσχει Et. gen. ὀφέλλοι Brunck, ὀφέλλει libri
 496 sq. om. C (m. rec. in marg. imo additi) Et. gen. (cod. A)
 501 ὦ Et. gen. (cod. A) ἐστίν Peppmüller 504 Boeoti
 poetae esse negavit Goettling Βουκάτιον, κακά τ' Steitz
 βουδόρα schol. Townl. Hom. P 550 Et. mag. Tittm. v. Αἰγυπτῶν,
 βούδορα libri Et. gen. v. λιάρων, utrumque novit Eustathius
 Hom. 1117, 53

τοῦτον ἀλεύασθαι, καὶ πηγάδας, αἶ τ' ἐπὶ γαῖαν 505
 πνεύσαντος Βορέας δυσηλεγέες τελέθουσιν,
 ὅς τε διὰ Θρήκης ἵπποτρόφου εὐρέει πόντῳ
 ἐμπνεύσας ὥρινε· μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη·
 πολλὰς δὲ δρυὺς ὑψικόμους ἐλάτας τε παχείας
 οὔρεος ἐν βήσσης πιλνᾶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ 510
 ἐμπίπτων, καὶ πᾶσα βοᾶ τότε νήριτος ὕλη.
 θῆρες δὲ φρίσσουσ', οὔρας δ' ὑπὸ μέξε' ἔθεντο,
 τῶν καὶ λάχνη δέρμα κατάσκιον· ἀλλὰ νῦ καὶ τῶν
 ψυχρὸς ἐὼν διάησι δασυστέρνων περ ἑόντων.
 καὶ τε διὰ ῥινοῦ βοὸς ἔρχεται, οὐδέ μιν ἴσχει· 515
 καὶ τε δι' αἶγα ἄησι τανύτριχα· πάεα δ' οὐ τι,
 οὔνεκ' ἐπηεταναι τρίχες αὐτῶν, οὐ διάησι
 ἴς ἀνέμου Βορέω· τροχαλὸν δὲ γέροντα τίθησιν.
 καὶ διὰ παρθενικῆς ἀπαλόχροος οὐ διάησιν,
 ἢ τε δόμων ἔντοσθε φίλη παρὰ μητέρι μίμνει 520
 οὐ πῶ ἔργα ἰδυῖα πολυχρόσου Ἀφροδίτης·
 εὖ τε λοεσσαμένη τέρενα χροά καὶ λίπ' ἐλαίῳ
 χρισσαμένη μυχή καταλέξεται ἔνδοθι οἴκου
 ἤματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόστεος ὄν πόδα τένθει
 ἐν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἤθεσι λευγαλέοισιν. 525

510 πῖλναι Ahrens, πέλαισε v. Leeuwen 518 Βορέω scripsi,
 βορέου ΩΔΙΚΦ, βορέας LM τε Φ 520 φίλη — μίμνει
 CFGΨ, μίμνει (μίμνη Η) παρὰ μητέρι κεννῆ ΗΦ, γρ. φίλη in
 marg. OP; μένει παρὰ μητέρι κεννῆ in altera recensione fuisse
 censet Peppmüller 521 ἔργ' εἰδυῖα codd., corr. Lennep
 522 εὖ τε FGE, εὖ τὲ e corr. cod. Olomuc. I, VI 9, εὖτε libri
 cett. 523 μυχή NO Proclus, superser. v P, νυχή e corr. E,
 νυχή ΩΨQ Moschopulus ἔνδοθι οἴκου EOPL, ἔνδοθεν super-
 ser. ι Q, v m. rec. N, ἔνδοθεν ΩΨ praeter L 524 τένθει quidam
 teste schol. Ven. Aristoph. Pac. 109 (Suid. v. τένθαις) cf. schol.
 'Procli', τέμνει Antigonus Caryst. XXI 525 καὶ ἐν HIKLΦ
 Plutarchus Mor. 965 f schol. Procli Et. gen. v. ἀνόστεος

οὐδέ οἱ ἠέλιος δείκνυ νομὸν ὀρηθῆναι·
 ἀλλ' ἐπὶ κνανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
 στρωφᾶται, βράδιον δὲ Πανελλήνεσσι φαιίνει.
 καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὑληκοῖται
 λυγρὸν μυλιόωντες ἀνὰ θρία βησθήεντα 530
 φεύγουσιν· καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο μέμηλεν,
 ὥς σκέπα μαιόμενοι πυκινοὺς κευθμῶνας ἔχωσι
 καὶ γλάφυ πετροῆεν· τότε δὴ τρίποδι βροτοὶ ἴσοι,
 οὗ τ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς οὔδας ὄραται,
 τῷ ἴκελοι φοιτῶσιν, ἀλευόμενοι νίφα λευκῆν. 535

καὶ τότε ἔσασθαι ἔρουμα χροός, ὥς σε κελεύω,
 χλαῖνάν τε μαλακῆν καὶ τερμιόεντα χιτῶνα·
 στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρούσασθαι·
 τὴν περιέσασθαι, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμέωσι,
 μηδ' ὀρθαὶ φρίσσωσιν ἀειρόμεναι κατὰ σῶμα· 540
 ἀμφὶ δὲ ποσὶ πέδιλα βοός ἴφι κταμένοιο
 ἄρμενα δήσασθαι, πῖλοις ἐντοσθε πυκάσσας.
 πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὅπότε ἂν κρύος ὦριον ἔλθῃ,
 δέρματα συρράπτειν νεύρῳ βοός, ὄφρ' ἐπὶ νῶτῳ
 ὑετοῦ ἀμφιβάλῃ ἀλέην· κεφαλήφι δ' ὑπερθεν 545
 πῖλον ἔχειν ἀσκητόν, ἵν' οὔατα μὴ καταδεύῃ·
 ψυχρὴ γάρ τ' ἠὼς πέλεται Βορέαιο πεσόντος·
 ἠώιος δ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος

526 οὐδέ οἱ Hermann, οὐ γάρ οἱ libri testes 528 παρ'
 Ἑλλήνεσσι Proclus? 529 νηκέρωι Fick 530 μαλκλιόωντες
 (μαλκλιόντες Cobet) Crates 532 ὥς . . ἔχωσι Peppmüller, οἱ . .
 ἔχουσι codd. 533 τοὶ δὲ Hermann βροτοὶ Wachler, βροτῶ
 libri Et. gen. v. μυλιόωντες Tittm. v. τρίπους 534 ἔηγε
 Schulze 535 ἀλευόμενοι CF m¹ (α in o mut) Choeroboscus
 I 141, 13 H. Anecd. Ox. I 174 Cr. Et. mag. v. νίφα πολλήν
 Et. gen. v. ἀλλαστος 543 ὅποτε κρύος IKLF 544 σ)YNPPA<π-
 τειν A 545 κεφαλή δ' ἐφύπερθεν MQ

ἄηρ πυροφόρος τέταται μακάρων ἐπὶ ἔργοις·
 ὅς τε ἀρουσάμενος ποταμῶν ἄπο αἰεναόντων, 550
 ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης ἀρθεῖς ἀνέμοιο θυέλλη
 ἄλλοτε μὲν θ' ὑεὶ ποτὶ ἔσπερον, ἄλλοτ' ἄησι
 πυκνὰ Θρηκίου Βορέω νέφρα κλονέοντος.
 τὸν φθάμενος ἔργον τελέσας οἰκόνδε νέεσθαι,
 μὴ ποτέ σ' οὐρανόθεν σκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψη, 555
 χρῶτα δὲ μυδαλέον θήη κατά θ' εἴματα δεύση.
 ἀλλ' ὑπαλεύασθαι· μεῖς γὰρ χαλεπώτατος οὗτος
 χειμέριος, χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις.
 τῆμος τῶμισυ βουσίν, ἐπ' ἀνέρι δὲ πλέον εἶη
 ἀρμαλιῆς· μακραὶ γὰρ ἐπίρροθοι εὐφρόναι εἰσίν. 560

[ταῦτα φυλασσόμενος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν
 ἰσοῦσθαι νύκτας τε καὶ ἡμέρας, εἰς ὃ κεν αὐτὶς
 γῆ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἐνεῖκη.]

Εὐτ' ἂν δ' ἐξήκοντα μετὰ τροπὰς ἡελίοιο
 χειμέρι' ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἡμέρας, δὴ ὅρα τότε ἀστῆρ 565
 Ἄρκτουρος προλιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὀκεανοῖο
 πρῶτον παμφαίνων ἐπιτέλλεται ἀκροκνέφαιος.
 τὸν δὲ μέτ' ὀρθογόη Πανδιονὶς ὦρτο χελιδὼν
 ἐς φάος ἀνθρώποις, ἔαρος νέον ἰσταμένοιο.
 τὴν φθάμενος οἶνας περιταμνέμεν· ὧς γὰρ ἄμεινον. 570

549 ὀμβροφόρος Seleucus μερόπων e Maximo 543 Ruhnken
 550 ὅς ὅα τ' Peppmüller 553 Βορέω scripsi, βορέου ΩDKMΦ,
 βορέαιο IL 556 τε HΨbQ θήη H, θείη codd. cett. κατά
 δὲ D δεύση (η e corr.) D 559 ἐπ' — πλέον Brunck, ἐπὶ δ'
 ἀνέρι τὸ πλέον C, ἐπὶ δ' ἀνέρι πλέον ΩbΨQ Et. gen. v. ἀρμα-
 λιά cod. A (δὲ ante πλέον cod. B), ἐπὶ δ' ἀνέρι πλείον Φ
 praeter Q, ἐπὶ δ' ἀνέρι καὶ πλέον Et. gen. schol. 561—563
 proseripsit Plutarchus 568 ὀρθογόη IKM schol. vetus Sui-
 das s. v., ὀρθοβόη quidam teste Proclo 570 περιτεμνέμεν Φ
 Lex. Vindob. 161 N.

ἀλλ' ὁπότ' ἂν φερέοικος ἀπὸ χθονὸς ἄμ φντὰ βαλνῆ
 Πληιάδας φεύγων, τότε δὴ σκάφος οὐκέτι οἰνέων·
 ἀλλ' ἄρπας τε χαρασβέμεναι καὶ δμῶας ἐγείρειν·
 φεύγειν δὲ σκιερούς θώκους καὶ ἐπ' ἠόα κοῖτον
 ὦρῃ ἐν ἀμήτου, ὅτε τ' ἠέλιος χροά κάρφει. 575
 τημοῦτος σπεύδειν καὶ οἴκαδε καρπὸν ἀγινεῖν
 ὄρθρου ἀνιστάμενος, ἵνα τοι βλος ἄρκιος εἴη.
 ἥως γὰρ ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἴσαν,
 ἥως τοι προφέρει μὲν ὁδοῦ, προφέρει δὲ καὶ ἔργου,
 ἥως, ἥ τε φανείσα πολέας ἐπέβησε κελεύθου 580
 ἀνθρώπους πολλοῖσί τ' ἐπὶ ζυγὰ βουσί τίθησιν.

ἦμος δὲ σκόλυμός τ' ἀνθεὶ καὶ ἠχέτα τέττιξ
 δενδρέω ἐφεζόμενος λιγυρὴν καταχεύετ' αἰοιδὴν
 πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρεος καματώδεος ὦρῃ,
 τῆμος πιότατα τ' αἴγες καὶ οἶνος ἄριστος, 585
 μαχλόταται δὲ γυναῖκες, ἀφανρότατοι δέ τοι ἄνδρες
 εἰσίν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα Σείριος ἄξει,
 ἀυαλέος δέ τε χροῶς ὑπὸ καύματος· ἀλλὰ τότ' ἦδη
 εἴη πετραίη τε σκιὴ καὶ βίβλιος οἶνος,
 μάζα τ' ἀμολγαίη γάλα τ' αἰγῶν σβεννυμενάων, 590
 καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο κρέας μὴ πω τετοκυλῆς
 πρωτογόνων τ' ἐρίφων· ἐπὶ δ' αἴθοπα πινέμεν οἶνον,

574 ἠόα Gerhard, ἠῶ libri 575 ἀμητοῦ DKM 576 ἀγεί-
 ρειν HΨNQ 577 εἴη Schaefer, ἠῆ Weber 578 γὰρ Lennep,
 γάρ τ' libri ἀπο//μείρεται C, ἀπομοίρεται P, ἀπαμείρεται
 Eustathius Hom. 1243, 25 (947, 9) et 1766, 54 579 καὶ] τε
 Bentley 581 δ' Ψb Et. gen. v. ἔσπερος cod. A^{II} 583 ἐπε-
 χεύεατ' I, ἐπιχεύετ' Gregorius Cor. p. 62 adn. 98 Sch. 588 δὲ
 χροῶς Hermann τοι ἦδὲ | εἴη πετραίη σκικὴ Nauck 589 τε
 om. IPQ βύβλιος GHKM, Βύβλιος Proclus Eustathius Hom.
 871, 48, Βίβλιος Et. gen. v. μάζα

ἐν σκιῇ ἐξόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδωδῆς,
 ἀντίον ἀκραέος Ζεφύρου τρέψαντα πρόσωπα
 κρήνης τ' αἰενάου καὶ ἀπορρύτου, ἢ τ' ἀθόλωτος· 595
 τρεῖς ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἰέμεν οἴνου.

δμῶσι δ' ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
 δινέμεν, εὗτ' ἂν πρῶτα φανῆ σθένος Ῥαρίωνος,
 χώρῳ ἐν εὐαίει καὶ ἐντροχάλῳ ἐν ἀλωῇ.
 μέτρῳ δ' εὖ κομίσασθαι ἐν ἄγγεσιν· αὐτὰρ ἐπὴν δὴ 600
 πάντα βίον κατὰθηαι ἐπάρμενον ἔνδοθι οἴκου,
 θῆτά τ' ἄοικον ποιεῖσθαι καὶ ἄτεκνον ἔριθον
 δίξησθαι κέλομαι· χαλεπὴ δ' ὑπόπορις ἔριθος·
 καὶ κύνια καρχαρόδοντα κομεῖν, — μὴ φείδεο σίτου, —
 μὴ ποτέ σ' ἡμερόκοιτος ἀνὴρ ἀπὸ χρήμαθ' ἔλθται. 605
 χόρτον δ' ἐσκομίσαι καὶ συρφετόν, ὄφρα τοι εἴη
 βουσί καὶ ἡμιόνοισιν ἐπηετανόν. αὐτὰρ ἔπειτα
 δμῶας ἀναψῦξαι φίλα γούνατα καὶ βόε λῦσαι.

εὗτ' ἂν δ' Ῥαρίων καὶ Σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
 οὐρανόν, Ἀρκτοῦρον δὲ ἴδη ῥοδοδάκτυλος Ἥως, 610
 ᾧ Πέρση, τότε πάντας ἀποδρέπεν οἴκαδε βότρους·

594 ἀκραέος in εὐκραέος mut. Cl, & m. rec. in ras. E, εὐ-
 κραέος F (εὐ m. al. in ras.) GHKLMQ πρόσθ' D, πρόσωπον
 HΨb (α m. rec. superscr. M) Q 595 τ' om. Plutarchus Mor.
 725 d Athenaeus II 41 e αἰενάου IM, ἀενάου (ἀεννάου) codd.
 cett. 596 οἴνον Photius v. τρία καὶ δύο 598 Ῥαρίωνος
 Nauck, ῶρίωνος libri 601 ἔνδοθι HΦ (superscr. εν Q), ἐνδο-
 θεν CFGΨ 603 δίξησθαι O. Schneider, δίξεσθαι codd.
 606 τ' ΩDIΦ εἴη Hermann, ἦη Weber 609 Ῥαρίων Nauck,
 ῶρίων codd. 610 δὲ Fίδη Paley, δ' ἐσίδη Ω (τ' H) DIMEN,
 superscr. οι P, δ' ἐσίδοι KLO, superscr. η Q 611 ἀπο-
 δρέπεν cod. Ambros. C 222 inf. Vindob. 242, cf. Wien. St. V 192;
 ἀποδρέπειν ΩENP, ex ἀπόδρεπε m² factum D, ἀπόδρεπε IKLQ,
 e corr. MO

δείξαι δ' ἡελίῳ δέκα τ' ἡμέατα καὶ δέκα νύκτας,
 πέντε δὲ συσκιάσαι, ἕκτω δ' εἰς ἄγγε' ἀφύσσαι
 δῶρα Διωνύσου πολυγηθέος. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
 Πληιάδες θ' Ὑάδες τε τό τε σθένος Ὠαρίωνος 615
 δύνωσιν, τότε ἔπειτ' ἀρότου μεμνημένος εἶναι
 ὠραίου· πλειῶν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἶσιν.

Εἰ δέ σε ναυτιλῆς δυσπεμφέλου ἴμερος αἰρεῖ,
 εὐτ' ἂν Πληιάδες σθένος ὄβριμον Ὠαρίωνος
 φεύγουσαι πίπτωσιν ἐς ἡεροειδέα πόντον, 620
 δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θυλούσιν ἀῆται·
 καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
 γῆν ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω.
 νῆα δ' ἐπ' ἠπείρου ἐρύσαι πυκάσαι τε λίθοισι
 πάντοθεν, ὄφρ' ἰσχωσ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων, 625
 χεῖμαρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ πύθη Διὸς ὄμβρος.
 ὄπλα δ' ἐπάρμενα πάντα τεῶ ἐγκάτθεο οἴκῳ
 εὐκόσμως στολίσας νηὸς πτερὰ ποντοπόροιο·
 πηδάλιον δ' ἐνεργὲς ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι.
 αὐτὸς δ' ὠραῖον μίμνειν πλόον, εἰς ὃ κεν ἔλθῃ· 630
 καὶ τότε νῆα θοὴν ἄλαδ' ἐλκόμεν, ἐν δέ τε φόρτον
 ἄρμενον ἐντύνασθαι, ἵν' οἴκαδε κέρδος ἄρῃαι,
 ὥς περ ἐμός τε πατήρ καὶ σός, μέγα νῆπιε Πέρση,
 πλωίζεσκ' ἐν νηυσί, βίου κεχρημένος ἐσθλοῦ·
 ὅς ποτε καὶ τεῖδ' ἦλθε, πολὺν διὰ πόντον ἀνύσσας, 635

615 Ὠαρίωνος Nauck, ὠρίωνος codd. 617 εἶσιν Haupt,
 εἶη codd. Et. gen. v. πλειῶν 619 Ὠαρίωνος Nauck, ὠρίω-
 νος codd. 621 θύουσιν codd. 623 γῆν cod. Ambros. C 222
 inf., γῆν δ' ΩΨΦ 627 ἐνικάτθεο HQ, ἐνὶ κάτθεο Ψb
 632 ἐντύνασθ', ἵνα Heinrich ἄρῃαι Peppmüller 635 τεῖδ'
 Bergk (cf. Procli schol.), τῆδ' codd. βαθὺν HQ Proclus
 Theognis 511

Κύμην Αιολίδα προλιπόν, ἐν νηὶ μελαίνῃ·
οὐκ ἄφενος φεύγων οὐδὲ πλοῦτόν τε καὶ ὄλβον,
ἀλλὰ κακὴν πενήν, τὴν Ζεὺς ἀνδρεσσι δίδωσιν.
νάσσατο δ' ἄγχ' Ἑλικῶνος οἰζυροῇ ἐνὶ κόμῃ,
Ἄσκη, χεῖμα κακῆ, θέρει ἀργαλή, οὐδέ ποτ' ἐσθλῆ. 640
τύνη δ', ὦ Πέρση, ἔργων μεμνημένος εἶναι
ὠραίων πάντων, περὶ ναυτιλίας δὲ μάλιστα.
νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτία θέσθαι.
μεῖζων μὲν φόρτος, μεῖζον δ' ἐπὶ κέρδει κέρδος
ἔσσειται, εἴ κ' ἄνεμοί γε κακὰς ἀπέχωσιν ἀήτας. 645
εὖτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίην τρέψας ἀεσίφρονα θυμὸν
βούλῃαι χρεά τε προφυγεῖν καὶ λιμὸν ἀτερπέα,
δειξῶ δὴ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
οὔτε τι ναυτιλίας σεσοφισμένος οὔτε τι νηῶν.
οὐ γάρ πώ ποτε νηὶ γ' ἐπέπλων εὐρέα πόντον, 650
εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Αὐλίδος, ἧ ποτ' Ἀχαιοὶ
μείναντες χεῖμῶνα πολλὴν σὺν λαὸν ἄγειραν
Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίην ἐς καλλιγύναικα.

[ἔνθα δ' ἐγὼν ἐπ' ἄεθλα δαΐφρονος Ἀμφιδάμαντος
Χαλκίδα τ' εἰς ἐπέρησα· τὰ δὲ προπεφραδμένα πολλὰ 655

637 ἄφενον superscr. os m² F, ἄφενον G 639 εἶσατο
Certamen 2 640 θέρος Eustathius Hom. 270, 38 οὔποι'
ἐσθλῆ CFGDΦ, unde οὐ ποτε δ' ἐσθλῆ alteram lectionem fuisse
iudicat Paley 643 ἐν D 646 sq. altera recensio τρέψας
... βούλῃαι χρεά τε προφυγεῖν, altera τρέψης ... βούλῃαι δὲ
χρεά τε προφυγεῖν habuisse videtur 646 τρέψης HKΦ
647 βούλῃαι η ex ε m² rest. M, βούλει F (ει m²) G, βούλει
codd. cett. δὲ χρεά τε libri, δὲ expulit Spohn ἀτερπέα cod.
Ambros. C 222 inf., ἀτερπῆ ΩΦ (έα m. rec. in ras. N), ἀτερ-
πῆν D, ἀτερπέα λιμὸν Ψb 649 'σημειοῦται' schol. 'Procli'
σεσοφῆμος C (σεσοφισμένος Tzetzae schol.) 654—662 sup-
positos iudicavit Plutarchus 655 εἰς Kirchhoff, εἰς ἐπέρησα
H pars rec., εἰσεπέρησα codd. cett. 655 sq. προπεφραδμέν'
ἄεθλα | πόλλ' Peppmüller

ἄεθλ' ἔθρεσαν παῖδες μεγαλήτορος· ἔνθα μὲ φημι
 ὕμνω νικήσαντα φέρειν τρίποδ' οὐατόεντα.
 τὸν μὲν ἐγὼ Μούσης Ἑλικωνιάδεσς' ἀνέθηκα,
 ἔνθα με τὸ πρῶτον λιγυρῆς ἐπέβησαν ἀοιδῆς.
 τόσσον τοι νηῶν γε πεπείρημαι πολυγόμφων· 660
 ἀλλὰ καὶ ὡς ἐρέω Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο·
 Μοῦσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον αἰδεῖν.]

ἦματα πεντήκοντα μετὰ τροπᾶς ἡελίοιο,
 ἐς τέλος ἐλθόντος θέρους καματώδεος ὥρης,
 ὥραϊος πέλεται θνητοῖς πλόος· οὔτε κε νῆα 665
 καυάξαις οὔτ' ἄνδρας ἀποφθίσειε θάλασσα,
 εἰ δὴ μὴ πρόφρων γε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 ἢ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλησιν ὀλέσσαι·
 ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.
 τῆμος δ' εὐκρινέες τ' αὔραι καὶ πόντος ἀπήμων· 670
 εὐκῆλος τότε νῆα θοὴν ἀνέμοισι πιθήσας
 ἐλκέμεν ἐς πόντον φόρτον τ' ἐς πάντα τίθεσθαι,
 σπεύδειν δ' ὅτι τάχιστα πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι·
 μηδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὕμβρον
 καὶ χειμῶν' ἐπιόντα Νότιό τε δεινὰς ἀήτας, 675
 ὅς τ' ὥρινε θάλασσαν ὁμαρτήσας Διὸς ὕμβρον
 πολλῶ ὀπωρινῶ, χαλεπὸν δέ τε πόντον ἔθηκεν.
 ἄλλος δ' εἰαρινὸς πέλεται πλόος ἀνθρώποισιν·
 ἦμος δὴ τὸ πρῶτον, ὅσον τ' ἐπιβᾶσα κορώνη
 ἶχνος ἐποίησεν, τόσσον πέταλ' ἀνδρὶ φανήη 680
 ἐν κράδῃ ἀκροτάτῃ, τότε δ' ἄμβατός ἐστι θάλασσα·

656 ἄεθλ' Q, ἄθλ' codd. cett. ($\bar{\alpha}$ m² in ras. F), superscr.
 γρ. ἄεθλ' cod. Vindob. 242 μεγαλήτορες Ψb 657 οὐατόεντα
 Nauck, ὠτώεντα libri 666 ἀποφθίσειε C, e corr. m¹ D, ἀπο-
 φθίσειε Ωb D m² ΨbΦ 670 ἀπήμων! εὐκῆλος· Moschopoulos
 672 τ' εὐ ΨbΦ, δ' εὐ (εὐ m² in ras. F) FG 680 πέταλον τόσον
 Nauck φανήη scripsi, φανείη codd.

ελαρινὸς δ' οὔτος πέλεται πλόος. οὐ μιν ἔγωγε
 αἴνημ'· οὐ γὰρ ἐμῶ θυμῶ κεχαρισμένος ἐστίν,
 ἀρπακτός· χαλεπῶς κε φύγοις κακόν· ἀλλὰ νῦ καὶ τὰ
 ἄνθρωποι ῥέξουσιν αἰδρεῖσι νόοιο· 685

χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
 δεινὸν δ' ἐστὶ θανεῖν μετὰ κύμασιν· ἀλλὰ σ' ἄνωγα
 φράζεσθαι τάδε πάντα μετὰ φρεσίν, ὡς ἀγορευώ.
 μηδ' ἐν νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλησι τίθεσθαι·
 ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μείονα φορτίζεσθαι. 690

δεινὸν γὰρ πόντου μετὰ κύμασι πῆματι κύρσαι.
 [δεινὸν δ', εἰ κ' ἐπ' ἄμαξαν ὑπέροβιον ἄχθος αἰέρας
 ἄξονα κανάξαις καὶ φορτία μανρωθείη.]
 μέτρα φυλάσσεσθαι· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.

Ῥοαῖος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι, 695
 μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πόλλ' ἀπολείπων
 μήτ' ἐπιθεῖς μάλα πολλά· γάμος δέ τοι ὄριος οὔτος·
 ἢ δὲ γυνὴ τέτορ' ἠβῶοι, πέμπτω δὲ γαμοῖτο.
 παρθευικὴν δὲ γαμεῖν, ὡς κ' ἦθεα κεδνὰ διδάξης.
 τὴν δὲ μάλιστα γαμεῖν, ἢ τις σέθεν ἐγγύθι ναεῖ, 700
 πάντα μάλ' ἀμφιδῶν, μὴ γείτοσι χάσματα γήμης.
 οὐ μὲν γὰρ τι γυναικὸς ἀνὴρ λήζειτ' ἄμεινον
 τῆς ἀραθῆς, τῆς δ' αὖτε κακῆς οὐ ῥίγιον ἄλλο,
 δειπνολόχης· ἢ τ' ἄνδρα καὶ ἴφθιμόν περ ἔοντα

682 ἀργαλέος Heyer 684 γε DENP, δὲ O, τε cod. Am-
 bros. C 222 inf. 686 δὲ ψυχὴ schol. Arat. 299 688 ἐνὶ
 Nauck 689 ἐνὶ ΨbΦ 692 sq. proscriptis Lehrs 692 ἐφ'
 ἄμαξαν ΩbDM Φ praeter Q 693 τὰ δὲ ΩbΨbQ φορτία μανρω-
 θείη K, φορτί' ἀμανρωθείη libri cett. 695 ἐπὶ ΩDΦ excepto Q
 696 τριήκοντ' K, τριάκοντα EN 698 γαμείτω ENO, γαμείστω P
 699 ὡς τ' superser. κ m¹ I, ἵνα 'Aristoteles' Oecon. I 4 Aristides
 II 41 D. 700 om. A Stobaeus LXX 8 cum Apostolio XIII 93 c
 701 ἀμφιδῶν Heyne, ἀμφὶς ἰδῶν codd. testes 704 δειπνολόχου
 Stobaeus LXIX 6 cum Apostolio XIII 51 o Et. Tittm. s. v.

εὔει ἄτερ δαλοῖο καὶ ὠμῶ γήραϊ δῶκεν.

705

[εὖ δ' ὅπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶναι.]

μηδὲ κασιγνήτῳ ἴσον ποιῆσθαι ἑταῖρον·
 εἰ δέ κε ποιήσης, μή μιν πρότερος κακὸν ἔρξης.
 μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν· εἰ δὲ σέ γ' ἄρχη
 ἢ τι ἔπος εἰπὼν ἀποθύμιον ἦε καὶ ἔρξας, 710
 δις τόσα τείνυσθαι μεμνημένος· εἰ δὲ σέ γ' αὖτις
 ἠγγῆτ' ἐς φιλότητα, δίκην δ' ἐθέλησι παρασχεῖν,
 δέξασθαι· δειλὸς τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
 ποιεῖται, σέ δὲ μή τι νόον κατελεγχέτω εἶδος.

μηδὲ πολύξεινον μηδ' ἄξιεινον καλέεσθαι, 715
 μηδὲ κακῶν ἕταρον μηδ' ἐσθλῶν νεικεστῆρα.

μηδέ ποτ' οὐλομένην πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ
 τέτλαθ' ὄνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἐόντων.

γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος

705 εὔει Stobaeus δαλοῖο Stobaei codd. S(?)MA, δαλοῦ libri (cum A) testes cett. altera recensio: (δαλοῦ) καὶ ἐν ὠμῶ γήραϊ θῆκεν (cf. Hom. ο 357) A (ΚΑΙΕΝΩ) <μω γηραϊ θη>-ΚΕΝ) Plutarchus Mor. 527 a Stobaeus cum Apostolio, ἐν omisso Φ Et. gen. cod. A 706 suspectus Lehrsius 708 πρότερον DΦ (ν in ς mut. m. rec. E, σ superscr. P) 709 σέ γ' ἄρχη A (σ)ΕΓ'ΑΡΧΗ) ΩΦ Et. gen. v. κασιγνήτος, σέ γ' ἄρχει Ψ, κεν ἄρχη Et. Gud. s. v. 710 ἔπος γ' F, ἔπος τ' EN m¹ O 711 τίνυσθαι vel τίννυσθαι (τίννεσθαι EN) codd. σέ γ' αὖτις D, κεν αὖτις ΩΨbΦ Et. gen. Gud. 712 ἠγγεῖτ' ἐς ΩDKLEOP, ἠγγεῖται Et. gen. Gud. 713 ἄλλοτ' ἄλλον M Et. gen., ἄλλοτε τ' ἄλλον DENP 714 νόος C m¹ (ς in ν mut. m. rec.) D Et. gen. Gud. 716 νεικεστῆρα Ω Eustathius Hom. 793, 11, ΝΗΚΕΣΤΗ- <ρα A, νεικητῆρα ΨΦ schol. Pind. Pyth. IV 507 Et. gen. Gud. 718 τέτλα Plutarchus Mor. 23 f 719 μέγιστος Stobaeus III c. 35 s. 1 Tzetzae schol.

φειδωλῆς, πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης. 720
εἰ δὲ κακὸν εἴποις, τάχα κ' αὐτὸς μείζον ἀκούσαις.

μηδὲ πολυξείνου δαιτὸς δυσπέμφελος εἶναι
ἐκ κοινοῦ· πλείστη δὲ χάρις, δαπάνη τ' ὀλιγίστη.

μηδέ ποτ' ἐξ ἡοῦς Διὶ λειβέμεν αἶθοπα οἶνον
χερσὶν ἀνίπτουσι μηδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν· 725
οὐ γὰρ τοί γε κλύουσιν, ἀποπτύουσι δέ τ' ἀράς.

μηδ' ἄντ' ἠέλλου τετραμμένος ὀρθὸς ὀμιχεῖν·
αὐτὰρ ἐπεὶ κε δύη, μεμνημένος, ἔς τ' ἀνιόντα·
μήτ' ἐν ὁδοῦ μήτ' ἐκτὸς ὁδοῦ προβάδην οὐρήσης
μηδ' ἀπογυμνωθεῖς· μακάρων τοι νύκτες ἔασιν· 730
ἐξόμενος δ' ὃ γε θεῖος ἀνὴρ, πεπνυμένα εἰδώς,
ἢ ὃ γε πρὸς τοῖχον πελάσας ἐνεορκέος ἀλλῆς.

μηδ' αἰδοῖα γονῆ πεπαλαγμένος ἔνδοθι οἴκου
ἰστίη ἐμπελαδὸν παραφαινέμεν, ἀλλ' ἀλέασθαι.

μηδ' ἀπὸ δυσφήμοιο τάφου ἀπονοστήσαντα 735
σπερμαίνειν γενεήν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτός.

720 φειδωλή Wachler 721 κακὸν γ' KLM μείζον' Ω
722 δυσπέμφελον Athenaeus VIII 364 d 723 τε I Athenaeus
schol. Hom. α 266 Eustathius Hom. 1412, 64 724 λειβέμεν
Nauck, λείβειν codd. 726 γὰρ θ' οἷ γε Φ praeter Q (γὰρ τοί m.
rec. marg. N) 727 ἠελίοιο IKLQ Proclus Ioannes Doxop.
Anecd. Ox. IV 167 Cr. τε > ΤΡΕΜΜΕΝΟC A 728 ἐπεὶ κε
AΩD, ἐπήν κε ΨbΦ (κε om. O) ἀνιόντος ΨbΦ 730 ἀπογυ-
μνωθῆς ΩbΨbΦ 731 ὄνθειος Hermann, οὐρήσει (vel -σετ')
Peppmüller 733 πεπαλαγμένον (v m. rec. in s mut.) EP, α
m. rec. superscr. O, πεπαλαγμένα N ἔνδοθι οἴκου Φ praeter
Q, ἔνδοθεν A (εν > Δ < οθ > ΕΝ) ΩΨQ 734 ἐστίη IKΦ praeter Q
Eustathius Macremb. IV 18 735 δυστήνοιο Plutarchus Mor.
562 a post 736 iterum legitur 758 in ΩΨΦ

μηδέ ποτ' αἰενάων ποταμῶν καλλίροον ὕδωρ
 ποσσὶ περᾶν, πρὶν γ' εὗξῃ ἰδὼν ἐς καλὰ ῥέεθρα
 χειρας νιψάμενος πολυηράτῳ ὕδατι λευκῶ.
 ὅς ποταμὸν διαβῆ κακότητ' ἰδὲ χειρας ἄνιπτος, 740
 τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἄλγεα δῶκαν ὀπίσσω.

μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείῃ
 αὔον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν αἰθῶνι σιδήρῳ.

μηδέ ποτ' οἰνοχόην τιθέμεν κρητῆρος ὑπερθε
 πινόντων· ὀλοή γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται. 745

μηδὲ δόμον ποιῶν ἀνεπλίξεστον καταλείπειν,
 μή τοι ἐφεξομένη κρώξῃ λακέρυζα κορώνη.

μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιρρέκτων ἀνελόντα
 ἔσθθιν μηδὲ λόεσθαι· ἐπεὶ καὶ τοῖς ἔνι ποινή.

μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθιζέμεν, οὐ γὰρ ἄμεινον, 750
 παῖδα δυωδεκαταῖον, ὃ τ' ἀνέρο' ἀνήνορα ποιεῖ,
 μηδὲ δυωδεκάμηνον· ἴσον καὶ τοῦτο τέτυκται.

μηδὲ γυναικείῳ λουτρῷ χροῖα φαιδρύνεσθαι
 ἀνέρα· λευγαλέῃ γὰρ ἐπὶ χρόνον ἔστ' ἐπὶ καὶ τῷ

737 αἰενάων I, ἀενάων vel ἀεννάων codd. cett. 740 pro-
 scripsit Aristarchus κακότητ' ἰδὲ D, κακότητ' ἴδε quidam, κ.
 ἐπι alii scripserunt teste schol. 'Procli'; κακότητῃ δὲ Ω (C
 m¹) ΨbΦ 741 ἄλγε' ἔδωκαν Peppmüller 746 ἀνεπίρρεκτον
 quidam legerunt (cf. schol. 'Procli' et Moschopuli) 747 κρώξῃ
 ACM (cf. Arat. 1002), κρώξῃ codd. fere cett. Orus περὶ πολυσ.
 λέξ. Reitzenstein Gesch. d. gr. Et. 344) Eustathius Macremb.
 V 16 Dexippus in Arist. Categ. 64 B. 748 ἀφελόντα 'Trypho'
 περὶ τρόπ. 4 Pollux X 99 749 ἐπι Steitz 750 καθιζέμεν
 Nauck, καθίζειν libri testes

ποινή. μηδ' ἱεροῖσιν ἐπ' αἰθομένοισι κυρήσας 755
 μωμεύειν ἀλθῆλα· θεός νύ τι καὶ τὰ νεμεσῶ.
 μηδέ ποτ' ἐν προχοῆς ποταμῶν ἄλαδε προρεόντων
 μηδ' ἐπὶ κρηνάων οὐρεῖν, μάλα δ' ἐξαλέασθαι
 μηδ' ἐναποψύχειν· τὸ γὰρ οὐ τοι λώϊόν ἐστιν.

ᾧδ' ἔρδειν· δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλεύεο φήμην. 760
 φήμη γὰρ τε κακὴ πέλεται, κούφη μὲν ἀεῖραι
 ρεῖα μάλ', ἀργαλέη δὲ φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀποθέσθαι.

φήμη δ' οὐ τις πάμπαν ἀπόλλυται, ἦν τινα πολλοὶ
 λαοὶ φημίξωσι· θεός νύ τίς ἐστι καὶ αὐτῆ.

Ἥματα δ' ἐκ Διόθεν πεφυλαγμένος εὔ κατὰ μοῖραν 765
 πεφραδέμεν δμῶεσσι· τριηκάδα μηνὸς ἀρίστην
 ἔργα τ' ἐποπτεύειν ἢδ' ἀρμαλιὴν δατέασθαι. 767

αἶδε γὰρ ἡμέραι εἰσὶ Διὸς πάρα μητιόεντος, 769
 εὔτ' ἂν ἀληθείην λαοὶ κρίνοντες ἄγωσιν. 768

πρῶτον ἔνη τετρας τε καὶ ἐβδόμη ἱερὸν ἦμαρ, 770

756 μωμαίνειν Et. gen. s. v. τι AI (superscr. τοι m¹ I),
 τοι codd. cett. Et. gen. (νύτα cod. A) 757—759 proscipsit
 Plutarchus 757 πρ>ΟΧΟHC A, προχοῆ ΩΨΦ Et. gen. v. ἀπο-
 ψύχειν 758 ἐξαλέασθαι Et. gen. 763 οὐ τί γε Aristoteles
 Eth. Nic. VII 14, οὔτε γε Heliodorus paraphr. Eth. Nic. p. 159
 H. λαοὶ | πολλοὶ Demosthenes de fals. leg. 243 (bis) Aeschines
 κατὰ Τιμάρχ. 129 de falsa leg. 144 Aristoteles auctor orat.
 Corinth. ('Dio') XXVII 47 Moschopulus in Batrach. 12 764 φη-
 μίξωσι C schol. Procli Demosthenes et Aeschines utroque
 l. Aristides 'Dio'?, φημίξουσι ΩBIK Et. gen. (schol.) v. ἀλένω,
 φημίξουσι DLMNOQ (m¹, in ξ mut. m. rec. Q) schol. Aeschyl.
 Agam. 929 Heliodorus Moschopulus in Batrach. τις] τοι IKM
 767 δατέασθαι cod. Paris. 2708 Vindob. 256 769. 768 sic
 disposuit Schoemann 770 ἔνη] μὲν οὖν Clementis Strom. V 14,
 107 codex (L)

— τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο Λητώ, —
 ὀγδοάτη δ' ἐνάτη τε· δύο γε μὲν ἤματα μηνὸς
 ἕξοχ' ἀεξομένοιο βροτήσια ἔργα πένεσθαι·
 ἐνδεκάτη δὲ δυωδεκάτη τ', ἄμφω γε μὲν ἐσθλαί,
 ἡμὲν ὄϊς πέλκειν ἠδ' εὐφρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι· 775
 ἢ δὲ δυωδεκάτη τῆς ἐνδεκάτης μέγ' ἀμείνων·
 τῇ γάρ τοι νῆϊ νήματ' ἀερσιπότητος ἀράχνης
 ἡματος ἐκ πλείου, ὅτε ἴδρις σωρὸν ἀμᾶται·
 τῇ δ' ἴστων στήσαιτο γυνὴ προβάλοιτό τε ἔργον.

μηνὸς δ' ἴσταμένου τρισκαιδεκάτην ἀλέασθαι 780
 σπέρματος ἄρξασθαι· φυτὰ δ' ἐνθρέψασθαι ἀρίστη.

ἕκτη δ' ἢ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φυτοῖσιν,
 ἀνδρογόνος δ' ἀγαθή· κούρη δ' οὐ σύμφορός ἐστιν,
 οὔτε γενέσθαι πρῶτ' οὔτ' ἄρ γάμου ἀντιβολῆσαι.

οὐδὲ μὲν ἢ πρώτη ἕκτη κούρη γε γενέσθαι 785
 ἄρμενος, ἀλλ' ἐρίφους τάμνειν καὶ πῶεα μῆλων
 σηκόν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήμιον ἠπιον ἡμαρ·
 ἐσθλή δ' ἀνδρογόνος· φιλέοι δ' ὅ γε κέρτομα βάζειν
 ψεύδεά θ' αἰμυλλοὺς τε λόγους κρυφίους τ' ὀαρισμούς.

772 δ' AQ Et. Tittm. v. γέμεν, τ' codd. cett. 774 δὲ I,
 ΔΕ (i. e. δέ et τε) A, δὲ superscr. τε m¹ C; τε codd. cett.
 777 νῆ Cobet, νῆ quidam teste [Suida] v. νεῖν, νῆ Et. gen. v.
 νῆμα, νεῖ (ex νῆ corr. I) libri Eustathius Hom. 1166, 57
 778 ὅτε ἴδρις cod. Laur. conv. suppr. 158, ὅ τε Φίδρις Bergk, ὅτε
 τ' ἴδρις CΨΦ Et. Tittm. s. v., ὅτ' ἴδρις Ωb 780 τρισκαιδεκάτην
 codd. 781 σπέρματα δάσσασθαι ΩKNO Et. Tittm. v. δάσα-
 σθαι 782 πέμπτη Pollux I 63 μάλα σύμφορος 'Proclus'
 783 οὐ σύμφορος D, ἀσύμφορος codd. cett. 785 κούρη γε
 scripsi, κούρη τε AΩbDIMQ, κούρησι CON m¹ (κούρη τε m. rec.
 N), κούρησι τε KL 788 ΦΙΛΕΟΙΔ' ΟΓΕ A, φιλέοι δὲ κε ΩNO,
 φιλέει δὲ κε ΨQ κέρδεα Ω (τομα m. al. superscr. C) 789 θ'] Γ' A

μηνὸς δ' ὀγδοάτῃ κάπρον καὶ βοῦν ἐρίμυκον 790
ταμνέμεν, οὐρῆας δὲ δυωδεκάτῃ ταλαεργούς.

εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ, πλέθῃ ἡματι, ἴστορα φῶτα
γείνασθαι· μάλα γάρ τε νόον πεπνυκασμένος ἐστίν.
ἔσθλῃ δ' ἀνδρογόνος δεκάτῃ, κούρη δέ τε τετραῶς
μέσση· τῇ δέ τε μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς 795
καὶ κύνα καρχαρόδοντα καὶ οὐρῆας ταλαεργούς
πρηῦνεν ἐπὶ χεῖρα τιθείς. πεφύλαξο δὲ θυμῶ
τετραδ' ἀλευσθαι φθίνοντός θ' ἴσταμένου τε
ἄλγε' ἃ θυμοβορεῖ· μάλα γὰρ τετελεσμένον ἦμαρ.

ἐν δὲ τετάρτῃ μὴνὸς ἄγεσθ' εἰς οἶκον ἄκοιτιν 800
οἰωνοὺς κρίνας, οἱ ἐπ' ἔργματι τούτῳ ἄριστοι.

πέμπτας δ' ἐξαλέασθαι, ἐπεὶ χαλεπαί τε καὶ αἰναί·
ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἑρινύας ἀμφιπολεῦναι
Ὅρκον γεινόμενον, τὸν Ἑρις τέκε πῆμ' ἐπιόρκοις.

μέσση δ' ἐβδομάτῃ Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν 805
εὖ μάλ' ὀπιπεύοντα ἐντροχάλῳ ἐν ἀλωῇ
βαλλέμεν, ὑλοτόμον τε ταμεῖν θαλαμῆια δοῦρα
νῆιά τε ξύλα πολλά, τὰ τ' ἄρμενα νηυσὶ πέλονται.

793 om. A γείνασθαι Ψb, γίνασθαι DEO, γίνεσθαι Ω, e
corr. N πεπνυμένος ΩKLEN ἔσται Doederlein 794 sqq.
Plutarchum 'ἔσθλῃ δ' ἀνδρογόνος δεκάτῃ· πεφύλαξο δὲ θυμῶ'
legisse (ceteris omissis) e Procli scholio conclusit Goettling
796 ἡμιόνους EN 799 reiecit Steitz ἄλγε' ἃ θυμοβορεῖ
scripsi, ἄλγεα θυμοβορεῖν (ΘΥΜΟΒΟΡ... A) libri, ἄλγεα θυμο-
βόρα eiecto v. 798 Schoemann ΓΑΡ Α, τοι ΩΨΦ 804 γει-
νόμενον C m¹ DMNO, ΓΙΝΟΜΕΝ<ον A, cf. Vergilius Georg. I
277 sq., τιννυμένας ΩbKQ 806 ὀπιπεύοντα cod Placent. 6,
ὀπιπιεύοντα L, ὀπιπιεύοντ' K; ὀπιπεύοντας C, ὀπιπιεύοντας
ΩbIMNQ, s eraso O, ΟΠΙΠΕΥΟ... A, ὀπιπεύοντος D 807 βαλ-
λέμεν scripsi, βάλλειν (ΒΑ<λλε>ΙΝ A) codd.

τετράδι δ' ἄρχεσθαι νῆας πήγνυσθαι ἀραιάς.

εἰνὰς δ' ἡ μέσση ἐπὶ δελεα λώιον ἤμαρ, 810
 πρωτίστη δ' εἰνὰς παναπήμων ἀνθρώποισιν·
 ἐσθλή μὲν γάρ θ' ἢ γε φυτευέμεν ἠδὲ γενέσθαι
 ἀνέρι τ' ἠδὲ γυναικί· καὶ οὐ ποτε πάγκακον ἤμαρ.

παῦροι δ' αὖτε ἴσασι τρισεινάδα μηνὸς ἀρίστην
 [ἄρξασθαι τε πλῆθον καὶ ἐπὶ ζυγὸν ἀνχένη θεῖναι 815
 βουσί καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι,]
 νῆα πολυκλήμιδα θοὴν εἰς οἴνοπα πόντον
 εἰρούμεναι· παῦροι δέ τ' ἀληθέα κικλήσκουσιν.

τετράδι δ' οἴγε πλῆθον· περὶ πάντων ἱερὸν ἤμαρ
 μέσση· παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰκάδα μηνὸς ἀρίστην 820
 ἡοῦς γιγνομένης· ἐπὶ δείελα δ' ἐστὶ χερείων.

αἶδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ,
 αἱ δ' ἄλλαι μετάδουποι, ἀκήριοι, οὐ τι φέρουσαι.
 ἄλλος δ' ἀλλοίην αἰνεῖ, παῦροι δὲ ἴσασιν.

ἄλλοτε μητροιῆ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ. 825

τάων εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος, ὅς τάδε πάντα
 εἰδὼς ἐργάζεται ἀνάτιος ἀθανάτοισιν,
 ὄρονιθας κρίνων καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

812 θ' ἢ γε AM m¹ (τ' ἠδὲ superscr. m²), θ' ἦδε DNO, ἦδε
 Ω, τῆδε IKLQ 815 sq. alteri recensio tribuit Goettling
 815 ἐπὶ ζυγὸν ἀνχένη Hermann, ἐπὶ ζ. ἀνχένα ΩΨΦ, ὑπὸ ζυγὸν
 (vel ὑπόζυγον) ἀνχένα Grashof 817 θοὴν τ' IKLQ 818 ΕΛ-

ΚΕΜ<ενα>|. A 820 μεσση (i. e. μέσση^η O), μεσσή· N, μεσ-
 σίη· M, μεσσήην (i. e. μέσση^{ην}) CF, μέσσην G δ' αὖτε μετ' εἰ-
 κάδα ΑΨbQ, δέ τε μετεικάδα D, δέ μετ' εἰκάδα ΩNO 824 τ'
 (τι O) ἴσασι ΩΨΦ, τ' expulit Lennep 828 'Procli' schol.:
 τούτοις δὲ ἐπάγονσιν τινες τὴν Ὀρονιθομαντείαν, ἅτινα Ἀπολλώνιος
 ὁ Ῥόδιος ἀθετεῖ

ΑΣΠΙΣ

NOTAE LIBRORUM

- P = papyrus Oxyrhynch. 689 saec. II exeuntis
 A = papyrus Raineri archiducis Austriae, nunc bibl. caesareae
 Vindobonensis L. P. 21—29 saec. IV
 (Q = papyrus musei Berolinensis 9774 saec. ut videtur I a.
 Chr. n.)
 B = fragmentum (v. 75—298), quod extat in codice Parisino
 bibl. publicae ('nationalis') 'supplem. graec. 663'
 saec. XII
 C = fragmentum alterum (v. 87—138), quod in eodem codice
 Parisino invenitur, saec. XII
 D = cod. Mediolanensis bibl. Ambrosianae C 222 inf. saec. XIII
 E = cod. Florentinus bibl. Laurentianae XXXII 16 saec. XIII
 (1281)
 F = cod. Parisinus bibl. publicae ('nationalis') 2773 saec. XIV
 G = cod. Parisinus bibl. publicae ('nationalis') 2772 saec. XIV
 H = cod. Florentinus bibl. Laurentianae XXXI 32 saec. XV
 I = cod. Londinensis Harleianus 5724 musei Britannici saec.
 XIV
 K = cod. Romanus bibl. Casanatensis 356 saec. XIV
 L = cod. Florentinus bibl. Laurentianae conv. suppress. 158
 saec. XIV
 M = cod. Parisinus bibl. publicae ('nationalis') 2833 saec. XV

Ex his adnumerandi sunt

- classis Ω { generi a (Ω a) codices BCDF
 { generi b (Ω b) codices GHI
- classis Ψ { generi a (Ψ a) codex E
 { generi b (Ψ b) codices KLM

Genus mixtum

- N = cod. Venetus bibl. Marcianae IX 6 saec. XIV
 O = cod. Parisinus bibl. publicae ('nationalis') 2708 saec. XV
 recensio Triclinii: cod. Venetus bibl. Marcianae 464
 saec. XIV (1316—1320)

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

Α

Τῆς Ἀσπίδος ἡ ἀρχὴ ἐν τῷ τετάρτῳ Καταλόγῳ φέρεται μέχρι στίχων ν' καὶ ς'. διὸ καὶ ὑπώπτευκεν Ἀριστοφάνης ὡς οὐκ οὔσαν αὐτὴν Ἑσιόδου, ἀλλ' ἑτέρου τινὸς τὴν Ὀμηρικὴν ἀσπίδα μιμήσασθαι προαιρουμένον.

5 Μεγακλῆς δὲ Ἀθηναῖος γνήσιον μὲν οἶδε τὸ ποίημα, ἄλλως δὲ ἐπιτιμᾷ τῷ Ἑσιόδῳ. ἄλογον γάρ φησι ποιεῖν ὄπλα Ἐφαιστον τοῖς τῆς μητρὸς ἐχθροῖς. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Ῥόδιος ἐν τῷ τρίτῳ φησὶν αὐτοῦ εἶναι ἕκ τε τοῦ χαρακτῆρος καὶ ἕκ τοῦ πάλιν τὸν Ἰόλαον ἐν τῷ Κατα-
10 λόγῳ εὐρίσκειν ἠνιοχοῦντα Ἡρακλεῖ. καὶ Σιτησίχορος δὲ φησιν Ἑσιόδου εἶναι τὸ ποίημα.

A 3 cf. schol. Vatic. Dionys. Thrac. prol. p. 124, 3 H. ζητοῦμεν δὲ καὶ τὸν συγγραφέα, ἵνα τὸ ἀξιόπιστον ἢ μὴ τοῦ συγγραψαμένου καταλάβωμεν· τοῦτο δὲ διὰ τὰ ψευδεπίγραφα τῶν βιβλίων, ὡς ἔχει ἡ Ἀσπίς Ἑσιόδου· ἑτέρου γάρ ἐστιν, ἐπιγραφῇ δὲ καὶ ὀνόματι ἐχρήσατο τῆς Ἑσιόδου, ἵνα τῇ ἀξιοπιστίᾳ τοῦ ποιητοῦ ἀξία κριθῇ ἀναγνώσεως v. praeterea schol. Dionys. Thrac. Prol. 3,31 H. comm. byz. in art. Dionys. Thrac. p. 568, 26 H. schol. Lond. Dionys. Thrac. p. 471, 35 H.

A argumenti partem priorem edidi e codd. DFGKLMNO
2 ν' καὶ ς' Petit, ὄ και ὄ GKLMN, ν' καὶ σ' O, ὄν D, ὄ και ὄ
F και om D 4 προαιρουμένον τὴν... μιμήσασθαι KLM
alteram argumenti partem exhibent GKNO, om. DFLM 6 και
ἄλλως ἐπιτιμᾶται ἡσιόδος KNO 9 πάλιν G, πάλαι KNO
10 και om. K

B

Τάφιοι στρατεύσαντες ἐπὶ τὰς Ἡλεκτρούωνος βόας ἀνεΐλον τοὺς τῆς Ἀλκμήνης ἀδελφούς τῶν θρεμμάτων ὑπεραγωνιζομένους. τοῦ δὲ Ἀμφιτρούωνος αὐτῇ βουλομένου συνελθεῖν, αὕτη οὐ πρότερον ὑπέσχετο, πρὶν ἢ παρὰ τῶν ἀδελφοκτόνων εἰσπράξῃται τιμωρίαν. ὁ δὲ 5 ἐπιστρατεύσας ἀνεΐλεν αὐτούς. κατὰ δὲ τὴν αὐτὴν νύκτα ἀμφοτέροι συνέρχονται αὐτῇ, ὅ τε Ζεὺς καὶ ὁ Ἀμφιτρούων, ὁ μὲν δὴ ἐκ τοῦ πολέμου ὑποστρέψας, Ζεὺς δὲ βουλευθεὶς βοηθὸν ἀνθρώποις γεννηῆσαι. ἡ δὲ κύει ἐκ μὲν Ἀμφιτρούωνος Ἰφικλέα, ἐκ δὲ Διὸς Ἡρακλέα. 10 ὅς καὶ ἐπὶ Κύννον τὸν Ἄρεος υἱὸν ἠνίοχον ἔχων Ἴόλαον στρατεύεται, ὅς τοὺς εἰς Πυθῶ τὰς δεκάτας ἄγοντας περιεσύλα. σκεπασθεὶς οὖν ἠφαιστοτεύκῳ ἀσπίδι πρόσσεισιν εἰς Τραχίνα πρὸς Κήνκα. συμβαλὼν δὲ τῷ Κύνῳ αὐτὸν μὲν ἀναιρεῖ, τὸν δὲ Ἄρεα ὑπερασπίζοντα 15 τοῦ υἱοῦ κατὰ τὸν μηρὸν τιτρώσκει· καὶ οὕτως ἔρχεται πρὸς Κήνκα. ἦν δὲ ὁ Κύνκος Κήνκος γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ Θεμιστονόῃ.

Γ

Οἱ Τάφιοι καὶ Τηλεβόαι εἰς ἔριν ἐλθόντες πρὸς τοὺς ἀδελφούς τῆς Ἀλκμήνης ἐφόνευσαν αὐτούς. αὕτη δὲ τὸν ἑαυτῆς γάμον ἐκήρυττε γαμείσθαι τῷ δυναμένῳ

B post priorem argumenti *A* partem legitur in DFGNO

4 αὕτη] ἡ δὲ DNO 5 παρὰ om. FNO, περὶ G 7 ὁ Ζεὺς τὲ D 11 καὶ om. FGO ἄρεως FO 12 τὰς τοὺς εἰς πυθῶ F, εἰς πυθῶ τοὺς D δεκάτας Boissonade, δεκάδας codd. 15 Ἄρεα D, ἄρην codd. cett. 16 κατὰ μηρὸν DNO
17 γαμβρὸς κήνκος FG, γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ θεμιστονόῃ τοῦ κήνκος NO

Γ legitur in cod. Veneto Marc. IX 23 (= V) saec. XV
3 γαμείσθαι ἐκείνου V

διεκδικῆσαι τὸν θάνατον τῶν ἑαυτῆς ἀδελφῶν. περι-
 5 ερχομένη οὖν ἐπὶ τούτῳ ἤλθε καὶ εἰς Θήβας, ὅπου
 ἐβασίλευσε τότε Ἀμφιτρύων. κακείνος ὑπέσχετο τοῦτο
 αὐτῇ. καὶ δὴ λαβὼν αὐτὴν γυναῖκα πρὶν συγγενέσθαι
 αὐτῇ ἐστράτευσε κατὰ τῶν Ταφίων. οὐ γὰρ εἶα αὐτὸν
 10 ἀδελφοκτόνων. στρατεύσας οὖν κατ' ἐκείνων ἀνεῖλεν
 αὐτούς, ἐπανήξας δὲ νικητῆς συνεγένετο τῇ γυναικί.
 ὅτε δὴ καὶ Ζεὺς συνῆλθεν αὐτῇ, γεννᾷ οὖν ἐκ μὲν
 Ἀμφιτρύωνος Ἴφικλέα, ἐκ δὲ Διὸς Ἡρακλέα. ὃς δὴ
 εἰς Τραχίνα πρὸς Κήνκα πορευόμενος ὁδοῦ πάρεργον
 15 Κύννον τὸν Ἄρεως τοὺς εἰς Δελφοὺς τὰς δεκάτας κομι-
 ζοντας περισυλοῦντα φονεύει ἠνίοχον ἔχων Ἰόλαον τὸν
 ἀδελφιδοῦν ἠφαιστοτεύκῳ τε ἀσπίδι σκεπασθεὶς καὶ
 τὴν Ἀθηναῖαν ἔχων συνεργόν. Ἄρην δὲ ὑπερασπίζοντα
 τοῦ υἱοῦ τιτρώσκει κατὰ τὸν μηρὸν οὕτω τῆς Ἀθηναῖς
 20 συμβουλευσάσης. καὶ οὕτω πρὸς Κήνκα ἔρχεται ἔχων
 καὶ τὰ τοῦ Κύννου ὅπλα. Κῆνξ δὲ Κύννον ἐντίμως
 θάπτει. καὶ γὰρ ἦν ὁ Κύννος γαμβρὸς αὐτῷ ἐπὶ θυ-
 γατρὶ Θεμιστονόῃ.

Δ

Ἀμφιτρύων καὶ Ἡλεκτρύων υἱοὶ Ἀλκαίου ἐγένοντο·
 τῷ δὲ Ἡλεκτρύωνι πρεσβυτέρῳ ὄντι τὴν ἡλικίαν ἀπο-
 θνήσκων ὁ Ἀλκαῖος ἐπέτρεψεν ἅπασαν τὴν ἑαυτοῦ οὐ-
 σίαν προστάξας, ἐπειδὴν ὁ ἀδελφὸς ἀνδρωθῆ Ἀμφι-
 5 τρύων, ἀποδοῦναι τὴν καταλειφθεῖσαν μοῖραν τῆς περι-
 ουσίας. ἀνδρωθεὶς δὲ ὁ Ἀμφιτρύων καὶ ἀπαιτῶν παρὰ
 τοῦ Ἡλεκτρύωνος ἀδελφοῦ Τιρύνθου τότε βασιλεύον-

15 δεκάτας restitui, δεκάδας V 18 δὲ scripsi, τὲ V

Δ ex M edidi 6 ἀπαιτῶν in marg., ζητῶν in textu M
 7 τυρίνθου M, Τίρυνθος Heinrich

τος τὸ ἐπιβάλλον αὐτῷ μέρος τῆς πατρικῆς οὐσίας ἐπεὶ
 οὐκ ἐλάμβανεν, ἀγνωμονοῦντος τοῦ ἀδελφοῦ πόλεμον
 ἐκίνησε κατ' αὐτοῦ καὶ προσκαλεσάμενος Ταφίους καὶ 10
 Τηλεβόας εἰς συμμαχίαν καὶ κρατήσας τοῦ ἀδελφοῦ,
 αὐτὸν μὲν ἀνείλε καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, τῆς δὲ θυγα-
 τρὸς Ἀλκμήνης ἐφείσατο. νόμου δὲ ὄντος τὸν κινή-
 σαντα ἐμφύλιον πόλεμον ἐν ἀλλοτρίᾳ χώρᾳ τρία ἔτη
 καθαιρέσθαι ὁ μὲν Ἀμφιτρούων εἰς Θήβας ἀπῆλθε κα- 15
 θαρθῆναι. ἡ δὲ Ἀλκμήνη ζητοῦσα ἀμύνασθαι τοὺς
 Ταφίους καὶ Τηλεβόας ἔνεκα τοῦ φόνου τοῦ πατρὸς
 καὶ τῶν ἀδελφῶν προὔθηκε γάμον ἑαυτῆς τῷ ποιή-
 σουτι τὴν ἄμυναν. Ἀμφιτρούων δὲ ὁ πάτριως ἐρασθεὶς
 αὐτῆς ὑπέσχετο τὴν ἄμυναν ποιήσεσθαι κατ' ἐκείνων 20
 καὶ συνθεὶς τὸν γάμον ὤμοσεν ἧ μὴν μὴ πρὶν τῇ Ἀλκ-
 μῆνῃ συνέσεσθαι, πρὶν ἂν τοὺς Ταφίους καὶ Τηλεβόας
 καταπολεμήσῃ. καὶ οὗτος μὲν συλλέξας στρατιὰν ἐστρά-
 τευσεν ἐπὶ τοὺς Ταφίους καὶ Τηλεβόας· Ζεὺς δὲ πολ-
 λῶν ὄντων ἐν τῷ τότε χρόνῳ βιαίων καὶ τυραννικῶν 25
 καὶ ἀδίκων ἀνθρώπων, ἐν οἷς καὶ Κύκνος ὁ τοῦ Ἄρεος
 ἦν, ἐν τῷ ναῶ τοῦ Ἀπόλλωνος περισυλῶν μὲν τὰς προσ-
 αγομένας δεκάτας τῷ θεῷ, φονεύων δὲ τοὺς προσ-
 ἀγοντας, βουλόμενος τοῖς ἀδικουμένοις παρ' ἑαυτοῦ
 βοηθόν τινα φῦναι συνεγένετο τῇ Ἀλκμῆνῃ τρεῖς ὅλας 30
 συνεχεῖς νύκτας. καθ' ὃν χρόνον καὶ τοῦ Ἀμφιτρούωνος
 ἐκ τῆς νίκης ἐπανελθόντος καὶ τῇ Ἀλκμῆνῃ συγκοιμη-
 θέντος συνέλαβεν ἐκ μὲν Διὸς Ἡρακλέα, ἐκ δὲ Ἀμφι-
 τρούωνος Ἴφικλον. εἰπόντος δὲ τοῦ Διὸς τοιαῦδε, τὸν
 γεννηθέντα ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἔσεσθαι μακρῷ πάντων 35

20 κατ' ἐκείνων Boissonade, κατ' ἐκείνον M 22 τοὺς cf.
 argum. Δ 16, om. M 24 ἐπιταφίους M 34. 35 τὸν γεννη-
 θέντα τοιαῦδε M, rest. Boissonade

ἀνδρειότερον καὶ βασιλεύσειν τῶν ἄλλων, ἣ δὲ Ἥρα
 ἠλοτυπήσασα προήγαγε μὲν τὰς τῆς Ἀλκμήνης ὠδῖνας,
 ἐπειτάχυνε δὲ τὰς τῆς Ἀρχίππης. καὶ αὕτη μὲν ἐγέν-
 νησε τὸν Εὐρουσθέα ἐπτάμηνον, ᾧ ἤδη καὶ δέδοται
 40 βασιλεύειν κατὰ τὸ τοῦ Διὸς θέσπισμα. Ἀλκμήνη δὲ
 ἐγέννησε τὸν Ἡρακλέα δεκάμηνον. ὁ οὖν Ἡρακλῆς
 τῆς μὲν βασιλείας ἀπέτυχεν, ἀνδρειότατος δὲ γενόμενος
 περιῶν ἀνήρει πάντας τοὺς τυράννους· ἐν οἷς καὶ
 Κύκνον τὸν Ἄρεος λαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ Ἰόλαον τὸν
 45 Ἰφίκλου συνεργὸν ἀνεῖλε σκεπασθεῖς ἠφαιστοτεύκτω
 ἀσπίδι, Ἄρεα δὲ τοῦ υἱοῦ ὑπερασπίζοντα κατὰ τὸν μη-
 ρὸν τιρώσκει. ἔπειτα δὲ ἕρχεται πρὸς Κήνκα, οὗ
 γαμβρὸς ἦν ὁ Κύκνος ἐπὶ θυγατρὶ Θεμιστονώῃ.

Ἐλειος καὶ Μήστωρ ἀδελφοί, ἀπὸ Μήστορος Ἰπ-
 50 ποθόῃ ἦν λαβὼν Πτερέλας ὁ Τάφου τοῦ Τηλεβόου
 παῖδας ἔσχεν ἐπτά· Ἀντίοχον Χειροδάμαντα Χρομίον
 Τύραννον Μήστορα Τηλεβόαν Τάφιον.

E

Ἀμφιτρούων καὶ Ἥλεκτρούων υἱοὶ Ἀλκαίου· ἦν δὲ ὁ
 Ἥλεκτρούων ὁ γεραιότερος ἀδελφός. θνήσκων δὲ ὁ Ἀλ-
 καῖος ἐκάλεσε τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἥλεκτρούωνα λέγων αὐτῷ·
 ἐὰν ἀνδρωθῆ ὁ ἀδελφός σου Ἀμφιτρούων, δὸς αὐτῷ τὴν
 5 περιουσίαν, ἣν σοι κατέλειψα χάριν αὐτοῦ. ἀποθα-
 νόντος δὲ ἐκείνου ἠνδρώθη μετὰ ταῦτα ὁ Ἀμφιτρούων

39 Εὐρουσθέα scripsi, εὐρουσθηα M ἐδέδοτο? Goettling
 48 Θεμιστόνη M 49 καὶ ἰποπόθης M, correxi 51 χειριδά-
 μαντα M

E post priorem argumenti A partem invenitur in KL (ex-
 trema etiam in F) 2 γεραιότερος? T. Mommsen, γηραιὸς codd.
 3 ἐκέλευσε L

καὶ ἐξήτησε τὴν πατρικὴν δωρεάν. μὴ διδόντος δὲ τοῦ
 Ἐλεκτρούωνος, ὃς τῆς Τιρύνθου ἐβασίλευεν, ἐκινήθη
 κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἐλεκτρούωνος προσκαλεσά-
 μενος Ταφίους καὶ Τηλεβόας, καὶ ἀνεΐλεν αὐτὸν καὶ 10
 τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, τὴν δὲ θυγατέρα αὐτοῦ Ἀλκμήνην
 ὡς γυναῖκα κατέλειπεν. ἦν δὲ νόμος τὸν ποιήσαντα
 ἐμφύλιον πόλεμον καθαίρεσθαι ὑπὸ ἄλλης χώρας χρό-
 νους τρεῖς. ποιήσας οὖν ὁ Ἀμφιτρούων ἐμφύλιον πό-
 λεμον ἀπῆλθεν εἰς Θήβας καθαρθῆναι. ἡ δὲ Ἀλκμήνη 15
 περιπατοῦσα ἔλεγεν, ὅς τις ἂν εὐρεθῆ ἀμννόμενος τὸν
 φόνον τῶν ἀδελφῶν καὶ τοῦ πατρὸς αὐτῆς, ἵνα λάβῃ
 αὐτὴν ὡς γυναῖκα· καὶ ἐλθοῦσα εἰς Θήβας εἶπεν οὕτως.
 ἀκούσας δὲ ὁ Ἀμφιτρούων εἶπεν ἐκδικητὴν γενέσθαι
 τοῦ φόνου. ἠράσθη γὰρ αὐτῆς ὡς ὠραίας· καὶ ἀνεψιὰ 20
 αὐτοῦ ἦν. ἐτέθη δὲ ὄρκος ἐν αὐτῷ μὴ μιγῆναι πρὶν
 ἢ θανατώσει τοὺς Ταφίους καὶ Τηλεβόας. καὶ ἀπελ-
 θὼν Ἀμφιτρούων ἐπολέμει αὐτούς. ἐμνήσθη οὖν ὁ Ζεὺς
 καὶ ἠθέλησε ποιῆσαι βοηθὸν θεῶν καὶ ἀνθρώπων, διότι
 ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ἦν τις Κύννος περισυλῶν 25
 τὰς δεκάτας τὰς τῷ Ἀπόλλωνι προσαγομένας καὶ φο-
 νεύων καὶ τοὺς προσαγομένους, υἱὸς Ἄρρεος ὑπερασπί-
 ζοντος αὐτοῦ. καὶ συνῆλθεν ἐπὶ τρισὶ νυξὶ τῇ Ἀλκ-
 μῆνῃ· καὶ συνέλαβε τὸν Ἡρακλέα. ἐλθόντος δὲ τοῦ
 Ἀμφιτρούωνος ἀπὸ τοῦ φόνου τῶν Ταφίων καὶ Τηλε- 30
 βοῶν συνεννάσθη τῇ Ἀλκμῆνῃ· καὶ συνέλαβε τὸν Ἴφι-
 κλον. ἐγέννησεν οὖν δύο παῖδας, τὸν μὲν Ἡρακλέα
 ἀνδρεῖον καὶ μεγαλόφρονα, τὸν δὲ Ἴφικλον μωρὸν καὶ
 ἄνανδρον. λέγεται δὲ τὸν Δία τῇ Ἀλκμῆνῃ <συνελ-

8 ἐβασίλευσεν L 13 ἀπὸ K 13. 14 τρεῖς χρόνους L
 14 πόλεμον K, φόνον L 26 δεκάδας K 34 <συνελθόντα>
 addidi, om. KL

35 θόντα) ἀνελθεῖν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἰπεῖν, ὅτι ὃς
 γεννηθῆ ἔν ταύτῃ τῇ νυκτί, ἔσται φρόνιμος ἀνδρεῖος
 πλούσιος καὶ βασιλεύς. ζηλοτυπήσασα δὲ ἡ Ἥρα ἔκλεισε
 τὰς ὠδίνας τῆς Ἀλκμήνης, τῆς δὲ Ἀρχίππης ἀνέφξε.
 καὶ ἐγέννησεν Ἀρχίππη τὸν Εὐρυσθέα ἐπίταμνον· καὶ
 40 ἐδόθη ἐκείνῳ τὸ εἶναι βασιλεὺς καὶ πλούσιος. γεννη-
 θεὶς δὲ ὕστερος ὁ Ἡρακλῆς ἐκτίσαστο τὸ ἀνδρεῖος εἶναι
 καὶ φρόνιμος. κινήθεις οὖν Διὸς βουλῇ — διὰ τοῦτο
 γοῦν συνῆλθε Ζεὺς τῇ Ἀλκμήνῃ — ἀπῆλθε πρὸς τὸν
 ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, ἔνθα οὖν καὶ ὁ Κύκνος ᾧκει,
 45 λαβὼν μετ' αὐτοῦ καὶ τὸν Ἰόλαον τὸν Ἰφίκλου υἱὸν
 συνεργὸν τῆς κατ' αὐτοῦ μάχης. καὶ ἀπελθὼν ἀπέ-
 κτεινεν αὐτὸν σκεπασθεὶς ἠφαιστοτενύκῳ ἀσπίδι, τὸν
 δὲ Ἄρην ὑπερασπίζοντα τοῦ υἱοῦ κατὰ μηρὸν τιτρώσκει.
 καὶ οὕτως ἔρχεται πρὸς Κήνκα. ἦν δὲ ὁ Κύκνος γαμ-
 50 βρὸς τοῦ Κήνκος ἐπὶ θυγατρὶ Θεμιστονόῃ.

Ἔλειος καὶ Μήστωρ ἀδελφοί, ἀπὸ Μήστορος Ἴππο-
 θόῃ ἦν λαβὼν Πτερέλας ὁ Τάφου τοῦ Τηλεβόου παῖ-
 δας ἔσχεν ἐπτά· εἰσὶ δὲ οὗτοι· Ἀντίλοχος Χειροδάμας
 Χρομῖος Τύραννος Μήστωρ Τηλεβόας Τάφιος.

41 ὕστερον K 44 ἔνθα ἦν ὁ κύκνος καὶ ᾧκει K 50 τοῦ
 om. L Θεμιστόνη KL 51 καὶ ἰπποθόης L 52 ὁ Πτε-
 ρέλας KL, ὁ om. F 53 ἴσχει F

Ἡ οἴη προλιποῦσα δόμους καὶ πατρίδα γαῖαν
 ἤλυθεν ἐς Θήβας μετ' ἀρήιον Ἀμφιτρούωνα
 Ἀλκμήνη, θυγάτηρ λαοσβόου Ἥλεκτρούωνος·
 ἢ ῥα γυναικῶν φύλον ἐκαίνυτο θηλυτεράων
 εἶδεῖ τε μεγέθει τε· νόον γε μὲν οὐ τις ἔριξε 5
 τάων, ἃς θνηταὶ θνητοῖς τέκον εὐνηθεῖσαι.
 τῆς καὶ ἀπὸ κροῆθεν βλεφάρων τ³ ἀπο κνανεάων
 τοῖον ἄηθ' οἶόν τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 ἢ δὲ καὶ ὥς κατὰ θυμὸν ἐὼν τίεσκεν ἀκόλτην,
 ὥς οὐ πῶ τις ἔτισε γυναικῶν θηλυτεράων· 10
 ἦ μὲν οἱ πατέρ' ἐσθλὸν ἀπέκτανε Ἴφι δαμάσσας,
 χωσάμενος περὶ βουσί· λιπὼν δ' ὃ γε πατρίδα γαῖαν
 ἐς Θήβας ἰκέτευσε φερεσσακέας Καδμείους.
 ἔνθ' ὃ γε δῶματ' ἔναιε σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι
 νόσφιν ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου, οὐδέ οἱ ἦεν 15
 πρὶν λεχέων ἐπιβῆναι ἐνσφύρου Ἥλεκτρούωνης,

1—56 cf. Hypothesis A 1 et Fragm. 136; Hesiodi imitatori
 cuidam v. tribuit Leo 7 sq. suspecti Wolfio 7 ΚΥΑΝΕ^{ΔΩ}
 Α, κνανεάων schol. Hom. Ven. B Townl. T 1 Apollonius Lex.
 Hom. v. ἐά Eustathius Hom. 1363, 55; κνανέων Ω Et. gen. v.
 ἀπὸ κνανέων; κνανεώντων ΕΚ, κνανεόντων LM, κνανοέντων
 Nauck 12 ΒΟΥCIN Α 13 ΦΕΡ<ε>CΑΚΕ<ας Α, φερεσσακέας
 GH 14 παρ>ΔΚΟΙΤΗ Α 15 ου>ΔΕΟΙ Α, οὐ γάρ οἱ ΩΨ

πρὶν γε φόνον τείσαιο κασιγνήτων μεγαθύμων
 ἦς ἀλόχου, μαλερῶ δὲ καταφλέξει πυρὶ κώμας
 ἀνδρῶν ἠρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.
 τῶς γάρ οἱ διέκειτο, θεοὶ δ' ἐπὶ μάρτυροι ἦσαν· 20
 τῶν ὃ γ' ὀπλίζετο μῆριν, ἐπείγετο δ' ὅτι τάχιστα
 ἐκτελέσαι μέγα ἔργον, ὃ οἱ Διόθεν θέμις ἦεν.
 τῶ δ' ἅμα ἰέμενοι πολέμοιό τε φυλόπιδός τε
 Βοιωτοὶ πλήξιπποι, ὑπὲρ σακέων πνείοντες,
 Λοκροὶ τ' ἀρχέμαχοι καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι 25
 ἔσποντ'· ἦρχε δὲ τοῖσιν εὐς πάϊς Ἀλκαίοιο
 κυδιῶν λαοῖσι. πατήρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 ἄλλην μῆτιν ὕφαινε μετὰ φρεσίν, ὥς ῥα θεοῖσιν
 ἀνδράσι τ' ἀλφηστῆσιν ἀρῆς ἀλκτῆρα φυτεύσαι.
 ᾧροτο δ' ἀπ' Οὐλύμποιο δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων, 30
 ἱμεύων φιλότητος ἐνζώνοιο γυναικός,
 ἐννύχιος· τάχα δ' ἴξε Τυφαόνιον· τότεν αὖτις
 Φόκιον ἀκρότατον προσεβήσατο μητίετα Ζεὺς.
 ἔνθα καθεζόμενος φρεσὶ μῆδετο θέσκελα ἔργα·
 αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ τανυσφύρου Ἠλεκτροῶνης 35
 εὐνῇ καὶ φιλότητι μίγῃ, τέλεσεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ·
 αὐτῇ δ' Ἀμφιτρούων λαοσσόος, ἀγλαὸς ἦρας,
 ἐκτελέσας μέγα ἔργον ἀφίκετο ὄνδε δόμουνδε.
 οὐδ' ὃ γ' ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας

17 τίσαιο codd. 18 πυρὶ καταφλέξει ΩαΨ (corr. m¹ E)

20 ΤΩC A, ὥς ΩΨ ἐπὶ μάρτυροι DEIK, ΕΠΙΜΑΡΤΥΡΟΙ A,

ἐπιμάρτυροι codd. cett. 24 πληξι>ΠΠΟ<ι>CΑΚΕΩΝ(?) ΚΑΔ-
 ΜΕΙΟΝΕC (glossema irrepsit) A ἐπὶ KL 25 ἀρχίμαχοι Ψ
 27 δ' om. Et. gen. v. βυσσοδομεύων cod. A 28 ΩCΡΑ in
 ΟΦΡΑ mut. A, ὅς ῥα Et. gen. (cod. A), ὄφρα Ψb 29 φυτεῦ-
 σαι ΩK schol. 30 πολλὰ φρεσὶ Et. gen. cod. B 32 αὐτίς
 G 35 τανυσφύρω ἠλεκτροῶνη FΩb 39 sqq. duplicem re-
 censionem (v. 39—41 et 42—45) statuit Wilamowitz

ᾧρι' ἰέναι, πρὶν γ' ἧς ἀλόχου ἐπιβήμεναι εὐνήης· 40
τοῖος γὰρ κραδίην πόθος αἴνυτο ποιμένα λαῶν.

ὡς δ' ὄτ' ἀνὴρ ἀσπαστὸν ὑπεκπροφύγη κακότητα
νούσου ὑπ' ἀργαλέης ἢ καὶ κρατεροῦ ὑπὸ δεσμοῦ,
ὥς ῥα τότ' Ἀμφιτρύων χαλεπὸν πόνον ἐκτολυπεύσας
ἀσπασίως τε φίλως τε ἕδν δόμον εἰσαφίκανεν. 45

παννύχιος δ' ἄρ' ἔλεκτο σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι
τερπόμενος δάωροισι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
ἢ δὲ θεῶ δμηθεῖσα καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίστῳ
Θήβῃ ἐν ἑπταπύλῳ διδυμάουε γέλνατο παῖδε,
οὐ καθ' ὁμὰ φρονέοντε· κασιγνήτῳ γε μὲν ἦστην· 50
τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μὲγ' ἀμείνονα φῶτα,
δεινόν τε κρατερόν τε, βλήν Ἡρακληίην·
τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαινεφεί Κρονίῳνι,
τὸν δ' ἄρα Ἴφικλῆα δορυσσόῳ Ἀμφιτρύωνι,

κεκριμένην γενεήν· τὸν μὲν βροτῶ ἀνδρὶ μιγεῖσα, 55
τὸν δὲ Διὶ Κρονίῳνι, θεῶν σημάντορι πάντων.

Ὅς καὶ Κύννον ἔπεφνεν, Ἀρητιάδην μεγάρθυμον.
εὔρε γὰρ ἐν τεμένει ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος
αὐτὸν καὶ πατέρα ὄν Ἄρην, ἄατον πολέμοιο,
τεύχεσι λαμπομένους σέλας ὡς πυρὸς αἰθομένοιο, 60

42—45 ante 39 collocavit Kinkel 45 ἀσπάσιός τε
φίλος τε Wilamowitz φιλίως Ψb 49 διδυμάον' ἐγγέλνατο
FΩb 50 οὐ κάθομα Lennep, cf. <ο>ΥΚΑΘΟΜΑΦΡΟΝΕΟΝΤΕC
papyr. paraphr. Iliad. Herm. XXII 636; οὐκέθ' ὁμὰ codd.
54 τὸν δ' ἄρα scripsi, αὐτὰρ libri, τὸν δ' αὐτ' vel αὖ Pepp-
müller λαοσσόῳ Ψb 55 sq. a carminis compositore adsu-
tos esse censet Wilamowitz 59 πατέρ' ὄν D Ἄρην D, ἄρη
F, ἄρη' codd. cett. ἄατον D, ἄτον libri cett.

ἔσταότ' ἐν δίφρῳ· χθόνα δ' ἔκτυπον ὠκέες ἵπποι
 νύσσοντες χηλῆσι, κόνις δέ σφ' ἀμφιδεδῆει
 κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὑφ' ἄρμασι καὶ ποσὶν ἵππων.
 ἄρματα δ' εὐποίητα καὶ ἄντυγες ἀμφαράβιζον
 ἵππων ἱεμένων· κεχάρητο δὲ Κύνκος ἀμύμων, 65
 ἐλπόμενος Διὸς νιδὸν ἀρήιον ἠνίοχόν τε
 χαλκῷ δηιώσειν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσειν.
 ἀλλὰ οἱ εὐχολέων οὐκ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 αὐτὸς γὰρ οἱ ἐπῶρσε βίην Ἑρακληΐην.
 πᾶν δ' ἄλσος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Παρασαίου 70
 λάμπεν ὑπὸ δεινοῖο θεοῦ τευχέων τε καὶ αὐτοῦ·
 πῦρ δ' ὡς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο. τίς κεν ἐκείνου
 ἔτλη θνητὸς ἔων κατεναντίου ὄρηθηῖναι
 πλήν γ' Ἑρακλῆος καὶ κυδαλίμου Ἰολάου;
 [κείνων γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἄαπτοι 75
 ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.]
 ὅς ῥα τόθ' ἠνίοχον προσέφη κρατερόν Ἰόλαον·
 ἦρως ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
 ἦ τε μέγ' ἀθανάτους μάκαρας, τοὶ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
 ἦλιτεν Ἀμφιτρούων, ὅτ' ἐνστέφανον ποτὶ Θήβην 80
 ἦλθε λιπῶν Τίρυνθου, ἐνκτίμενον πτολίεθρον,
 κτείνας Ἥλεκτρούνα βοῶν ἔνεκ' εὐρουμετώπων·
 ἵκετο δ' ἐς Κρεῖοντα καὶ Ἠνιόχην τανύπεπλον,
 οἷ ῥά μιν ἠσπάζοντο καὶ ἄρμενα πάντα παρεῖχον,

61 ἔσταῶτ' Ωb ἐνὶ ΩbE 71 ὑπὸ H, ὑπαὶ codd. cett.
 72 ἐκείνου D, ἐκείνω Ψ, ἐκείνω G, ἐκείνω F, ἐκείνων HI
 74 πλήν γ' Ωa, πλήν Ψ, πρὶν γ' Ωb 75 sq. eiecit Paley
 75 κείνω E (κείνω Hermann) 79 τε Peppmüller, τι (τοι IM)
 codd. μέγ' ex μετ' m¹ rest. L, μετ' vel μέτ' codd. cett.
 81 τήρυνθου B, τίρυνθ' Ωb, τίρυνθα (α ex ου m²) L, τίρυνθα
 M, Τίρυνθος Winterton 84 ἄρμενα DG, ἄρμετα L, ἄρ-
 ματα K

ἦ δίκη ἔσθ' ἰκέτησι, τίον δέ ἐ κηρόθι μᾶλλον. 85
 ζῶε δ' ἀγαλλόμενος σὺν ἐσφύρω Ἥλεκτρωνῶν,
 ἦ ἀλόχῳ· τάχα δ' ἄμμες ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν
 γεινόμεθ' οὔτε φυὴν ἐναλλγκιοι οὔτε νόημα,
 σός τε πατήρ καὶ ἐγώ· τοῦ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 ὃς προλιπὼν σφέτερόν τε δόμον σφετέρους τε τοκῆας 90
 ὄρατο, τιμήσων ἀλιτήμενον Εὐρουσθῆα,
 σχέτλιος· ἦ που πολλὰ μετεστεναχίζει' ὀπίσσω
 ἦν ἀάτην ὀχέων· ἦ δ' οὐ παλινάγρετός ἐστιν.
 αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεποὺς ἐπετέλλει' ἀέθλους.
 ὦ φίλος, ἀλλὰ σὺ θᾶσσον ἔχ' ἠνία φοινικόνετα 95
 ἵππων ὠκυπόδων· μέγα δὲ φρεσὶ θάρσος ἀέξων
 ἰθὺς ἔχειν θοὸν ἄρμα καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων,
 μηδὲν ὑποδδείσας κτύπον Ἄρρεος ἀνδροφόνοιο,
 ὃς νῦν κεκληγῶς περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος
 Φοίβου Ἀπόλλωνος, ἐκατηβελέταιο ἄνακτος· 100
 ἦ μὴν καὶ κρατερός περ ἐὼν ἄται πολέμοιο.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητος Ἰόλαος·
 ἦθεῖ', ἦ μάλα δὴ τι πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 τιμᾶ σὴν κεφαλὴν καὶ τάυρεος Ἐννοσίγαιος,
 ὃς Θήβης κρήδεμνον ἔχει ῥύεται τε πόληα· 105
 οἶον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
 σὰς ἐς χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄρῃαι.

85 η Β ἰκέτη (quod habet cod. colleg. Emman. Cantabr.),
 τίον? Ranke δέ ἐ Ranke, δέ γε Ωb (γε om H.), δ' ἄρα libri
 cett. schol. Monac. 87 ἄμμες (ἄμμε Guyet) περιπλομένων M
 89 φρένα Β 91 ἀλιτήμηρον εὐρουσθῆα Ωb, Εὐρουσθῆ' ἠλιτό-
 μηρον Bentley 92 μετεστεναχίζει' C, μεταστοναχίζει' M, μετ-
 εστοναχίζει' (sim.) codd. cett. 93 ἀάτην scripsi, ἄτην (ἄταν
 Ψb) libri Stobaeus III c. 4 s. 35 ὀχέων Ωa, ἀχέων codd.
 cett. Stobaeus 97 θοός BC 99 ὃς καὶ νῦν BCE 101 ἄται
 E 103 ἦθεῖ' EF, ἦθεῖε codd. cett. 104 ἐνοσίγαιος BCM,
 ἐνοσίγεος GH (in ἐννοσίγαιος m² mut. G) 105 πόληας Ψ
 107 εἰς codd.

ἀλλ' ἄγε δύσεο τεύχε' ἀρήια, ὄφρα τάχιστα
 δίφρους ἐμπελάσαντες Ἄρηός θ' ἡμέτερόν τε
 μαρνώμεσθ', ἐπεὶ οὐ τοι ἀτάροβητον Διὸς υἱὸν 110
 οὐδ' Ἴφικλειῖδην δειδίξεται, ἀλλὰ μιν οἶω
 φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαιο,
 οἳ δὴ σφι σχεδὸν εἰσι, λιλαιόμενοι πολέμοιο
 φυλόπιδα στήσαι, τὰ σφιν πολὺ φίλτερα θούλης.

ὣς φάτο· μείδησεν δὲ βίη Ἡρακληεῖη 115
 θυμῷ γηθήσας· μάλα γάρ νύ οἱ ἄρμενα εἶπεν·
 καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ἦρως ὦ Ἰόλαε, διοτρεφές, οὐκέτι τηλοῦ
 ὑσμίνῃ τρηχεῖα· σὺ δ' ὡς πάρος ἦσθα δαΐφρων,
 ὣς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρίονα κυανοχαίτην 120
 πάντῃ ἀναστρωφᾶν καὶ ἀρηγέμεν, ὥς κε δύνῃαι.

ὣς εἰπὼν κνημίδας ὄρειχάλκιοι φαεινοῦ,
 Ἡφαίστου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμησιν ἔθηκεν·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε
 καλὸν χρύσειον πολυδαίδαλον, ὃν οἱ ἔδωκε 125
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διός, ὀππότε' ἔμελλε
 τὸ πρῶτον στονόνεπτας ἐφορμήσεσθαι ἀέθλους.
 θήκατο δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα σίδηρον
 δεινὸς ἀνήρ· κοῖλην δὲ περὶ στήθεσσι φαρέτρην

108 ἀλλὰ γε GHKL 110 μαρνώμεθ' BCΩb 111 οὐ
 Φικλειῖδην Bentley 112 φεύξασθαι Ψ praeter M δύο om.
 B, δύο C 113 πολέμοιο (e corr.) E 114 spurium indicat
 Paley στήσαι Stahl, στήσειν codd. φέρετρα ex Hom. ΩbΨ
 (praeter M) 116 νύ οἱ DF (νύοι F), νυ GH, οἱ IΨ, ξ C, ξ B
 (τέ οἱ alteram lectionem fuisse censet Peppmüller) ἄρμενα
 B, ἄρμενα DFH 120 Ἀρίονα F schol. paraphr., ἀρήονα B,
 ἀρείονα codd. cett. 121 γε Ψb 122 ὄρειχάλκιο Et. gen.
 cod. uterque 125 πολυδαίδαλεον BCLM ὃν οἱ E, ὃν ῥ' οἱ
 (sim.) libri cett. 127 ἐφορμήσασθαι DΨ 129 κοίλην codd.

καμβάλετ' ἐξόπιθεν· πολλοὶ δ' ἔντοσθεν ὀιστοὶ 130
 ῥιγηλοί, θανάτοιο λαθιφθόγγιο δοτῆρες.
 πρόσθεν μὲν θανάτον τ' εἶχον καὶ δάκρουσι μῦρον,
 μέσσοι δὲ ξεστοί, περιμήκεες, αὐτὰρ ὀπίσθε
 μόρφνοιο φλεγύαο καλυπτόμενοι πτερούγεσσι.
 εἶλετο δ' ὄβριμον ἔγχος, ἀκαχμένον αἶθοπι χαλκῶ, 135
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην ἐτύκτον ἔθηκε,
 δαιδαλέην ἀδάμαντος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
 ἢ τ' εἶρουτο κάρη Ἡρακλῆος θείοιο.

χερσί γε μὴν σάκος εἶλε παναίολον, οὐδέ τις αὐτό
 οὔτ' ἔρρηξε βαλὼν οὔτ' ἔθλασε, θαῦμα ἰδέσθαι. 140
 πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τιτάνῳ λευκῶ τ' ἐλέφαντι
 ἠλέκτρῳ θ' ὑπολαμπῆς ἔην χρυσῶ τε φαεινῶ
 λαμπόμενον, κνανου δὲ διὰ πτύχες ἠλήλαντο.
 ἐν μέσσω δ' ἀδάμαντος ἔην Φόβος οὐ τι φατειός,
 ἔμπαλιν ὄσσοισιν πυρὶ λαμπομένοισι δεδορκώς· 145
 τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν πλήτο στόμα λευκὰ θεόντων,
 δεινῶν ἀπλήτων, ἐπὶ δὲ βλοσυροῖο μετώπου
 δεινὴ Ἔρις πεπότητο κορύσσουσα κλόνου ἀνδρῶν,
 σχετλήη, ἢ ῥα νόου τε καὶ ἐκ φρένας εἶλετο φωτῶν,
 οἳ τινες ἀντιβλήν πόλεμον Διὸς ὑῖι φέροιεν. 150

130 κάμβάλετ' B, καμβάλετ' C, κάμβαλεν F, κάμβαλε δ' H
 ἐξόπισθεν ΩbM 131 λαθιφθόγγιο Ψ, λαθοφθόγγιο BC
 134 μόρφνοιο DF, μορφνοῖο libri cett. Et. mag. v. φλεγύας
 135 εἶλετο δ' ex Hom. O 482 Hermann, ἦσαν· δ δ' (ιδ' E) libri
 ὄβριμον BCEGHK ἀκάχμενον CI, ἀκάχμιον GH αἶθοπι
 χαλκῶ Ωa (praeter F) Ψ (excepto M), εἶλετο χαλκῶ F, εἶλετο
 θυμῶ ΩbM 136 ἐτύκτον BCHM, εὔτυκτον codd. cett.
 138 ἔρουτο Ψb κάρην FΩb (κάρην' I) 139 γε om. M, δὲ Ωb
 μὲν BΨ 141 λευκῆ Ωb 142 ὑπερλαμπῆς Ψ 143 κνα-
 νοῦ BΩb, κνανῶ F 144 δ' ἀδάμαντος schol. Monac., cf. Ranke
 Hes. Scut. 178 Studniczka Serta Hartel. 60; δὲ δρᾶκοντος . . .
 φόβος (altera recensio) libri Ioannes Peditasimus schol. paraphr.
 147 προσώπου DΩb

[τῶν καὶ ψυχὰι μὲν χθόνα δύμεναι Ἄιδος εἴσω
 †αὐτῶν, ὅστέα δέ σφι περὶ ῥινοῖο σαπίσης
 Σειρόλου ἀζαλέοιο μελαίνῃ πύθεται αἷη.]

ἐν δὲ προΐωξις τε παλίωξις τε τέτυκτο,
 ἐν δ' ὀμαδός τε φόβος τ' ἀνδροκτασίῃ τε δεδήει, 155
 ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ἐθύνεον, ἐν δ' ὀλοή Κῆρ
 ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
 ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖν.
 εἶμα δ' ἔχ' ἄμφ' ὤμοισι δαφοινεὸν αἵματι φωτῶν,
 δεινὸν δερκομένη καναχῆσί τε βεβρουχία. 160

ἐν δ' ὀφίων κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν, οὐ τι φατειῶν,
 δώδεκα, ταὶ φοβέεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων,
 οἳ τινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς νῦν φέροιεν·
 τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχῆ πέλεν, εὔτε μάχοιτο
 Ἀμφιτροωνιάδης, τὰ δ' ἐδαίετο θανματὰ ἔργα. 165
 στίγματα δ' ὡς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκουσιν·
 κνάνεοι κατὰ νῶτα, μελάνθησαν δὲ γένεια.

151—153 eiecit Lehrs 151 δύμεναι DΩb, δύνουσι' BE,
 δύνουσιν Ψb, δύουσι' F, cf. quae dixi Herm. XXXIII 598
 151 † αὐτῶν verbi finiti loco invectum esse vidit Kinkel
 περὶ ῥινοῖο superscr. ρ E, περιρρινοῖο F 153 κελαινή Ψ
 154—160 Welckero suspectos reiecit Furtwängler 155 φό-
 βος Ω (praeter B), φόνος BΨ 156—159 (= Hom. Σ 535—538)
 suspecti Schlichtegrollio al. 156 ὀμίλειον Hom. Σ 535
 158 τεθνηῶτα DFΨ 159 δαφοίνεον BDΨ 160 βεβρουχία
 NO, βεβριθνία (ex Hom. Φ 385) ΩΨ 161—167 interpolatori
 tribuerunt Rhode et Kunneth 162 ταὶ βόσκονται in textu,
 γρ. ταὶ φοβέεσκον in marg. E 163 eiecit Paley 165 τὰ δὲ
 (τ' ἀδε B) δαίετο BDF, τε γε δαίετο in τὰδ' ἐδαίετο mut. E,
 τ' ἐδαίετο Ψb θαῦματα B, θανματὰ schol. Pind. Ol. I 43,
 θανμαστὰ (in θανμάσια mut. E) Ω praeter B Ψ 167 κν-
 ανέοιο B, κνάνεα FΩb

ἐν δὲ συῶν ἀγέλαι χλούνων ἔσαν ἠδὲ λεόντων
 ἐς σφῆας δερκομένων, κοτεόντων θ' ἰεμένων τε.
 τῶν καὶ ὁμιληδὸν στίχες ἦσαν· οὐδέ νυ τῶ γε 170
 οὐδέτεροι τρεῖτην· φριῖσόν γε μὲν ἀρχένας ἄμφω.
 ἦδη γὰρ σφιν ἔκειτο μέγας λῖς, ἀμφὶ δὲ κάπροι
 δοιοί, ἀπουράμενοι ψυχάς, κατὰ δέ σφι κελαινὸν
 αἰμ' ἀπελείβει· ἔραξ'· οἱ δ' ἀρχένας ἐξεριπόντες
 κείατο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέουσιν. 175
 τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγειρέσθην, κοτέοντε μάχεσθαι,
 ἀμφοτέροι, χλοῦναί τε σύες χαροποὶ τε λέοντες.

ἐν δ' ἦν ὑσμίνη Λαπιθάων αἰχμητῶν
 Καινέα τ' ἀμφὶ ἄνακτα Δρύαντά τε Πειρίθοόν τε
 Ὀπλέα τ' Ἐξάδιόν τε Φάληρόν τε Πρόλοχόν τε 180
 Μόψον τ' Ἀμπυκίδην, Τιταρήσιον, ὕζον Ἄρηος,
 Θησέα τ' Αἰγεῖδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·
 ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χροῖ τεύχε' ἔχοντες.
 Κένταυροι δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἠγερέθοντο
 ἀμφὶ μέγαν Πετραῖον ἰδ' Ἄσβολον οἰωνιστὴν 185
 Ἄρκτον τ' Οὔρειόν τε μελαγχάτην τε Μίμαντα
 καὶ δύο Πευκεΐδας, Περιμήδεά τε Δρύαλόν τε,

168—177 duplicem recensionem statuit Peppmüller 169 τ' ἰεμένων BΨ, om. τ' D, τ' ἰεμένων H 170 ἔσαν D, ἦσαν e corr. E, ἔσαν LM, ἦσαν K, ἦσαν I τῶν γε (in τῶ γε mut.) E, τῶν γε BFΩb 171 τρεῖτην (ει e corr., εἰ m² superscr.) E τε M 173 an διοίω? (cf. 211) 175 τεθνηῶτες M, τεθνευῶτες codd. cett. ὑπαὶ E βλοσυροῖο λέοντος Peppmüller 178 ὑσμίνη τε μάχη τε (τε μάχη τε m¹ del.) E, ὑσμίνη τε μάχη D, ὑσμίνη μάχη (μάχη postea del. M) Ψb 181 eiecit Deiters 182 legit Clitias pictor vasis Françoisii, proscrispsit E. Meyer 183 om. Ωb, m. rec. in marg. G χρύσεια Ψb 185 ἰδ' DE, ἰδ' B, ἠδ' (ἠδ' F) codd. cett. ἄσβελον D, ἄσβολον (σμ in ras.) GH, ΗΑΣΒΟΛΟΞ vas Clitiae 186 τ' οὔριον Ωb, θ' οὔριον Ψb, θ' οὔριον F, θούρειον superscr. i m. al. E, θούρειον BD Ioannes Pediasimus Μελαγχάτην Deiters (ΜΕΛΑΓΧΑΙΤΕΞ Centauri nomen in vase Clitiae) τ' Ἐλατόν τε Jahn

ἀργύρεοι, χρυσέας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.

καὶ τε συναϊγδην ὡς εἰ ζωοὶ περ ἑόντες

ἔγχεσιν ἢ δ' ἐλάτης αὐτοσχεδὸν ὠριγνῶντο.

190

ἐν δ' Ἄρεος βλοσυροῖο ποδώκεες ἔστασαν ἵπποι
χρῦσεοι, ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρσφόρος οὐλιος Ἄρης

αἰχμὴν ἐν χεῖρεσσιν ἔχων, πρυλέεσσι κελεύων,

αἵματι φοινικόεις, ὡς εἰ ζωοὺς ἐναρίζων

δίφρου ἐπεμβεβαῶς· παρὰ δὲ Δεῖμος τε Φόβος τε 195

ἔστασαν ἰέμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.

ἐν δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,

τῇ ἰκέλη ὡς εἰ τε μάχην ἐθέλουσα κορούσσειν,

ἔγχος ἔχουσ' ἐν χερσὶν ἰδὲ χρυσέην τρυφάλειαν

αἰγίδα τ' ἄμφ' ὤμοις· ἐπὶ δ' ὄχετο φύλοπιν αἰνήν. 200

ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορὸς· ἐν δ' ἄρα μέσσω

ἱμερόεν κιδάριζε Διὸς καὶ Ἀητός υἱὸς

χρυσείη φόρμιγγι· [θεῶν δ' ἕδος ἀγνὸς Ὀλυμπος·

ἐν δ' ἀγορή, περὶ δ' ὄλβος ἀπείριτος ἔστεφάνωτο

ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι·] θεαὶ δ' ἐξῆρχον αἰοιδῆς 205

Μοῦσαι Πιερίδες, λιγὴν μελπομένης εἰκνῦαι.

ἐν δὲ λιμὴν εὐορμος ἀμαιμακέτιο θαλάσσης

188 ἐνὶ E 189 καὶ γε D, οἱ τε B συναϊκτὴν Ψ (γδ m. al. in ras. K) 191 ἔστασαν NO, ἔστασαν ΩΨ 192 δ' αὐτός τ' ἐναρσφόρος olim scripsi ἐναρσφόρος BDΨ Et. gen. (cod. B) s. v., ἐναρσφόρος FΩb 193 ἔγχος τ' Ωb 195 δίφρου L. Dindorf, δίφρου I, δίφρω codd. cett. δὲ om. Ψ (excepto M), δὴ GHM 197 ολοῆ B, unde ὄλοῆ ἦν in alia recensione fuisse existimat Peppmüller 199 ἐν χερσὶν L, ἐν χερσὶ DKM, ἐν χερσὶ BFΩb, ἐνὶ χερσὶ E ἰδὲ χρυσέην Bentley, χρυσέην (χρυσείην M) τε codd. τετραφάλειαν B 200 ὤμοις D, ὤμοισιν codd. cett. 202 διὸς καὶ λητοῦς BE, Ἀητός Gerhard, λητοῦς καὶ διὸς codd. cett. 203 θεῶν — 205 ἀγῶνι seclisit Bauermeister 203 alteram recensionem habuisse (cf. 201) ἐν δ' ἦν ἀθανάτων μακάρων ἕδος κτλ. arbitratur Wilamowitz 206 μελπομέναις ΩbΨ εἰκνῦαι codd. versusum 207—213 loco quattuor versus (διπλαῖς insignes) contracti leguntur post Homeri Σ 596—608 in pap. Q 207 sq. ΕΝΔΕΛΙΜΗΝΕΤΕΤΥΚ<το>ΕΑΝΟΥ

κνκλοτερῆς ἐτέτυκτο πανέφθου κασσιτέροιο
 κλυζομένω ἴκελος· [πολλοί γε μὲν ἄμ μέσον αὐτοῦ
 δελφῖνες τῆ καὶ τῆ ἐθύνεον ἰχθυάοντες 210
 νηχομένοις ἴκελοι·] δοιῶ δ' ἀναφυσιόωντες
 ἀργύρεοι δελφῖνες † ἐφοίνεον ἔλλοπας ἰχθύς.
 τῶν δ' ὑπο χάλκειοι τρέον ἰχθύες· αὐτὰρ ἐπ' ἀκταῖς
 ἦστο ἀνὴρ ἀλιεὺς δεδοκημένος· εἶχε δὲ χερσὶν
 ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον ἀπορρίψοντι ἔοικώς. 215

ἐν δ' ἦν ἠγκόμου Δανάης τέκος, ἱππότηα Περσεύς,
 οὔτ' ἄρ' ἐπιψάων σάκεος ποσὶν οὔθ' ἐκάς αὐτοῦ,
 θαῦμα μέγα φράσσασθ', ἐπεὶ οὐδαμῆ ἐστήρικτο.
 τῶς γὰρ μιν παλάμαις τευῆεν κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 χρύσειον· ἀμφὶ δὲ ποσσὶν ἔχεν πτερόεντα πέδιλα. 220
 ὦμοισιν δὲ μιν ἀμφὶ μελάνδεταιον ἄορ ἔκειτο
 χαλκίου ἐκ τελαμῶνος· ὃ δ' ὥς τε νόημ' ἐποτᾶτο·
 πᾶν δὲ μετάφρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρου,
 Γοργοῦς· ἀμφὶ δὲ μιν κίβισις θέε, θαῦμα ἰδέσθαι,
 ἀργυρέη· θύσανοι δὲ κατηωρεῦντο φαινοὶ 225
 χρύσειοι· δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισι ἄνακτος

(ex Hom. Σ 613) ΚΑΚΚΙΤΕΡΟΙΟ Q

209 πολλοί — 211 ἴκελοι, quae recentioris originis esse censuit Peppmüller, non inveniuntur in Q 209 ἄν DE αὐ-
 τῆς D 210 θυέων B 211 ΔΟΙΩ Q, δοιοὶ ΩΨ 212 huius
 quoque versus clausulam primitus fuisse ἐθύνεον ἰχθυάοντες
 (v. 210) arbitratur Wilamowitz † ε>ΦΟΙΝΕΟΝ Q, ἐφοιβον^ω
 F, ἐφοίτων libri cett. Et. gen. v. ἔλλοψ, ἐθοίνων Ioannes
 Pediasimus, ἐθοινῶντ' Ranke, ἐθήρων Schoemann, ἐποίχοντ' Hal-
 bertsmas 213 ΤΟΥΔ Q vπ>ΟΧΑΛΚΕ<ιοι Q, ὑπὸ χάλκειοι
 ΩbELM, ὑποχάλκειοι FK θέον Ωb επακτις? B, ἐπ' αὐτῆς
 Peppmüller 214 ἦστο ἀνὴρ libri Et. gen. v. ἀμφίβληστρον,
 ἔξετ' ἀνὴρ Bentley, ἦστ' ἀνὴρ Schulze, ἀνὴρ ἦσθ' Gerhard
 χειρὶ Et. gen. 215 ἀπορρίψοντι Et. gen. 218 φράσσασθαι
 Ωb, φράσσασθαι E; an φράσσασθαι μέγα θαῦμα? (cf. Hymn.
 Hom. Ap. Pyth. 237) 219 τεύχεν B 222 χάλκειον Ψ ὥστε
 νόημα ποτᾶτο Ω 226 χρύσειοι DIΨb (i m. rec. add. M)

κείτ' Ἴδως κυνέη νυκτὸς ζόφον αἰνὸν ἔχουσα.
 αὐτὸς δὲ σπεύδοντι καὶ ἐρρίγοντι ἔοικώς
 Περσεὺς Δαναΐδης ἐπιταίετο. ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν
 Γοργόνες ἄπλητοί τε καὶ οὐ φαταὶ ἐρρώοντο 230
 ἰέμεναι μαπέειν. ἐπὶ δὲ χλωροῦ ἀδάμαντος
 βαινουσέων ἰάχεσκε σάκος μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ
 ὀξέα καὶ λιγέως· ἐπὶ δὲ ζώνησι δράκοντε
 δοιῶ ἀπηρωεῦντ' ἐπικυρτώοντε κάρηνα.
 λίχμαζον δ' ἄρα τῷ γε· μένει δ' ἐχάρασσον ὀδόντας 235
 ἄγρια δερκομένῳ· ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοισι
 Γοργείοισι ἐδονεῖτο μέγας φόβος. οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
 ἄνδρες ἐμαρνάσθην πολεμῆια τεύχε' ἔχοντες,
 τοὶ μὲν ὑπὲρ σφετέρης πόλιος σφετέρων τε τοκῆων
 λοιγὸν ἀμύνοντες, τοὶ δὲ πραθέειν μεμαῶτες. 240
 πολλοὶ μὲν κείατο, πλέονες δ' ἔτι δῆριν ἔχοντες
 μάρνανθ'· αἱ δὲ γυναῖκες εὐδμήτων ἐπὶ πύργων
 χαλκέων ὀξὺ βόων, κατὰ δ' ἐδρύπτοντο παρειάς,
 ζωῆσιν ἱκελαί, ἔργα κλυτοῦ Ἡφαίστιο.
 ἄνδρες δ', οἱ πρεσβῆες ἔσαν γῆράς τε μέμαρπεν, 245
 ἀθροοὶ ἔκτοσθεν πυλέων ἔσαν, ἂν δὲ θεοῖσι

228 μὲν Lehrs 230 ἄπληστοι Et. gen. v. μαπέειν φατοὶ
 Ψb 231 μαρπέειν LM 233 ὀξέως Ωb δράκοντες B, δρά-
 κοντες codd. cett. 234 ἐπὶ κυρτώοντε F, ἐπικυρτώοντε Ωb
 (praeter I), ἐπικυρτόωντε LM, ἐπὶ κυρτόοντε B, ἐπὶ κυρτώοντα
 E 235 λίχμαζον M, λίχμασον KL, superscr. αἱ m¹ E, λίχμασ-
 σον F (σσ in ras.), λίχμασον Ωb, αιχμάσον (m¹ superscr. σ) B,
 αἰχμασσον D 236 ἐπὶ δεινοῖσιν δέ E 237 αὐτῶν ΩbE
 239 ὑπὸ BDΨb (in ὑπὲρ mut. m² L), ἀπὸ Guyet 240 παρα-
 θέειν Ωb, διαπραθέειν Ψ 241 κείατο L, κέατο codd. cett.
 243 χαλκέων de Pauw, χάλκεον libri, χάλκεια Spitzner 245 πρεσ-
 βεῖτες B, πρέσβυες E, πρέσβηες Buttman γῆράς τε μέμαρπεν
 F schol., cf. quae dixi Herm. XXXIII 607 sq.; γῆράς τε μέμαρπον
 DΩbEKL, γῆρα τε μέμαρπτων B, γῆράς τε μέμαρπτο M
 246 ἴσαν IH, ἦσαν Ωb

χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέκεσσι
 δειδιότες· τοὶ δ' αὖτε μάχην ἔχον. αἱ δὲ μετ' αὐτοὺς
 Κῆρες κνάνει, λευκοὺς ἀραβεῦσαι ὀδόντας,
 δεινωπαὶ βλοσυραὶ τε δαφοναὶ τ' ἄπληται τε 250
 δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων· πᾶσαι δ' ἄρ' ἴεντο
 αἶμα μέλαν πιέειν· ὃν δὲ πρῶτον μεμάποιεν
 κείμενον ἢ πίπτοντα νεοῦτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
 βάλλ' ὄνυχας μεγάλους, ψυχὴ δ' Ἄιδόσδε κατῆεν
 Τάρταρον ἐς κρυόενθ'. αἱ δὲ φρένας εὐτ' ἀρέσαντο 255
 αἵματος ἀνδρομέου, τὸν μὲν ῥίπτασκον ὀπίσσω,
 ἄψ δ' ὄμαδον καὶ μῶλον ἐθύνεον αὐτίς ἰοῦσαι.
 [Κλωθὼ καὶ Λάχεσις σφιν ἐφέστασαν· ἡ μὲν ὑφήσσω
 Ἄτροπος οὐ τι πέλεν μεγάλη θεός, ἀλλ' ἄρα ἡ γε
 τῶν γε μὲν ἀλλάων προφερόης τ' ἦν πρεσβυτάτη τε.] 260
 πᾶσαι δ' ἀμφ' ἐνὶ φωτὶ μάχην δοιμεῖαν ἔθεντο.
 δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυμῆνασαι,
 ἐν δ' ὄνυχας χεῖράς τε θρασείας ἰσώσαντο.
 παρ δ' Ἀχλὺς εἰστήκει ἐπισμυγερὴ τε καὶ αἰνή,

249 κνάνει Ωb 250 cf. Wien. St. V 198 sq. δεινωπαὶ
 D, δεινωποὶ BFΨ, δεινωπαὶ I, δεινωτοὶ GH βλοσυραὶ DI,
 superscr. οι GH, βλοσυροὶ BFΨ δαφοναὶ DI, δαφονοῖαι (i.
 e. δαφονοί, v. l. αι) GH, δαφονοὶ FΨ, δαφνοὶ B ἄπληται
 D, ἄπλητοι codd. cett. 252 μεμάποιεν EF, μεμάροποιεν libri
 cett.; γε μεμάροποι Deiters 254 ψυχὴν δ' Ἄιδόσδε καθίει Her-
 mann ψυχὴ B, ψυχὴν DFΩbΨ κατῆεν I, κατ' εἶεν B,
 κατεῖεν libri cett. (εΚΑΤΕΙΕΝ scriptura antiquiore natum, cf.
 quae dixi Dial. d. Hes. 453) 255 εὐτ' ἀρέσαντο E, εὐτ' ἄρ'
 ἔσαντο D, εὐτ' ἄρ' ἔσαντο (ἀρέσσαντο B, ἀρέσαντο K) BKL,
 εὐτ' ἄν ἔσαντο F, εὐτ' ἄρ' ἔσαντο M, αὐτὰρ ἔσαντο GH, αὐ-
 τὰρ ἔσαντο I, εὐτ' ἀρέσαιτο Peppmüller 257 δ' om. B
 258—260 postea adiectos esse censuit Koechly; eidem in-
 terpolatori v. 261—263 tribuit Kunneth 259 ἦτε B, ἦδε
 (δ' ἦδε H) Ωb post 263 iterum legitur 253 in Ψ (postea del.
 in E) 264 ἐπὶ σμυγερὴ EI Et. gen. v. σμυγερὴ αἰνή] εχ-
 θερὴ B

χλωρὴ ἀυσταλέη λιμῶ καταπεπητυῖα, 265
 γουνοπαχῆς, μακροὶ δ' ὄνυχες χεῖρεσσιν ὑπῆσαν.
 τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, ἐκ δὲ παρειῶν
 αἰμ' ἀπελείβειτ' ἔραξ'· ἢ δ' ἀπλητον σεσαρυνία
 εἰστήκει, πολλὴ δὲ κόνις κατενήνοθεν ὤμους,
 δάκρουσι μυδαλέη. παρὰ δ' εὐπυργος πόλις ἀνδρῶν· 270
 χρούσειαι δέ μιν εἶχον ὑπερθυρίοις ἀραρυνία
 ἐπὶ τὰ πύλαι· τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαΐης τε χοροῖς τε
 τέρψιν ἔχον· τοὶ μὲν γὰρ ἐυσσώτρου ἐπ' ἀπήνης
 ἤγοντ' ἀνδρὶ γυναικα, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει·
 τῆλε δ' ἀπ' αἰθομένων δαΐδων σέλας εἰλύφαζε 275
 χερσὶν ἐνι δμῶν· ταὶ δ' ἀγλαΐη τεθαλυῖαι
 πρόσθ' ἔκιον· τῆσιν δὲ χοροὶ παίζοντες ἔποντο.
 τοὶ μὲν ὑπὸ λιγυρῶν συρίγγων ἴεσαν αὐδὴν
 ἐξ ἀπαλῶν στομάτων, περὶ δὲ σφισι ἄγνυτο ἠχώ.
 αἱ δ' ὑπὸ φορμίγγων ἄναγον χορὸν ἱμερόεντα. 280
 ἔνθεν δ' αὖθ' ἐτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ,
 τοί γε μὲν αὖ παλζοντες ὑπ' ὀρχηθμῶ καὶ ἀοιδῆ
 [τοί γε μὲν αὖ γελόωντες ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος]
 πρόσθ' ἔκιον· πᾶσαν δὲ πόλιν θαλίαι τε χοροί τε
 ἀγλαΐαι τ' εἶχον. τοὶ δ' αὖ προπάροιθε πόληος 285
 νῶθ' ἵππων ἐπιβάντες ἐθύνεον. οἱ δ' ἀροτῆρες

265 γρ. ἀυαλέη marg. L, ἀυαλέη τε Ωb (om. τε M) 266
 γουνοπαχῆς ΩbM μικροὶ Ψb (superser. μα L) 267 τῆς δ' B
 παρήων? v. Leeuwen 268 ἀπληστον E 272 τ' οἱ δ' B,
 τῆδ' D ἀγλαΐης E, ἀγλαΐαις ΩΨb τε χοροῖς] λαοῖς Ψb
 274 ἤγον τ' LM ὀρνημαγδός B 275 δ' ὑπαιθομένων E
 276 δμῶν D, δμῶων codd. cett. ἀγλαΐαι E, ἀγλαιησ F,
 ἀγλαΐαις ΩbΨb τεθηλυῖαι DΩb, τε τ' αἰθαλυῖαι B 277 τῆσι
 Ω(-ινF)M, τοῖσιν E, τοῖσι K, τοῖσιν superser. ἦσιν L 278 ὑπαι
 λιγυρῶν Ωb (πὸ superser. G) ἀοιδῆν D 281 αὖ Ψb ἐτέ-
 ρωθι Ωb 282 μὲν οὖν schol. Rav. Aristoph. Av. 1426
 283 deest in Ωb αὐλητῆρος schol. Ven. Aristoph. l. c.

ἤρεικον χθόνα δΐαν, ἐπιστολάδην δὲ χιτῶνας
 ἐστάλατ'. αὐτὰρ ἔην βαθὺ λήιον· οἷ γε μὲν ἡμῶν
 αἰχμῆς ὀξείησι κορωνιόωντα πέτηλα,
 βριθόμενα σταχύων, ὡς εἰ Δημήτερος ἀκτὴν· 290
 οἷ δ' ἄρ' ἐν ἔλλεδανοῖσι δέον καὶ ἔπιτνον ἀλώην,
 οἷ δ' ἐτρύγων οἶνας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες,

[οἷ δ' αὐτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν ὑπὸ τρυγητῆρων
 λευκοὺς καὶ μέλανας βότρυνας μεγάλων ἀπὸ ὄρχων,
 βριθομένων φύλλοισι καὶ ἀργυρέης ἐλίκεσσιν.] 295

οἷ δ' αὐτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν. παρὰ δέ σφισιν ὄρχος
 χρύσεος ἦν, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο, 297
 [σειόμενος φύλλοισι καὶ ἀργυρέησι κάμαξι,] 299
 βριθόμενος σταφυλῆσι· μελάνθησάν γε μὲν αἶδε. 300
 οἷ γε μὲν ἐτράπεον, τοῖ δ' ἤρουν· οἷ δ' ἐμάχοντο
 πύξ τε καὶ ἐλκηδόν· τοῖ δ' ὠκύποδας λαγὸς ἤρευν
 ἄνδρες θηρευταί, καὶ καρχαρόδοντε κύνε πρό,

[τοῖ γε μὲν αὖ παλζοντες ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος] 298

287 διήρεικον Et. gen. v. ἐρείκειν 288 ἔστειλάν τ'· ἀτὰρ
 D, ἐστειλάντ'· αὐτὰρ Ωb 289 κορωνιόωντα DFΩb, κορωνιόωντα
 et κορωνιόωντα lectiones commemorat Ioannes Peditasimus
 290 βριθόμενον ἀσταχύων Ωb 291 ἔπιτνον superscr. ἐπιπλον
 GH, επιπνον B ἀλώη Robinson, ἀμάλλας? Peppmüller
 292 ἐνὶ E 293—295 seclisit Paley; 293 ὑπὸ τρυγητῆρων —
 296 ἐφόρευν Schoemann, 294 μεγάλων — 296 ἐφόρευν Heinrich
 eiecerunt 293 ἐν ταλάροις F ἐφόρεον I, ἔφερον Et. mag.
 v. ὄρχατος 294 deest in B καὶ] ἢ Ωb 295 ἀργυρέοις FΩb
 297 πολλύφρονος (sic) ex Hom. θ 297 B [298] post 297
 legitur in G1 (postea del. in G); quem post 298 collocavit Al-
 dus, cf. quae dixi Herm. XXXIII 610; om. codd. cett. (ἐν τισιν
 οὐ φέρεται ὁ στίχος' schol. Monac.) 299 seclisit Wilamo-
 witz ἀργυρέοισι ΩbΨ 300 γε Triclinius, δὲ codd. αἶγες
 ΩKL 301 οἷ δὲ Ωb 302 λαγὸς Triclinius, λαγούς FΩbE,
 λαγὸς Ψb, λαγῶς D

ἰέμενοι μαπέειν, οἱ δ' ἰέμενοι ὑπαλύξαι·
 παρ δ' αὐτοῖς ἱππῆες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' ἀέθλω 305
 δῆριν ἔχον καὶ μόχθον. ἐνπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
 ἠνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεσαν ὠκέας ἵππους
 ῥυτὰ χαλαίνοντες, τὰ δ' ἐπικροτέοντα πέτοντο
 ἄρματα κολλήεντ', ἐπὶ δὲ πλήμναι μέγ' ἀύτευν.
 οἱ μὲν ἄρ' αἰδίου εἶχον πόνον, οὐδέ ποτέ σφιν 310
 νίκη ἐπηνύσθη, ἀλλ' ἄκριτον εἶχον ἀέθλον.
 τοῖσιν δὲ προέκειτο μέγας τρίπος ἐντὸς ἀγῶνος,
 χρούσειος, κλυτὰ ἔργα περιφρονος Ἡφαίστιο.

ἀμφὶ δ' ἴτυν ῥέεν Ὀκεανὸς πλήθοντι ἐοικώς,
 πᾶν δὲ συνεῖχε σάκος πολυδαίδαλον. οἱ δὲ κατ' αὐτὸν 315
 κύκνοι ἀερσιπόται μεγάλ' ἤπνον, οἱ ῥά τε πολλοὶ
 νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδαρ· παρὰ δ' ἰχθύες ἐκλονέοντο.

θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ, οὗ διὰ βουλὰς
 Ἡφαιστος ποιήσε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
 ἀρσάμενος παλάμησι. τὸ μὲν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς 320
 πάλλεν ἐπικρατέως· ἐπὶ δ' ἱππείου θόρε δίφρου,
 εἶκελος ἀστεροπῆ πατρὸς Διὸς αἰγίοχοιο,
 κοῦφα βιβὰς· τῷ δ' ἠνίοχος κρατερὸς Ἴόλαος

304 μαπέειν LM ὑπαλύξαι ex ἀπ. m² rest. L, ἀπαλύξαι
 EK 305 ἀέθλων M, superscr. ω L 306 εὐπλοκέων Ψb
 308 ἐπικροτέοντα D, ἐπικροτέοντο Ωb, ἐπικροτόεοντα Ψ
 309 ἀύτευν D 310 sq. alterius recensiois esse (pro v. 305—
 309) censuit Deiters v. 310 partem priorem primitus eandem
 atque v. 305 fuisse ratus (παρ-πόνον) 310 αἰδίου εἶχον LM,
 αἰδίου ἔχον ΩK, αἰδίου δῆ (metri causa illatum) ἔχον E, ἔμπε-
 δον αἰὲν ἔχον Hermann, ἀφθιτον αἰὲν ἔχον ipse conieci
 312 τοῖσιν δὲ E, τοῖσι δὲ καὶ codd. cett. προέκειτο Nauck,
 προῦκειτο libri τρίπος ΩbΨ, τρίπους D 316 γε M
 317 παρὰ Ω, παρ Ψ ἐκλονέοντο Triclinius, κλονέοντο Ω, δονέ-
 οντο Ψ 320 παλάμησι] ο, έ, οι (i. e. πολέμοισι) superscripta
 in E 323 δ' om. Ψ

δίφρου ἐπεμβεβαῶς ἰθύνετο καμπύλον ἄρμα.
 ἀρχίμολον δέ σφ' ἤλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη, 325
 καὶ σεας θαρσύνουσα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

χαίρετε, Λυγκῆος γενεῇ τηλεκλειτοῖο·
 νῦν δὴ Ζεὺς κράτος ὑμῖν διδοῖ μακάρεσσι ἀνάστων
 Κύννον τ' ἐξεναρεῖν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
 ἄλλο δέ τοι τι ἔπος ἐρέω, μέγα φέρτατε λαῶν· 330
 εὖτ' ἂν δὴ Κύννον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρσης,
 τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτοῦ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο,
 αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
 ἔνθα κε γυμνωθέντα σάκευς ὑπο δαιδαλέοιο
 ὄφθαλμοῖσι ἰδῆς, ἔνθ' οὐτάμεν ὀξεί χαλκῶ· 335
 ἄψ δ' ἀναχάσσασθαι· ἐπεὶ οὐ νύ τοι αἰσιμὸν ἐστίν
 οὔθ' ἵππους ἐλέειν οὔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.

ὣς εἰποῦσ' ἐς δίφρου ἐβήσατο διὰ θεάων,
 νίκην ἀθανάτης χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα,
 ἐσσυμένως. τότε δὴ ῥα διόγνητος Ἴόλαος 340
 σμερδαλέον ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλῆς
 ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα κονίοντες πεδλίοιο.
 ἐν γὰρ σφιν μένος ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 αἰγίδ' ἀνασσεύσασα· περιστοναῆχε δὲ γαῖα.
 τοὶ δ' ἄμυδις προγένοντ' ἱκελοι πυρὶ ἠὲ θυέλλῃ, 345

325 ἀρχίμολος D, ἀρχίμωλον GH 326 θαρσύνουσα
 Φέπεα Lennep, θαρσύνουσ' ἔπεα DΨ, φωνήσασ' ἔπεα Ωb
 329 δύσειν D 330 δέ σοι ΩbΨ (praeter M) τι om. D (ἔπος
 superscr. altero π), M 333 αὐτὸν Geel "Ἄρη' Hermann
 ἐπιόντα D, ἐπὶ νῶτα codd. cett. 337 ἐλάειν E 338 ἐπεβή-
 σετο Ψb 339 ἀθανάταις Ωb 340 (in v. 341 σμερδαλέον θ'
 scr.) eiecit Paley 341 σμερδαλέον θ' DIΨb Et. gen. v. διό-
 γνητος, σμερδαλέην θ' GH (superscr. on G) 344 περιστοναῆχε
 scripsi, περιστοναῆχε δὲ ΩΨb, περιστοναῆχιζε δὲ E m², περὶ δ'
 ἔστοναῆχιζετο E m¹ 345 προγένονθ' ἱκελοι D, προγένοντο
 ἱκελοι (-ος I) Ωb, πρὸ γένονθ' ἱκελοι M, προσεγένονθ' (σε in
 ras.) ἱκελοι L, προσέγενθ' ἱκελοι E

Κύκνος θ' ἰππόδαμος καὶ Ἄρης ἀκόρητος ἀντῆς.
 τῶν ἵπποι μὲν ἔπειθ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν
 ὄξεϊα χρέμισαν, περὶ δέ σφισι ἄγνυτο ἠχώ.
 τὸν πρότερος προσέειπε βλή Ἡρακληεῖη·

Κύκνε πέπον, τί νυ νῶϊν ἐπίσχετον ὠκέας ἵππους 350
 ἀνδράσιν, οἳ τε πόνου καὶ οἰζύος ἰδριές εἰμεν;
 ἀλλὰ παρῆξ ἔχε δίφρον εὐξοον ἠδὲ κελεύθου
 εἶκε παρῆξ ἰέναι. Τρηχίνα δέ τοι παρελεύνω
 ἐς Κήνκα ἄνακτα· ὃ γὰρ δυνάμι τε καὶ αἰδοῖ
 Τρηχίνος προβέβηκε, σὺ δ' εὖ μάλα οἶσθα καὶ αὐτός· 355
 τοῦ γὰρ ὀπυίεις παῖδα Θεμιστονόην κυανῶπιν.
 ὦ πέπον, οὐ μὲν γὰρ τοι Ἄρης θανάτοιο τελευτῆν
 ἀρκέσει, εἰ δὴ νῶϊ συνοισόμεθα πολεμίζειν.
 ἦδη μὲν τέ εἴ φημι καὶ ἄλλοτε πειροθῆναι
 ἔργχεος ἡμετέρου, ὅθ' ὑπὲρ Πύλου ἡμαθόεντος 360
 ἀντίος ἔστη ἐμεῖο, μάχης ἄμοτον μενεαίνων.
 τρὶς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἠρείδατο γαίῃ
 οὐταμένον σάκκος, τὸ δὲ τέτρατον ἤλασα μηρὸν
 παντὶ μένει σπεύδων, διὰ δὲ μέγα σαρκὸς ἄραξα·
 προηνῆς δ' ἐν κονίησι χαμαὶ πέσεν ἔργχεος ὄρημ. 365
 ἔνθα κε δὴ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη
 χερσὶν ὕφ' ἡμετέρησι λιπῶν ἔναρα βροτόεντα.

ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα Κύκνος ἐνυμελλῆς ἐμενοῖνα
 τᾷ ἐπιπειθόμενος ἐχέμεν ἐρουσάρματος ἵππους.

347 τῶν Guyet, τῶν δ' Ω, τῶν θ' Ψ Ioannes Peditasimus
 348 ὄξεϊα τ' ἐχρέμισαν περὶ τε Guyet, ὄξεϊα γ' ἐχρέμισαν conieci,
 ὄξεϊ' ἀναχρέμισαν? Schulze σφιν DΨb 351 ἐσμέν E 354 δυ-
 νάμι scripsi, δυνάμει libri 355 αὖ Ψb 356 Θεμιστονοίην
 Ωb, Θεμιστονόην Ψb 358 πολεμίζειν ΩbΨb 361 μάχην
 D 364 δὲ μέγα altero μ superscr. E σαρκὸς D, σάκκος E,
 σάκος ΩbΨb schol. par. 365 ὄρημ Ψb, αἰχμῆ superscr. ὄρημ
 m¹ E, γρ. ἔργχεος αἰχμῆ schol. par. 367 ἐφ' ΩbL

δὴ τότε ἄπ' εὐπλεκέων δίφρων θόρον αἰψ' ἐπὶ γαῖαν 370
 παῖς τε Διὸς μεγάλου καὶ Ἐνναλίιο ἀνακτος.
 ἠνίοχοι δ' ἔμπλην ἔλασαν καλλίτριχας ἵππους·
 τῶν δ' ὑπο σευομένων κανάχιζε πόσ' εὐρεῖα χθών.
 ὡς δ' ὅτ' ἄφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μέγαλοιο
 πέτραι ἀποθρόσκωσιν, ἐπ' ἀλλήλης δὲ πέσωσι, 375
 πολλαὶ δὲ δρύες ὑψίκουμοι, πολλαὶ δέ τε πεῦκαι
 αἰγαιοὶ τε τανύρριζοι ρήγνυνται ὑπ' αὐτέων
 ῥίμφα κυλινδομένων, ἦος πεδίονδ' ἀφίκονται,
 ὡς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.
 πᾶσα δὲ Μυρμιδόνων τε πόλις κλειτή τ' Ἰαωλκὸς 380
 Ἄρνη τ' ἠδ' Ἐλίκη Ἄνθειά τε ποιήεσσα
 φωνῆ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἴαχον· οἱ δ' ἀλαλητῶ
 θεσπεσίῳ σύρισαν· μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεύς.
 καὶ δ' ἄρ' ἄπ' οὐρανόθεν ψιάδας βάλεν αἱματοέσσας,
 σῆμα τιθεὶς πολέμοιο ἐῶ μεγαθαρσεί παιδί. 385
 οἷος δ' ἐν βήσσης ὄρεος χαλεπὸς προιδέσθαι
 κάπρος χαυλιόδων φρονέει θυμῶ μαχέσασθαι
 ἀνδράσι θηρευτῆς, θήγει δέ τε λευκὸν ὀδόντα
 δοχμωθεὶς, ἀφρὸς δὲ περὶ στόμα μαστιχῶντι
 λείβεται, ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἴκτον, 390
 ὀρθὰς δ' ἐν λοφιῇ φρίσσει τρίχας ἀμφὶ τε δειρήν·

370 αἰψ' ΩbΨ Ioannes Pediasimus, ἀψ D 373 suspectus
 Paleio καναχὴν ἔχεν Hermann, κανάχει πόσσο' Pepp-
 müller πόσ' E, πόδ' (δ in ras.) D, πᾶσ' ΩbΨb (ó m. rec.
 superscr. M) 375 ἀποθρόσκωσιν ΩΨ ἀλλήλαις δὲ ΩΨ
 376 δρύες restitui, δρυῖς codd. (cf. Op. 509) 377 αὐτέων
 scripsi, αὐτῶν libri 378 ἦος scripsi, εἰως DΨ, ἕως Ωb
 ἀφίκονται Ψb 379 κεκληγῶτες E, κεκληγότες ΩbΨb 380 ἰαολ-
 κὸς D, ἰωλκὸς Ωb 384 removet Wilamowitz (cf. Hom. II 459)
 386 βήσσησιν D, βήσσαις Ωb προσιδέσθαι Ωb (m. rec. L)
 387 post φρονέει aliquid (δὲ?) erasum E, φρονέει δὲ ΩΨb
 μάχεσθαι Ωb 388 θηρευτῆς E, θηρευταῖς D, θηρευτῆσι ΨbI,
 θηρατῆρσι GH 390 εἴκτον Goettling, εἴκτην libri

τῷ ἵκελος Διὸς υἱὸς ἀφ' ἰππείου θόρε δίφρου.
 ἦμος δὲ χλοερῷ κυανόπτερος ἠχέτα τέττιξ
 ὄξω ἐφεξόμενος θέρος ἀνθρώποισιν αἰεδαίν
 ἄρχεται, ᾧ τε πόσις καὶ βρωῶσις θῆλυς ἐέρση, 395
 καὶ τε πανημερίος τε καὶ ἠώιος χέει ἀνδρῶν
 ἴδει ἐν αἰνοτάτῳ, ὅτε τε χροῖα Σείριος ἄξει,
 τῆμος δὴ κέγχροισι πέρι γλῶχες τελέθουσι
 τοὺς τε θέρει σπείρουσιν, ὅτ' ὕμφακες αἰόλλονται,
 οἷα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάσμα καὶ ἄχθος· 400
 τὴν ὥρην μάρναντο, πολὺς δ' ὄρουμαγδὸς ὀρώρει.
 ὡς δὲ λέοντε δύω ἀμφὶ κταμένης ἐλάφοιο
 ἀλλήλοις κοτέοντες ἐπὶ σφέας ὀρμήσωσι,
 δεινὴ δέ σφ' ἰαχὴ ἄραβός θ' ἅμα γίγνεται ὀδόντων·
 οἱ δ' ὡς τ' αἰγυπιοὶ γαμφώνυχες, ἀγκυλοχῆλαι, 405
 πέτρον ἔφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχωνται
 αἰγὸς ὀρεσσινόμου ἢ ἀγροτέρης ἐλάφοιο
 πλόου, ἦν τ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήσιος ἀνήρ
 ἰῶ ἀπὸ νευρῆς, αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλη
 χώρου αἰδρις ἐών· οἱ δ' ὀτραλέως ἐνόησαν, 410
 ἐσσυμένως δέ οἱ ἀμφὶ μάχην ὀριμεῖαν ἔθεντο·
 ὡς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.

393—401 inter 442 et 443 collocari iussit Peppmüller
 396 αἰοιδῆν Ψb 397 ὅτε τε Et. gen. v. ἴδος, ὅτε ΩbΨb, ὅτε
 περ E, ὁπότε D 398 ἦμος schol. par. Ioannes Pediasimus
 τελέθουσι DE 399 σπείρουσιν D αἰόλλονται D, αἰόλλοντο Ωb,
 αἰόλονται Ψb, αἰωλῶνται E 402—404 alius recensio-
 nis at- que v. 405—411 esse censuit Goettling 403 ὀρμήσουσι Ωb
 404 γίγνεται libri 405 ἀγκυλοχῆλαι v. Zacher Phil. LVII 23,
 ἀγκυλοχειλαὶ codd. 406 κλάζοντε Ωb μάχωνται scribendum
 cf. Hom. II 429, μάχονται D, μάχεσθον ΩbM, μαχέσθην L, κλά-
 ζοντ' (λ ex ρ corr.) ἐμαχέσθην E 409 ἀπὸ νευρῆς altero v
 superscr. (m. rec. del.) E ἀπαλήσεται^{α το} (α, το m. al.) L, ἀπαλή-
 σατο M, ἀπονίσσεται I, ἀποχῆσεται Et. mag. v. αἰδρις 412 κεκλή-
 γοντες D, κεκληγῶτες E, κεκληγότες ΩbΨb

ἔνθ' ἣ τοι Κύκνος μὲν ὑπερμενέος Διὸς υἱὸν
 κτεινόμεναι μεμαῶς σάκει ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος,
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός· ἔρυστο δὲ δῶρα θεοῖο. 415
 Ἀμφιτροωνιάδης δέ, βίη Ἑρακληΐη,
 μεσσηγὺς κόρουθός τε καὶ ἀσπίδος ἔγχει μακροῦ
 αὐχένα γυμνωθέντα θοῶς ὑπένερθε γενείου
 ἤλασ' ἐπικρατέως· ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε
 ἀνδροφόνος μελίη· μέγα γὰρ σθένος ἔμπεσε φωτός. 420
 ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις δρυὺς ἤριπεν ἢ ὅτε πεύκη
 ἠλίβατος, πληγείσα Διὸς ψολόεντι κεραυνῷ·
 [ὡς ἔριπ'· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.]
 τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε Διὸς ταλακάρδιος υἱός,
 αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην προσιόντα δοκεύσας, 425
 δεινὸν ὄρων ὄσσοισι, λέων ὡς σώματι κύρσας,
 ὅς τε μάλ' ἐνδυκέως ῥινὸν κρατεροῖς ὀνύχεσσι
 σχίσσας ὅτι τάχιστα μελίφρονα θυμὸν ἀπήρῃ·
 ἐμ μένεος δ' ἄρα τοῦ γε κελαινὸν πῖμπλαται ἦτορ·
 γλαυκιῶν δ' ὄσσοις δεινὸν πλευράς τε καὶ ὤμους 430
 οὐρῇ μαστιῶν ποσσὶν γλάφει, οὐδέ τις αὐτὸν
 ἔτλη ἐς ἄντα ἰδὼν σχεδὸν ἐλθέμεν οὐδὲ μάχεσθαι·
 τοῖος ἄρ' Ἀμφιτροωνιάδης, ἀκόρητος ἀντῆς,
 ἀντίος ἔσθη Ἄρηος, ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀέξων,
 ἐσσυμένως· ὃ δὲ οἱ σχεδὸν ἤλυθεν ἀχνύμενος κῆρ· 435
 ἀμφοτέρω δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.

415 χαλκός Seleucus; χαλκός superscr. ὄν H, χαλκόν superscr.
 ὄς GL, χαλκόν codd. cett. 418 αὐχένι Ψb 421 πεύκη
 superscr. m¹ ετο (= πέτρη) E, πέτρη libri cett. 423 suscep-
 tus Wolfio 425 αὐτὸν . . . ἐπιόντ' ἐδόκευσεν? Peppmüller
 ἄρηα E, ἄρεα L προσιόντα M, προιόντα GH, ἐπιόντα Ioannes
 Pediasimus 429 ἐν (ἐμ L. Dindorf) μένεος J. F. v. Meyer,
 ἐμμενέως codd. 430 ὄσσοισι ΩbΨ 432 ΕΛΘΕΜΕ<ν A, ἐλ-
 θεῖν ΩΨ 434 ἔσθη ἄρηος in ras. O, cf. 444; ἄρηος ἔσθη N,
 ἄρεος ἔσθη ΩΨ, ANTIOC . . . ε)CTH A 435 ἀχθόμενος κῆρ Ωb

ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλου πέτρῃ προηῶνος ὀρούση,
μακρὰ δ' ἐπιθρώσκουσα κυλλίνδεται, ἢ δέ τε ἠχῆ
ἔρχεται ἐμμεμανῖα, πάγος δέ οἱ ἀντεβόλησεν
ὑψηλός· τῷ δὴ συνενεῖκεται, ἔνθα μιν ἴσχει· 440
τόσση ὃ μὲν ἰαχῆ βρισάρματος οὔλιος Ἄρης
κεκληγῶς ἐπόρουσεν· ὃ δ' ἐμμαπέως ὑπέδεκτο.
αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
ἀντίη ἦλθεν Ἄρης ἔρεμνὴν αἰγίδ' ἔχουσα·
δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδοῦσα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 445

Ἄρες, ἔπισχε μένος κρατερόν καὶ χεῖρας ἀάπτους·
οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
Ἥρακλέα κτείναντα, Διὸς θρασυκάρδιον υἷον·
ἀλλ' ἄγε παῦε μάχην, μηδ' ἀντίος ἴστασ' ἐμεῖο.

ὡς ἔφατ'· ἀλλ' οὐ πεῖθ' Ἄρεος μεγαλήτορα θυμόν, 450
ἀλλὰ μέγα ἰάχων φλογὶ εἵκελά τ' ἔργεα πάλλων
καρπαλίμως ἐπόρουσε βίη Ἥρακληεῖη
κακτάμεναι μεμαῶς· καί ῥ' ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος,
σπερχνὸν παιδὸς εἰς κοτέων πέρι τεθνηῶτος,
ἐν σάκει μεγάλῳ. ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη 455
ἔρχεος ὀρμὴν ἔτραπ' ὀρεξαμένη ἀπὸ δίφρου.
δριμὺν δ' Ἄρην ἄχος εἶλε· ἐρυσσάμενος δ' ἄορ ὀξὺ
ἔσσυτ' ἐφ' Ἥρακλέα κρατερόφρονα· τὸν δ' ἐπιόντα

437 ἀπὸ μεγάλου superscr. altero μ E ὀρούσα Ψb (ὀροῦσα H, e corr. G) 438 ἠχῆ Ψb, ἠχῆ codd. cett. 439 ΕΜ-ΒΕΒΑΥΙ<α Α 445 ἰδοῦσα Ψ, ἰδοῦσ' Ω 446 ἔπισχε D, ἐπίσχε in ἐπισχε mut. m² E, ἐπίσχε Ωb, ἐπίσχεις Ψb 448 Ἥρακλέην Nauck 449 μάχην Paley, μάχης codd. 450 πεῖθεν Ψ Ἄρης E 451 μέγ' DE εἵκελα NO, ἵκελα ΩΨ τ' ἔργεα Hecker, τεύχεα libri 453 κακτάμεναι superscr. κ D, κακτάμεναι E, κατακτάμεναι Ωb 454 σπερχνὸν superscr. γρ. ὡς D τεθνηῶτος DEIΨb, τεθνεῶτος H 456 ἐτόραπετ' D 457 Ἄρην NO, cf. v. 59, 333, 425; ἄρη' Ψ, ἄρη DI, ἄρ' GH 458 ἐφ' Ἥρακλέα (Ἥρακλέην? Nauck) κρατερόφρονα D Ioannes Pediasimus, ἐφ' ἠρακλήμ κρατερόφρονοι codd. cett.

Ἀμφιτροωνιάδης, δεινῆς ἀκόρητος ἀντῆς,
 μηρὸν γυμνωθέντα σάκευς ὑπο δαιδαλέοιο 460
 οὔτασ' ἐπικρατέως· διὰ δὲ μέγα σαρκὸς ἄραξε
 δούρατι νωμήσας, ἐπὶ δὲ χθονὶ κάββαλε μέσση.
 τῷ δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος εὔτροχον ἄρμα καὶ ἵππους
 ἤλασαν αἰψ' ἐγγύς, καὶ ἀπὸ χθονὸς εὐρουδείης
 ἐς δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον· αἰψα δ' ἔπειτα 465
 ἵππους μαστιέτην· ἴκοντο δὲ μακρὸν Ὀλυμπον.
 υἱὸς δ' Ἀλκμήνης καὶ κνδάλιμος Ἰόλαος
 Κύννον σκυλεύσαντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλὰ
 νίσοντ'· αἰψα δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχῖνος ἴκοντο 470
 ἵπποις ὠκνπόδεσιν. ἀτὰρ γλανκῶπις Ἀθήνη
 ἐξίκετ' Οὔλυμπόν τε μέγαν καὶ δώματα πατρός.
 Κύννον δ' αὖ Κῆρυξ θάπτειν καὶ λαὸς ἀπείρων,
 οἱ ῥ' ἐγγύς ναῖον πόλιας κλειτοῦ βασιλῆος
 [Ἀνθην Μυρμιδόνων τε πόλιν κλειτήν τ' Ἰαωλκὸν
 Ἄρην τ' ἠδ' Ἐλίκην· πολλὸς δ' ἠγείρετο λαός,] 475
 τιμῶντες Κήρυκα, φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν.
 τοῦ δὲ τάφον καὶ σῆμ' αἰδὲς ποίησεν Ἄναυρος
 ὕμβρω χειμερίῳ πλήθων· τὼς γὰρ μιν Ἀπόλλων
 Δηιοῖδης ἠνωξ', ὅτι ῥα κλειτὰς ἐκατόμβας
 ὅς τις ἄγοι Πυθοῖδε βίη σύλασκε δοκεύων. 480

459 ΔΕΙΝΟC A 461 δὲ μέγα altero μ m¹ superscr. E
 σαρκὸς A (CΑΡΚ<ος) Ω, σάκος Ψ Ioannes Pediasimus α>ΡΑ-
 ΞΕΝ A 462 κάββαλε (e corr. I) Ωb ΜΕCCH A 466 ΜΑΚ-
 Λ<ον P 468 ἐσκύλευσαν καὶ D 469 νίσοντ' Ψ (praeter M),
 νίσσοντ' ΩM 470 ΔΤΑ<ρ P, ἀτὰρ DE, ἀτὰρ ΩbΨb 473 ΠΟ-
 ΛΙΑC P, πόληας ΩΨb, πόλιος E 474 sq., quos ΡΩΨ exhibent,
 recentioris originis esse censuit Goettling 474 ΙΑΩΛΚΟΝ
 P, Ἰαωλκὸν Ψ, ιαολκὸν D, ιαβηλὸν Ωb (addito ωλκὸν I)
 475 πουλὺς E ε>ΠΕΙΓΕΡ<.το P (ἐπαγείρατο Blass) 479 ἠνωγ'
 Ωb 480 πυθῶδε M, Πυθῶδε Goettling ΒΙΗCΥ<λασκε P

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ

NOTAE PAPYRORUM

- C = papyrorum Flinders Petrie tab. III 3 (Fragm. 21)
D = papyrus musei Berolinensis 7497 saec. II (Fragm. 7 b)
A = papyrus graeca bibl. Argentinensis 55 saec. II (Fragm.
81)
B = papyrus musei Berolinensis 9739 saec. II (Fragm. 94)
E = papyrus musei Berolinensis 10560 saec. III (Fragm. 96)
F = papyrus musei Berolinensis 9777 saec. IV (Fragm. 135)
- * * *
- G = papyrus Oxyrhynch. 421 saec. II (Fragm. dub. 245)

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ. ΗΟΙΑΙ

- 1] Menander *περὶ ἐπιδεικτ.* 628 (Rhet. Gr. IX 268, 15 W.)
πολλὰ δὲ αὐτῷ (Ἡσιόδῳ) ἐν τοῖς Καταλόγοις τῶν γυναικῶν
εἴρηται περὶ θεῶν συνουσίας καὶ γάμου
- 1 b (20)¹⁾] Servius in Vergil. Aen. VII 268 *antiquis semper
mos fuit meliores generos rogare . . . Hesiodus etiam περὶ
γυναικῶν inducit multas heroidas optasse nuptias virorum
fortium*
- 2 (21)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. Γ 1086 ὅτι Προμηθέως
καὶ Πανδώρας υἱὸς Δευκαλίων, Ἡσιόδος ἐν πρώτῳ Κατα-
λόγων φησί, καὶ ὅτι Δευκαλίωνος καὶ Πύρρας Ἑλλήν
cf. Filastrius div. her. lib. 111, 4 (p. 76, 2 M.) et 111,
2 (p. 75, 16 M.)
- 3 (22)] Schol. Ambros. et Harl. Hom. κ 2 Δευκαλίων, ἐφ' οὗ ὁ
κατακλυσμὸς γέγονε, Προμηθέως μὲν ἦν υἱός, μητρὸς δέ,
ὡς οἱ πλείστοι λέγουσι, Κλυμένης, ὡς δὲ Ἡσιόδος, Προνόης,
ὡς δὲ Ἀκουσίλαος, Ἡσιόνης τῆς Ὠκεανοῦ καὶ Προμηθέως

1 αὐτῷ Walz, αὐτῶν vel αὐτοῖς codd.

2 Πανδώρας] Προνοίης (Προμηθέως καὶ Πύρρας retinens)
Sittl Δευκαλίωνος Marekscheffel, προμηθέως schol. Laur.

3 Προνόης Dindorf, πρυνόης Harl., πρυνείης Ambr.

- 4 (24)] Κούρη δ' ἐν μεγάρουσιν ἀγανού Δευκαλίωνος
 Πανδώρη Διὶ πατρί, θεῶν σημάντορι πάντων,
 μειχθεῖσ' ἐν φιλότῃτι τέκεν Γραῖκον μενεχάρμην

Ioannes Laurentius Lyd. de mens. I 13 (p. 7, 22 W.)
 τοσοῦτων οὖν ἐπιξενωθέντων τῆς Ἰταλίας, ὡς περ ἐδείχθη,
 Λατίνους μὲν τοὺς ἐπιχωριάζοντας, Γραικοὺς δὲ τοὺς ἐλληνί-
 ζοντας ἐκάλου, ἀπὸ Λατίνου τοῦ ἄρτι ἡμῖν ῥηθέντος καὶ
 Γραϊκου, τῶν ἀδελφῶν, ὡς φησιν Ἡσίοδος ἐν Καταλόγοις·
 Theog. 1013 "Ἄγριον ἠδὲ Λατῖνον". 1—3 'κούρη — με-
 νεχάρμην'

cf. Filastrius div. her. lib. 111, 6 (p. 76, 13 M.)

- 5 (25)] Ἡ δ' ὑποκυσσαμένη Διὶ γείνατο τερπικεραύνῳ
 νῆε δ'ύω, Μάγνητα Μακηδόνα θ' ἵππιοχάρμην,
 οἱ περὶ Πιερίην καὶ Ὀλυμπον δώματ' ἔναιον

Constantinus Porphyg. de them. 2 p. 48 B. Μακεδονία
 ἢ χώρα (ὠνομάσθη) ἀπὸ Μακεδόνοσ τοῦ Διὸσ καὶ Θυίας
 τῆσ Δευκαλίωνοσ, ὡσ φησιν Ἡσίοδοσ ὁ ποιητήσ· 'ἠ δ' —
 ἔναιον'

- 6 (26)] Μάγνης δ' αὖ Δίκτυν τε καὶ ἀντίθεον Πολυδέκτεα
 Grammaticus ('Herodianus') de soloec. et barb. (post
 Lex. Vindob.) p. 310, 5 N. περὶ δὲ διαίρεσιν (βαρβαρίζουσιν),
 ὡσ ὅταν Ἡσίοδοσ λέγη· 'Μάγνης δὲ κατ' αὐτὸ καὶ ἀντίθεον
 Πολυδεύκεα'

- 7 (27)] Ἑλληνοσ δ' ἐγένοντο φιλοποτόλεμον βασιλῆοσ

4 recentioris originis esse arbitratur Niese, sed cf. Wilamowitz Herm. XXXIV 610 sq. μίχθεῖσ' libri

5, 2 Μακηδόνα Lehmann, Μακεδόνα codd.

6 δ' αὖ Δίκτυν τε Goettling, δ' αὖ Δίκτην τε cod. Leidensis Valckenaerii, δὲ κατ' αὐτὸ libri (Nauckii) Πολυδέκτεα (vel Πολυδέκτην) Nauck, Πολυδεύκεα libri

7, 1 φιλοποτόλεμον βασιλῆοσ schol. Lycophr., φιλοπότομοι βασιλῆοσ schol. Iamblichi, θεμιστοπόλον βασιλῆοσ Tzetzes in

Δῶρός τε Ἰοῦθός τε καὶ Αἰόλος ἰππιοχάρμης.

Αἰολίδαι δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλοι βασιλῆες
Κρηθεὺς ἠδ' Ἀθάμας καὶ Σίσυφος αἰολόμητις
Σαλμωνεύς τ' ἄδικος καὶ ὑπέρθυμος Περιήρης 5

1. 2 Plutarchus Mor. p. 747 f καὶ "Ἕλληνος — ἰππιο-
χάρμης"

Schol. Lycophr. 284 Δωριέα δὲ στρατὸν λέγει τοὺς Ἕλ-
ληνας ἀπὸ Δώρου τοῦ Ἕλληνος υἱοῦ, ὡς καὶ Ἡσίοδος· "Ἕλ-
ληνος — ἰππιοχάρμης"

cf. Schol. Thueyd. I 3 Schol. Hom. κ 2 Iamblichus
Vit. Pyth. 242 (p. 168, 13 sq. N.) Schol. Iamblich. l. c.
p. 197, 2 N. Tzetzēs Exeg. Iliad. 63, 12 et 134, 2 H.

2 Herodianus περὶ μον. λέξ. p. 42 (Π 947, 24 L.)
Ἰοῦθος τὸ κύριον· Δῶρός τε Ἰοῦθός τε'

3—5 Schol. Pind. Pyth. IV 253 καὶ Ἡσίοδος· Αἰο-
λίδαι — Περιήρης'

1—5 Tzetzēs in Lycophr. 284 Δωριεὺς στρατὸς] ὁ Ἕλ-
ληνικός, ἀπὸ Δώρου τοῦ Ἕλληνος παιδός, ὡς φησιν Ἡσίο-
δος ἐν τῇ ἡρωικῇ γενεαλογίᾳ· "Ἕλληνος — Περιήρης"

b] * * *

βοῦς ἐλάσας

ἔγνω ὁ μὲν

βουλῇ Ἀθ<ηναίης

ἀθανάτων

Lycophr. cod. schol. Exeg. Iliad. 134, θεμιστοπόλου (superscr.
οι) βασιλῆος (superscr. ες) cod. Exeg. Iliad. 63; θεμιστοπόλοι
βασιλῆες Plutarchus 2 αἰόλος codd. Plutarchi Iamblichus
schol. Iamblichi schol. Lycophr. cod. Exeg. Iliad. utroque l.
3—5 Tzetzam e schol. Pindari cum v. 1 sq. suo arbitrato in
schol. Lycophr. coniunxisse iudicat Sittl 3 Αἰολίδου . . . θε-
μιστοπόλου βασιλῆος Tzetzæ codd. pars 4 αἰολόμητις Nauck,
αἰολομήτης volgo 5 τ' om. schol. Pind.

7^b, 2 μ<έν Crönert

- ἔσσεσθαι π 5
 ἢ δὲ Προξ<ιδάωνι θεῶν, ἀνδρῶν δὲ μιγείσα
 Γλαύκῳ ἔτ<ικτε ἀμύμονα Βελλεροφόντην
 ἔξοχον ἀνθ<ρώπων
 τῷ δὲ καὶ ἠ<ιθέῳ ἔτ' ἐόντι πατήρ πόρεν ἵππον
 ὠκύτατον 10
 πάντη ἀν<αστροφᾶν
 σὺν τῷ πῦ<ρ πνείουσας ἐλὼν κατέπεφνε Χίμαιραν,
 γῆμε δὲ π<αῖδα φίλην μεγαλήτορος Ἴοβάταο
 αἰδοίου βασ<ιλῆος
 κοῖρανος α . . . 15
 ἢ τέ<κε

* * *

Papyrus musei Berolinensis 7497 saec. alterius (= D)
 ed. Schubart et Wilamowitz, Berl. Klassikertexte V 1, 45

- 8 (28)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. A 266 οἱ ἀπὸ Δευκα-
 λίωνος τὸ γένος ἔχοντες ἐβασίλευον Θεσσαλίας, ὡς φησιν Ἐκα-
 ταῖος καὶ Ἡσίοδος
- 9 (29)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. A 482 Ἀλωιάδας] . . .
 Ἡσίοδος δὲ Ἀλωέως καὶ Ἰφιμεδείας κατ' ἐπίκλησιν, ταῖς δὲ
 ἀληθείαις Ποσειδῶνος καὶ Ἰφιμεδείας ἔφη, καὶ Ἄλον, πόλιν
 Αἰτωλίας, ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἐκτίσθαι
- 10 (30)] Suidas (I 2 p. 387, 4 B.) (= Et. Tittm.) v. Ἐπιάλτην·
 Ὅμηρος καὶ Ἡσίοδος· καὶ οἱ Ἀττικοὶ τὸν δαίμονα· διὰ δὲ
 τοῦ φ τὸν ἄνδρα Ἐφιάτην. καὶ τὸν ξιγοπύρετον λεγόμενον

6 rest. Wilamowitz 7 rest. idem, ἀμύμονα addidi ex Hom.
 Z 155 9 ἠ<ιθέῳ-ἵππον supplēvi, cf. Fr. 245,17 11 ΠΑΝ-
 ΤΗΙ D ἀν<αστροφᾶν e Scuti v. 121 Wilamowitz 12 rest.
 idem, qui ἐδάμασσε recepit; κατέπεφνε dedi ex Hom. Z 183
 cf. Pind. Ol. XIII 90 13 π<αῖδα φίλην et Ἴοβάταο Wila-
 mowitz, μεγαλήτορος addidi

11 (31)] Ἴν δ' αὐτῷ θανάτου ταμίης, ὅτε μέλλοι ὀλέσθαι
 Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. A 57 τὸν δὲ Ἐνδυμίωνα
 Ἑσίοδος μὲν Ἀεθλίου τοῦ Διὸς καὶ Καλύκνης, παρὰ Διὸς
 εἰληφότα τὸ δῶρον Ἴν αὐτῷ ταμίαν εἶναι θανάτου, ὅτε θέ-
 λοι ὀλέσθαι

Apollonius Dysc. de pron. 106 A B. τῇ 'τίν' σύζυγος
 ἢ 'ἴν' τοῦ τ ἀρθέντος. Ἑσίοδος· 'ἴν — ταμίης'

12 (32)] Schol. Ven. A Hom. A 750 Ἀκτορίωνε Μολλίονε] (ἢ
 διπλῆ), ὅτι ἐντεῦθεν Ἑσίοδος Ἄκτορος κατ' ἐπίκλησιν καὶ
 Μολιόνης αὐτοὺς γεγενεαλόγηκεν, γόνῳ δὲ Ποσειδῶνος

Apollonius Lex. Hom. v. Μολλίονε· . . . ἀπὸ γὰρ μητρὸς
 οὐδένα σημαίνει Ὀμηρος. Ἑσίοδος δὲ ὡς Μολι(ό)νης υἱοὺς
 γεγονότας παραδίδωσι

13 (32)] Porphyrius Quaest. Hom. ad Iliad. pert. 265, 8 Schr.
 (Schol. Ven. A Hom. Ψ 638 sq.) Ἀρίσταρχος δὲ διδύμους
 (τοὺς Μολλίονας) ἀκούει οὐχ οὕτως ὡς ἡμεῖς ἐν τῇ συν-
 ηθείᾳ νοοῦμεν, οἷοι ἦσαν καὶ οἱ Διόσκοροι, ἀλλὰ τοὺς δι-
 φρεῖς, δύο ἔχοντας σώματα, Ἑσιόδῳ μάρτυρι χρώμενος, καὶ
 τοὺς συμπεφυκότας ἀλλήλοις

Schol. Townl. Hom. A 710 ἢ ὅτι τερατώδεις τινὲς ἦσαν,
 ὡς Ἑσίοδος, ἄμφω ἐν ἐνὶ σώματι ὄντες

cf. Eustathius Hom. 1321, 19 et 882, 26

14 (33)] Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον
 ὄλβιον, ᾧ πόρε δῶρα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 παντοῖ· ἄλλοτε μὲν γὰρ ἐν ὀρνίθεσσι φάνεσκεν
 αἰετός, ἄλλοτε δ' αὖτε πελέσκετο, θαῦμα ἰδέσθαι,

11 ἴν δ' αὐτῷ Apollonius Dysc., ἐν αὐτῷ Apollonii Rhod.
 cod. Laur. ὅτε μέλλοι ὀλέσθαι 'Eudociae' Violarii compi-
 lator (Constant. Palaeocappa), ὅτε θέλοι ὀλέσθαι schol. Laur.,
 ὅτ' ὀφέλλοι ὀλέσθαι C. Schenkl, ὅθ' ἔλοιτ' ἀπολέσθαι Pepp-
 müller

μύρμηξ, ἄλλοτε δ' αὖτε μελισσέων ἀγλαὰ φῦλα, 5
 ἄλλοτε δ' αἰνὸς ὄφρις καὶ ἀμείλιχος. εἶχε δὲ δῶρα
 παντοῖ', οὐκ ὀνομαστά, τὰ μιν καὶ ἔπειτα δόλωσε
 βουλῇ Ἀθηναίης

Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. A 156 de Periclymeno
 Ἡσίοδος δὲ μεταβληθέντα εἰς τινα τῶν συνήθων μορφῶν
 ἐπικαθεσθῆναι τῷ ὀμφαλῷ τοῦ ζυγοῦ τῶν Ἡρακλέους ἵπ-
 πων, βουλόμενον εἰς μάχην καταστῆναι τῷ ἥρωι, τὸν δὲ
 Ἡρακλέα καιρίως αὐτὸν κατατοξεῦσαι τῆς Ἀθηναῖς ὑποδειξά-
 σης. φησὶ δὲ οὕτως· Ἐρικλύμενον — Ἀθηναίης'

cf. Schol. Ven. A Hom. B 336 Schol. Hom. λ 286
 Eustathius Hom. 1685, 62

15 (34)] *Κτεῖνε δὲ Νηλῆος ταλασίφρονος νιέας ἐσθλοὺς
 ἔνδεκα, δωδέκατος δὲ Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ
 ξεῖνος ἐὼν ἐτύχησε παρ' ἱπποδάμοισι Γερηνοῖς*

1—3 Stephanus Byz. v. Γερηνία· πόλις Μεσσηνίας,
 ἔνθα, φασί, Νέστωρ ὁ Πύλιος ἐτράφη ἢ φυγὰς ἤχθη.
 Ἡσίοδος ἐν α' Καταλόγων 'κτεῖνε — Γερῆνοῖς', ἀπὸ εὐ-
 θείας τῆς Γέρηνος

cf. Eustathius Hom. 231, 29 Schol. Ven. A Hom. B 336
 2 sq. Schol. Hom. γ 68 Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ] κατὰ
 μὲν Ἡσίοδον ὁ ἐν Γερῆνοῖς ἀνατραφεῖς

3 Stephanus Byz. v. Τάβαι· . . Ἡσίοδος 'παρ' ἱπποδά-
 μοισι Γερηνοῖς'

16 (35)] *Νέστωρ οἶος ἄλυξεν ἐν ἀνθεμόεντι Γερῆνῳ*

Stephanus Byz. v. Γερηνία· καὶ αὖθις Ἐστωρ — Γερῆνῳ'

cf. Eustathius Hom. 231, 29 (Anecd. Par. III 191, 7 Cr.)

14, 5 aut lacunam post φῦλα statuendam aut δῶνε (pro
 δ' αὖτε) scribendum esse censuit Koechly; μελισσέων ἄγν' ἀνὰ
 φῦλα Wilamowitz; μέλισσ' ἦν ἀγλαόφυλος Ludwich 6 δ'
 αἰνὸς Marckscheffel, δεινὸς schol. Laur.

15, 3 Γερῆνοῖς Stephanus v. Γερηνία Eustathius

- 17 (36)] *Τηλεμάχῳ δ' ἄρ' ἔτικτεν ἐύζωνος Πολυκάστη,*
Νέστορος ὀπλοτάτη κούρη Νηληιάδαο,
Περσέπολιν μειχθεῖσα διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην
 Eustathius Hom. 1796, 39 αὐτοῦ (*Τηλεμάχου*) δὲ καὶ
Πολυκάστης τῆς Νέστορος Περσέπτολιν (γενεαλογοῦσιν), ὡς
Ἡσίοδος ἑ Τηλεμάχῳ — Ἀφροδίτην'
- 18 (39)] Schol. Hom. μ 69 *Τυρῶ ἢ Σαλμωνέως ἔχουσα δύο παῖ-*
δας ἐκ Ποσειδῶνος, Νηλέα τε καὶ Περίαν, ἔγημε Κρηθέα.
καὶ ἴσχει παῖδας ἐξ αὐτοῦ τρεῖς, Αἴσωνα καὶ Φέρητα καὶ
Ἀμυθάονα. Αἴσωνος δὲ καὶ Πολυμήδης καθ' Ἡσίοδον γί-
νεται Ἰάσων, κατὰ δὲ Φερεκύδην ἐξ Ἀλκιμέδης
- 19 (40)] *Αἴσων, ὃς τέκεθ' υἱὸν Ἰήσωνα, ποιμένα λαῶν,*
ὃν Χίρων ἔθρεψ' ἐνὶ Πηλῖῳ ὑλήεντι
 Schol. Pind. Nem. III 92 ὅτι δὲ ἐγράφη παρὰ τῷ Χί-
 ρωνι ὁ Ἰάσων, Ἡσίοδος φησιν· *Αἴσων — ὑλήεντι'*
- 20 (41)] Apollodorus III 9, 2, 7 (p. 138, 6 W.) Ἡσίοδος δὲ
καὶ τινες ἕτεροι τὴν Ἀταλάντην οὐκ Ἰάσου ἀλλὰ Σχοινέως
εἶπον, Εὐριπίδης δὲ Μαινάλου, καὶ τὸν γήμαντα αὐτὴν,
οὐ Μελανίωνα, ἀλλὰ Ἰππομένην
 Philodemus περὶ εὐσεβ. p. 60 G. εἰ καὶ Ἀτα<λάντη> ἢ
 Σχοινέως, <ὡς καὶ> Ἡσίοδος λέ<γει>
- 17, 2 *Νηληιάδαο* Heinsius, *Νηληιάδεω* Eustathius 3 *Περ-*
σέπτολιν Eustathius, corr. Heinsius *μειχθεῖσα* Eustathius
χρυσέην Goettling, *χρυσῆν* Eustathius
 18 *Πολυμήδης* ex Apollodoro (I 9, 16, 1) dubitans Lehmann,
Πολυμήλας schol. Hom.
 19, 2 *ἔθρεψεν Χείρων* Spitzner, *χείρων* ἔθρεψ' D, ἔθρεψεν
 BV *Χίρων* cf. ad Theog. 1001
 20 de hoc proximisque fragmentis cf. Robert Herm. XXII
 445 sqq. CXONΘΩC papyrus, corr. Bergk <ὡς Gomperz,
 καὶ> Bergk

21 (42. 140)]

* * *

ι τοῖο ἄνακτος

ι ποδωκῆς δι' Ἀταλάντη

Σχοινηῆος θυγάτηρ, > Χαρίτων ἀμαρύγματ' ἔχουσα

ἀναίνεταιο φύλον ὁμοί<ον

ἀνδρῶν βουλομένη φεύγε<ιν γάμον ἀλφησιτάων 5

? ?

1 sqq. Flinders Petrie Papyri ed. Mahaffy, tab. III 3 (= C), cf. Hopfner Wien. St. XIV 154 sq.

2 Schol. Ven. A Hom. B 764 ἀλλά φασιν εἰς ἰδιότητα τοῦ Ἀχιλλέως βεβαρυτονῆσθαι τὸ ποδώκης. παρὰ γοῦν τῷ Ἡσιόδῳ ἀνεγνώκασι ἴποδωκῆς δι' Ἀταλάντη

3 Et. gen. v. ἀμαρύσσω . . καὶ ἀμάρυγμα καὶ ἀμαρυγᾶς· σημαίνει τὰς τῶν ὀφθαλμῶν ἐκλάμψεις· Ἡσιόδος γυναικῶν Καταλόγῳ· Ἐχούσων — ἔχουσα

22 (43)] Schol. Townl. Hom. Ψ 683 (cf. Eustathius Hom. 1324, 18) νεώτερος οὖν Ἡσιόδος γυμνὸν εἰσάγων Ἴππομένη ἀγωνιζόμενον Ἀταλάντη cf. Schol. Ven. A l. c.

23 (45)] Καὶ κούρην Ἀράβοιο, τὸν Ἐρμάων ἀκάκητα γείνατο καὶ Θρονίη, κούρη Βήλοιο ἄνακτος

1 sq. Strabo I p. 42 Ἡσιόδος δ' ἐν Καταλόγῳ φησί· καὶ — ἄνακτος

1 Eustathius in Dionys. Perieg. 927 Ἡσιόδος . . ἐν τῷ ἰούρῳ Ἀράβοιο . .

cf. Eustathius Hom. 1484, 63

24 (49)] Ἄργος ἄνυδρον ἐὼν Δαναὸς ποιήσεν ἔνυδρον
Eustathius Hom. 461, 2 πολυδίψιον δὲ τὸ Ἄργος καλεῖ . .

21, 2 ΔΙ C, δ' schol. Ven. ΑΤΑΛΑΝ<τη C 3 Σχοι-
νηῆος θυγάτηρ>supplevi χαρι>ΤΩΝ C ΕΧΟ<υσα C
4 ΟΜΟΙ<ον C 5 ἀνδρῶν βουλομένη φεύγε<ιν scripsi (an
προφνε<ιν?); post v. 5 litterarum reliquias incertas exhibet C
22 Ἀταλάντη Eustathius, ταλάντῳ schol.

ἢ καὶ ἀπὸ τῶν Δαναΐδων, αἱ παραγενόμεναι ἐξ Αἰγύπτου φρεωρουχίαν ἐδίδαξαν, ὡς Ἡσίοδος· "Αργος — εὐνδρον"

cf. Hesychius v. δίψιον "Αργος Schol. Ven. A Hom. Δ 171

Strabo VIII p. 371 τὴν μὲν χώραν συγχωροῦσιν εὐνδρεῖν, αὐτὴν δὲ τὴν πόλιν ἐν ἀνύδρῳ χωρίῳ κείσθαι, φρεάτων δ' εὐπορεῖν. ἃ ταῖς Δαναΐσιν ἀνάπτουσι, ὡς ἐκείνων ἐξευρουσῶν, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἔπος εἰπεῖν τοῦτο "Αργος ἀνύδρον ἐὼν Δανααὶ θέσαν "Αργος ἐνύδρον"

idem VIII p. 370 περὶ δὲ τῶν μυθευομένων πηγῶν εἴρηται, διότι πλάσματα ποιητῶν ἐστί. πλάσμα δὲ καὶ τὸ "Αργος ἀνύδρον ἐὼν Δανααὶ θέσαν "Αργος ἐνύδρον"

25 (50)] Hecataeus in schol. Eurip. Orest. 872 ἡ πολλὴ δόξα κατέχει μὴ ἀφῆχθαι τὸν Αἴγυπτον εἰς "Αργος, καθάπερ ἄλλοι τέ φασι καὶ Ἐκαταῖος γράφων οὕτως· ὁ δὲ Αἴγυπτος αὐτὸς μὲν οὐκ ἦλθεν εἰς "Αργος, παῖδας δὲ * * *, ὡς μὲν Ἡσίοδος ἐποίησε, πεντήκοντα, ὡς δὲ ἐγὼ λέγω, οὐδὲ εἴκοσι'

26 (51)] Strabo VIII p. 370 καὶ Ἀπολλόδωρος δὲ μόνους τοὺς ἐν Θετταλίᾳ καλεῖσθαι φησιν Ἕλληνας Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες', Ἡσίοδον μέντοι καὶ Ἀρχίλοχον ἤδη εἰδέναί καὶ Ἕλληνας λεγομένους τοὺς σύμπαντας καὶ Πανέλληνας, τὸν μὲν περὶ τῶν Προιτίδων λέγοντα ὡς Πανέλληνες ἐμνήστευον αὐτάς, τὸν δὲ κτλ.

27 (52)] Apollodorus II 2, 1, 4 (p. 58, 4 W.) Ἀκρίσιος μὲν Ἀργους βασιλεύει, Προῖτος δὲ Τίρυνθος. καὶ γίνεται Ἀκρισίῳ μὲν ἐξ Εὐρυδίκης τῆς Λακεδαίμονος Δανάη, Προίτῳ δὲ ἐκ

24 Δαναὸςποίησεν Eustathius (cf. schol. Ven. A Hom. Δ 171); Δανααὶ θέσαν "Αργος Strabo, quae lectio alterius videtur recensiois esse ἐνύδρον Strabo, εὐνδρον Eustathius

25 παῖδας δὲ <ἀπέστειλεν> Kirchhoff; παῖδες δέ, ὡς μὲν Ἡσίοδος ἐποίησε, Weil; <παῖδες δὲ αὐτοῦ· καὶ> παῖδας μὲν, ὡς μὲν Ἡσίοδος, ἐποίησε Wilamowitz δὲ <ἐγὼ> λέγω Kirchhoff, λέγων δὲ codd. MTA, ὡς ἐγὼ δὲ Weil εἴκοσι Weil, εἰσί codd. MA, ἔστι T

Σθενεβοίας *Ανσίππη* καὶ *Ἰφινόη* καὶ *Ἰφιάνασσα* αὐταὶ δέ, ὡς ἐτελειώθησαν, ἐμάνησαν, ὡς μὲν Ἑσιόδός φησιν, ὅτι τὰς Διονύσου τελετὰς οὐ κατεδέχοντο . .

‘Probus’ comm. in Vergil. Buc. VI 48 *Proetides*] *Proeti filiae regis Argivorum. Hesiodus docet ex Proeto et Sthenoboea Amphidamantis natas. has, quod Iunonis contempserant numen, insaniam exterritas, quae crederent se boves factas patriam Argos reliquisse, postea a Melampode Amythaonis filio sanatas ita uti * * **

28 (53)] *Εἵνεκα μαχλοσύνης στυγερῆς τέρεν ὤλεσαν ἄνθος*

Suidas v. *μαχλοσύνη*: *κατωφέρεια, γυναικομανία*. Ἑσιόδειος ἢ λέξις: λέγει γὰρ περὶ τῶν Προίτου θυγατέρων· *εἵνεκα — ἄνθος*’

cf. Schol. Ven. A Hom. Ω 25, unde sua Eustathius Hom. 1337, 34

29 (54)] *Καὶ γὰρ σφιν κεφαλῆσι κατὰ κνύος αἰνὸν ἔχευεν· ἄλφους γὰρ χροῖα πάντα κατέσχεθεν, ἐκ δὲ νυ χαῖται ἔρρεον· ἐκ κεφαλῶν, ψιλοῦτο δὲ καλὰ κάρηνα*

1—3 Eustathius Hom. 1746, 7 *ἐκ δὲ τοῦ δηθέντος κνύω καὶ ‘κνύμα δακτύλων’* προσφέρει (Ἑρωδιανός) *ἐκ τοῦ κωμικοῦ καὶ κνύος δὲ τὴν φθορὰν κατὰ γένος οὐδέτερον . . . φέρων καὶ χρῆσιν ἐκ τοῦ παρὰ Ἑσιόδῳ καταλόγου περὶ τῶν Προιτίδων. ‘καὶ γὰρ — κάρηνα’*

1. 3 Et. gen. v. *κνύζω*: ἀφ’ οὗ κνύος ἢ φθορὰ οἶον *‘κατὰ — ἔχευεν’* *‘ψίλωτο — κάρηνα’* cf. Et. Gud. 331, 2

27 *Ανσίππη* τε καὶ *Ἰφινόη* καὶ *Ἰφιάνασσα* versiculum panxit Wagner *uti * * *]* lacunam indicavit Keil, qui *ait* scribi volt

28 *ὤλεσεν* pars codd. Suidae, quod ex Aelian. Var. Hist. III 42 (scil. ἢ τῆς Κύπρου βασιλῆς) praetulit Marckscheffel

29, 2 *κατέσχεθεν* Heinsius, *κατέσχεν* Eustathius, *κατήσχυν*? Heyne *ἐκ* Lehmann, *ἐν* Eustathius 3 *ψιλοῦτο* dubitans Marckscheffel, *ψίλωτο* testes

1 Epim. Hom. in Anecd. Ox. I 226, 16 Cr. ἀπὸ τοῦ κνώω Ἡσίοδος τὴν φθορὰν κνώος ὠνόμασε· καὶ γὰρ — ἔχευεν

30 (55)] Schol. Ven. A et B Hom. M 292 Εὐρώπην τὴν Φοίνικος Ζεὺς θεασάμενος ἐν τινι λειμῶνι μετὰ νυμφῶν ἀνθη ἀναλέγουσαν ἠράσθη καὶ κατελθὼν ἥλλαξεν ἑαυτὸν εἰς ταῦρον καὶ ἀπὸ τοῦ στόματος κρόκον ἔπνει· οὕτως τε τὴν Εὐρώπην ἀπατήσας ἐβάστασε καὶ διαπορθμεύσας εἰς Κρήτην ἐμίγη αὐτῇ· εἶθ' οὕτως συνώκισεν αὐτὴν Ἀστερίωνι τῷ Κρητῶν βασιλεῖ· γενομένη δὲ ἔγκυος ἐκείνη τρεῖς παῖδας ἐγέννησε, Μίνωα Σαρπηδόνα καὶ Ῥαδάμανθυν. ἡ ἱστορία παρ' Ἡσιόδῳ καὶ Βακχυλίδῳ

cf. Schol. Townl. Hom. l. c. Schol. Pseudeurip. Rhes. 29

31 (56)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. B 178 (p. 398, 26 K.) Ἀγήνορος γὰρ παῖς ἐστίν (Φινεύς), ὡς Ἑλλάνικος· ὡς δὲ Ἡσιόδός φησιν, Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος καὶ Κασσιεπείας
cf. Schol. Laur. ibidem (p. 399, 2 K.)

32 (57)] Apollodorus III 14, 4, 1 (p. 159, 5 W.) Ἡσίοδος δὲ αὐτὸν (Ἄδωνιν) Φοίνικος καὶ Ἀλφειβοίας λέγει, Πανύασσις δὲ φησι Θεϊάντος βασιλέως Ἀσσυρίων, ὃς ἔσχε θυγατέρα Σμύρναν

'Probus' comm. in Vergil. Buc. X 18 Adonis] (ut) Hesiodus ait, Phoenicis et Alpheisiboeae

33 (58)] Τὴν πλεῖστοι ἐπιχθονίων ἀνθρώπων μνήστευον καὶ πολλὰ καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ὀνόμηναν ἰφθιμοὶ βασιλῆες, ἀπειρέσιον κατὰ εἶδος

30 ἠράσθη] αὐτῆς addit schol. Ven. B ἡ ἱστορία — Βακχυλίδῳ] ἱστορεῖ Ἡσίοδος schol. Ven. B

33, 1 Δημοδόκη, > supplevit Cobet ἀνδρῶν schol. Od. codd. EJ 2 μνήστευον Heyne, ἐμνήστευον schol. Iliad., μνηστεύοντο schol. Od. πολλὰ καὶ] πόλλ' schol. Od. 3 διὰ Koechly coll. Hom. λ 282 κάλλος ex eodem Hom. loco Peppmüller

Porphyrus Quaest. Hom. ad Iliad. pert. p. 189, 22 Schr. (= Schol. Ven. B Hom. E 200) de voce ἀπειρέσιος agens σημαίνει δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ εἶδος διαφέροντος καὶ ἄγαν καλοῦ, ὡς παρ' Ἡσιόδῳ ἐν γυναικῶν Καταλόγῳ ἐπὶ τῆς Ἀγήνορος παιδὸς Δημοδόκης, τὴν πλειῖστοι — εἶδος' cf Schol. Ambr. Hom. α 98

34 (61)] Apollodorus III 5, 6, 2 (p. 120, 8 W.) Ἡσιόδος δὲ δέκα μὲν υἱούς, δέκα δὲ θυγατέρας (Ἀμφίωνος καὶ Νιόβης), Ἡρόδωρος δὲ δύο μὲν ἄρρενας, τρεῖς δὲ θηλείας, Ὅμηρος δὲ ἕξ μὲν υἱούς, ἕξ θυγατέρας φησὶ γενέσθαι

Aelianus Var. Hist. XII 36 εἰκόσιν οἱ ἀρχαῖοι ὑπὲρ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τῆς Νιόβης παίδων μὴ συνάδειν ἀλλήλοις. Ὅμηρος μὲν ἕξ λέγει ἄρρενας καὶ τοσαύτας κόρας, Λᾶσος δὲ δις ἑπτὰ λέγει, Ἡσιόδος δὲ ἑννέα καὶ δέκα, εἰ μὴ ἄρα οὐκ εἰσὶν Ἡσιόδου τὰ ἔπη, ἀλλ' ὡς πολλὰ καὶ ἄλλα κατέψευσται αὐτοῦ. Ἀλκμᾶν δέκα φησὶ, Μίμνερμος εἴκοσι καὶ Πίνδαρος τοσοῦτους

35 (62)] Schol. Townl. Hom. Ψ 679 καὶ Ἡσιόδος δὲ φησιν ἐν Θήβαις αὐτοῦ (Οἰδίποδος) ἀποθανόντος Ἀργεῖαν τὴν Ἀδράστου σὺν ἄλλοις ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν κηδεῖαν τοῦ Οἰδίποδος

36 (63)] *Εἰλαρίδην Τιτυόν*

Herodianus (II 387, 17 L.) in Et. mag. de formis Ἐλάρα et Ἀλέρα: ὅτι δὲ τὸ πρῶτον ἐστὶν ἀληθές, πίστις τούτου ἐκ τοῦ παρ' Ἡσιόδῳ μετὰ προσθήκης τοῦ ἰ λέγεσθαι τὸ πατρωνυμικόν. *Εἰλαρίδην* γάρ φησι *Τιτυόν*. καθ' ὑπέρθεσιν ἄρα τὸ Ἀλέρα γέγονεν· οὕτως Ἡρωδιανός

34 alterum testimonium ad Ehoetas, alterum ad Catalogum rettulit Marekscheffel, quae carmina diversa fuisse persuasum habuit; in Apollodoro Ἡσιόδος δὲ <υἱούς μὲν ἑννέα, θυγατέρας δὲ δέκα, Μίμνερμος δὲ> δέκα μὲν υἱούς scribit Sittl

36 *Εἰλαράδην* Boeckh

- 7 (64)] Ὅς τε Λιλαίηθεν προΐει καλλιόροον ὕδωρ
 Schol. Ven. A Hom. B 522 ὁ δὲ Κηφισὸς ποταμὸς ἐστὶ
 τῆς Φωκίδος ἔχων τὰς πηγὰς ἐκ Λιλαίας, ὡς φησὶν Ἡσίοδος
 ὅς τε — ὕδωρ
 cf. Schol. Ven. B Hom. B 523 et Eustathius Hom.
 275, 16
- 8 (65)] Ὅς τε παρὲκ Πανοπῆα διὰ Γλήχωνά τ' ἐρουμνῆν
 καὶ τε δι' Ἐρχομενοῦ εἰλιγμένος εἴσι δράκων ὡς
 1 sq. Strabo IX 424 de Cephiso καὶ Ἡσίοδος δ' ἐπὶ
 πλεον περὶ τοῦ ποταμοῦ λέγει καὶ τῆς φύσεως, ὡς δι' ὅλης
 ῥέει τῆς Φωκίδος σκολιῶς καὶ δρακοντοειδῶς ὅς — ὡς
 2 Schol. Arati 45 (p. 349, 13 M.) . . καὶ ἐν τούτῳ δὲ
 Ἡσιόδου ζηλωτῆς φαίνεται (Ἄρατος)· ἐκεῖνος γὰρ ποταμὸν
 εἶκασε δράκοντι εἰπὼν καὶ τε — ὡς, οὗτος δὲ τὸνναντίον
 δράκοντα ποταμῷ ἀπέεικασεν
- 9 (66)] Argum. Pind. Ol. XIV inser. c Dr. Κηφισὸς δὲ ποταμὸς
 ἐν Ὀρχομενῷ, ἔνθα καὶ αἱ Χάριτες τιμῶνται· ταύταις Ἐτέοκ-
 λος ὁ Κηφισοῦ τοῦ ποταμοῦ πρῶτος ἔθυσεν, ὡς φησὶν
 Ἡσίοδος. διὰ δὲ τοῦ Ὀρχομενοῦ ὁ Κηφισὸς ῥεῖ
- 0 (67)] Schol. Townl. Hom. H 9 ὁ γὰρ τοῦ Μενεσθίου πατὴρ
 Ἀρηίδοος Βοιωτὸς ἦν κατοικῶν Ἄρνην· ἐστὶ δὲ αὕτη Βοιω-
 τίας, ὡς καὶ Ἡσίοδος φησὶν

37 ὥστε cod. Ven. A Λιλαίηθεν Eustathius, λιλαίησι
 cod. Ven. A προΐει cod. Ven. A, προιεῖ Goettling, προχέει
 Eustathius, cf. Hymn. Hom. Apoll. Pyth. 63

38 cum fr. 37 coniunxit Hermann 1 ὅς τε anteposui;
 παρὲκ Πανοπῆα διὰ Meineke; ὅς παρὰ πανοπίδα, παρὲκ? πα-
 νοπη διὰ (vel πανοπιδιά) codd. Strabonis; ὅς παρὰ μὲν Πανο-
 πῆα ῥέει vel ὅς παρὰ Πανοπίδα προρέει Voss, καὶ παρὰ Πανο-
 πίδα Hermann, παρὲκ Πανόπην διὰν Madvig 2 τε schol.
 Arati, δὲ Strabo δι' Ἐρχομενοῦ Strabo, διερχομένου Arati
 scholior. cod. M, διερχόμενος cod. A εἰλιγμένος Strabo, ἡπειγ-
 μένος (-ως cod. A) schol. Arati

δράκοντα ποταμῷ Klouček, δράκοντι ποταμὸν schol. Arati

- 41 (68)] Stephanus Byz. v. Ὀρχησπός· ἄλσος· . . κεῖται δὲ ἐν τῇ Ἀλιαρτίων χώρᾳ, ἰδρυθὲν δὲ ὑπὸ Ὀρχηστοῦ τοῦ Βοιωτοῦ, ὡς φησιν Ἡσίοδος
- 42 (69)] Stephanus Byz. v. Αἰγά· . . ἔστι καὶ Αἰγαῖον πεδῖον συνάπτου τῇ Κίρρᾳ, ὡς Ἡσίοδος. λέγεται παρὰ Αἰγᾶν ποταμὸν φερόμενον ἀπὸ τοῦ περὶ τὸ Πύθειον ὄρους, ἀφ' οὗ καὶ τὸ πεδῖον Αἰγαῖον
- 43 (70)] Apollodorus II 1, 1, 5 (p. 50, 14 W.) Νιόβης δὲ καὶ Διός, ἣ πρώτη γυναικὶ Ζεὺς θνητῇ ἐμίγη, παῖς Ἄργος ἐγένετο, ὡς δὲ Ἀκουσίλαός φησι, καὶ Πελασγός, ἀφ' οὗ κληθῆναι τοὺς τὴν Πελοπόννησον οἰκοῦντας Πελασγούς. Ἡσίοδος δὲ τὸν Πελασγὸν αὐτόχθονά φησιν εἶναι
cf. idem III 8, 1, 1 (p. 134, 3 W.) et Servius in Vergil. Aen. II 83
- 44 (71)] Γίεες ἐξεγένοντο Λυκάονος ἀντιθέοιο, ὃν ποτε τίκτε Πελασγός
Strabo V p. 221 τῷ δ' Ἐφόρῳ τοῦ ἐξ Ἀρκαδίας εἶναι τὸ φῦλον τοῦτο (τοὺς Πελασγούς) ἤρξεν Ἡσίοδος. φησὶ γὰρ ἡσίοδος — Πελασγός
- 45 (72)] Stephanus Byz. v. Παλλάντιον· πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Πάλλαντος, ἑνὸς τῶν Λυκάονος παίδων, ὡς Ἡσίοδος
- 46 (73)] Φέλλον ἐνυμελίην τέκετο κλειτὴ Μελίβοια
Herodianus περὶ μον. λέξ. p. 11 (II 918, 7 L.) Φέλλος τὸ κύριον, Ἡσίοδος Ἐφέλλον — Μελίβοια

42 Αἰγᾶν Meineke, αἶγαν codd.

44, 1 γίεες scripsi, γίεις codd. ἐξεγένοντο Coraes, ἐξ ἐγένοντο codd.

46 τέκετο κλειτὴ Hermann, τέκε τῇ μελιβοία cod., τέκε τηλόγετον Μελίβοια Emperius, τηλεκλειτὴ Μελίβοια Lehrs, τέκετ Αἰγείδη Μελίβοια Bergk

7 (74)] Οὐ πρόσθε φανήν ἔντοσθεν ἔκευθον

Herodianus *περὶ μον. λέξ.* p. 18 (II 924, 20 L.) τὰ διὰ τοῦ $\overline{\alpha\eta\eta}$ ἐκφερόμενα θηλυκὰ μονογενῆ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς πάντα βαρύνεται . . . ἄλλὰ μόνον τὸ μῆχανῆ σημειοῦται ὀξυνόμενον. προσέθηκα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς διὰ τὸ 'φανή' παρ' Ἑσιόδῳ ἐν δευτέρῳ (Καταλόγῳ) εἰρημένον 'οἰ — ἔκευθον'

8 (75)] Νοῦθος δὲ ποδῶν ὑπόδουπος ὀρώρει

Herodianus *περὶ μον. λέξ.* p. 42 (II 947, 26 L.) νοῦθος κύριον, ψόφος ἐν οὔδει. Ἑσιόδος ἐν τρίτῳ (Καταλόγῳ) 'νοῦθος — ὀρώρει'

9 (76)] Σφὶν δ' αὐτοῖς μέγα πῆμα

Apollonius *Dysc. de pron.* p. 125 A B. ὑπὸ γὰρ Ἑσιόδου ἐν ἀρχῇ τεθειῖσα (ἢ 'σφὶν') εὐλόγως ὠρθοτονηθήθη ἐν τρίτῳ (Καταλόγῳ) 'σφὶν δ' — πῆμα'

cf. *Epim. in Anecd. Ox.* I 388, 21 Cr.

0 (77)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. A 45 οὔτε Ὅμηρος οὔτε Ἑσιόδος οὔτε Φερεκύδης λέγουσι τὸν Ἴφρικλον σὺν τοῖς Ἀργοναύταις

1 (169)] Pseuderatosthenes *Catast.* XIX p. 124 R. = p. 23, 6 Ol. (= Schol. Arati p. 221b 13 M.) Κριός] οὗτος ὁ Φρίξον διακομίσας καὶ Ἑλλήν· ἄφθιτος δὲ ὢν ἐδόθη αὐτοῖς ὑπὸ Νεφέλης τῆς μητρὸς· εἶχε δὲ χρυσῆν δοράν, ὡς Ἑσιόδος καὶ Φερεκύδης εἰρήκασιν

cf. Schol. Basil. Germanic. Arat. p. 79, 18 Br. Schol. Arati p. 221a 13 M. 'Hyginus' *Astron.* II 20

48 ὑπόδουπος Lehrs, ὕπο δοῦπος cod. νοῦθος <ὁ>
κύριος Ludwich, κύριον <καὶ> Lehrs

49 ad Oper. 56 referebat Schaefer τ' *Anecd. Ox.*

51 fragmento in Ehoeis locum assignavit Robert ἐδόθη
Fellus, ἐδέθη libri

praeterea v. Schol. Sangerm. Germanic. Arat. p. 142,
20 Br. et Schol. Stroz. Germanic. Arat. p. 142, 8 Br.

52 (78)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. B 181 πεπηρωσθαι
δὲ Φινέα φησὶν Ἑσίοδος ἐν μεγάλαις Ἑοίαις, ὅτι Φρίξω τὴν
ὁδὸν ἐμήνυσεν, ἐν δὲ τῷ γ Καταλόγῳ, ἐπειδὴ τὸν μακρὸν
χρόνον τῆς ὄψεως προέκρινεν

cf. Et. gen. v. ὀπίζεσθαι (Reitzenstein Ind. lect. Rostoch.
hib. 1891/2 p. 15)

53 (79)] Schol. Paris. Apoll. Rhod. Arg. B 181 παῖδας δὲ
φησιν αὐτῷ (τῷ Φινεῖ) γενέσθαι Ἑσίοδος δύο, Θυνὸν καὶ
Μαριανδυνόν v. schol. Laur. l. c. et B 140

cf. Et. gen. v. ὀπίζεσθαι (Reitzenstein l. c.)

54 (231)] Γλακτοφάγων ἐς γαῖαν ἀπήνας οἰκί' ἐχόντων

Ephorus ap. Strabon. VII p. 302 de Scythis narrat:
εἶναι γάρ τινες τῶν νομάδων Σκυθῶν γάλακτι τρεφομένους
ἵππων τῇ τε δικαιοσύνῃ πάντων διαφέρειν· μεμνησθαι δ'
αὐτῶν τοὺς ποιητάς . . . Ἑσίοδον δ' ἐν τῇ καλουμένῃ γῆς
περιόδῳ τὸν Φινέα ὑπὸ τῶν Ἀρπυιῶν ἄγεσθαι Ἐλακτοφά-
γων — ἐχόντων'

55 (232)] Αἰθίοπας τε Αἴγυς τε ἰδὲ Σκύθας ἱππημολγούς

Strabo VII p. 300 πῶς οὖν ἠγνῶει τοὺς Σκύθας ὁ ποιη-
τής, ἱππημολγούς καὶ γαλακτοφάγους τινὰς προσαγορεύων;
ὅτι γὰρ οἱ τότε τούτους ἱππημολγούς ἐκάλου, καὶ Ἑσίοδος
μάρτυς ἐν τοῖς ὑπ' Ἐρατοσθένους παρατεθεισῶν ἔπεσιν·
Ἀιθίοπας — ἱππημολγούς'

52 γ καταλόγων Keil

53 suspicionem movet Sittlio

54 ἐς γαῖαν Lehrs, εἰς αἶαν Strabonis codd. ἀπήνας
Porson, ἀπήναις codd. ἐν — περιόδῳ] ἐν καταλόγων τρίτῳ
Kirchhoff; oblocutus est Niese

55 in Catalogo collocavit Marckscheffel τε λιγυστί δὲ
Strabonis codd., Αἰγύς τε ἰδὲ Naeke

Herodianus *περὶ διχρόν.* II 16, 30 L. 'Σκύθας' ultima correpta affert

56 (80)] Apollodorus I 9, 21, 6 (p. 41, 17 W.) *διωκομένων δὲ τῶν Ἀρπυιῶν ἢ μὲν κατὰ Πελοπόννησον εἰς τὸν Τίγρην ποταμὸν ἐμπίπτει, ὃς νῦν ἀπ' ἐκείνης Ἄρπυς καλεῖται· ταύτην δὲ οἱ μὲν Νικοθόην, οἱ δὲ Ἀελλόπουν καλοῦσιν. ἢ δὲ ἑτέρα καλουμένη Ὠκυπέτη, ὡς δὲ ἔνιοι Ὠκυθόη (Ἡσίοδος δὲ λέγει αὐτὴν Ὠκυπόδη), αὕτη κατὰ τὴν Προποντίδα φεύγουσα μέχρι Ἐχινάδων ἤλθε νήσων, αἱ νῦν ἀπ' ἐκείνης Στροφάδες καλοῦνται*

57 (81)] Ἔνθ' οἷ γ' εὐχέσθην Αἰνίῳ ὑψιμέδοντι

Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. B 297 ὅτι δὲ ἠϋξαντο οἱ περὶ Ζήτην τῷ Διὶ στραφέντες λέγει καὶ Ἡσίοδος ἔνθ' — ὑψιμέδοντι· ἔστι γὰρ Αἶνος ὄρος τῆς Κεφαλληνίας, ὅπου Αἰνησίου Διὸς ἱερόν ἐστιν

58 (82)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. B 297 Ἀπολλώνιος μὲν οὖν τὴν ἀποστρέψασαν τοὺς περὶ Ζήτην Ἴριον λέγει, Ἡσίοδος δὲ Ἐρμῆν

59 (83)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. B 296 οἱ δὲ Στροφάδας φασὶν αὐτὰς κεκληῆσθαι, καθὸ ἐπιστραφέντες αὐτόθι ἠϋξαντο τῷ Διὶ καταλαβεῖν τὰς Ἀρπυίας. κατὰ δὲ Ἡσίοδον καὶ Ἀντίμαχον καὶ Ἀπολλώνιον οὐ κτείνονται

60 (84)] Philodemus *περὶ εὐσεβ.* 10 G. οὐδ' Ἡσιόδῳ μὴ τ<ις ἐ>γ<γ>ελᾶ, ὃς γ. . . .αι ο. .ν ἢ <καὶ τ>ῶν Κατουδα<ίων κ>αὶ τῶν Πυ<γμ>αί<ων μνημονεύει

56 ad Theog. 267 pertinere suspicatur Sittl Ὠκυθόη] Ὠκυρόη e pap. B Theogoniae (cf. ad v. 267) Kenyon

57 Αἰνησίῳ Heringa

60 Ἡσιόδῳ Bergk, ΗCΙΟΔΗ papyrus ἐ>ν<γ>ελᾶ Bergk, .NMΕΛAI pap. ΓΑΙΘ . . . i pap.; γ<ρυν>ῶν κ>αὶ ὄ<νω>ν dubitans Bergk Πυ<γμ>αί<ων Gomperz, μνημονεύει add. Bergk

Harpocration Suidas Photius v. ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες· λέγοι ἄν τοὺς ὑπὸ Σκύλακος ἐν τῷ Περίπλῳ λεγομένους Τρωγλοδύτας καὶ τοὺς ὑπὸ Ἡσιόδου ἐν γ Καταλόγου Κατουδαίους ὀνομαζομένους

61 (85)] Schol. Medic. Aeschyl. Prom. 830 πρῶτος Ἡσιόδος ἔτερατεύσατο τοὺς γρῦπας

62 (86)] Strabo I p. 43 Ἡσιόδου δ' οὐκ ἄν τις αἰτιάσαιτο ἄγνοιαν Ἡμίκνας λέγοντος καὶ Μακροκεφάλους καὶ Πυγμαίους

idem VII p. 299 καὶ γὰρ τοὺς ἔτι νεωτέρους ἐκείνου (Ὀμήρου) πολλὰ ἀγνοεῖν καὶ τερατολογεῖν, Ἡσιόδον μὲν Ἡμίκνας λέγοντα καὶ Μεγαλοκεφάλους καὶ Πυγμαίους . .

Harpocration v. Μακροκέφαλοι· ἔθνος ἐστὶν οὕτω καλούμενον, οὗ καὶ Ἡσιόδος μέμνηται ἐν γ γυναικῶν Καταλόγῳ
Stephanus Byz. v. Ἡμίκνες· ἔθνος οὐ πόρρω Μασσαγετῶν καὶ Ὑπερβορέων . . . καὶ Ἡσιόδος·

63 (87)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. Δ 284 Ἡσιόδος δὲ διὰ Φάσιδος αὐτοὺς (τοὺς Ἀργοναύτας) εἰσπεπλευκέναι (εἰς τὴν θάλασσαν) λέγει. Ἐκαταῖος δὲ ἐλέγχων αὐτὸν ἰστορεῖ μὴ ἐκδιδόναι εἰς τὴν θάλασσαν τὸν Φᾶσιν, οὐδὲ διὰ Τανάιδος ἐκπλεῦσαι, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτὸν πλοῦν καθ' ὃν καὶ πρότερον

64 (88)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. Δ 259 Ἡσιόδος δὲ καὶ Πίνδαρος ἐν Πυθιονίκαις καὶ Ἀντίμαχος ἐν Λύδη διὰ τοῦ Ὠκεανοῦ φασιν ἐλθεῖν αὐτοὺς (τοὺς Ἀργοναύτας) εἰς Διβύην καὶ βαστάσαντας τὴν Ἀργὴν εἰς τὸ ἡμέτερον πέλαγος γενέσθαι

61 Ἡσιόδου] Ἡρόδοτος Reiz; adversatus est Bergk

62 Μεγαλοκεφάλους] an hic quoque Μακροκεφάλους?
post Ἡσιόδου in Stephano verba poetae videntur excidisse

63 Ἡσιόδου] Ἐκαταῖος Bergk Ἐκαταῖος] Ἀρτεμίδωρος
Bergk ἐκπλεῦσαι Keil, ἐπλευσαν cod.

5 (89)] Strabo I p. 23 Ἐρατοσθένης δὲ Ἡσίοδον μὲν εἰκάζει πεπυσμένον περὶ τῆς Ὀδυσσέως πλάνης ὅτι κατὰ Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν γεγένηται, πιστεύσαντα τῇ δόξῃ μὴ μόνον τῶν ὕφ' Ὀμήρου λεγομένων μεμνησθαι, ἀλλὰ καὶ Αἴτνης καὶ Ὀρτυγίας τοῦ πρὸς Συρακούσαις νησίου καὶ Τυρσηνῶν, Ὅμηρον δὲ μῆτε εἰδέναι ταῦτα μῆτε βούλεσθαι ἐν γνωρίμοις τόποις ποιεῖν πλάνην

6 (90)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. Γ 311 ἠκολούθησεν Ἀπολλώνιος τοῖς κατὰ τὸ Τυρσηρικὸν πέλαγος ὑποτιθεμένοις τὴν Ὀδυσσέως πλάνην, ὧν ἀρχηγὸς Ἡσίοδος καταρκηκέναι λέγων Κίρκην ἐν τῷ προειρημένῳ πελάγει

7 (91)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. Γ 311 φησὶ δὲ Ἀπολλώνιος Ἡσιόδῳ ἐπόμενος ἐπὶ τοῦ ἄρματος τοῦ Ἥλιου εἰς τὴν κατὰ Τυρσηνίαν κειμένην νῆσον τὴν Κίρκην ἐλθεῖν· ἐσπερίαν δὲ αὐτὴν εἶπεν, ἐπεὶ πρὸς δυσμὰς κεῖται

8 (92)] Νῆσον ἐς Ἀνθεμόεσσαν, ἵνα σφίσι δῶκε Κρονίων Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. Δ 892 καλὴν Ἀνθεμόεσσαν] ἠκολούθησεν Ἡσιόδῳ οὕτως ὀνομάζοντι τὴν νῆσον τῶν Σειρήνων νῆσον — Κρονίων. ὀνόματα δὲ αὐτῶν Θεξιόπη ἢ Θεξινόη, Μολπή, Ἀγλαόφωνος

9 (93)] Schol. Hom. μ 168 ἐντεῦθεν Ἡσίοδος καὶ τοὺς ἀνέμους θέλγειν αὐτὰς (τὰς Σειρήνας) ἔφη
cf. Schol. Hom. μ 169 Eustathius Hom. 1710, 39

0 (94)] Πόντον δ' Ὠγύλιον ἢ δ' Ὠγυλίην νῆσον Schol. Hom. α 85 Ὠγυλίην] ἐν τῇ κατὰ Ἀντίμαχον Ὠγυλίην γράφεται· διαφέρουσι δὲ οἱ τόποι. τὴν μὲν γὰρ

67 Hesiodi nomen errore commemorari arbitratur Seeliger

70 cf. Ludwich JbfPh. 1888 p. 241 sqq. Berl. phil. Wochenschr. 1905 c. 684 sq. πόντον Ludwich, τὸν codd., cf. Fr. 96,20 Ὠγυλίην Ludwich, ὠγύλη codd.; post spatium quattuor fere litterarum in H Ὠγυλίην] ὠγυλίη M¹P

᾽Ωγυγίαν ἐντὸς εἶναι πρὸς ἐσπέραν, τὴν δὲ ᾽Ωγυλίαν κατὰ Κρήτην Ἑσιόδος φησι κεισθαι· <πόν>τον — νῆσον· ταύτην δὲ <εἰσίν> οἷ Κανδοὺς καλοῦσιν

71 (95)] Schol. Hom. η 54 ὅτι Ἑσιόδος ἀδελφὴν Ἀλκινόου τὴν Ἀρήτην ὑπέλαβεν

cf. Eustathius Hom. 1567, 64

72 (96)] Stephanus Byz. v. ᾽Υπερησία· πόλις τῆς Ἀχαΐας τὸ ἐθνικὸν τῆς ᾽Υπερησίας ᾽Υπερησιεύς, καὶ θηλυκὸν ᾽Υπερησίς παρ' Ἑσιόδω

73 (97)] Τὴν δ' Ἀμαρυγκειίδης Ἱππόστρατος, ὄζος ᾽Αρης,

* * *

Φυκτέος ἀγλαὸς υἱός, ᾽Επειῶν ὄρχαμος ἀνδρῶν

Schol. Pind. Ol. X 46 ἐὰν πόλιν] τὴν πόλιν φασὶ καλεῖσθαι Φύκτεον ἀπὸ τινος Φυκτέως, οὗ μέμνηται καὶ Ἑσιόδος οὕτω· τὴν — ἀνδρῶν'

Apollodorus I 8, 4, 1 (p. 26, 20 W.) ᾽Αλθαΐας δὲ ἀποθανούσης ἔγημεν Οἰνέως Περίβοιαν τὴν Ἱππονοῦ· ταύτην δὲ ὁ μὲν γράψας τὴν Θηβαΐδα πολεμηθείσης ᾽Ωλένου λέγει λαβεῖν Οἰνέα γέρας, Ἑσιόδος δὲ ἐξ ᾽Ωλένου τῆς Ἀχαΐας, ἐφθαρμένην ὑπὸ Ἱπποστράτου τοῦ Ἀμαρυγκέως, Ἱππόνουν τὸν πατέρα πέμψαι πρὸς Οἰνέα πόρρω τῆς Ἑλλάδος ὄντα, ἐντειλάμενον ἀποκτεῖναι

᾽Ωγυγίαν] ᾽Ωγυγίην H¹M¹Q ᾽Ωγελίαν P Κρήτην] reliqua addit H, om. Q κεισθαι] reliqua om. M¹; M^a addit 'λέγεται (in ras.) δὲ ὀνοματικῶς ἢ καλυψοῦς νῆσος' νῆσον· ταύτην δὲ H, νῆσον δὲ ταύτην P <εἰσίν> Wilamowitz Κανδοὺς Wilamowitz, κανλοὺς H, καλοὺς P

71 ad Ehoetas rettulit Bergk

73 post 1 versum excidisse vidit Heyne 2 Φυκτέος Heinsius, φυκτέως cod. B, φυκτεὺς ὄρχαμος ἀνδρῶν codd. CDEQ, Φυτέος Wellmann et Lübbert Φύτεον iidem

74 (98)] Οἶκεε δ' Ὀλενίην πέτρην ποταμοῖο παρ' ὄχθας
Πείρου ἐνρρεέος

1 sq. Strabo VIII p. 342 ὁ δὲ Τευθείας εἰς τὸν Ἀγε-
λῶν ἐμβάλλει τὸν κατὰ Δύμην ῥέοντα, ὁμώνυμον τῷ κατὰ
Ἀκαρνανίαν, καλούμενον καὶ Πείρον. τοῦ δ' Ἡσιόδου εἰ-
πόντος ὄκειε — Πείροιο μεταγράφουσί τινες Ἰώροιο οὐκ εὔ

1 Stephanus Byz. v. Ὀλενος . . . τὸ θηλυκὸν Ὀλενία·
Ἡσιόδου ὄκειε — ποταμοῖο <παρ' ὄχθας>

cf. Eustathius Hom. 882, 66

75 (99)] Diodorus V 81 μετὰ δὲ ταῦτα (τὸν κατὰ Δευκαλίωνα
κατακλυσμὸν) Μακαρεὺς εἰς αὐτὴν (τὴν Λέσβον) ἀφικόμενος
καὶ τὸ κάλλος τῆς χώρας κατανοήσας κατόκησεν αὐτήν. ἦν
δ' ὁ Μακαρεὺς υἱὸς μὲν Κρινάκου τοῦ Διός, ὡς φησιν
Ἡσιόδου καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν ποιητῶν, κατοικῶν δ' ἐν Ὀλένῳ
τῆς τότε μὲν Ἰάδος, νῦν δ' Ἀχαΐας καλουμένης

cf. Schol. Townl. Hom. Ω 544

76 (100)] Ἡ δ' ὑποκυσσαμένη τέκεν Αἰακὸν ἱππιοχάρμην.
αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ ἦβης πολυηράτου ἵκετο μέτρον,
μοῦνος ἐὼν ἤσχαλλε· πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
ὅσοι ἔσαν μύρομηκες ἐπηράτου ἔνδοθι νήσου,
τοὺς ἄνδρας ποίησε βαθυζώνους τε γυναϊκας. 5
οἱ δὴ τοι πρῶτοι ξεῦξαν νέας ἀμφιελίσσας,
πρῶτοι δ' ἰστί' ἔθεν νηὸς πτερὰ ποντοπόροιο

74 de Periboea agi opinatur Ruhnken 1 οἶκεε scripsi,
Φοίκεε Flach, ὄκειε testes 2 Πείρου ἐνρρεέος Nauck, ἐρύης
Πείροιο Strabo, Ἰώροιο quidam teste eodem (Πείροιο ex Pau-
san. VII 22, 1 Meineke), ἐρρεέος Πείροιο olim coniecici

76, 4 ἔνδοθεν cod. Laur. D scholiorum Pind. Nem., ἔνδοθε
codd. aliquot Tzetzae 6 πρῶτοι pars codd. Tzetzae; πρῶτον
scholia Pind. Ol. et Nem. Tzetzae codd. cett. τεῦξαν schol.
Pind. Ol. 7 ἰστί' ἔθεν νηὸς Boeckh; ἰστία θέσαν νεῶς
codd.; ἐστόλισαν νηὸς (ex Op. 628) Goettling

1—6 Schol. Pind. Nem. III 21 *περὶ τῶν Μυρμιδόνων Ἡσίοδος μὲν οὕτω φησὶν· ἢ δ' — ἀμφιελίσσας* cf. Tzetzes in Lycophr. 176

6. 7 Schol. Pind. Ol. VIII 26 *Ἡσίοδος· οἱ — ποντοπόροιο*

77 (101)] *Αἰακίδας (?) πολέμῳ κεχαρηότας (?) ἤντε δαιτί*

Polybius V 2 *λειτουργοὶ γε μὴν περὶ τὰς ταφρείας καὶ χαρακοποιίας καὶ πᾶσαν τὴν τοιαύτην ταλαιπωρίαν φιλοπρονότατοί τινες, οἷους Ἡσίοδος παρεισάγει τοὺς Αἰακίδας, πολέμῳ κεχαρηότας ἤντε δαιτί* cf. Suidas v. *δαΐτας*

Maximus Tyrius XXXV 2 *Ὀμήρου δὲ οὐκ ἀκούεις ἐγκωμιάζοντος τοὺς Αἰακίδας, ὅτι ἦσαν ἄνδρες πολέμῳ κεχαρηότες ἤντε δαιτί;*

78 (37)] Porphyrius Quaest. Hom. ad Iliad. pertin. p. 93, 17 Schr.

(= Schol. Ven. B Hom. Z 164) *συντόμως δὲ τὰ αἰσχροῦ δεδήλωκε ἄριστον οὐκ ἐθελοῦσῃ, ἀλλ' οὐχ ὥσπερ Ἡσίοδος τὰ περὶ τοῦ Πηλέως καὶ τῆς Ἀκάστου γυναικὸς διὰ μακρῶν ἐπεξεληθῶν*

cf. Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. A 224 Schol. Pind. Nem. IV 92 Gellius Noct. Att. III 11, 5

79 (38)] *Ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,*

αὐτὸν μὲν σχέσθαι, κρούσαι δ' ἀδόκητα μάχαιραν

καλήν, ἣν οἱ ἔτευξε περίκλυτος Ἀμφιγυήεις,

ὡς τὴν μαστεύων οἶος κατὰ Πήλιον αἰπὺ

αἶψ' ὑπὸ Κενταύροισιν ὄρεσκόοισι δαμείη 5

Schol. Pind. Nem. IV 95 *enarrata Daedali et Acasti historia ταῦτα δὲ ἱστοροῦσι πολλοὶ μὲν, ἀτὰρ δὴ καὶ Ἡσίοδος λέγων οὕτως· ἤδε — δαμείη*

77 cf. Nauck MGrR. IV 389 Sittl Wien. St. XII 50 sq.

78 *αἰσχροῦ* Reitzenstein, *ἀρχαῖα* cod. *Ἀκάστου* G. Dindorf, *ἀκάτου* cod. *διὰ μακρῶν* Bergk, *διὰ μικρῶν* cod.

79, 2 *αὐτοῦ* Heyne *σχέσθαι]* *εὐχέσθαι* codd. BV, *αἶχεσθαι* D *ἀδοκητὶ* Er. Schmid

80] Volum. Herculan. coll. alt. VIII 105 <ὁ δὲ τ>ὰ
 Κύπ<ρια ποιήσας Ἴ<Η>ρα χαρ<ιζομένη>ν (Θέτιν) φεύγειν
 ἀ<τῶν> (τοῦ Διὸς) <τὸν γάμον, Δ<ία δὲ ὁμ>όσαι χολω<
 <θέντ>α διότι θνη<τῶ σν>νοικίσει. κα<ὶ παρ' Ἴ<Η>σιόδῳ δὲ
 κε<ῖται τ>ὸ παραπλήσ<ιον

81 (102)]

* * *

Φθίην ἐξίκετο, μητέρα μήλων,

πολλὰ κ>τήματ' ἄγων ἐξ εὐρουχόρου Ἴαωλοῦ
 Πηλεὺς> Αἰακίδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 λαοῖσιν> δὲ <ιδ>οῦσιν ἀγαίετο θυμὸς ἄπασιν,
 ὥς τε πό>λιν <ἀ>λάπαξεν εὐκτιτον ὥς τ' ἐτέλεσσαν 5
 ἡμερόεντα γά>μον· καὶ τοῦτ' ἔπος εἶπαν ἅπαντες·

τρὶς μάκαρ Αἰακίδη καὶ τετράκις, ὄλβιε Πηλεῦ,
 ᾧ τ' ἄλοχον πολύ>δωρον Ὀλύμπιος εὐρύοπα Ζεὺς
 ὤπασεν ἠδὲ γάμον μ>άκαρες θεοὶ ἐξετέλεσσαν,
 ὃς τοῖσδ' ἐν μεγάροις ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνων 10

80 rest. Reitzenstein Ind. lect. acad. Rostoch. hib. 1891/2,
 15 et Herm. XXXV 73 sq. ONH.....NOIKHCEI papyrus, rest.
 Reitzenstein

81, 1 <δὲ> ante Φθίην Wilamowitz, <ὡς> Klouček, qui haec
 a quodam narrari arbitratur (v. 4 parenthesis esse ratus) 2 πολ<
 λὰ> ex Hom. γ 312 Wilamowitz Ἴαωλοῦ Schwartz, ἸΩΛΚΟΥ
 A 3 Πηλεὺς> Wilamowitz, καρτερὸς> Reitzenstein 4 λαοῖσιν>
 Wilamowitz δὲ <ιδ>οῦσιν] ΔΕΦ? .. ΟΥCIN A, δ' ἐφ<ιδ>οῦ<
 σιν idem, adspirationem volgarem in A inveniri ratus, δ'
 εἰδοῦσιν Blass, sed cf. Theog. 82 adn. 5 ὥς τε πό>λιν
 <ἀ>λάπαξεν Wilamowitz, ... ΛΙΝΛΑΠΤΑΞΕΝ A, ὥς δ' πό>λιν
 <τ ἀ>λάπαξεν Reitzenstein 6 <ἡμερόεντα γά>μον idem 7 τρὶς
 μάκαρ Tzetzes, desideratur in A Αἰακίδη Tzetzes, αἰα>ΚΙΔΗ A
 8 sq. om. Tzetzes; duplicem recensionem statuit Wilamowitz
 8 ᾧ τ' ἄλοχον πολύ>δωρον ex Hom. Z 394 Wilamowitz
 9 ὤπασεν ἠδὲ γάμον> Reitzenstein, δῶκε, γάμον δ' αὐτοῖ> Wila<
 mowitz 10 ὃς — μεγάροις Tzetzes, interierunt in A ἱερὸν
 Tzetzes, ιε>PON A εἰσαναβαίνων A, εἰσαναβαίνεις Tzetzes

πατ>ήρ ποιήσε Κρονίων

ἔξοχον ἠρώων περι> τ' ἄλλων ἀλφηστάων

τιμήεντ' ἀνδρῶν, χθονὸς ὄ<σσοι καρ>πὸν <ἐ>δουσι<ν

* * *

1—13 Papyrus graeca 55 bibl. Argentinensis (= A) alterius fere saec., ed. Reitzenstein Herm. XXXV 79 sqq., cf. Wilamowitz Sitzungsab. d. preuss. Akad. 1900 p. 849 sq.

7. 10 Tzetzes Prol. ad Lycophr. I 260 sq. M. ἐπιθαλαμιογράφοι δὲ ποιηταί, . . . οἶος ἦν . . . καὶ Ἡσίοδος αὐτὸς γράφας ἐπιθαλάμιον εἰς Πηλέα καὶ Θέτιν· ἄριστος — Πηλεῦς, ὅς τοῖσδ' — εἰσαναβαίνεις'

82 (216)] Ξυναὶ γὰρ τότε δαῖτες ἔσαν, ξυνοὶ δὲ θῶοκοὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι καταθνητοῖς τ' ἀνθρώποις

1 sq. Origenes c. Cels. IV 79 εἶπερ γὰρ κατὰ πρόνοιαν ὁ κόσμος γεγένηται καὶ θεὸς ἐφέστηκε τοῖς ὅλοις, ἀναγκαῖον ἦν τὰ ζώπυρα τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων ἀρξάμενα ὑπὸ τινα γεγονέναι φρουρὰν τὴν ἀπὸ κρείττωνων, ὡς τε κατ' ἀρχὰς ἐπιμιξίαν γεγονέναι τῆς θείας φύσεως πρὸς τοὺς ἀνθρώπους· ἄπερ καὶ ὁ Ἀσκραῖος ποιητῆς ἐννοῶν εἶπε· ἔξυναὶ — ἀνθρώπους'

1 Schol. Arat. 103 (p. 357, 27 M.) ἀλλ' ἀναμιξ ἐκάθητο· τὸ δὲ ἀρχαῖον τὸ χρυσοῦν γένος· παρὰ τὸ Ἡσιόδειον ἔξυναὶ — θῶοκοί'

11 sq. κραίνεις· κύνιστόν σε πα>τῆρ ποιήσε Κρονίων | <πάντων ἡμιθέων> Reitzenstein; fuitne altera recensio εἰσαναβαίνεις recepto <Νηρεΐδος· μάλα δὴ σε πα>τῆρ κτλ.? τέρεπαι, Νηρεΐδος δὲ πατ>ήρ ποιήσε Κρονίων | <κουροῖδιόν σε πόσιν Wilamowitz 12 ἔξοχον ἠρώων> scripsi; ἔξοχά θ' ἠρώων> Kaibel περι> τ' Reitzenstein, . . . Τ Α 13 τιμήεντ' ἀνδρῶν> dedi, ὄλβιον ἀνθρώπων> Wilamowitz χθονὸς ὄ<σσοι idem καρ>πὸν <ἐ>δουσι<ν Reitzenstein

82 ad Pelei et Thetidis nuptias rettulerunt Bergk et Reitzenstein 1 θῶοκοὶ Origenis codd. ACDEH schol. Arati

2 τε βροτοῖσιν Paulson

- 83 (103)] Schol. Townl. Hom. II 175 de Pelei filia Ζηνόδοτος δὲ Κλεοδώρην φησίν, Ἡσιόδου καὶ τῶν ἄλλων Πολυδώρην αὐτὴν καλοῦντων
- 84 (104)] Eustathius Hom. 112, 44 sq. ἰστέον δὲ ὅτι τὸν Πάτροκλον ἢ παλαιὰ ἱστορία καὶ συγγενῇ τῷ Ἀχιλλεῖ παραδίδωσι λέγουσα, ὅτι Ἡσιόδός φησι Μενoitιον, τὸν Πατρόκλου πατέρα, Πηλέως εἶναι ἀδελφόν, ὡς εἶναι αὐτανειπίους οὕτως ἀμφοτέρους ἀλλήλοις
- 85 (105)] Schol. Ven. A Hom. Z 35 Ἀχιλλεύς ὑπὸ τὸν Τρωικὸν πόλεμον πορθῶν τὰς περιοίκους τῆς Ἰλίου πόλεις ἀφίκετο εἰς τὴν πάλαι μὲν Μονηρίαν, νῦν δὲ Πήδασον καλουμένην, καὶ αὐτὴν σὺν ταῖς ἄλλαις ἐλεῖν. ἀπογνότος δὲ αὐτοῦ τὴν εἰς τὸ τέλος πολιορκίαν διὰ τὴν ὀχυρότητα τοῦ τόπου καὶ μέλλοντος ἀναχωρεῖν, φασὶν εἶδω τῶν τειχῶν οὐδ' ἄν τινα παρθένον ἐρασθῆναι τοῦ Ἀχιλλέως καὶ λαβοῦσαν μῆλον εἰς τοῦτο ἐπιγράψαι καὶ ῥῖψαι εἰς μέσον τῶν Ἀχαιῶν· ἦν δὲ ἐν αὐτῷ γεγραμμένον· 'μὴ σπεῦδ' Ἀχιλλεῦ, πρὶν Μονηρίαν ἐλεῖν· | ὕδωρ γὰρ οὐκ ἔνεστι· διψῶσιν κακῶς'. τὸν δὲ Ἀχιλλέα ἐπιμείναντα οὕτω λαβεῖν τὴν πόλιν τῇ τοῦ ὕδατος σπάνει· ἢ ἱστορία παρὰ Δημητρίῳ καὶ Ἡσιόδῳ
- 86 (106)] Ἡ τοι ὃ μὲν Σῆρον καὶ Ἀλάζυγον, υἱέας ἐσθλούς
Schol. Pind. Ol. X 83 Ἀλιροθίος Μαντινέος ὁμώνυμος τῷ Ἀθηναίῳ, ὃς ἦν Ποσειδῶνος καὶ Βαθυκλείας· τινὲς γράφουσι Σῆρος Ἀλιροθίου, οὗ μέμνηται Ἡσιόδος· 'ἦ τοι — ἐσθλούς'. ἦν δὲ ὁ Σῆρος τοῦ Ἀλιροθίου τοῦ Περιήρους καὶ Ἀλκυόνης
- 87 (107)] Pausanias II 26, 7 (6) . . . οὗτος ὁ χρησμὸς δηλοῖ

85 Hesiodi nomen suspectum Sittlio ἀπογνότος] ταπεινοῦντος cod. Ven. A (ex aliis libris corr.) καὶ μέλλοντος] καὶ om. cod. Ven. A

86 Ἀλάζυγον cod. E, ἀλάζογον codd. BQ, Ἀλαγονόν Sittl

μάλιστα οὐκ ὄντα Ἀσκληπιὸν Ἀρσινόης, ἀλλὰ Ἡσίοδον ἢ τῶν τινὰ ἐμπεποιηκότων ἐς τὰ Ἡσίοδου τὰ ἔπη συνθέντα ἐς τὴν Μεσσηνίων χάριν

cf. Schol. Pind. Pyth. III 14 οἱ μὲν Ἀρσινόης, οἱ δὲ Κορωνίδος φασὶν αὐτὸν (Ἀσκληπιὸν) εἶναι. Ἀσκληπιάδης δὲ φησι τὴν Ἀρσινόην Λευκίππου εἶναι τοῦ Περιήρου, ἧς καὶ Ἀπόλλωνος Ἀσκληπιὸς καὶ θυγάτηρ Ἐριῶπις·

ἢ δ' ἔτεκ' ἐν μεγάροις Ἀσκληπιόν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
Φοῖβῳ ὑποδμηθεῖσα, ἐνπλόκαμόν τ' Ἐριῶπιν.
καὶ † Ἀρσινόης ὁμοίως·

Ἀρσινόη δὲ μιγεῖσα Διὸς καὶ Λητούς υἱῶ
τίκι' Ἀσκληπιὸν υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε

88 (111)] Schol. Hesiod. Theog. 142 'οἱ δὴ τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν'] Κράτης ἀντὶ τούτου ἄλλον στίχον παρατίθεται 'οἱ δ' ἐξ ἀθανάτων θνητοὶ τράφεν ἀνδρήεντες'· πῶς γὰρ τοὺς αὐτοὺς (τοὺς Κύκλωπας) θεοῖς ἐναλιγκίους λέγει καὶ ἐν τῷ τῶν Λευκιππίδων καταλόγῳ ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀνηρῆσθαι ποιεῖ;

89 (113)] Schol. Ven. A Hom. Δ 195 Μαχάων δὲ οὗτος υἱὸς Ἀσκληπιοῦ καὶ Ἀρσινόης ἢ Κορωνίδος, κατὰ δὲ τινὰς Ἡπίωνης τῆς Μέροπος, κατὰ δὲ Ἡσίοδον Ξάνθης

90 (114)] Τιμάνδρην Ἔχεμος θαλερὴν ποιήσας ἄκοιτιν
Schol. Pind. Ol. X 80 τὴν δὲ πάλιν ἐνίκησεν Ἔχεμος Ἀρκὰς τὸ γένος, ὅφ' οὗ φασὶ τὸν Ἰλλον τελευτῆσαι εἰς Πελοπόννησον κατιόντα. ἐγάμησε δὲ τὴν Τιμάνδραν. Ἡσίοδος 'Τιμάνδρην', φησὶν, 'Ἔχεμος — ἄκοιτιν'

cf. Servius in Vergil. Aen. VIII 130

87 post Ἐριῶπις <καὶ Ἡσίοδος> Boeckh καὶ <περὶ> Ἀρσινόης Werfer; in Ἀρσινόης' poetae nomen latere suspicatus est Boeckh; Ἄσιος' Kalkmann; alterum utrum fragmentum Catalogo adscribendum esse censuit Wilamowitz Διὸς καὶ Λητούς Nauck, λητοῦς καὶ διὸς cod. Paris. 2403, διὸς καὶ λητοῦς libri cett.

88 Λευκιππίδων Schoemann; ceterum cf. Wilamowitz Isyll. 80

91 (115)] Schol. Pind. Nem. X 150 de Castore et Polluce
ὁ μὲν Ἑσίοδος ἀμφοτέρους Διὸς εἶναι γενεαλογεῖ

92 (116)] Schol. Pind. Nem. X 150 ὁ μέντοι Ἑσίοδος οὔτε
Ἀήδας οὔτε Νεμέσεως δίδωσι τὴν Ἑλένην, ἀλλὰ θυγατρὸς
Ὠκεανοῦ καὶ Διός

93 (117)] Τῆσιν δὲ φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη
ἠγάσθη προσιδοῦσα, κακῇ δέ σφ' ἔμβαλε φήμη.
Τιμάνδρῃ μὲν ἔπειτ' Ἔχμον προλιποῦσ' ἔβεβήκει,
ἵκετο δ' ἐς Φυλῆα, φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν·
ὡς δὲ Κλυταιμῆστρῃ προλιποῦσ' Ἀγαμέμνονα δίου 5
Ἀιγίσθῳ παρέλεκτο καὶ εἴλετο χεῖρον' ἀκοίτην·
ὡς δ' Ἑλένη ἤσχυνε λέχος ξανθοῦ Μενελάου

1—7 Schol. Eurip. Orest. 249 Στησίχορός φησιν, ὡς
θύων τοῖς θεοῖς Τυνδάρεως Ἀφροδίτης ἐπελάθετο, διὸ ὄρ-
γισθεῖσαν τὴν θεὸν διγάμους τε καὶ τριγάμους καὶ λειψάν-
δρους αὐτοῦ τὰς θυγατέρας ποιῆσαι . . . καὶ Ἑσίοδος δὲ
'τῆσιν — Μενελάου'

4 Eustathius Hom. 125, 30 καὶ Ἑσίοδος· 'Φυλῆα, φί-
λον μακάρεσσι θεοῖσιν' cf. idem Hom. 126, 11 et 797, 46

94] * * *
I τῆς ἀγὸς ἀνδρῶν <αἶχμ>ητάων

92 θυγατρὸς — Διὸς libri, cf. T. Mommsen Parerg. Pind. 39

93, 1 τῆσι libri φιλομμειδῆς codd. MAB, φιλομμηδῆς T

2 προσιδοῦσα MA κακῇ — φήμη Schwartz, κακὴν δέ σφ' (φ^η
A, φ' T, unde φιν Nauck) ἔμβαλε φήμην libri 3 Τιμάνδρῃ
μὲν ἔπειτ' Ἔχμον Geel, τίς ἀνδρὶ μένει εἴτ' ἔχeton MT, πει-
σάνδρῃ μὲν ἐπεὶ τ' ἔχeton A, . . . (spatio relicto) τ' ἔχeton B
4 φίλια M, φλῆα A, Φυλέα Eustathii lib. ll. omnibus θε-
οῖσιν om. A 5 κλυταιμνήστρα libri προλιποῦσ' Cobet,
λιποῦσ' libri 7 ὦδ' M ἐλάθετο MTA ὄργισθεῖσα MB
ἢ θεὸς B ποιῆσαι Schwartz, ἐποίησεν libri

94 I 1 ἐκ Μελιβοίης | μινᾶτο Φιλοκτῆ)τῆς Schmidt; τηλόθεν
ἐκ Κρή)τῆς Blass AIOC B <αἶχμ>ητάων Wilamowitz

ης πάντων ἀριδε<ίκετ>ος ἀνδρῶν
 ας τε καὶ ἔργεϊ ὀξ<υόε>ντι
 ου λιπαρὴν πόλι<ν ε>ἵνεκα κούρης
 Ἀργεΐης, ἢ εἰ<δος ἔχεν χρυσείης Ἀφ<ροδί>της 5
 ν Χαρίτων ἀμαρ<ύγμ>ατ' ἔχουσαν
 Τυνδάρεω βασ<ιλῆ>ος
 ἐν λαμπ<ροῖσι δόμοις <κούρη> κνανῶπις
 μεγε εϋτ
 κῶν 10

* * *

II τοσσαύτας δὲ γυναῖκας, ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας,
 πάσας χρυσείας φιάλας ἐν χερσὶν ἐχούσας.
 καὶ νύ κε δὴ Κάστωρ τε καὶ ὁ κρατερός Πολυδεύκης
 γαμβρὸν ποιήσαντο κατὰ κράτος, ἀλλ' Ἀγαμέμνων
 γαμβρός ἐὼν ἐμνᾶτο κασιγνήτῳ Μενελάῳ. 15
 υἱὸ δ' Ἀμφιαράου Ὀικλεΐδαο ἄνακτος
 ἐξ>Ἀρ<γ>εος ἐμνῶντο μᾶ<λ' ἐγ>γύθεν· ἀλλ' ἄρα καὶ τοὺς
 ε θεῶν νε>μεσίς τ' ᾶ
 θη

* * *

III ἀλλ' οὐκ ἦν ἀπάτης ἔργον παρὰ Τυνδαριδίησιν. 20

2 . . . ης] urbis vel regionis nomen? ἵκετο Μηριόν>ης Blass
 3 τοξάζεσθαι ἐκ>άς Blass 4 ἐκπρολιπὼν Κνωσ>οῦ? Blass, βῆ
 δ' ἐς Τυνδαρέ>ου Schmidt 5 Ἀργεΐης>Eitrem <ἢ εἰ<δος
 Wilamowitz ἔχε B ΧΡΥΧC B 6 sqq. coll. Fr. 92 pro-
 posuerim: . . . τὴν δ' ἔτεκε>ν Χαρίτων ἀμαρ<ύγμ>ατ' ἔχουσαν |
 <Ζητὸς ἐν ἀγκοίνης καὶ> Τυνδάρεω βασιλῆος | <μειχθεῖς
 ἐν λαμπ<ροῖσι δόμοις <κούρη> κνανῶπις | <Ὀκεανοῦ θυ-
 γάτρη> μὲγ' ἐ<πήρατος (an ἐ<πήρατον εἶδος ἔχουσα?) 8 sq.
 <ἄλοχος> κνανῶπις | <Ἀθήνη> Eitrem II 11 ΕΡΓΕΙΔΥΪΑC B
 13 ΚΑΙ B 17 ἐξ> Wilamowitz μᾶ<λ' ἐγ>γύθεν idem
 18 νε>μεσίς τ' ᾶ<νθρώπων Crönert

ἐκ δ' Ἰθάκης ἐμνᾶτο Ὀδυσσεῆος ἱερὴ ἴς,
 νῖος Λαέρταο πολύχροτα μήδεα εἰδώς.
 δῶρα μὲν οὐ ποτ' ἔπεμπε τανυσφύρου εἵνεκα κούρης·
 ἦδεε γὰρ κατὰ θυμόν, ὅτι ξανθὸς Μενέλαος
 νικήσει· κτήνει γὰρ Ἀχαιῶν φέρτατος ἦεν. 25
 ἀγγελίην δ' αἰεὶ Λακεδαίμονάδε προΐαλλε
 Κάσ(τ)ορ(ι θ' ἰ)πποδάμῳ καὶ ἀεθλοφόρῳ Πολυδεύκει.
 ο)νος νῖος
 ἔε)θνα
 λ(α)βοῦσα 30

* * *

Κάστορι θ' ἰπποδάμῳ καὶ ἀεθλοφόρῳ Πολυδεύκει
 ἱμείρων Ἑλένης πόσις ἔμμεναι ἠγκόμοιο,
 εἶδος οὐ τι ἰδῶν, ἀλλ' ἄλλων μῦθον ἀκούων.

ἐκ Φυλάκης δ' ἐμνῶντο δὺ' ἀνέρες ἔξοχ' ἄριστοι,
 νῖος τ' Ἰφίκλοιο Ποδάρακης Φυλακίδαο 35
 ἠύς τ' Ἀκτορίδης ὑπερήνωρ Πρωτεσίλαος·
 ἄμφω δ' ἀγγελίην Λακεδαίμονάδε προΐαλλον
 Τυνδαρέου π(οτ)ὶ δῶμα δαΐφρονος Οἰβαλίδαο,
 πολλὰ δ' ἔεδν(α δίδον), μέγα γὰρ κλέος <ἔσκε γν>ναικός,
 χαλκ 40
 χρυ<σ

III 21 ἸΕΡΗΕΙC B 22 πολύχροτα Quint. Smyrn. V 238,
 qui locum imitatur, unde duplicem lectionem statuit Wilamo-
 witz 23 ΤΑΝΙCΦΥΡΟΥ B 24 ΗΔΕΕ B 25 νικήσει

Wilamowitz, ΝΕΙΚΗCΗ B ΚΤΗΝΩ addito I B, κτήνει Wila-
 mowitz, κτεάνοις (κτῆνοις?), κτῆσιν? Blass, κτητῶ Ludwig

26 ΠΡΟΙΑΛΛΕΝ B 27 ΠΟΛΥΔΕΪΚΕΙ B 28 Εὐαίμο)νος
 ex Hom. B 736 al. Wilamowitz IV 32 ΕΙΜΕΙΡΩΝ B

33 εἶδος F' antiquitus scriptum fuisse censet Wilamowitz,
 εἶδος <γ'> Ludwig 35 ΤΕΙΦΙΚΛΟΙΟ B 36 ΤΕ B ὕπε-
 ΝΗΝΩΡ B, corr. Wilamowitz 38 π(οτ)ὶ cf. Fr. 96,21

39 ἔεδν(α δίδον) e v. 44 Wilamowitz <ἔσκε γν>ναικός
 idem

* * *

V Ἀργεΐης Ἑλένης πόσις ἔμμενα<ι ἠνκόμοιο.

ἐκ δ' ἄρ' Ἀθηνέων μνᾶθ' υἱὸς Π<ετewο Μενεσθεύς,
 πολλὰ δ' ἔεδνα δίδου· κειμήλια γ<αρ μάλα πολλὰ
 ἔκτητο χρυσόν τε λέβητάς τ<ε τρίποδάς τε 45
 καλά, τὰ ῥ' ἔνδοθι κεῦθε δόμος <Πετewο ἄνακτος,
 οἷς μιν θυμὸς ἀνῆκεν ἔδνωσ<ασθαι ἄκοιτιν,
 πλεῖστα πορόντ', ἐπεὶ ο<ὕ>τιν' ἐέλεπε<το φέρετον εἶναι
 πάντων>ν ἠρώων κτήνεσσί τε δω<τίνας τε
 τειθαο δόμους κρατερὸς 50
 Ἑλένης> ἔνεκ' ἠν<κόμοιο

* * *

Papyrus musei Berolinensis 9739 (= B) alterius
 saec. ed. Wilamowitz Sitzungsb. d. preuss. Akad. 1900
 p. 839 sqq., cf. Berl. Klassikertexte V 1, 28 sqq.

95 (118)] Schol. Townl. Hom. T 240 Ἀνκομήδεα] Κρής ὁ
 Ἀνκομήδης, ὡς φησιν Ἡσίοδος καταλέγων τοὺς μνηστῆρας
 Ἑλένης

96 (119)]

* * *

I μνᾶτο· πλεῖστα δὲ δῶρα μετὰ ξανθὸν Μενέλαον

V ante 42 μάλα δ' ἦθελε θυμῷ e Fr. 96, 14 (vel μάλα
 δ' ἦθελε ὄν κατὰ θυμὸν e Fr. 96,2) scriptum fuisse apparet
 42 ἠνκόμοιο e v. 32 addidit Wilamowitz 43 Π<ετewο Μενε-
 σθεύς ex Hom. B 552 idem γ<αρ — πολλὰ idem 45 Ε-
 ΚΤΗΤΟ B τ<ε τρίποδάς τε Wilamowitz 46 ΚΑΛΑΤΑΡ
 B, κάλ', ἀτάρ Ludwig; καλά, τὰ τ' Wilamowitz <Πετewο
 ἄνακτος idem 47 ἔδνωσ<ασθαι ἄκοιτιν idem, ἔδνωσ<αι παρά-
 κοιτιν Blass 48 ἐέλεπε<το — εἶναι Wilamowitz 49 <πάντων>ν
 idem δω<τίνας τε idem 50 κάλλιπε δ' Οἶ>νειδαο Schmidt
 κρατερὸς <Ἀνκομήδης? e Fr. 95 Wilamowitz, <Διομήδης
 Schmidt 51 Ἑλένης> ἔνεκ' ἠν<κόμοιο ex Hom. Wilamowitz
 95 Ἀνκομήδης ὁ Κρέοντος temere Engelmann
 96 ante columnam I perexigua litterarum vestigia di-

μνηστήρων ἐδίδον· μάλα δ' ἤθελε ὄν κατὰ θυμὸν
Ἀργεΐης Ἑλένης πόσις ἔμμεναι ἠνυκόμοιο.

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἀμώμητος πολεμιστῆς
μυῖατο· δίδον δ' ἄρ' ἔεδνα ἐ<οι>κότα, θανματὰ ἔργα· 5
οἱ γὰρ ἔχον Τροισῆνα καὶ ἀρχίαλον Ἐπίδανρον
νῆσόν τ' Αἴγιναν Μάσσητά τε κοῦρο<ι> Ἀχαιῶν
καὶ Μέγαρα σκυόεντα καὶ ὄφρουέντα Κόρινθον
Ἐρμιόνην Ἀσίνην τε παρῆξ ἄλλα ναιεταώσας,
τῶν ἔφατ' εἰλίποδάς τε βόας καὶ <ἴ>φια μῆλα 10
συνελάσας δώσειν, ἐκέκαστο γὰρ ἔργει μακροῶ.

αὐτὰρ ἀπ' Εὐβο<ι>ης Ἐλεφήνωρ, ὄρχαμος <ἀνδρο>ῶν,
Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων <ἀ>ρ<χος> Ἀβάντων,
μυῖατο· πλεῖστα δὲ δῶρα δίδ<ου>· μάλ<α> δ' <ἤθελε θυμῶ
Ἀργεΐης Ἑλένης πόσις ἔμμενα<ι> ἠνυκόμοιο. 15

ἐκ Κρήτης δ' ἐμυῖατο μέγα σθένος Ἴδομ<ενῆος>,
Δευκαλίδης Μίνως ἀγακλειτοῖο γ<εν>έ<θλη>,
οὐδέ τινα μνηστήρα μετ' ἀγγελοῦ ἄλλ<ον> ἔπεμψεν,
ἀλλ' αὐτὸς <σ>ὸν νηὶ πολυκλήιδι μελαίρῃ
βῆ ὑπὲρ Ὠγυλλίου πόντου διὰ κῦμα κελαι<νὸν> 20
Τυνδαρέου ποτὶ δῶμα δαΐφρονος, ὕφρ' <ἀγάγοιτο>

spexisse sibi videtur Crönert (v. 8 K. C, 10 A, 13 p) 4 ΕΞΑΛΛΑ-
ΜΕΙΝΟC E 5 sqq. cf. Hom. B 560. 562 5 ΑΡΑΕΔΝΑ E (cf.
Fr. 94, 39, 44, 47) 7 νῆσόν τ'] sic in Hom. B 562 'τινές'
ap. Strabon. VIII 375 et Certamen 281; οἱ τ' ἔχον Hom. codd.
ΑΙΓΕΙΝΑΝ E ΜΑΧΗΤΑ signo \ (fuitne alterum C?) super prius
A addito 10 ΕΦΕΤ E 13 ex Hom. B 541 rest. Wilamo-
witz 14 πλεῖστα (= permulta) scribendum videtur; ΠΟΛΛΑ E
<ἤθελε θυμῶ> suppl. Wilamowitz 15 <ἠνυκόμοιο> cf. Fr. 94, 32
16 Ἴδομ<ενῆος> cf. Hom. N 248 17 γ<εν>έ<θλη> scripsi,
π<ολ>έ<ιτης> Wilamowitz 18 clausulam rest. idem 20 Ὠγυ-
λίου idem, cf. Fr. 70, ΩΓΥΝΟΥ E κελαι<νὸν> rest. idem,
ΜΕΛΑΙΝ . . E 21 <ἀγάγοιτο> idem

Ἄρ(γειήν) Ἑλένην, μηδ' ἄλλος† οἶον? ἀκ(οιτιν
 σχολή, τῆς κ)λέα πᾶσαν ἐπὶ χθόνα διαν ἵκαν(εν.
 ἐνν)εσίη Ζηνὸς μέγα <δυναμένιοιο

ετ

25

* * desiderantur versus sex * *

ἄκ(οι)τιν 32

εδε

δ

ειζ ι 35

νε ψων

κα βαθειη

κ εἴνεκα κούρης

>οὔτ' <ἦθ>ελε ν ἕκα<στ. .

πά)ντας δὲ μνηστῆρ(ας) ἀπήτεεν <ᾠ)ρχ(ια πιστὰ 40
 ὀ)μνύμεναί τ' ἐκέλευσ(ε) καὶ <. . . .)τῶ? ἀ. . ασθαι
 σπονδῆ, μή τιν' ἔτ' ἄλλον <ἄ)νευ ἔθεν ἄλλα π(εραῖναι
 ἀμφὶ γάμῳ κούρης εὐ(ω)λ(ένου· ὀ)ς <δέ κ)εν ἀνδρῶ(ν
 αὐτὸς ἔλοιτο βίη νέμεσίν τ' ἀπ(ο)θξῆτο καὶ αἰδῶ,
 τὸν μετὰ πάντας ἄνωγεν ἀολλέας ὀρηθηνα(ι 45
 ποιηὴν τεισομένους. τοὶ δ' ἀπτερέως ἐπέθου(το
 ἐλπόμενοι τελέειν πάντες γάμον, ἀλλ' ἄ(μα πάντας

22 Ἄρ(γειήν) cf. Fr. 94, 42; 96, 3, 15 ΜΗΔΕ Ε

† ΑΛΛΟΟΪΟΝΑΚ. . . . Ε, ἄλλοῖός τις? Klouček, ἀκ(οιτιν Wi-
 lamowitz; ἄλλος οἱ παρακοίτης | εἴη, τοῦ Ludwich 23 σχολή)
 scripsi <τῆς> Wilamowitz; κ)λέα Schubart 24 ἐνν)εσίη
 Klouček, παρ)αιφασίη Crönert <δυναμένιοιο ex Hom. α 276
 dedi 39 οὔτ' <ἦθ>ελε Schubart . . . ν ἕκα<στ. . idem
 40 ἀπήτεεν <ᾠ)ρχ(ια Wilamowitz 41 . . | . . Ω|, <ἀκρή)τῶ?
 ex Hom. B 341 Δ. . ΑCΘΔΙ Ε, ἀράασθαι Wilamowitz 42 π(ε-
 ραῖναι dubitans scripsi, π(ένεσθαι vel π(ονεῖσθαι Wilamowitz,
 ΓΑ. . . . Crönert 43 εὐ(ω)λ(ένου, ὀς δέ) supplevit Wila-
 mowitz κ)ϞΝ Ε, μιν Wilamowitz 44 δ' (pro Τ) malit idem
 46 ΤΕΙCΟΜΕΝΟΥC· Ε 47 ἄ(μα scripsi, ἄ(ρα Wilamowitz
 πάντας idem

μ ἄλγος ἐπ' ἄλγει

Ζεὺς

ως ἔκερσε

ο

ἐρ<ι>ξει?

ἐ>πὶ μαστῶ 70

μ<η>δέ τις ἀν<δ>ρῶν

νηῶν τε> μελαινάων ἐπι βάλῃ

χερσίν τε β>λήφι τε φέρτατος εἶναι

ε καταθνητῶν ἀνθρώπων

ὅσσα τ' ἔην ὅσα τ' ἐ>στὶ καὶ ὀππόσα μέλλει ἔσεσθαι 75

πᾶσι θεμιστεύων μέγ>α μῆδεται ἠδὲ γεραίρει

βουλὰς πατρὸς ἐοῖο>, Διὸς νεφεληγερέταο

α α ὅτι φράσσασθαι ἔμελλεν,

οὔτε θ>εῶ<ν μακάρων οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,

παμπ>όλλας Ἄϊδη κεφαλὰς ἀπὸ χαλκὸν ἰάψ<ει>ν 80

ἀν>δρῶν ἠρώων ἐνὶ δημοτῆτι πεσόντων.

ἀ>λλ' οὐ πω <τ>ότε πατρὸς ἐπησθάνετο φρενὸς ὄρμη<ν.

ο>ἰά τε κῆρ' ἀλείνοντες σφετέροισι τέκεσσι

τ>έ<ρ>ποντ' ἀνθρώποι, πραπίδων ἐπετέρπει' ἐρωῆ

πα>τρὸς ἐρισθινέος μεγάλ' ἀνδράσι μηδομένοιο. 85

67 ἄ>μ' Ludwich ἐπ' ἄλγει Klouček, ΕΠΑΛΓΕΙΝ E, ἐπαρ-
κεῖν C. (Litt. Centralbl. 1907, 443) 68 ἦρ>ως? 69 ἐρίζει?

dedi, ΕΡ<Ι>ΖΕΙ? E 71 μ<η>δέ Wilamowitz 72 νηῶν τε>
scripsi ΒΑΙΗΙ· E 73 χερσίν τε ex Hom. φ 373 Wilamowitz

75 ὅσσα τ' ἔην ipse scripsi, ὅσα τ' ἐ>στὶ Wilamowitz, cf.
Emped. Fr. 21, 9 ὅσα τ' ἦν ὅσα τ' ἔστι ΜΕΛΕΙ E 76 πᾶσι

θεμιστεύων> ex Hymn. Hom. Ap. Pyth. 75, 115 conieci μέγ>α
Wilamowitz 77 βουλὰς πατρὸς ἐοῖο> dedi 78] v. 82 ante 78

collocato scripserim: οὐ γάρ τις σάφα (τότε) ἦδε', ὅτι
79 οὔτε θ>εῶ<ν μακάρων οὔτε dispexit Crönert, quam lectio-

nem mihi per litteras probavit Schubart 80 παμπ>όλλας dedi
χαλκῶ? Klouček 81 E~ E, cf. v. 49 82 ante 78 transpo-

suerim τ>ότε Klouček, π>οτε Wilamowitz 83 <ο>ἰα idem,
ἀ>λλά Crönert 84 ΔΕΠΕΤΕΡΠΕΤ E, Δ deleta videtur esse
85 ΕΡΙΘΕΝΟC E

πολλὰ δ' ἀπὸ βλωθρῶν δένδρων ἀμύοντα χαμᾶζε
 χ)εύετο καλὰ πέτηλα, ῥέεσκε δὲ καρπὸς ἔραζε
 πν>είο<ν>τος Βορέας περιζαμενὲς Διὸς αἴση·
 ἔξεσκεν δὲ θάλασσα, τρόμεσκε δὲ πάντ' ἀπὸ τοῦο,
 τρύχεσκεν δὲ μένος βρότεον, μινύθεσκε δὲ καρπὸς 90
 ὦρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἄτριχος οὔρεσι τίκει
 γ>α<ί>ης ἐν κευθμῶνι τρίτῳ ἔτει τρία τέκνα·
 ἔαρο>ς μὲν κατ' ὄρος καὶ ἀνὰ δρυμὰ πικρὰ καὶ ὕλην
 >ν ἀ<λ>ν<σ>κάζων καὶ ἀπ<ε>χθαίρων πάτον ἀνδρῶν

ΠΙ ἄγκρα καὶ κνημοὺς κατα 95

χειμῶνος δ' ἐπιόντος ὑπὸ
 κεῖται πόλλ' ἐπιεσάμεν<ος> ἐ< φύλλα
 δεινὸς ὄφρις κατὰ νῶτα σα<φοινὸς> . . .
 ἀλλὰ μιν ὑβριστήν τε καὶ <ἄγριον, οὐ τι φατειόν,
 κῆλα Διὸς δαμνᾶ φημ 100
 ψυχὴ τοῦ γ' οἴη καταλείπε<ται
 ἢ δ' ἀμφ' ἀντόχυτον θάλαμ<ον> τρίζουσα ποτᾶται
 ἡβαιήν· ἐ<πί> θ' ἱρὰ κατὰ χθ<ονὸς> εὐρουοδείης?

86 ΓΛΩΘΡῶΝ E, corr. Wilamowitz, γλωρῶν Epim. Anecd.

Οκ. ΔΕΝΔΡῶΝ E, δενδρέων Epim. 87 χ)εύετο Wilamo-

witz 88 ἔξεσκεν Schubart, Ἐ. ΠΕΚΚΕ (ξ<ρ>ρεσκε superscripto

ξ?) E, ἔκξεσκεν Ludwich, ῥοίξεσκεν Schmidt 89 ΤΡΟΜΕΕΚΚΕ

E, corr. Wilamowitz 90 β>ρ>ύχεσκεν Ludwich 92 γ>α<ί>ης

Schubart-Wilamowitz, ΚΟΠ. ὦν legit Crönert 93 ἔαρο>ς

scripsi, cf. Op. 462, 492 Mimnerm. Fr. 2, 2; ἦρο>ς Wilamo-

witz ΔΡΥΜΝΑ E, corr. idem 94 ἀγρὸ>ν Crönert, αἴλι>ν

Schmidt, θῆρα>ς ἀ<λ>ν<σ>κάζων Wilamowitz 95 κατ' ἀ<λᾶται?

κατα<βόσκειται> Wilamowitz 96 <σπέσιν γλαφυροῖσι? sup-

plevi 97 in marg. superiore additus ἐ< φύλλα

dedi 98 σα<φοινὸς> Wilamowitz 99 <ἄγριον ex Hom. ι

175 idem, οὐ τι φατειόν addidi 100 ΦΗΜ E, φῆ π<εὐκην

ὑψικάρηνον Crönert 101 καταλείπε<ται> Wilamowitz; <ἐν

χθονὶ δίῃ> addendum? 102 <τρίζουσα Klouček, ποτᾶται ipse

supplevi 103 ΗΒΑΙΪΝ E ἐ<πί> Wilamowitz θ' ἱρὰ]

εἶσιν ἀμανρω<θ>ε<ι>σ<α> ποθ			104
κειται δὲ	105	τηλεθρό<ω	122
ῶραι τεκφ		τοῖσι δὲ	
τέρψη δ' α		τρὶς τοι	
αὔθις ἐπι		ἐπλη.ν	125
γάης τε		εἶσιν δ	
ἔνθεν ἀ<πορρυμένη?	110	φῦλον	
θήλει' ἐρ.		δ	128
ἐς φῶς · ο		* desiderantur versus quinque *	
φράζετο		τ	
ἔρχετ		θ	135
ἦπια τη	115	φα	
γαίη ὥς		ένν	
πότμο		ζωη	
ἰᾶσθαι		νόσφ<ι	
οἱ δ' ἀνδ		κηρ	140
νούσων	120	καὶ γὰ<ρ	
ἀλλὰ τα		ἀγρο	

* * *

1—142 papyrus musei Berolinensis 10560 saec. III ed. Schubart et Wilamowitz Berl. Klassikertexte V 1, 31 sqq., cf. Crönert Herm. XLII 608 sqq.

8 (antea Fr. 214) Porphyrius Quaest. hom. ad Od. (α 365) pertin. p. 22,9 Schr. (ap. Eustathium Hom. 1424,6) ὅτι δ' ἐντεῦθεν λαβὼν Ἡσίοδος καὶ τὰ Ἐμέγαρα τὴν χώραν ἔσκιόντα ἔφη, ὁ Πορφύριος δηλοῖ

ΤΕΙΡΑ Ε χθον<ὸς εὐρυοδείης propositum 105 ΔΕ? (ΔΕΙ Crönert) Ε 106 ΤΕΚΦ... Ε τ' ἐκ φ... Wilamowitz, τε κρυ<ε-
 ραί Crönert 110 ἀ<πορρυμένη? coniecti 119 ΟΙΔΑΝΔ...
 Ε teste Schubart 125 ἐπλή<μ>ν<ρε Crönert 128 Δ... Ε
 138 ΖΩΗ legit Crönert

40sq. Schol. vet. Lycophr. 204 ἐπειδὴ καὶ τὸ πρῶτον ὄρκους ἔδωκαν περὶ τῆς Ἑλένης, ὡς φησιν Ἡσίοδος

46 (antea Fr. 234) Herodianus περὶ παθῶν Fr. 168 (Et. gen. s. v.) ἄπτερέως παρ' Ἡσιόδῳ ὡσπερ τὸ ἀψοφέως. σημαίνει δὲ τὸ αἰφνιδίως. ἀποπτέρων ἀπτέρων ἀπτέρως ἀπτερέως. οὕτως Ἡρωδιανός

cf. Et. mag. v. ἀψεγέως . . . ὅμοιον δὲ τούτῳ καὶ τὸ ἄπτερέως παρ' Ἡσιόδῳ

51sq. (antea Fr. 96) Pausanias III 24, 10 καὶ ὅτι μὲν τῶν Ἑλένης μνηστήρων Ἀχιλλεὺς οὐκ ἔστιν ἐν Καταλόγῳ γυναικῶν, μηδὲν τοῦτο ἔστω τεκμήριον οὐκ αἰτῆσαι Ἑλένην αὐτόν

86 (antea Fr. 216) Epim. Hom. Anecd. Ox. I 85 Cr. πολλὰ δ' ἀπὸ χλωρῶν δενδρέων ἀμύοντα χαμαῖζε' ἀντὶ τοῦ μύοντα

Et. gen. v. ἡμύω καὶ ἡμυσεν . . . ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀμύω εἶπεν μετὰ τοῦ ἄ οἶον ἀμύοντα χαμαῖζε'

97 (120)] Schol. Ven. A Hom. T 116 ἄλοχον Σθενέλου] Δίδυμος παρατίθεται Φερεκύδην μὲν λέγοντα αὐτὴν τὴν Πέλοπος Ἀμφιβίαν· Ἡσίοδος δὲ Ἀντιβίαν τὴν Ἀμφιδάμαντος ἀποφαίνεται

aliter Schol. Townl. Hom. l. c. οἱ μὲν Ἀμφιβίαν τὴν Πέλοπος, οἱ δὲ Ἀντιβίαν τὴν Ἀμφιδάμαντος. Ἡσίοδος δὲ Νικίπην φησὶ τὴν Πέλοπος

98 (121)] Schol. Ven. A et min. Hom. A 7 Ἀγαμέμνων κατὰ μὲν Ὀμηρον Ἀτρέως τοῦ Πέλοπος, μητρὸς δὲ Ἀερόπης, κατὰ δὲ Ἡσίοδον Πλεισθένους (cf. Schol. Ven. A Hom. B 249)

v. Eustathius Hom. 21, 14 Schol. Tzetzae Alleg. Anecd. Ox. III 378, 9 Cr.

Tzetzes Exeg. Iliad. 68, 19 H. ὁ Ἀγαμέμνων, ὁμοίως δὲ καὶ Μενέλαος καθ' Ἡσίοδον καὶ Αἰσχύλον Πλεισθένους υἱοῦ Ἀτρέως παῖδες νομίζονται . . . κατὰ δὲ Ἡσίοδον καὶ Αἰσχύλον καὶ ἄλλους τινὰς Ἀτρέως καὶ Ἀερόπης Πλεισθένης'

Πλεισθένους δὲ καὶ Κλεόλλας τῆς Δίαντος Ἀγαμέμνων Μενέλαος καὶ Ἀναξιβία· νέου δὲ τοῦ Πλεισθένους τελευτήσαντος ὑπὸ τοῦ πάππου αὐτῶν ἀνατραφέντες Ἀτρέως Ἀτρεΐδαι πολλοῖς ἐνομιζοντο

99 (122)] Ἡ τέκεθ' Ἐρμιόνην δουρὶ κλειτῷ Μενελάω·
ὀπλότατον δ' ἔτεκεν Νικόστρατον, ὄξον Ἄρηος

Schol. Laur. Soph. El. 539 ὅμως οὖν συμφωνεῖ αὐτῷ
(Σοφοκλεῖ) Ἡσιόδος· ἥ — Ἄρηος'

100 (123)] Philodemus περὶ εὐσεβ. 24 G. Στη<σίχορο>ς δ' ἐν
Ἵορεστεί<α κατ>ακολουθήσας <Ἡσιό>δω? τὴν Ἀγαμέ<μνονος
Ἴ>φιγένειαν εἰ<ναι τῆ>ν Ἐκάτην νῦν <ὀνομαζ>ομένην <καὶ
π>ερὶ . . . αἰαν τὸν τά<φο>ν εἰ<ναι .

Pausanias I 43, 1 . . ἐγὼ δὲ ἤκουσα μὲν καὶ ἄλλον ἐς
Ἴφιγένειαν λόγον ὑπὸ Ἀρκάδων λεγόμενον, οἶδα δὲ Ἡσιόδον
ποιήσαντα ἐν Καταλόγῳ γυναικῶν Ἴφιγένειαν οὐκ ἀποθα-
νεῖν, γνώμη δὲ Ἀρτέμιδος Ἐκάτην εἶναι

101 (124)] Eustathius Hom. 13, 44 sq. ἦν δέ, φασι, Βούτης
υἱὸς Ποσειδῶνος, ὡς Ἡσιόδος ἐν Καταλόγῳ

(cf. Phavorinus Ecl. Gramm. Gr. I 361, 8 D.)

102 (126)] Pausanias II 6, 5 Σικυῶνα δὲ οὐ Μαραθῶνος
τοῦ Ἐπωπέως, Μητίονος δὲ εἶναι τοῦ Ἐρεχθέως φασίν
(Sicyonii). ὁμολογεῖ δὲ σφισι καὶ Ἄσιος, ἐπεὶ Ἡσιόδός γε
καὶ Ἴβυκος, ὁ μὲν ἐποίησεν ὡς Ἐρεχθέως εἶη Σικυῶν,
Ἴβυκος δὲ εἶναι Πέλοπός φησιν αὐτόν

99, 1 δουρικλυτῷ cod. Laur., δουρικλειτῷ Wunder οὖν
Wolff, οὐ cod. Laur., οὕτω Elmsley Hesiodi nomen num
recte traditum sit, addubitat Sittl

100 <Ἡσιό>δω] Gomperz, . . . TΩ papyrus <καὶ π>ερὶ
— εἰ<ναι Sauppe, . . . ΕΡΙ . . . ΔΙΑΝΡΗΤΑ . ΝΕ pap. Ἀρκάδων
cum Ἀργείων ethnico Pausaniam commutasse arbitratur Wila-
mowitz

- 103 (128)] Ὅς βασιλεύτατος ἔσκε καταθνητῶν βασιλῆων
καὶ πλείστων ἐάνασσε περικιόνων ἀνθρώπων
Ζηνὸς ἔχων σκῆπτρον· τῷ καὶ πολέων βασίλευεν
1—3 Pseudoplato Min. p. 320 D εἶρηκε δὲ καὶ Ἡσίο-
δος ἀδελφὰ τούτων εἰς τὸν Μίνων· μνησθεῖς γὰρ αὐτοῦ τοῦ
ὀνόματος φησὶν ὅς — βασίλευεν’
1 de ‘βασιλεύτατος’ cf. Plutarchus Thes. 16
- 104 (129)] Εὐρουγύης δ’ ἔτι κοῦρος Ἀθηναίων ἱεράων
Hesychius v. ἐπ’ Εὐρουγύη ἀγῶν. Μελησαγόρας τὸν Ἀν-
δρόγεων Εὐρουγύην εἰρησθεῖν φησι τὸν Μίνωος, ἐφ’ ᾧ τὸν
ἀγῶνα τίθεσθαι ἐπιτάφιον Ἀθήνησιν ἐν τῷ Κεραμεικῷ· καὶ
Ἡσίοδος ‘Εὐρουγύης — ἱεράων’
- 105 (130)] Δεινὸς γὰρ μιν ἔτειρεν ἕρος Πανοπηίδος Αἴγλης
Plutarchus Thes. 20 πολλοὶ δὲ λόγοι καὶ περὶ τούτων
ἔτι λέγονται καὶ περὶ τῆς Ἀριάδνης ἀπολειφθῆναι
δὲ τοῦ Θησέως ἐρωτῶτος ἐτέρας· ‘δεινὸς — Αἴγλης’. τοῦτο
γὰρ τὸ ἔπος ἐκ τῶν Ἡσιόδου Πεισίστρατον ἐξελεῖν φησιν
Ἡρότας ὁ Μεγαρεὺς
Athenaeus XIII 557 a Ἡσίοδος δὲ φησιν καὶ Ἴππην
καὶ Αἴγλην (τὸν Θησέα νομίμως γῆμαι), δι’ ἣν καὶ τοὺς
πρὸς Ἀριάδνην ὄρκους παρέβη, ὡς φησι Κέρκωψ
- 106 (131)] Philochorus ap. Harpocration. (cf. Suidas et Photius)
v. Μελίτη· δῆμὸς ἐστὶ τῆς Κεκροπίδος· κεκλησθεῖν δὲ φησι

103, 1 ἔσκε καταθνητῶν (vel Μίνως, ὃς βασιλεύτατος ἦν
θνητῶν βασιλῆων) Schneidewin, ὃς θνητῶν βασιλεύτατος ἦεν
ἀνάκτων Ellis; γένετο θνητῶν codd. 2 ἦνασσε libri

104 ἐπίκουρος Goettling, ἐπίουρος Peppmüller Ἀθη-
ναίων Hermann, Ἀθηναίων lib.

105 ‘Aegimio’ adscripserit Sittl ἕρος Baumeister, ἕρος
codd.

106 κεκλησθεῖν — ἀπὸ Harpocration, ὀνομασθεῖς ἀπὸ Sui-
das Photius

τὸν δῆμον Φιλόχορος ἐν γ' ἀπὸ Μελίτης θυγατρὸς κατὰ μὲν Ἑσίοδον Μύρμηκος, κατὰ δὲ Μουσαῖον Δίου τοῦ Ἀπόλλωνος

107 (132)] Strabo IX p. 393 Κυχρείδης ὄφις, ὃν φησιν Ἑσίοδος τραφέντα ὑπὸ Κυχρείως ἐξελαθῆναι ὑπὸ Εὐρυλόχου λυμαινόμενον τὴν νῆσον, ὑποδέξασθαι δὲ αὐτὸν τὴν Δήμητρα εἰς Ἐλευσίνα καὶ γενέσθαι ταύτης ἀμφίπολον. ὠνομάσθη δὲ καὶ Πιτυοῦσσα ἀπὸ τοῦ φουτοῦ

108 (133)] Apollonius Rhod. in Argumento Scuti A 7 Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Ῥόδιος ἐν τῷ τρίτῳ φησὶν αὐτοῦ (Ἑσίοδου τὴν Ἀσπίδα) εἶναι ἕκ τε τοῦ χαρακτῆρος καὶ ἕκ τοῦ πάλιν τὸν Ἴολαον ἐν τῷ Καταλόγῳ εὐρίσκειν ἡμιοχοῦντα Ἑρακλεῖ

109 (134)] Schol. Pind. Ol. VII 42 Ἀστυδαμείας] Ὅμηρος ταύτην Ἀστυόχην φησὶν, οὐκ Ἀστυδάμειαν . . . καὶ Ἑσίοδος δὲ Ἀστυδάμειαν αὐτὴν φησι, Φερεκύδης δὲ Ἀστυγένειαν ἦν δὲ Φύλαντος θυγάτηρ. τινὲς δὲ ἐξ Ἀντιγόνης αὐτῷ Τληπόλεμόν φασιν. ἐνταῦθα δὲ Ἀμύντορος αὐτὴν φησιν ὁ Πίνδαρος· Ἑσίοδος δὲ καὶ Σιμωνίδης Ὅρμενοῦ

110 (135)] Ἡ δ' ὑποκυσάμενη καλλίζωνος Στρατονίκη
 Εὐρυτον ἐν μεγάροισιν ἐγείνατο φίλτατον υἱόν·
 τοῦ δ' υἱεῖς ἐγένοντο Διδαίων τε Κλυτίος τε
 Τοξεύς τ' ἀντίθεος ἰδὲ Ἴφιτος, ὄξος Ἄρης·

106 Μύρμηκος Harpocraton, θυγατρὸς Μύρμηκος Suidas Photius

109 Ὅρμενον Bergk

110, 3 ἐγένοντο cod. Lobkowitzianus, γένοντο cod. Laur. Διδαίων restituendum videtur, ΔΙΔΑΙΦΟΝ inscriptio amphorae Corinthiae (Mon. d. Inst. VI 33) cf. Kretschmer d. gr. Vaseninschr. 47 sq. et quae dixi Wien. St. XXI 215; ΙΔΗΨΩΝ cod. Laur. m¹ (l erasum et Η in Ι mut.); Μολίων (e Diodor. IV 37) Hermann τε ante Κλυτίος addidit Triclinius 4 ἰδὲ Flach, ἦδ' schol. Soph. ΦΙΦΙΤΟΞ amphora

τοὺς δὲ μέθ' ὀπλοτάτην τέκετο ξανθὴν Ἰόλειαν 5
'Αντιόπη κρείουσα παλαιοῦ Ναυβολίδαο

Schol. Laur. Soph. Trach. 266 διαφωνεῖται δὲ ὁ τῶν
Εὐρυτιδῶν ἀριθμὸς. Ἡσίοδος μὲν γὰρ δ' φησὶν ἐξ Εὐρύτου
καὶ Ἀντιόπης παῖδας οὕτως ἦ — Ναυβολίδαο'

111] Ἡ τέκεν Ἀυτόλυκόν τε Φιλάμμονά τε κλυτὸν αὐδὴν
Herodianus (Theodosius) περὶ κλίσ. τῶν εἰς ὦν βαρυτόν.
(Excerpta ex libris Herodiani techn. p. 21, 2 H.) Φιλάμμων
Φιλάμμονος ὡς παρ' Ἡσιόδω· ἦ — αὐδὴν'

112 (136)] Ὅτι κε χερσὶ λάβεσκεν, αἰδέελα πάντα τίθεσκεν
Et. mag. v. αἰδέελον· ἐπὶ δὲ τοῦ ἀοράτου ἐχρήσατο τῇ
λέξει Ἡσίοδος περὶ τοῦ Ἀυτόλυκου. φησὶ γὰρ ὅτι — τί-
θεσκεν'. καὶ γὰρ ὁ αὐτός, κλέπτης ὢν, ἔκλεπτε τοὺς ἵππους
καὶ ἀλλοιοφανεῖς αὐτοὺς ἀπετέλει· ἐνήλλασσε δὲ τὰς χοριαῖς
αὐτῶν

cf. Et. in Anecd. Par. IV 95, 22 Cr.

Tzetzēs in Lycophr. 344 οὗτος ὁ Ἀυτόλυκος κλεπτο-
σύνη πάντας ὑπερέβαλε· κλέπτων γὰρ πάντων ἵππους τε
καὶ βόας καὶ ποιμνία, τὰς σφραγιδας αὐτῶν μετεποίει καὶ
ἐλάνθανε τοὺς δεσπότης αὐτῶν, ὡς φησι καὶ Ἡσίοδος·
'πάντα — τίθεσκε'

112b] Philodemus περὶ εὐσεβ. p. 49 G. . . μετ>αμορφωθ<ῆναι>
δὲ πολ<λοὺς> α<ὐτῶν π>αντελῶς. (κ)α<ὶ ὁ Ποσ>ειδῶν λέγε-
τ<αὶ τισι τ>ῶν ἀνθρώπ<ων φύσι>ν περιθεῖν<αι> το<ι>αύτην,
<καθάπερ> Περικλυμέν<ω> κ<αὶ Μ>ήστρα· τούτων τὴν
μὲν ἱστορή<κ>ε Ἡσ<ί>οδος διχ.. κασθῆναι χά<ρ<ιν τοῦ δι>α-
τρέφεσθα<ι>

110, 6 Ἀντιόπη Bentley, Ἀντιόχη schol. Soph. παλαιοῦ
Hermann, παλαιὸν γένος cod. Laur., Πύλωνος ex Hygini fab. 14
Bentley Ἀντιόπης Bentley, Ἀντιόχης schol.

112 <πάντα> γὰρ ὅσα Tzetzēs ἀίδηλα Tzetzae codd.

112b restituit Wilamowitz

- 113 (138)] *Αἴπυτος αὖ τέκετο Τλησῆνορα Πειρίθοόν τε*
 Apollonius Lex. Hom. v. *Αἰπύτιον τὸν τοῦ Αἰπύτου*
 . . . ἔστι δὲ οὗτος τῶν Ἀρκαδικῶν ἠρώων, περὶ οὗ φησιν
 Ἡσίοδος Ἐπίπυτος — Πειρίθοόν τε
- 114 (139)] Et. mag. v. *Βροτός· ὡς μὲν Εὐήμερος ὁ Μεσσή-*
νιος, ἀπὸ Βρότου τινὸς αὐτόχθονος· ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀπὸ
Βροτοῦ τοῦ Αἰθέρος καὶ Ἡμέρας
- 115 (141)] *Ἦ τοι γὰρ Λοκρὸς Λελέγων ἠγήσατο λαῶν,*
τούς ῥά ποτε Κρονίδης Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδὼς
λεκτοὺς ἐκ γαίης ἀλέας πόρε Δευκαλίωνι
 1—3 Strabo VII p. 322 μάλιστα δ' ἂν τις Ἡσιόδῳ
 πιστεύσειεν οὕτως περὶ αὐτῶν εἰπόντι· ἦ τοι — Δευκα-
 λίωνι'. τῇ γὰρ ἔτυμολογίᾳ τὸ συλλέκτους γεγονέναι τινὰς
 ἐκ παλαιοῦ καὶ μιγάδας ἀνίττεσθαί μοι δοκεῖ καὶ διὰ τοῦτο
 ἐκλελοιπέναι τὸ γένος
 2 sq. Et. Gud. ap. Reitzenstein Gesch. d. gr. Etym. 164,
 28 (cf. Et. Angel. Ritschl Op. I 689) Σελεύκου· λαοί· ὁ μὲν
 Ἡσίοδος· τούς — Δευκαλίωνι'
 3 Epim. in Anecd. Ox. I 264, 27 Cr. (de λαός voce):
 Ἡσίοδος δὲ παρὰ τὸ ἄλῆς τὸ σημαῖνον τὸ ἀθροῦν, ἀλαός,
 λαός ἀφαιρέσει τοῦ ᾠ, ὡς καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει σφοδελὸν
 ἐν χύτραισι μεγάλαις ἐψόμενον'
- 116 (142)] *Ἰλέα, τὸν ῥ' ἐφίλησε ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·*

114 huic fragmento in pleniore Theogoniae forma locum assignabat Isler

115, 3 *λεκτοὺς* om. Et. Gudiani codd. abc ἀλέας Villebrun, ἀλέους codd. Strabonis pars, λαοὺς Et. Gud. et Angel., λάας Heyne, ἀλαοὺς Ludwich Δευκαλίωνι Strabo Et. Gudiani cod. v Et. Angel. (δευκαλιον); λευκανίωνι Et. Gudiani codd. abcz, λευκανίονι eiusdem cod. Paris. 2631, unde Δευκαλίωνι Reitzenstein Hesiodo reddiderit; oblocutus est Usener

καὶ οἱ τοῦτ' ὀνόμην' ὄνομ' ἔμμεναι, οὔνεκα νύμφην
 εὐρόμενος ἴλεων μείχθη ἐρατῇ φιλότῃ
 ἤματι τῷ, ὅτε τείχος ἐνδμήτοιο πόλῃος
 ὑψηλὸν ποίησε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων 5

1—5 Et. gen. et Gud. (cf. Reitzenstein Gesch. d. gr. Etym. 161, 4), v. Et. mag. v. Ἰλεύς et Angel. 135 (Ritschl Op. I 687) Σελεύκου· Ἰλεύς· ὁ Αἴαντος πατήρ· ἐτυμολογεῖται ὑφ' Ἡσίοδου· Ἰλέα — Ἀπόλλων'. ταῦτα παρατίθεται ἐν δ' Σιμωνίδου

Tzetztes Schol. in Exeg. Iliad. 126, 26 H. φησὶ γὰρ ὁ ἀνὴρ (Ἡσίοδος) ἐν τῇ ἡρωικῇ γενεαλογίᾳ ταυτί· Ἰλέα — Ἀπόλλων'

1—3 Eustathius Hom. 650, 46 Ἡσίοδος . . . καὶ ὅπου δὲ τὸν παρὰ τοῖς ἄλλοις Ὀιλέα τετρασυλλάβως καλούμενον Ἰλέα τρισυλλάβως αὐτὸν λέγειν ἐθέλων φησὶν οὕτως αὐτὸν κληθῆναι 'οὔνεκα — φιλότῃ'

1 de Ἰλέα forma cf. Schol. Ven. A (Herodiani) Hom. A 264 Schol. Townl. Hom. O 336 (Ven. A Hom. N 203) Schol. Ven. B Hom. B 527 Schol. Pind. Ol. IX 167 Eustathius Hom. 101, 19; 1018, 59; 277, 2 Tzetztes Exeg. Iliad. p. 4, 9 H.

4 sq. Aristides XXVII 18 (II 130, 3 K.) εἰ δὲ ἔτυχον περιόντες Ὀμηρος καὶ Ἡσίοδος, ῥαδίως ἂν μοι δοκοῦσιν εἰπεῖν τὸ περὶ τοῦ τείχους τοῦ Τρωικοῦ μυθολόγημα μεταθέντες, ὡς ἄρα Ποσειδῶν καὶ Ἀπόλλων κοινῇ φιλοτεχνήσαντες ἀπειργάσαντο τὸ ἔργον τῇ πόλει . . .

Tzetztes in Lycophr. 393 καὶ Ἡσίοδος ἐν τῇ ἡρωικῇ γενεαλογίᾳ· ἤματι — Ἀπόλλων' μυθικῶς

116 2—5 om. Et. gen. cod. B 2 οἱ] μιν schol. Exeg. II. Tzetztae, ἴν (ἴν) Leutsch ὀνόμην' om. Et. gen. cod. A 3 εὐρόμενος Fischer, εὐράμενος testes ἴλεον Nauckium secutus Sittl μίγη Tzetztae schol., μίχθη libri cett. ἐρατῇ Tzetztae schol. 4 sq. om. Et. mag. 4 ἐνδμήτοιο — 5 Ἀπόλλων et ταῦτα — Σιμωνίδου desunt in Et. gen. cod. A

117 (143)] Ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέεν οὐδὲ κατέκλα,
ἀλλ' ἐπὶ πυραμίνων ἀθέρων δρομάσκει πόδεσσι
καὶ οὐ σινέσκειτο καρπὸν

1—3 Eustathius Hom. 323, 44 ἐνταῦθα δὲ ζητητέον,
ποῖος ἦν ὁ ποδωκέστατος κατὰ τὴν ἱστορίαν Ἴφικλος, περὶ
οὗ δηλῶν Ἡσιόδου, ὅτι ταχυτῆτι διήνεγκεν, οὐκ ὠκνησεν
ἐπ' αὐτοῦ ταύτην εἰπεῖν τὴν ὑπερβολὴν ἄκρον — καρπὸν'

Schol. Harl. Ambr. Hom. λ 326 Κλυμένη Μινύου τοῦ
Ποσειδῶνος καὶ Εὐρυανάσσης τῆς Ὑπέρφαντος γαμηθεῖσα
Φυλάκῳ τῷ Δηίονος Ἴφικλον τίκει ποδώκη παῖδα. τοῦτον
λέγεται διὰ τὴν τῶν ποδῶν ἀρετὴν συναμιλλᾶσθαι τοῖς ἀνέ-
μοις ἐπὶ τε τῶν ἀσταχύων διέρχεσθαι, καὶ διὰ τοῦ τάχους
τὴν κουφότητα μὴ περικλᾶν τοὺς ἀθέρας. . . . ἡ δὲ ἱστορία
παρ' Ἡσιόδῳ cf. Eustathius Hom. 1689, 2

Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. A 45 τὸν δὲ Ἴφικλον
Ἡσιόδου ἐπὶ πυρίνουσ ἀθέρας τρέχειν φησὶν cf. Eustathius
Hom. 1206, 7

2 Schol. Townl. et Ven. B Hom. Γ 227 ἀνθερίκων]
. . οἱ δὲ τοὺς ἀθέρας τοῦ σίτου φασὶν, ὡς καὶ Ἡσιόδου
ἐκλαβὼν ἐπὶ Ἴφίκλου φησὶν ὅς ῥ' ἐπὶ — φοίτασκε πόδεσσιν'

118 (144)] Ἡ δὲ Θόαν τέκεν υἱόν

Choeroboscus schol. in Theodos. I 123, 22 Η. ἔτι δεῖ
παραφυλάξασθαι τινὰ παρὰ τοῖς ποιηταῖς πάντα ἔχοντα τοῦ
κανόνου καὶ ἰσοσυλλάβως κλιθέντα, οἶον ὁ Βίας τοῦ Βία, ὁ
Δρύας τοῦ Δρύα, ὁ Θόας τοῦ Θόα, ὡς παρ' Ἡσιόδῳ ἡ
δὲ — υἱόν' . .

117, 1 καρπῶν Eustathius 2 ἀλλ'] ὅς ῥ' schol. Townl.
Hom., om. schol. Ven. B πυραμίνουσ ἀθέρας φοίτασκε schol.
Hom. Townl. et Ven. B 3 verba in principio versus collocavit
Ruhnken καὶ οὐ retinens, cf. Theog. 447 Fr. 194, 2; κοῦ
O. Rossbach; καὶ οὐ — καρπὸν Eustathius, quibus verbis in
altero hemistichio sedem assignavit Heinsius (. . . . καὶ οὐ
σίνεσκειτο καρπὸν)

19 (146)] Schol. Theocrit. XVI 49 Ἡσίοδος δὲ φησιν αὐτὸν (τὸν Κύννον) τὴν κεφαλὴν ἔχειν λευκὴν· διὸ καὶ ταύτης τῆς κλήσεως (Θῆλυς) ἔτυχεν

20 (145)] Schol. Harl. Ambr. Hom. ι 198 ταῦτα σημειοῦνται τινες πρὸς τὸ μὴ παραδιδόναι Ὅμηρον Διόνυσον οἴνου εὐρετήν, τὸν δὲ Μάρωνα οὐ Διονύσου, ἀλλ' Ἀπόλλωνος ἱερέα . . ἢ δ' ἀπότασις πρὸς Ἡσίοδον λέγοντα τὸν Μάρωνα εἶναι Οἴνοπίωνος τοῦ Διονύσου

Eustathius Hom. 1623, 44 aliter τὸν δὲ Μάρωνα, οὗ καὶ δοκεῖ παρώνυμος εἶναι ἢ κατὰ Θοράκην Μαρώνια, καὶ ἱερῶ ἐτίμησαν οἱ ἐγγχώριοι. οὗ τὸν πατέρα Εὐάνθην Ἡσίοδος Οἴνοπίωνός, φασιν, ἱστορεῖ υἱοῦ Διονύσου

21 (157)] Οἶα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάσμα καὶ ἄχθος. ὅς τις ἄδην πίνῃ, οἶνος δὲ οἱ ἔπλετο μάργος, σὺν δὲ πόδας χειρὰς τε δέει γλῶσσάν τε νόον τε δεσμοῖς ἀφράστοισι· φιλεῖ δέ εἰ μαλθακὸς ὕπνος

Athenaeus X 428 b. c διὸ καὶ Ἡσίοδος ἐν ταῖς Ἠοίαις εἶπεν 'οἶα — ὕπνος'

22 (147)] Ἡ οἶη Διδύμους ἱερὸς ναίουσα κολωνὸς Δωτίῳ ἐν πεδίῳ πολυβότρουος ἄντ' Ἀμύροιο νύφατο Βοιβιάδος λίμνης πόδα παρθένος ἀδμῆς

1—3 Strabo IX p. 442 τοῦτο (τὸ Δωτίον πεδίον) δ' ἐστὶ πλησίον τῆς ἄρτι λεχθείσης Περραιβίας καὶ τῆς Ὀσσης

120 Μάρωνα εἶναι] <Εὐάνθους τοῦ> addit Sittl φασιν] φασιν ἱερὸν Eustathius, ἱερὸν delevit Sittl; ἱερέα (om. φασίν) Marekscheffel

121, 1 ἄχθος e Scut. 400 Ruhnken, ἔχθος codd. AC 2 ὅς τ' ἀνέδην Peppmüller οἴνοιό τε O. Schneider, οἴνοιο δέ τ' Peppmüller μάργον? Peppmüller 4 an ἀφράστοις· φιλεῖ?

122 de hoc et proximis fragmentis cf. Wilamowitz Isyll. 57 sq. 1 ὄχθους ναίουσα Κορωνίς Meineke 2 αὐταμύροιο Stephani cod. 3 χροά Koechly διδύμοις in Strabonis verbis Kirchhoff, ἰδίους libri

καὶ ἔτι τῆς Βοιβηίδος λίμνης, ἐν μέσῃ μὲν πῶς τῇ Θετταλίᾳ, λόφοις δὲ διδύμοις περικλειόμενον, περὶ οὗ Ἡσίοδος οὕτως εἶρηκεν ἥ — ἀδμής'

idem XIV p. 647 δοκοῦσι δ' εἶναι Μάγνητες Δελφῶν ἀπόγονοι τῶν ἐποικησάντων τὰ Δίδυμα ὄρη ἐν Θετταλίᾳ, περὶ ὧν φησιν Ἡσίοδος ἥ — ἀδμής'

cf. Schol. Pind. Pyth. III 59

2 Stephanus Byz. v. "Αμυρος· πόλις Θεσσαλίας· ἀδηλον δὲ τὸ Ἡσιόδειον Ἐωτίῳ — Ἀμύροιο'

123 (148)] Τῷ μὲν ἄρ' ἄγγελος ἦλθε κόραξ ἱερῆς ἀπὸ δαιτὸς Πυθῶ ἐς ἡγάθην, φράσσειν δ' ἄρα ἔργ' ἀλδήλα Φοίβῳ ἀκερσεκόμη, ὅτι Ἴσχυς ἔγημε Κόρωνιν Εἰλατίδης, Φλεγύαιο διογνήτιο θύγατρα

Schol. Pind. Pyth. III 48 ἱστορεῖται γάρ, ὅτι τὴν Ἴσχυος μῖξιν ἐδήλωσεν αὐτῷ (Apollini) ὁ κόραξ· παρὸ καὶ δυσχεράνατα ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ τὸν Ἀπόλλωνα ἀντὶ λευκοῦ μέλανα αὐτὸν ποιῆσαι . . . τὸν δὲ περὶ τὸν κόρακα μῦθόν φησι (Ἀρτέμων) καὶ Ἡσίοδον μνημονεύοντα λέγειν οὕτω τῷ — θύγατρα'

Schol. Pind. Pyth. III 14 ἐν δὲ τοῖς εἰς Ἡσίοδον ἀναφερομένοις ἔπεισι φέρεται ταῦτα περὶ τῆς Κορωνίδος· τῷ μὲν ἄρ' ἦλθε κόραξ' . . . φράσσειν — θύγατρα'

124 (108)] Schol. Pind. Pyth. IV 181 ὁ δὲ Ἡσίοδος Ναῖδα φησὶ τὸν Χίρωνα γῆμαι

123, 2 Πυθό' Nauck καὶ ῥ' ἔφρασεν schol. Pind. Pyth. III 48 3 ὅτι Ἴσχυς Marckscheffel; ὅτ' Ἴσχυς Paris. 2774 schol. ad v. 14, ὅτ' Ἴσχυς Vat. B schol. ad v. 48; ὅτ' ἄρ' codd. cett. γῆμε schol. ad v. 48, Vindob. gr. 130 scholii ad v. 14 κορώνην Vat. B, κορωνίν Vindob.

- 125 (109)] Πατήρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 χάσας, ἀπ' Οὐλύμπου δὲ βαλὼν ψολόεντι κεραυνῷ
 ἔκτανε Ἀητοΐδην, Φοῖβῳ σὺν θυμὸν ὀρίνων
 Athenagoras lib. pro Christ. 29 περὶ δὲ Ἀσκληπιοῦ
 Ἑσίοδος μὲν πατήρ — ὀρίνων
 Philodemus περὶ εὐσεβ. 17 G. τὸν Ἀσκλ(ηπιὸν δ' ὑ)πὸ
 Διὸς κε(ραυνῶ)θῆναι γέγρ(αφεν Ἑ)σίοδος . . .

- 126 (110)] Philodemus περὶ εὐσεβ. 34 G. Ἄν(δρων δ' ἐ(ν
 τοῖς) Συγγενικοῖς Ἀ(δμή)τω λέγει τὸν Ἀ(πόλ)λω θετεῦσαι
 Δ(ιὸς) ἐπιτάξαντος· (Ἑ)σίοδος δὲ καὶ Ἀκο(υσ)ίλαος μέλ-
 λειν (μὲν) εἰς τὸν Τάρταρον (ὑ)πὸ τοῦ Διὸς ἐ(μβλη)θῆναι,
 τῆς Ἀ(ητοῦς δ') ἱκετευσά(σης ἀν)δρὶ θετ(εῦσαι

- 127 (112)] Schol. Eurip. Alc. 1 ἡ διὰ στόματος καὶ δημῶδης
 ἱστορία περὶ τῆς Ἀπόλλωνος θετείας παρ' Ἀδμήτῳ αὕτη
 ἐστίν, ἣ κέχρηται νῦν Εὐριπίδης. οὕτως δὲ φησι καὶ Ἑσίο-
 δος καὶ Ἀσκληπιάδης ἐν Τραγωδουμένοις

- 128 (149)] Ἡ οἷη Φθίῃ Χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχουσα
 Πηνειοῦ παρ' ὕδωρ καλὴ ναιέσκε Κυρήνη
 Schol. Pind. Pyth. IX 6 ἀπὸ δὲ Ἠοίας Ἑσιόδου τὴν ἱστο-
 ρίαν ἔλαβεν ὁ Πίνδαρος, ἧς ἡ ἀρχή· ἠ — Κυρήνη

- 129 (150)] Servius in Vergil. Georg. I 14 *Aristaeum invocat
 id est Apollinis et Cyrenes filium, quem Hesiodus dicit Apol-
 linem pastorem*

125, 1 δ' addidit Marckscheffel 3 Φοῖβῳ σὺν Wilamowitz, φίλον σὺν cod. A, ὀλοὸν σὺν Koechly, φίλον νίει? olim conieci; Ἀητοΐδην ἔκτεινε, φίλον σὺν? Goettling ed.¹; ἔκτανε Ἀητοΐδαο φίλον σὺν Kiesel, ἔκτανε Ἀητοΐδεω φίλον νιὸν Goettling ed.²

126 CYNΓEHIKOIC pap.

IKETEYOYCA(σης pap.

128, 1 ἠοίη φθίῃ codd.

cf. Schol. Bern. p. 845 H. Anonym. brev. expos. in Vergil. Georg. v. III 2, 203 Th.-H.

130 (151)] Schol. Bern. Vergil. Georg. IV 361 *'at illum | curvata in montis faciem circumstetit unda'*. *hunc versum ex Hesiodi gynecon transtulit*

131 (158)] Philodemus *περὶ εὐσεβ.* 60 G. <Στησίχορ>ος? Ἀκταίῳ καὶ <Αλκμά>ν, καὶ καθάπερ . . . ἐν Ἡοία<ις> . .

132 (153)] Ἡ οἴην Ἑρὶη Βοιωτὴ ἔτρεφε κόρην

Schol. Ven. A Hom. B 496 οἱ δ' Ἑρὶην] οὐ παρέλαβον σύνδεσμον τὸν τέ, ἀλλ' ὄντως παρέλαβον Θυρίαν τὴν πόλιν, οὐκ εὔ δέ. ἀπὸ γὰρ Ἑρῆως καὶ ἡ Ἑρὶα οὕτως ὀφείλει ἔχειν τὸν τοῦ ὕ φθόγγον. μαρτυρεῖ καὶ Ἡσίοδος λέγων ἡ — κόρην'

Et. gen. v. Ἑρὶην· καὶ Ἡσίοδος Ὀυρίη — κόρην'

Eustathius Hom. 265, 4 οἱ δ' αὐτοὶ παράγουσι καὶ χρῆσιν Ἡσιόδου ταύτην βοηθοῦσαν τῇ δίχῃ τοῦ δ' γραφῆ (i. e. δ' Ἑρὶην). ἡν δίη — κόρην'

Stephanus Byz. v. Ἑρὶα· Ἡσίοδος δ' ἐν Ἑρὶα τὴν Ἀντιόπην φησὶ γενέσθαι

133 (60)] Palaephatus c. 42 *περὶ Ζήθου καὶ Ἀμφίονος· ἱστοροῦσιν ἄλλοι τε καὶ Ἡσίοδος, ὅτι κιθάρα τὸ τεῖχος τῶν Θηβῶν ἐτείχισαν*

134 (156)] Ἔστι τις Ἑλλοπὴ πολυλῆμιος ἡδ' ἐνλείμων,

130 ad Hom. λ 243 pertinere censet Sittl

131 in Ehoeis Actaeonis mentionem esse factam patet

132 ἡ δίη cod. Ven. A schol. Hom., corr. Heyne; om. Et. gen.; ἡν δίη Eustathius Ὀυρίη (Boeotorum pronuntiatio?) Et. gen. Βοιωτὴ ἔτρεφε Bekker, βοιωτὴ τράφε Et. gen., βοιωτὴς τρέφε schol. cod. Ven. A Eustathius κόρη Et. gen.

134, 1 Ἑλλοπὴ schol. Laur. ἐνλείμων cod. Laur.

ἀφνειή μήλοισι καὶ εἰλιπόδεσσι βόεσσιν·
 ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηγες πολυβοῦται
 πολλοὶ ἀπειρέσιοι, φῦλα θνητῶν ἀνθρώπων·
 ἔνθα δὲ Δωδώνη τις ἐπ' ἔσχατιῇ πεπόλισται· 5
 τὴν δὲ Ζεὺς ἐφίλησε καὶ ὄν χρηστήριον εἶναι
 τίμιον ἀνθρώποις

. ναῖον δ' ἐν πυθμένι φηγοῦ·
 ἔνθεν ἐπιχθόνιοι μαντήια πάντα φέρονται,
 ὅς δὴ κεῖθι μολῶν θεὸν ἄμβροτον ἐξερεείνη 10
 δῶρα φέρων τ' ἔλθησι σὺν οἰωνοῖς ἀγαθοῖσιν

1—11 Schol. Soph. Trach. 1167 ἔνιοι δὲ χωρὶς τοῦ ὁ
 γράφουσι (τὸ Σελλῶν) Ἑλλοὺς ἀποδεχόμενοι καὶ Ἑλλοπίαν
 τὴν Δωδώνην νομίζουσιν εἶναι· τὴν γὰρ χώραν οὕτως Ἡσίο-
 δος ὀνομάζει ἐν Ἡοίαις λέγων οὕτως ἔστι — ἀγαθοῖσιν'

1. 5 Strabo VII p. 328 Φιλόχορος δὲ φησι καὶ τὸν
 περὶ Δωδώνην τόπον, ὡς περ τὴν Εὐβοίαν, Ἑλλοπίαν κλη-
 θῆναι· καὶ γὰρ Ἡσίοδον οὕτω λέγειν· ἔστι — ἐνλείμων'.
 ἔνθα δὲ — πεπόλισται'

135 (166)

pagella adversa

* * *

ὅς μιν? .

ἐγγχεῖ μάρνασθα<ι

134, 4 ἀπειρέσια? Sittl; post hanc vocem versum intercidisse
 existimavit Schneidewin 6 δὴ Brunck ἐφίλησε καὶ ὄν scho-
 liorum cod. Lobkowitzianus, φίλησε καὶ ὄν cod. Laur., ἐθέλησεν
 ἐὸν Ruhnken 7 post ἀνθρώποις lacunam subesse ratus est
 F. S. Lehrs, post v. 6 Hermann 8 ναῖον i. e. columbae
 Dodonaeae; Ruhnkenii coniectura (ἐθέλησεν ἐὸν) recepta
 ναῖον participium esse arbitratur Goettling; ναῖεν (Iuppiter)
 Valckenaer, ναίει C. Schenkl, ναίων (si quid exciderit) Sittl
 11 τ' addidit Papageorgius ἔλθησι cod. Lobkowitz., ἔλθη
 cod. Laur., ἔλθη δὲ Hermann

135, 1 exigua litterarum vestigia: ΟCMIN? Crönert

πλήν γ' <H>ρακλή<ος

αυτειαιτ' Ἄρηι φ

ξανθοκόμης

5

τοῦ καὶ ἀποφθ

γοργωδυψηλ

θηρο

οὔτε τις ἐν πολέ<μ>ω <οὔτ' αἰνῆ δημοτῆτι

ἔτλη ἐς ἄντα ἰδ<ὼν σχεδὸν ἐλθέμεν οὐδὲ μάχεσθαι 10

ἀνδρῶν ἠρώων, ὁπότ'

ἄλλ' ὑπ' Ἀπόλλωνος χερ<σὶν βέλεσίν τ' ἔδαμάσθη

μαρνάμενος Κού<ρησιν ὑπὲρ Καλυδῶνος ἔραυνῆς.

τοὺς δ' ἄλλους Οἰνῆ<ι τέκεν, Πορθάονος υἱῶ,

Φηρέα θ' ἰππόδαμ<ον Ἀγέλαόν τ' ἔξοχον ἄλλων 15

Τοξέα τε Κλύμεν<όν τε καὶ ἀντίθεον Περίφαντα

Γόργην τ' ἠύκομον <καὶ ἐπίφρονα Δηϊάνειραν,

ἢ τέχ' ὑποδμηθεῖ<σα βίη Ἑρακλειῆη

Ἕλλον καὶ Γλήνον καὶ <Κτήσιππον καὶ Ὀδίτην·

τοὺς τέκε καὶ δειν 20

ὁπ<πότ>ε φαρμακο

λῶπ<ος> κη

μω . .

δ . .

* * *

- 135, 3 ΠΛΗΓ' (i. e. πλήγ γ') F cf. Scut. 74 4 ἀντῶ ἴσος? Schmidt 6 ἀποφθ<ιμένιοιο Wilamowitz, ἀπ' ὄφθ<αλμῶν ἀπελάμπετο θεσπιδαῆς πῦρ> | γοργῶν Robert 9 πολέμ<ω οὔτ' αἰνῆ δημοτῆτι Wilamowitz (ex Hom. Γ 20) 10 ἰ<δῶν — μάχεσθαι e Scut. 432 Böhm 11 <ἐν προμάχοισι φανείη Wilamowitz 12 χερ<σὶν idem; βέλεσίν τ' supplevi, ἔδαμάσθη Wilamowitz 13 Κού<ρησιν — ἔραυνῆς ex Hom. I 531 sq. idem 14—19: clausulas rest. idem 20 δεινή<ν οἱ ἐνὶ φρεσὶ μήσατο βουλήν? Crönert 22 λῶπ<ος Wilamowitz κη<ῶεν? Crönert 23 μῶ<λν? idem

pagella aversa (magnopere detrita)

μων . . .	25
αναβηθ̄ . . χ . .	
οπην σ	
μηθ̄	
εγ . α	
κάρηνα	30
ἀλ>λ' Ἀφροδίτης	
κηθ̄μον . . α	
αλιας ἴκοντο	
κειουσαι?	
μητέρ>α κεδνήν	35
ρείησιν	
αὐτὰ>ρ Ὀδ<ιτ>εω?	
σην	
εα κόσμον	
Φ>οἶβος Ἀπόλλων	40
ογι . . . ν	
νακ . . τ .	

* * *

Papyrus musei Berolinensis 9777 saec. fere IV (= F)
ed. Schubart et Wilamowitz Berl. Klassikertexte V 1, 22

12 sq. Pausanias X 31, 3 ἐς δὲ τοῦ Μελεάγρου τὴν
τελευτήν Ὀμήρῳ μὲν ἔστιν εἰρημένα, ὡς ἡ Ἐρινὺς καταρῶν
ἀκούσαι τῶν Ἀλθαίας καὶ ἀποθάνοι κατὰ ταύτην καὶ ὁ Μελέ-
αγρος τὴν αἰτίαν. αἱ δὲ Ἥοϊαί τε καλούμεναι καὶ ἡ Μι-
νυὰς ὠμολογήμασιν ἀλλήλαις· Ἀπόλλωνα γὰρ δὴ αὐταὶ φα-

135, 27 τ>ὸ πῆνος Crönert	31 ἀλ>λ' Ἀφροδίτης idem,
αὐτὰρ Ὀδίτης? Wilamowitz	33 ἐξ Οἰχ>αλίας? Crönert
35 μητέρ>α Wilamowitz	36 πολυιδρείησιν ex Hom. B
346 confert idem	37 αὐτὰ>ρ Ὀ<δί>τεω idem
39 περι- καλλ>εα Crönert	42 ἄκ<οι>τ<ι Wilamowitz

σιν αἰ ποιήσεις ἀμῦναι Κούρησιν ἐπὶ τοῖς Αἰτωλοῦς, καὶ ἀποθανεῖν Μελέαγρον ὑπὸ Ἀπόλλωνος

136 (175)] Argumentum Scuti A 1 τῆς Ἀσπίδος ἡ ἀρχὴ ἐν τῷ τετάρτῳ Καταλόγῳ φέρεται μέχρι στίχων ν' καὶ ς'

ΜΕΓΑΛΑΙ ΗΟΙΑΙ

137 (162)] Pausanias II 26, 3 Ἐπίδανρος δὲ ἀφ' οὗ τὸ ὄνομα τῆ γῆ ἐτέθη, ὡς μὲν φασιν Ἥλειοι, Πέλοπος ἦν· κατὰ δὲ Ἀργείων δόξαν καὶ τὰ ἔπη τὰς μεγάλας Ἡοίας ἦν Ἐπίδανρον πατὴρ Ἀργος ὁ Διός

138 (159)] Ὡ τέκος, ἧ μάλα δὴ σε πονηρότατον καὶ ἄριστον Ζεὺς τέκνωσε πατήρ

Anonymus comm. in Aristot. Eth. Nicom. III 7 (p. 155, 4 H.) καὶ ὅτι, φασί, τὸ πονηρὸς ἐπὶ τοῦ ἐπιπόνου τάττεται καὶ δυστυχοῦς, ἱκανὸς Ἡσίοδος παραστήσαι ἐν ταῖς μεγάλαις Ἡοίαις τὴν Ἀλκμήνην ποιῶν πρὸς τὸν Ἡρακλέα λέγουσαν· ὦ — πατήρ'

139 (160)] Μοῖραί σε πονηρότατον καὶ ἄριστον

Anonymus comm. in Aristot. Eth. Nicom. III 7 (p. 155, 7 H.) καὶ πάλιν αἰ Ἐμοῖραι — ἄριστον'

140 (173)] Schol. Pind. Isthm. VI 53 οὐ γὰρ ὁ Τελαμὼν ἐκέλευσε τῷ Ἡρακλεῖ ἐμβῆναι τῷ δέσματι καὶ εὐξασθαι, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Ἡρακλῆς τοῦτο κατ' ἰδίαν ἔπραξε προαίρεσιν. εἴληπται δὲ ἐκ τῶν μεγάλων Ἡοιῶν ἡ ἱστορία· ἐκεῖ γὰρ εὐρίσκειται ἐπιξενούμενος ὁ Ἡρακλῆς τῷ Τελαμῶνι καὶ ἐμβαλίνων

138, 1 τέκος Voss, τέκνον codd. 2 ἐτέκνωσε codd., corr. Voss

140 † καὶ οὕτως] καὶ οὕτως Boeckh; quibus verbis omissis lacunae signum posuit Kinkel

τῆ δορᾷ καὶ εὐχόμενος † καὶ οὕτως ὁ διόπομπος αἰετός,
 ἀφ' οὗ τὴν προσωνομίαν ἔλαβεν Αἴας

141 (161)] Pausanias IV 2, 1 πνθῆσθαι δὲ σπουδῇ πάνυ ἐθε-
 λήσας οἱ τινες παῖδες Πολυκάου ἐγένοντο ἐκ Μεσσήνης,
 ἐπελεξάμην τὰς τε Ἑοίας καλουμένας καὶ τὰ ἔπη τὰ Ναυ-
 πάκτια, πρὸς δὲ αὐτοῖς ὁπόσα Κιναίθων καὶ Ἄβιος ἐγενεα-
 λόγησαν. οὐ μὴν ἔς γε ταῦτα ἦν σφίσι οὐδὲν πεποιημένον,
 ἀλλὰ Ἰλλου μὲν τοῦ Ἡρακλέους θυγατρὶ Εὐαίχμη συνοικῆσαι
 Πολυκάουνα υἱὸν Βούτου, λεγούσας τὰς μεγάλας οἶδα Ἑοίας,
 τὰ δὲ ἔς τὸν Μεσσήνης ἄνδρα καὶ τὰ ἔς αὐτὴν Μεσσήνην
 παρεῖται σφίσι

142 (154)] Φύλας δ' ὤπυιεν κούρην κλειτοῦ Ἰολάου
 Λειπεφίλην· ἢ εἶδος Ὀλυμπιάδεσιν ὁμοίη
 Ἰπποτάδην τέ οἱ υἱὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἔτικτε
 Θηρῶ τ' εὐειδέα, ἐκέλην φαέεσσι σελήνης.
 Θηρῶ δ' Ἀπόλλωνος ἐν ἀγκοίνῃσι πεσοῦσα 5
 γείνατο Χαίρωνος κρατερὸν μένος ἵπποδάμοιο

Pausanias IX 40, 5 sq. (3) τὸ δὲ νῦν τοῖς Χαίρωνεῦσιν
 ὄνομα γεγονέναι (λέγουσιν) ἀπὸ Χαίρωνος, ὃν Ἀπόλλωνός
 φασιν εἶναι, μητέρα δὲ αὐτοῦ Θηρῶ τὴν Φύλαντος εἶναι.
 μαρτυρεῖ δὲ καὶ ὁ τὰ ἔπη τὰς μεγάλας Ἑοίας ποιήσας Φύ-
 λας — ἵπποδάμοιο'

43 (152)] Ἡ οἷη Ἐρῆ πικινόφρων Μηκιονίχη,
 ἢ τέκεν Εὐφημον γαιήοχῳ Ἐννοσιγαίῳ
 μειχθεῖσ' ἐν φιλότῃ πολυχρύσου Ἀφροδίτης

142, 2 λειπεφίλην cod. Mosquensis, λείπε φιλήνη cod. Paris.
 1411, λείπε φιληνῆ Paris. 1410, λείπε φιλήνην Paris. 1399 ἢ
 δ' Koechly 3 Ἰπποτάδην Siebelis; ἱππότη cod. Mosquensis,
 Ἰππότην Facius, Ἰππόθοον Koechly, Ἰππωτον? olim conieci
 τέ Koechly, δέ codd. 4 εὐειδέα scripsi, εὐειδῆ libri

143, 1 ὕρη Vat. B, ὕρέη Paris. 2403 3 μειχθεῖσ' libri

Schol. Pind. Pyth. IV 35 ὁ δὲ Ἀσκληπιάδης τὰ ἐν ταῖς
μεγάλαις Ἑοίαις παρατίθεται ἢ — Ἀφροδίτης'

144 (155)] Ἰηττος δὲ Μόλουρον Ἀρίσβαντος φίλον υἱὸν
κτείνας ἐν μεγάροις εὐνῆς ἔνεχ' ἧς ἀλόχοιο
οἶκον ἀποπρολιπὼν φεῦγ' Ἄργεος ἰπποβότοιο,
ἴξεν δ' Ὀρχομενὸν Μινυήιον· καί μιν ὁ γ' ἦρωσ
δέξατο καὶ κτεάνων μοῖραν πόρεν, ὡς ἐπιεικές 5

Pausanias IX 36, 6 sq. (4) Ἰηττου δὲ ἐποιήσατο μνήμην
καὶ ὁ τὰ ἔπη συνθεῖς, ἄς μεγάλας Ἑοίας καλοῦσιν Ἑλληνες·
Ἰηττος — ἐπιεικές'

145 (164)] Pausanias II 2, 3 Κορινθίοις δὲ τοῖς ἐπινείοις τὰ
ὀνόματα Λέχης καὶ Κεγχρίας ἔδοσαν, Ποσειδῶνος εἶναι καὶ
Πειρήνης τῆς Ἀχελῷου λεγόμενοι· πεποιήται δὲ ἐν Ἑοίαις
μεγάλαις Οἰβάλου θυγατέρα εἶναι Πειρήνην

146 (163)] Pausanias II 16, 4 ταύτην (Μυκλήνην) εἶναι θυ-
γατέρα Ἰνάχου, γυναῖκα δὲ Ἀρέστορος τὰ ἔπη λέγει, ἃ δὴ
Ἑλληνες καλοῦσιν Ἑοίας μεγάλας· ἀπὸ ταύτης οὖν γεγενῆσθαι
καὶ τὸ ὄνομα τῇ πόλει φασίν

147 (165)] Pausanias VI 21, 10 sq. ἀπέθανον δὲ ὑπὸ τοῦ Οἰ-
νομάου κατὰ τὰ ἔπη τὰς μεγάλας Ἑοίας Ἀλκιάδους ὁ Πορ-
θάουος, δεύτερος οὗτος ἐπὶ τῷ Μάρμακι, μετὰ δὲ Ἀλκιάδου
Εὐρύαλος καὶ Εὐρύμαχος τε καὶ Κρόταλος. τούτων μὲν οὖν
γονέας τε καὶ πατρίδας οὐχ οἶά τε ἦν πνυθέσθαι μοι· τὸν
δὲ ἀποθανόντα ἐπ' αὐτοῖς Ἀκριῶν τεκμαίροιο ἂν τις Λακε-
δαιμόνιον τε εἶναι καὶ οἰκιστὴν Ἀκριῶν. ἐπὶ δὲ τῷ Ἀκριῶ
Κάπετόν φασιν ὑπὸ τοῦ Οἰνομάου φονευθῆναι καὶ Λυ-

144, 1 Μόλουρον Schubart, Μόλυρον codd. 4 ἴξε δ' ἐς
Koechly Μινυήιον cf. ad Theog. 340 ὃς δέ μιν ἦρωσ Koechly

147 de numero procorum Hippodamiae cf. Luebbert de
Pind. stud. Hes. et Hom. diss. 8; Πελάγοντα καὶ Αἰόλιον Κρόνιον
τε' versiculum restituebat Sittl

κοῦργον Λάσιόν τε καὶ Χαλκώδοντα καὶ Τρικόλωνον . . .
 Τρικόλωνου δὲ ὕστερον ἐπέλαβεν ἐν τῷ δρόμῳ τὸ χρεῶν
 Ἀριστόμαχόν τε καὶ Προϊάντα, ἔτι δὲ Πελάγοντα καὶ Αἰδολίον
 τε καὶ Κρόνιον

Schol. Pind. Ol. I 127 οἱ ἀναιρεθέντες οὗτοί εἰσι· Μέρ-
 μνης, Ἰππόθοος, Πέλοψ ὁ Ὀπούντιος, Ἀκαρναν, Εὐρύμαχος,
 Εὐρύλοχος, Αὐτομέδων, Λάσιος, Χάλκων, Τρικόρωνος, Ἀλ-
 κάθους ὁ Πορθάκωνος, Ἀριστόμαχος, Κρόκαλος· τούτῳ τῷ
 ἀριθμῷ τῶν ἀπολομένων μνηστήρων καὶ Ἡσίδοτος καὶ Ἐπι-
 μενίδης μαρτυρεῖ

48 (167)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. A 57 ἐν δὲ ταῖς
 μεγάλαις Ἠοίαις λέγεται τὸν Ἐνδυμίωνα ἀνενεχθῆναι ὑπὸ
 τοῦ Διὸς εἰς οὐρανόν. ἐρασθέντα δὲ Ἥρας εἰδώλῳ παρα-
 λογισθῆναι [τὸν ἔρωτα] νεφέλης καὶ ἐκβληθέντα κατελθεῖν
 εἰς Ἄιδου

49 (168)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. A 118 ἐν δὲ ταῖς
 μεγάλαις Ἠοίαις λέγεται ὡς ἄρα Μελάμπος φίλιτος ὢν
 τῷ Ἀπόλλωνι ἀποδημήσας κατέλυσε παρὰ Πολυφάντη. βόος
 δὲ αὐτῷ τεθυμένου δράκοντος ἀνερπύσαντος παρὰ τὸ θῦμα
 διαφθεῖραι αὐτὸν τοὺς θεράποντας τοῦ βασιλέως. τοῦ δὲ
 βασιλέως χαλεπήναντος * * * * τὸν Μελάμποδα λαβεῖν καὶ
 θάψαι. τὰ δὲ τούτου ἔγγονα τραφέντα ὑπὸ τούτου λείχειν
 τὰ ὄτα καὶ ἐμπνεῦσαι αὐτῷ τὴν μαντικὴν. διόπερ κλέπτοντα
 αὐτὸν τὰς βόας τοῦ Ἰφίκλου εἰς Αἴγιναν τὴν πόλιν περι-
 ληφθέντα δεσθῆναι καὶ τοῦ οἴκου μέλλοντος πεσεῖν, ἐν ᾧ ἦν
 ὁ Ἰφίκλος, τῇ διακόνων πρεσβύτιδι μνηῦσαι τοῦ Ἰφίκλου
 καὶ τούτου χάριν ἀφεθῆναι

50 (172)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. A 828 ἐν δὲ ταῖς
 μεγάλαις Ἠοίαις Φόρβαντος καὶ Ἐκάτης ἢ Σκύλλα

148 [τὸν ἔρωτα] seclisit Keil

149 lacunam indicavit Kinkel, cf. schol. Paris. 'χαλεπήνας
 δὲ ὁ βασιλεὺς ἀποκτείνει τὸν δράκοντα· ἀναιρεθεῖς δὲ ἐτάφη ὑπὸ
 Μελάμποδος' Αἴγιναν] Ἐχίνον? Keil

151 (170)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. B 181 πεπηρωσθαι δὲ Φινέα φησὶν Ἡσίοδος ἐν μεγάλαις Ἠοίαις, ὅτι Φοῖξω τὴν ὁδὸν ἐμήνυσεν . . .

152 (171)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. B 1122 Ἄργος] εἰς τῶν Φοῖξω παίδων οὗτος. τούτους δὲ Ἡρόδωρος φησὶν ἐκ Χαλκιόπης τῆς Αἰήτου θυγατρὸς, Ἀκουσίλαος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐν ταῖς μεγάλαις Ἠοίαις φασὶν ἐξ Ἰοφώσσης τῆς Αἰήτου. καὶ οὗτος μὲν φησὶν αὐτοὺς τέσσαρας, Ἄργον Φρόντιν Μέλανα Κυτίσωρον, Ἐπιμενίδης δὲ πέμπτον προστίθησι Πρέσβωνα

153 (176)] Antoninus Liber. XXIII Βάττος· ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἐτεροιοιμένων α' καὶ Ἡσίοδος ἐν μεγάλαις Ἠοίαις καὶ Διδύμαρχος Μεταμορφώσεων γ' καὶ Ἀντίγονος ἐν ταῖς Ἀλλοιωσεσι καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος ἐν Ἐπιγράμμασιν, ὡς φησὶ Πάμφιλος ἐν α'.

Ἄργου τοῦ Φοῖξω καὶ Περιμήλης τῆς Ἀδμήτου θυγατρὸς ἐγένετο Μάγνης. οὗτος ὤκησεν ἐγγὺς Θεσσαλίας καὶ τὴν γῆν ταύτην ἀπ' αὐτοῦ Μαγνησίαν προσηγόρευσαν οἱ ἄνθρωποι. ἐγένετο δ' αὐτῷ παῖς περιβλεπτός τὴν ὄψιν Ὑμέναιος. ἐπεὶ δὲ Ἀπόλλωνα ἰδόντα ἔρωσ ἐλάβε τοῦ παιδὸς καὶ οὐκ ἐξελίμπανε τὰ οἰκία τοῦ Μάγνητος, Ἐρμῆς ἐπιβουλεύει τῇ ἀγέλῃ τῶν βοῶν τοῦ Ἀπόλλωνος. αἱ δὲ ἐνέμοντο, ἵνα περ ἦσαν αἱ Ἀδμήτου βόες. καὶ πρῶτα μὲν ἐμβάλλει ταῖς κυσίν, αἱ ἐφύλαττον αὐτάς, λήθαργον καὶ κυνάγῃην· αἱ δὲ ἐξελάθοντο τῶν βοῶν καὶ τὴν ὕλακὴν ἀπώλεσαν· εἶτα δ' ἀπελαύνει πόρτιας δώδεκα καὶ ἑκατὸν βοῦς ἄζυγας καὶ ταῦρον, ὃς ταῖς βουσὶν ἐπέβαινε. ἐξῆπτε δὲ ἐκ τῆς οὐρᾶς πρὸς ἕκαστον ὕλην, ὡς ἂν τὰ ἴχνη τῶν βοῶν ἀφανίσῃ· καὶ ἦγεν

151 cf. Fragm. 52 μεγάλαις] μὲν ταῖς Usener

152 versum Hopfner sic restituēbat: Ἄργος τε Φρόντις τε Μέλας θ' ἄμα καὶ Κυτίσωρος'

153 Ἐπιγράμμασιν] ἔπεσιν Sakolowski

αὐτὰς ἐλαύνων διὰ τε Πελασγῶν καὶ δι' Ἀχαιῶν τῆς Φθιώ-
τιδος καὶ διὰ Λοκρίδος καὶ Βοιωτίας καὶ Μεγαρίδος καὶ
ἐντεῦθεν εἰς Πελοπόννησον διὰ Κορίνθου καὶ Λαρίσσης
ἄχρι Τεγέας. καὶ ἐντεῦθεν παρὰ τὸ Λύκαιον ὄρος ἐπορεύετο
καὶ παρὰ τὸ Μαινάλιον καὶ τὰς λεγομένας Βάττου σκοπιάς.
ᾧκει δὲ ὁ Βάττος οὗτος ἐπ' ἄκρῳ τῷ σκοπέλῳ καὶ ἐπεὶ τῆς
φωνῆς ἤκουσε παρελαυνομένων τῶν μύσχων, προελθὼν ἐκ
τῶν οἰκείων ἔγνω περὶ τῶν βοῶν ὅτι κλοπιμαίως ἄγει· καὶ
μισθὸν ἤτησεν, ἵνα πρὸς μηδένα φράσῃ περὶ αὐτῶν. Ἑρμῆς
δὲ δώσειν ἐπὶ τούτοις ὑπέσχετο καὶ ὁ Βάττος ᾧμοσε περὶ
τῶν βοῶν πρὸς μηδένα κατερεῖν. ἐπεὶ δὲ αὐτὰς Ἑρμῆς
ἔκρυψε ἐν τῷ προηῶνι παρὰ τὸ Κορυφάσιον εἰς τὸ σπή-
λαιον εἰσελάσας ἄντικρυς Ἰταλίας καὶ Σικελίας, αἴθθις ἀφί-
κετο πρὸς τὸν Βάττον ἀλλάξας ἑαυτὸν καὶ πειρώμενος, εἰ
αὐτῷ συμμένει ἐπὶ τοῖς ὄρκιοις ἐθέλει. διδοὺς δὲ μισθὸν
χλαῖναν ἐπνυθάνετο παρ' αὐτοῦ, εἰ μὴ κλοπιμαίως βοῦς ἔγνω
παρελαθείσας. ὁ δὲ Βάττος ἔλαβε τὴν χλαμύδα καὶ ἐμήνυσε
περὶ τῶν βοῶν. Ἑρμῆς δὲ χαλεπήνας, ὅτι διχόμυθος ἦν,
ἐρράπισεν αὐτὸν τῇ θάβδῳ καὶ μετέβαλεν εἰς πέτρον. καὶ
αὐτὸν οὐκ ἐκλείπει κρύος οὐδὲ καῦμα· λέγεται δὲ καὶ ὁ
τόπος παρ' ὀδευόντων ἄχρι νῦν σκοπιαὶ Βάττου

ΚΗΥΚΟΣ ΓΑΜΟΣ

154 (178) | Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. A 1289 Ἡρόδωρος
δέ φησι μὴ συμπεπλευκέναι (τοῖς Ἀργοναύταις) αὐτόν (τὸν
Ἡρακλέα) τε καὶ τινὰς ἄλλους. Ἡσίόδος ἐν τῷ Κήυκος γάμῳ
ἐκβάττα φησὶν αὐτόν ἐφ' ὕδατος ζήτησιν τῆς Μαγνησίας
περὶ τὰς ἀπὸ τῆς ἀφέσεως αὐτοῦ Ἀφετὰς καλουμένας ἀπο-
λειφθῆναι

153 ὕλακην Jacobs, φυλακὴν cod. P τῷ O. Schneider, τῷ
cod. παρ' ὀδευόντων Bast, παροδευόντων cod., (ὑπὸ τῶν)
παροδευόντων Oder σκοπιαὶ O. Schneider, σκοπιά cod.

154 περὶ Keil, παρὰ cod. Laur.

155] *Αυτόματοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαΐτας ἴενται*

Zenobius II 19 οὕτως Ἑσίοδος ἐχρήσατο τῇ παροιμίᾳ, ὡς Ἡρακλέους ἐπιφοιτήσαντος ἐπὶ τὴν οἰκίαν Κήνκος τοῦ Τραχινίου καὶ οὕτως εἰπόντος ἑαυτόματοι — ἴενται'

cf. idem II 46

156 (179)] *Ἰδὼν δ' ἱππηλάτα Κῆνξ*

Schol. Ven. A Hom. Ξ 119 ὁ δὲ ἱππότης ἄρα οὐ φηγάς, ἀλλ' ἱππικός. καὶ ὁ Ἑσίοδος δὲ οὕτως ἀκήκοεν ἰδὼν — Κῆνξ' ἀντὶ τοῦ ἱππικός

157 (177)] Athenaeus II p. 49 b ὅτι Ἑσίοδος ἐν Κήνκος γάμῳ — κὰν γὰρ γραμματικῶν παῖδες ἀποξενῶσι τοῦ ποιητοῦ τὰ ἔπη ταῦτα, ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ ἀρχαῖα εἶναι — τρίποδας τὰς τραπέζας φησί

Pollux VI 83 ἦσαν δὲ τινες πρῶται τράπεζαι καὶ δευτεραι καὶ τρίται καὶ τρίποδες μὲν, ἐφ' ὧν ἔκειντο, καὶ ἔστι τούνομα παρ' Ἑσιόδῳ καὶ ἐν Τελμησσεῦσιν Ἀριστοφάνους

158 (180)] *Αὐτὰρ ἐπεὶ δαιτὸς μὲν εἴσης ἐξ ἔρον ἔντο,
μητέρα μητρὸς ἄγοντο*

*ἀυαλέην τε καὶ ὀπταλέην σφετέροισι τέκεσσι
τεθνόμεναι*

155 cf. Crusius Anal. ad Paroem. 52 sq. Ἑσίοδος Schneidewin, Ἡράκλειτος Zenobius, ὁ Βακχυλίδης cod. Athous 15 (utrumque testimonium in archetypo scriptum fuisse arbitratur Crusius) ἴενται] ἴασιν Zenobius II 46

156 Κῆνξ Bekker, κῆρξ cod.

158 cf. Bergk PLGr.⁴ III 667 sq. Op. II 746, 59; 752, 3 Nauck MGrR. III 272 IV 391 1 δαιτὸς μὲν εἴσης Bergk, δ' αὐτοὶ μὲν κνίσσης libri, δαιτὸς μενοεικῆος Nauck 2 μητρὸς suspectum 3 ἀυαλέην cod. Bar. τε addidit Bergk σφετέροισι τέκεσσι dedi, ἐφ' ἑτέροισι (fuit olim $\Phi\Theta\epsilon\tau\epsilon\rho\iota\kappa\iota$) τεκέεσσι (τέκεσι Bar.) libri; ἐπὶ σφετέροισι τέκεσσι Nauck, ἐπὶ σφετέροις τεκέεσσι Bergk, quorum uterque verba in fine versus proximi collocabat 4 τεθνόμεναι Bergk, τεθνάναι libri

Plutarchus Mor. 730 f καθάπερ οὖν τὸ πῦρ τὴν ὕλην
ἐξ ἧς ἀνήφθη, μητέρα καὶ πατέρ' οὔσαν, ἤσθιεν, ὡς ὁ τὸν
Κήνκος γάμον εἰς τὰ Ἑσιόδου παρεμβάλων εἶρηκεν

Incert. auctor περὶ τρόπων Rhet. gr. VIII 776 W. (III
224 Sp.) αἰνιγμά ἐστι φράσις διάνοιαν ἀποκεκρυμμένην καὶ
σύνθετον πειρωμένην ποιεῖν, ὡς τὰ παρ' Ἑσιόδῳ περὶ τῆς
κύλικος λεγόμενα 'μηδέ ποτ' — ὑπερθε' (Op. 744), 'αὐτὰρ
ἔντο' καὶ αὖ 'μητέρα — ὀπταλέην', ἐπεὶ δοκεῖ πρώτα μὲν ξη-
ραίνεσθαι, εἶτα ὀπτᾶσθαι· 'σφετέροισι τέκεσσι', τοῖς ἑαυτῆς
τέκνοις, λέγει δὲ τοῖς ξύλοις· τὸ δὲ τεθνάναι, καθὸ δοκεῖ ἐκ
τῆς ὕλης ἐκκεκόφθαι

59 (181)] Iulianus or. ad Heracl. Cyn. (VII) p. 234 d οὐκ
οἶσθα, ὅτι καὶ ὁ Σαλμωνεὺς ἔδωκεν ὑπὲρ τούτων τοῖς θεοῖς
δίκην, ὅτι ἄνθρωπος ὢν ἐπεχείρει Ζεὺς εἶναι; τὸ δὲ ἐκ τῶν
Ἑσιόδου λεγόμενον ὑπὲρ τῶν ὀνομασάντων ἑαυτοὺς τοῖς τῶν
θεῶν ὀνόμασιν, Ἦρας τε καὶ Διός, εἰ μήπω καὶ νῦν ἀκή-
κοας, ἔχω σοι συγγνώμην

de Ceyce et Aleyona, Salmonei sorore, agitur cf. Schol.
Ven. A Hom. I 562 v. Apollodorus I 7, 4, 1

ΜΕΛΑΜΠΙΟΔΕΙΑ

60 (188)] Θαῦμά μ' ἔχει κατὰ θυμόν, ἐρινεὺς ὅσσον ὀλύνθων
οὗτος ἔχει μικρὸς περ ἑών· εἴποις ἂν ἀριθμόν;

* * *

μύριοί εἰσιν ἀριθμόν, ἀτὰρ μέτρον γε μέδιμνος·

158 περὶ editor Cantabrig. ap. Walzium, παρὰ codd. καὶ αὖ
Klouček, καὶ (οἶον Par.) οὐ codd. ἑαυτῆς Klouček, ἑαυτοῦ
libri ξύλοις editor Cantabrig., ξένους codd. ἐκκεκόφθαι
Bar., ἐκκόφθαι unus e Paris., εἰλήφθαι volgo

159 ad 'Ceycis nuptias', Catalogi partem, rettulit Wila-
mowitz

160, 1 ὅσσον ὀλύνθων Xylander, ὅσους ὀλύνθους libri
2 μικρὸς Sittl post 2 quaedam omissa sunt

εἷς δὲ περισσεύει, τὸν ἐπενθέμεν οὐ κε δύναιο.

ὡς φάτο· καὶ σφιν ἀριθμὸς ἐτήτυμος εἶδετο μέτρον· 5
καὶ τότε δὴ Κάλχαντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν

Strabo XIV p. 642 λέγεται δὲ ὁ Κάλχας ὁ μάντις μετ' Ἀμφιλόχου τοῦ Ἀμφιαράου κατὰ τὴν ἐκ Τροίας ἐπάνοδον περὶ δεῦρο ἀφικέσθαι, περιτυχὼν δ' ἑαυτοῦ κρείττονι μάντει κατὰ τὴν Κλάρου, Μόψω τῷ Μαντοῦς τῆς Τειρεσίου θυγατρὸς, διὰ λύπην ἀποθανεῖν. Ἡσίοδος μὲν οὖν οὕτω πως διασκευάζει τὸν μῦθον· προτεῖναι γάρ τι τοιοῦτο τῷ Μόψω τὸν Κάλχαντα 'θαῦμα — ἀριθμὸν;' τὸν δ' ἀποκρίνασθαι 'μύριοι — κάλυψεν'

cf. Apollodorus Epit. (Fragm. Sabb.) 6, 3 (p. 214, 13 W.)

161 (189)] Ζεῦ πάτερ, εἶθε μοι ἦσσον' ἔχειν αἰῶνα βίοιο
ᾧφελлес δοῦναι καὶ ἴσα <φρεσὶ> μῆδεα ἴδμεν
θνητοῖς ἀνθρώποις· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισας,
ὅς μακρόν γέ μ' ἔθηκας ἔχειν αἰῶνα βίοιο
ἐπτά τ' ἐπὶ ζῶειν γενεὰς μερόπων ἀνθρώπων 5

Tzetzes in Lycophr. 682 πέμπελον] τὸν ὑπέργηρων . .
νῦν δὲ τὸν Τειρεσίαν λέγει, ἐπειδὴ φασιν αὐτὸν ἐπτά γενεὰς
ζῆσαι· ἄλλοι δὲ ἐννέα· ἀπὸ γὰρ Κάδμιου ἦν καὶ κατωτέρω
'Ετεοκλέους καὶ Πολυνείκους, ὡς φησι καὶ ὁ τῆς Μελαμπο-

160, 4 ἐπενθέμεν Spohn, ἐπελθέμεν libri οὐ κε δύναιο
Voss, οὐκ (ἐδύναιο Paris.) ἐδύναο libri post 5 aliquid inter-
cidisse suspicatur Immisch (cf. Apollod. l. c.) 6 Κάλχαντα
τέλος Nauck, Κάλχανθ' ὑπνος Strabonis libri, Κάλχαντα νέφος
Meineke

161, 1 εἶθε μοι ἦσσον' ἔχειν Boissonade, εἶθ' ἦσσω μοι
ἔχειν Hermann, εἶθε μοι εἶθ' ἦσσω μ' (γ' Voss) Tzetzes utroque
loco; εἶθ' ἦσσω μὲν ἐμοί γ' Bothe (idem γ' omisso Gerhard)
2 ᾧφελлес cf. Op. 174; ᾧφελес Vit. 2. 3; ᾧφειлес Tryllitzsch
<φρεσὶ> vir doctus in Gerhardi Lect. Apoll. 161 4 ὅς — γέ
μ' O. Rossbach, ὅς γε μακρόν μ' vel ὅς με μακρόν γε libri Tetzae
in Lycophr., . . μ>ακρόν γε eiusdem schol. Exeg., ὅς γέ με μακρόν
Boissonade 5 τ' Kinkel, μ' Tetzae libri (utroque l.), δ'
Goettling ἐπὶ Hermann, ἔτι codd. Vit. 2. 3 Tetzae in
Lycophr. et schol. Exeg.

δίας ποιητής· παρεισάγει γὰρ τὸν Τειρεσίαν λέγοντα ἙΖεύς
— ἀνθρώπων'

cf. Tzetzes Schol. Exeg. Iliad. 149, 1 H.

162 (190)] Οἴην μὲν μοῖραν δέκα μοιρέων τέρεται ἀνήρ,
τὰς δέκα δ' ἐμπίπλησι γυνή τέρουσα νόημα

altera Tiresiae responsi recensio: (γυνή)

ἐννέα μὲν μοίρας, δεκάτην δέ τε τέρεται ἀνήρ

Schol. Ambros. Hom. κ 494 φασὶν ὡς δράκοντας δύο
ἐν Κιθαιρῶνι μινυμένους ἰδὼν (Τειρεσίας) ἀνεῖλε τὴν θή-
λειαν καὶ οὕτως μεταβέβληται εἰς γυναῖκα, καὶ πάλιν τὸν
ἄρρενα καὶ ἀπέλαβε τὴν ἰδίαν φύσιν. τοῦτον Ζεὺς καὶ Ἥρα
κριτὴν εἶλοντο, τίς μᾶλλον ἤδεταί τῃ συνουσίᾳ, τὸ ἄρρεν ἢ
τὸ θῆλυ· ὁ δὲ εἶπεν· ὀϊν — νόημα'. διόπερ ἡ μὲν Ἥρα
ὀργισθεῖσα ἐπήρωσεν, ὁ δὲ Ζεὺς τὴν μαντείαν δωρεῖται

cf. Tzetzes in Lycophr. 683

Schol. Marc. Lycophr. 683 λέγεται τὸν Δία τῇ Ἥρᾳ
ἐρίσαι, φάσκοντα τὰς θηλείας μᾶλλον ἢπερ τοὺς ἀνδρας ἠδε-
σθαι τῇ [πολλῇ] συνουσίᾳ, καὶ χορήσασθαι τῷ Τειρεσίᾳ κριτῇ
διὰ τὰς δύο αὐτοῦ μορφάς· τὸν δὲ εἰρηκέναι δέκα οὐσῶν
τῶν πασῶν ἡδονῶν μίαν μὲν ἔχειν τοὺς ἄρρενας, τὰς δὲ
λοιπὰς ἐννέα τὰς γυναῖκας, ὡς ὁ τῆς Μελαμποδίας ποιητής·

162 Tiresiae responsi recensio prior extat in schol. Ambros.
Hom. Tzetzta (supposita in Apollodoro), alteram habent Apollo-
dorus Phlegon Schol. Marc. Lycophr., utramque novisse videtur
Eustathius

rec. I 1 μοῖρην Apollodori codd. l. supposito μοιρέων
Meineke, μοιρῶν testes 2 τὰς δέκα δ' schol. Hom. Tzetzes,
τὰς δὲ δέκ' Apollodori codd. νοήματα Apollodori codd.
Tzetztae cod. Vit. 3

rec. II μοῖραν in schol. Marc. Lycophr. additum delevit
C. Schenkl

Schol. Marc. Lycophr.: [πολλῇ] Klouček ὡς ὁ — νόημα]
quae verba volgo scholion claudunt, transposuit C. Schenkl

ἔννεά μὲν μοίρας· δεκάτην δὲ τε τέρπεται ἀνήρ'. [τὰς δέκα — νόημα']. ὀργισθεῖσα δὲ ἡ Ἥρα ἐτύφλωσεν αὐτόν· ὁ δὲ Ζεὺς ἐχαρίσατο αὐτῷ μαντικὴν καὶ πολυχρόνιον ζωὴν

Apollodorus III 6, 7, 4 (p. 127, 13 W.) Ἡσίοδος δὲ φησιν ὅτι θεασάμενος (Τειρεσίας) περὶ Κυλλήνην ὄφεις συνουσιάζοντας καὶ τούτους τρώσας ἐγένετο ἐξ ἀνδρὸς γυνή, πάλιν δὲ τοὺς αὐτοὺς ὄφεις παρατηρήσας συνουσιάζοντας ἐγένετο ἀνήρ. διόπερ Ἥρα καὶ Ζεὺς ἀμφισβητοῦντες πότερον τὰς γυναῖκας ἢ τοὺς ἀνδρας ἤδεσθαι μᾶλλον ἐν ταῖς συνουσίαις συμβαίνοι, τοῦτον ἀνέκριναν. ὁ δὲ ἔφη δέκα μοιρῶν περὶ τὰς συνουσίας οὐσῶν τὴν μὲν μίαν ἀνδρας ἤδεσθαι, τὰς δὲ ἔννεά γυναῖκας. ὅθεν Ἥρα μὲν αὐτὸν ἐτύφλωσε, Ζεὺς δὲ τὴν μαντικὴν αὐτῷ ἔδωκεν. [τὸ ὑπὸ Τειρεσίου λεχθὲν πρὸς Δία καὶ Ἥραν· οἴην — νόημα']

cf. Phlegon Mirab. c. IV p. 73 sq. K. Eustathius Hom. 1665, 42

163 (191)] Ἡδὺ . . . ἐστ' ἐν δαιτὶ καὶ εἰλαπίνῃ τεθαλυίῃ τέρπεσθαι μύθοισιν, ἐπὴν δαιτὸς κορέσονται

Athenaeus II p. 40 f ἡδὺ — κορέσονται' Ἡσίοδος ἐν τῇ Μελαμποδίᾳ φησὶν

164 (192)] Ἡδὺ δὲ καὶ τὸ πνθῆσθαι, ὅσα θνητοῖσιν ἔνειμαν ἀθάνατοι, δειλῶν τε καὶ ἐσθλῶν τέκμαρ ἐναργές

162 [τὰς — νόημα'] ex altera recensione irrepsit

Apollodorus: ἀνέκριναν Heyne, ἀνέκρινον libri δέκα . . . τὴν μὲν μίαν . . . τὰς δὲ ἔννεά Barth, δεκαεννέα . . . τὰς μὲν ἔννεά . . . τὰς δὲ δέκα codd. [τὸ ὑπὸ — νόημα'] uncis inclusit Faber

163 cum sequenti fragmento cohaesisse arbitratus est Buttmann 1 ἡδὺ . . . ἐστ' Kaibel, ἡδὺ ἐστιν codd. CE; ἡδὺ μὲν ἐστ' Peppmüller; ἡδιστον δ' Meineke fragm. 163 post 164 collocans 2 μύθοισιν Musurus, μύθοις CE

164, 1 τὰ O. Schneider πνθῆσθαι Sylburg, πείθεσθαι cod. (L) ἔνειμαν O. Schneider, ἔδειμαν Clemens, ἔδειξαν Goettling

Clemens Strom. VI 2, 26 Ἡσίοδος τε ἐπὶ τοῦ Με-
λάμποδος ποιεῖ ἡδὺν — ἐναργές' καὶ τὰ ἐξῆς παρὰ Μουσαίου
λαβὼν τοῦ ποιητοῦ κατὰ λέξιν

165 (193)] Τῷ δὲ Μάρης θεὸς ἄγγελος ἦλθε δι' οἴκου,
πλήσας δ' ἀργύρεον σκύπρον φέρε, δῶκε δ' ἄνακτι

1 sq. Athenaeus XI p. 498 a. b Ἡσίοδος δ' ἐν τῷ δευ-
τέρῳ Μελαμποδίας σὺν τῷ π̄ σκύπρον λέγει τῷ — ἄνακτι'

2 cf. Eustathius Hom. 900, 17 et 1775, 18

166 (194)] Καὶ τότε Μάντης μὲν δεσμὸν βοῶς αἴνυτο χερσίν,
Ἴφικλος δ' ἐπὶ νῶτ' ἐπεμαίετο. τῷ δ' ἐπ' ὄπισθεν
σκύπρον ἔχων ἐτέρῃ, ἐτέρῃ δὲ σκῆπτρον αἰείρας
ἔστειχεν Φύλακος καὶ ἐνὶ δμῶεσσιν ἔειπεν

Athenaeus XI p. 498 b καὶ πάλιν 'καὶ τότε — ἔειπεν'

167 (195)] Athenaeus XIII p. 609 e Ἡσίοδος δ' ἐν τρίτῳ
Μελαμποδίας τὴν ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκίδα καλλιγύναικα εἶπεν
cf. Eustathius Hom. 875, 52

168 (196)] Strabo XIV p. 676 Ἡσίοδος δ' ἐν Σόλοις ὑπὸ
Ἀπόλλωνος ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀμφίλοχόν φησιν

169 (197)] Μάντις δ' οὐ νύ τις ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
ὅς τις ἂν εἰδείη Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο

Clemens Strom. V 14, 129 ἀλλὰ καὶ Ἡσίοδος δι' ὧν
γράφει συνάδει τοῖς προειρημένοις 'μάντις — αἰγιόχοιο'

cf. Eusebius Praep. ev. XIII 13, 57

165, 1 τὸδ' εμαρης Athenaei cod. A Μάρης Wilamowitz

166, 1 Μάντης] Μάντιος filius Melampodis Hom. ο 244
βοῶς Hemsterhuis, βιος A 2 τὸ δ' A, corr. Musurus 3 σκῆπ-
τρον δ' ἐτέρῃφιν Nauck

169, 1 οὐ νύ τις scripsi, οὐδείς Clemens

ΧΙΡΩΝΟΣ ΤΠΟΘΗΚΑΙ

170 (182)] *Εὖ νῦν μοι τὰ ἕκαστα μετὰ φρεσὶ πενκαλίμησι
φράζεσθαι· πρῶτον μὲν, ὅτ' ἂν δόμον εἰσαφίκηαι,
ἔρδμεν ἱερὰ καλὰ θεοῖς αἰειγενέτησιν*

Schol. Pind. Pyth. VI 19 τὰς δὲ Χίρωνος Ἵποθήκας
'Ἡσιόδῳ ἀνατιθέασιν, ὧν ἡ ἀρχὴ 'εὖ — αἰειγενέτησιν'

171 (183)] *Ἐννέα τοι ζῶει γενεὰς λακέρυζα κορώνη
ἀνδρῶν γηράντων· ἔλαφος δέ τε τετρακόρωνος·
τρεις δ' ἔλάφους ὁ κόραξ γηράσκειται· αὐτὰρ ὁ φοῖνιξ
ἐννέα μὲν κόρακας, δέκα φοίνικας δέ τοι ἡμεῖς
Νύμφαι ἐνπλόκαμοι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο* 5

1—5 Plutarchus Mor. p. 415 c ὁ δ' Ἡσίοδος οἶται καὶ
περιόδοις τισὶ χρόνων γίνεσθαι τοῖς δαίμοσι τὰς τελευτάς·
λέγει γὰρ ἐν τῷ τῆς Ναΐδος προσώπῳ καὶ τὸν χρόνον αἰ-
νιπτόμενος 'ἐννέα — αἰγιόχοιο'

1—5 Ausonius Ed. XVIII de aet. anim. Hesiod. 1 sqq.
*ter binos deciesque novem super exit in annos
iusta senescentum quos implet vita virorum.
hos novies superat vivendo garrula cornix*

170, 1 τοι Vat. B τὰ Buttman, τὰδ' libri 2 δόμον
εἰσαφίκηαι Marekscheffel, εἰς σὸν δόμον ἀφίκηαι cod. Paris. 2403,
εἰς σὸν δόμον εἰσαφίκηαι cod. Gotting 3 ἔρδμεν scripsi,
ἔρδειν vel ἔρδειν libri

171 ad Chironis praecepta rettulit Bergk; Astronomicis ad-
numeranda esse censuerunt Barthélemy et C. Schenkl 1 τοι
Plutarchus, τε Philoponus, μὲν schol. Veron. Vergili, γὰρ schol.
Aristoph. schol. Hom. Ven. B et Townl. Etymologica Tzetzes
ζῶσιν codd. Ven. B et Townl. scholior. Hom. γενεὰς ζῶει
Philoponus schol. Ven. Aristoph. 2 γηράντων Et. mag. v.
γηράς, γηράντων Proclus Etymologica l. altero Tzetzes, *senes-*
centum Ausonius, φθινόντων Philoponus; . . >ΟΝΤΩΝ schol.
Veron. Verg., ἡβόντων Plutarchus τε om. Philoponi codd.
Et. Par. 4 μὲν C. G. Müller, τοὺς Plutarchus δέκα — ἡμεῖς
scripsi, δέκα δ' ἡμεῖς τοὺς φοίνικας Plutarchus

*et quater egreditur cornicis saecula cervus.
alipedem cervum ter vincit corvus et illum
multiplicat novies Phoenix reparabilis ales.
quem nos perpetuo decies praevertimus aevo
Nymphae hamadryades, quarum longissima vita est*

5

cf. Plinius Nat. hist. VII 48, 153

1—3 Ioannes Philoponus de opif. mundi VI 2 p. 231 R. καὶ γὰρ ἀδάμας καὶ λίθων πολλοὶ τῶν τιμωμένων μάλιστα παρ' ἡμῶν τῶν ἀνθρωπίνων σωμάτων εἰσὶ πολυχρονιώτεροί τε καὶ δυσπαθέστεροι· ἔννεα — ὁ κόραξ'

1. 2 Schol. Veron. Vergil. Buc. VII 30 (III 2 p. 400 H.) *vivacis cervi*] *et Homerus* (immo *Hesiodus*) *ita*: ἔννεα — τετρακόρωνος'

cf. Et. mag. et Gud. (Et. Par. v. ἀγροτέρας Anecd. Par. IV 60 Cr.) v. ἀγροτέρας ἐλάφους Tzetzes Schol. Exeg. Iliad. p. 149, 26 H.

Proclus in Plat. Remp. II 13, 26 Kr. θαυμάζομεν διὰ τί τὸ μὲν ζῆ μίαν ἡμέραν . . τὸ δὲ ἔννεα γενεὰς ἀνδρῶν γηρόντων' . .

1 Schol. Aristoph. Av. 609 κακῶς καὶ τοῦτο παρὰ τὸ Ἡσιόδειον παίζει ἔννεα — κορώνη'

Schol. Ven. B Hom. A 60 λαμβάνεται δὲ (ἢ γενεὰ) καὶ ἐπὶ χρόνου ζωῆς ἀνθρώπων ὡς τὸ ἔννεα — γενεάς' cf. Schol. Townl. Hom. A 101

v. Plutarchus Mor. p. 989 a Achilles Tatius IV 4

2 Et. mag. v. γηρός . . ἡ γενικὴ γηράντος ὡς ἰστάντος' οἶον ἡ γηράντων ἀνδρῶν'

Aristophanes hist. anim. epit. II 492 L. (Supplem. Aristot. I 1, 128, 3) ζῆ δὲ ἡ ἔλαφος ἔτη πλεῖστα. ἔστι δὲ <τὸ> μυθευόμενον, ὡς ἔλαφος τετρακόρωνος', τῶν εἰκῆ καὶ ὡς ἔτυχε πιστευομένων

3 Tzetzes in Lycophr. 794 ἑκατὸν ὀκτώ γὰρ ζῆ γενεὰς καθ' Ἡσίοδον ὁ κόραξ

172 (184)] ἠπήσασθαι

Phrynichus p. 91 L. (cf. Anecd. Gr. ed. Bachm. II 385)
ἀκεστής λέγουσιν οἱ παλαιοί, οὐκ ἠπητής· ἔστι μὲν ἠπή-
σασθαι ἅπαξ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Δαιταλεῦσι παλζοντι τὰς
'Ἡσιόδου Ὑποθήκας' καὶ κόσκινον ἠπήσασθαι'. σὺ δὲ λέγε
ἀκέσασθαι τὸ ἱμάτιον

173 (185)] Quintilianus I 1, 15 *quidam litteris instituendos, qui minores septem annis essent, non putaverunt, quod illa primum aetas et intellectum disciplinarum capere et laborem pati posset. in qua sententia Hesiodum esse plurimi tradunt, qui ante grammaticum Aristophanem fuerunt, nam is primus Ὑποθήκας, in quo libro scriptum hoc invenitur, negavit esse huius poetae*

ΜΕΓΑΛΑ ΕΡΓΑ

174 (198)] Εἰ κακὰ τις σπείραι, κακὰ κέρδεά κ' ἀμήσειεν·

εἴ κε πάθοι, τὰ τ' ἔρεξε, δίκη κ' ἰθεῖα γένοιτο

1. 2 Anonymus comm. in Aristot. Eth. Nicom. V 8
(p. 222, 22 H.) καὶ νῦν δ' αὐτὸς σαφῶς ἐδήλωσε παραθέ-

174 cf. Ludwich JbfPh. 1874 p. 457 sq. et Peppmüller
Phil. Anz. XIV 429 1 κ' addidit Rose, om. libri ἀμή-
σειεν Schulze 2 αἴ κε Seneca schol. Aeschyl. Iulianus Suidas,
εἰ δὲ Ludwich, qui versum cum priore coniungit πάθοι
Aristoteles cum Heliodoro Seneca Suidas, πάθη schol. Aeschyl.
Iulianus Isaac, πάθος Anonymi codd. τὰ κ' Aristoteles
Anonymus, τὰ κ' (= καὶ) Ramsauer, τὰ δ' Bernhardy, ἃ κ'
Isaac δ' ἰθεῖα schol. Aeschyl. Anonymus Iuliani codd. ali-
quot Suidas, τ' ἰθεῖα Isaac, εὐθια (= εὐθεία) Senecae cod.
Sangall. παραθέμενος restitui (idem Brandis), περιθέμενος
codd.

hoc cum fragmento Ludwich l. c. schol. Plat. Phaedr.
p. 260 C (cf. Gregorius Cypr. Leid. II 57) comparavit: καρπὸν
ὧν ἔσπειρας θέριζε ἐπὶ τῶν τοιαῦτα πασχόντων οἷα ἔδρασαν.
παρῆκται δὲ ἀπὸ τοῦ στίχου· εἰ δὲ κακὰ σπείραις (σπείρης
Peppmüller), κακὰ κέρδεά κ' (Ludwich pro κακὰ κεν, κήδεά

μενος τὸ τοῦ Ῥαδαμάνθου. τὸ μέντοι ἔπος ἐστὶ παρ' Ἡσιόδῳ ἐν τοῖς μεγάλοις Ἔργοις οὕτως ἔχον· 'εἰ κακὰ — γένοιτο'

2 Aristoteles Eth. Nicom. V 8 . . καίτοι βούλονται γε τοῦτο λέγειν καὶ τὸ Ῥαδαμάνθου δίκαιον· 'εἴ κε — γένοιτο'

cf. Michael Ephes. in Eth. Nicom. p. 31, 42 H. Heliodorus Aristot. Eth. Nicom. paraphr. p. 94, 31 H. Seneca Apocol. divi Claud. 14 Schol. Medic. Aeschyl. Suppl. 444 Iulianus Conviv. p. 314 a Suidas v. αἴ κε πάθοι Isaac Porphyrog. (post 'Polemonem') p. 70, 19 Hinck

175 (207)] 'Proclus' in Hes. Op. 126 τὸ δ' ἀργύρεον ἔνιοι τῇ γῆ ἀκούουσι λέγοντες ὅτι ἐν τοῖς μεγάλοις Ἔργοις τὸ ἀργύριον τῆς Γῆς γενεαλογεῖ

ΙΔΑΙΟΙ ΔΑΚΤΥΛΟΙ

176 (186. 187)] Plinius Nat. hist. VII 56, 197 *aes conflare et temperare Aristoteles Lydum Scythen monstrasse, Theophrastus Delan Phrygem putant, aerariam fabricam alii Chalybas, alii Cyclopas, ferrum Hesiodus in Creta eos qui vocati sunt Dactyli Idaei*

Clemens Strom. I 16, 75 (unde sua Eusebius Praep. ev. X 6, 5) Κέλμις τε αὖ καὶ Δαμναμενεύς, οἱ τῶν Ἰδαίων Δακτύλων πρῶτοι, σίδηρον εὖρον ἐν Κύπρῳ, Δέλας δὲ ἄλλος Ἰδαῖος εὖρε χαλκοῦ κρασιν, ὡς δὲ Ἡσιόδος, Σκύθης

κ' Cobet, τάχα καὶ κακὰ κ' Peppmüller) ἀμήσατο (ἀμήσειας Peppmüller)' καὶ πάλιν· 'ὅς δὲ κακὰ σπείρει (σπείρη Peppmüller), θεριεῖ κακὰ κέρδεα (Peppmüller pro κήδεα) παίσιν'

176 cf. Marckscheffel l. c. p. 384 et Bethé Herm. XXIV 413 adn. 2; fragmentum Hesiodo abiudicavit Sittl *Lydum] Lycum* Knaack Δαμναμενεύς Eusebius, δαμναμενεύς Clementis codex (L), Δαμναμενεύς Sittl Δακτύλων scripsi (post πρῶτοι interpungens), οἱ τῶν Ἰδαίων δακτύλων vel δύο τῶν Ἰδ. δ. <σοφοί> Kaibel, οἱ Ἰδαῖοι δάκτυλοι Sittl, οἱ τῶν ἰδαίων δάκτυλοι codex (L) Δέλας δὲ Eusebius, ὁ δὲ Clementis cod. (L)

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ

177 (9)] *Τὰς δὲ βροτοὶ καλέουσι Πελειάδας*

Athenaeus XI p. 491 c. d καὶ ὁ τὴν εἰς Ἑσίοδον δὲ ἀναφερομένην ποιήσας Ἀστρονομίαν αἰεὶ Πελειάδας αὐτὰς λέγει 'τὰς δὲ — Πελειάδας'

178 (10)] *Χειμέρια δύνουσι Πελειάδες*

Athenaeus XI p. 491 d καὶ πάλιν 'χειμέρια — Πελειάδες'

179 (11)] *Τῆμος ἀποκρύπτουσι Πελειάδες*

Athenaeus XI p. 491 d καὶ πάλιν 'τῆμος — Πελειάδες'

Plinius Nat. hist. XVIII 25, 213 (cf. Schol. Stroz. Germanici p. 209, 12) *occasum matutinum vergiliarum Hesiodus — nam huius quoque nomine extat Astrologia — tradidit fieri cum aequinoctium autumni conficeretur*

180 (14)] *Νύμφαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι,*

Φαισύλη ἠδὲ Κορωνίς ἐνστέφανός τε Κλέεια

Φαιώ θ' ἡμερόεσσα ἰδ' Εὐδώρη τανύπεπλος,

ἄς Ἰάδας καλέουσιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων

1—4 Schol. Arati 172 (p. 370, 8 M.) Ἑσίοδος γὰρ φησι περὶ αὐτῶν (τῶν Ἰάδων) 'νύμφαι — ἀνθρώπων'

2. 3 Schol. Arati 254 (p. 386, 15 M.) Ζεὺς δὲ ἀστέρας αὐτὰς (τὰς Ἰαντος ἀδελφάς) πεποιήκε, τὰς καλουμένας Ἰάδας. ὧν τὰ ὀνόματα Ἑσίοδος ἐν τῇ ἀστρικῇ αὐτοῦ βίβλῳ διδάσκει λέγων· 'Φαισύλη — τανύπεπλος'

cf. Tzetzes in Hes. Op. 384

2—4 Tzetzes Chil. XII 168 sqq. ἐν μέσῳ τοῦ βιβλίου (ἀστρικοῦ Ἑσίοδου) δὲ τὰ ἔπη κεῖνται ταῦτα· 'Φαισύλη — ἀνθρώπων'

180, 3 ἰδ' scholii Arati 172 cod. M., καὶ testes cett.
4 Νύμφαι, ἄς Ἰάδας καλέουσιν φῦλ' ἀνθρώπων Tzetzes Chil.

181 (15)] Pseuderatosthenes Catast. fr. I p. 50 R. (p. 1, 4 Ol.)
 = Comm. in Arat. reliq. p. 181 b 1 M. "Ἄρκτος ἢ μεγάλη] ταύτην Ἡσίοδος φησι Λυκάωνος θυγατέρα ἐν Ἀρκαδίᾳ οἰκεῖν, ἐλέσθαι δὲ μετὰ Ἀρτέμιδος τὴν περὶ τὰς θήρας ἀγωγὴν ἐν τοῖς ὄρεσι ποιεῖσθαι· φθαρεῖσαν δὲ ὑπὸ Διὸς ἐμμεῖναι λανθάνουσαν τὴν θεόν· φωραθῆναι δὲ ὕστερον ἐπίτοκον ἤδη οὔσαν ὀφθεῖσαν ὑπ' αὐτῆς λουομένην· ἐφ' ᾧ ὀργισθεῖσαν τὴν θεὸν ἀποθηριῶσαι αὐτήν· καὶ οὕτως τεκεῖν ἄρκτον γενομένην τὸν κληθέντα Ἀρκάδα. οὔσαν δ' ἐν τῷ ὄρει θηρευθῆναι ὑπὸ αἰπόλων τινῶν καὶ παραδοθῆναι μετὰ τοῦ βρέφους τῷ Λυκάονι· μετὰ χρόνον δὲ τινα δόξαι εἰσελθεῖν εἰς τὸ τοῦ Διὸς ἄβατον [ἱερὸν] ἀγνοήσασαν τὸν νόμον. ὑπὸ δὲ τοῦ ἰδίου υἱοῦ διωκομένην καὶ τῶν Ἀρκάδων, καὶ ἀναιρεῖσθαι μέλλουσιν διὰ τὸν εἰρημένον νόμον ὁ Ζεὺς διὰ τὴν συγγένειαν αὐτὴν ἐξείλετο καὶ ἐν τοῖς ἄστροις αὐτὴν ἔθηκεν. Ἄρκτον δὲ αὐτὴν ὠνόμασε διὰ τὸ συμβεβηκὸς αὐτῇ σύμπτωμα

cf. Schol. Arat. 27 (p. 344, 10 M.)

Comm. Arati Supplem. p. 574 M. 8 <π>ερὶ τοῦ Βοώτου τοῦ καὶ Ἀρκτοφύλακος. <π>ερὶ τούτου λέγεται, ὅτι Ἀρκάς ἐστὶν ὁ Καλλιστοῦς καὶ Διὸς γεγονώς· ὤκησε δὲ περὶ τὸ Λύκαιον. φθείραντος αὐτὴν Διὸς οὐ προσποιησάμενος ὁ Λυκάων τὸν Δία ἐξένιζεν, ὡς φησὶν Ἡσίοδος, καὶ τὸ βρέφος κατακόψας παρέθηκεν ἐπὶ τὴν τράπεζαν

cf. Arat. comm. p. 181 a 1 M.

Apollodorus III 8, 2, 2 (p. 135, 14 W.) Εὐμηλος δὲ καὶ τινες ἕτεροι λέγουσι Λυκάονι καὶ θυγατέρα Καλλιστῶ γενέσθαι. Ἡσίοδος μὲν γὰρ αὐτὴν μίαν εἶναι τῶν νυμφῶν λέγει, Ἄσιος δὲ Νυκτέως, Φερεκύδης δὲ Κητέως

181 cf. Robert l. c. 50, 238 sq. φθαρεῖσαν δὲ Robert, τε codd. ἐπίτοκον Koppiers, ἐπὶ τόκον libri [ἱερὸν] seclisit Koppiers

cf. 'Hyginus' Astron. II 1 Schol. Basil. Germanici Arat. p. 58, 5 Br. Schol. Stroz. Germanici Arat. p. 112, 4 B. Schol. Sangerm. Germanici Arat. p. 112, 8 B.

182 (17)] Pseuderatosthenes Catast. fr. XXXII p. 162 R. (p. 37, 21 Ol.) Ὠρίων] τοῦτον Ἡσιόδος φησιν Εὐρουάλης τῆς Μίνως καὶ Ποσειδῶνος εἶναι, δοθῆναι δὲ αὐτῷ δωρεὰν ὥστε ἐπὶ τῶν κυμάτων πορεύεσθαι καθάπερ ἐπὶ τῆς γῆς. ἔλθοντα δὲ αὐτὸν εἰς Χίον Μερόπην τὴν Οἰνοπίωνος βιάσασθαι οἰνωθέντα, γνόντα δὲ τὸν Οἰνοπίωνα καὶ χαλεπῶς ἐνεγκόντα τὴν ὕβριν ἐκτυφλῶσαι αὐτὸν καὶ ἐκ τῆς χώρας ἐκβαλεῖν· ἐλθόντα δὲ εἰς Ἀἴμνον ἀλητεύοντα Ἡφαίστω συμμίξαι· ὃς αὐτὸν ἐλεήσας δίδωσιν αὐτῷ Κηθαλίωνα τὸν αὐτοῦ [οἰκειῶν] οἰκέτην, ὅπως ὀδηγῆ· ὃν λαβὼν ἐπὶ τῶν ὤμων ἔφερε σημαίνοντα τὰς ὁδοὺς. ἔλθων δ' ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς καὶ Ἡλίῳ συμμίξας δοκεῖ ὑγιασθῆναι καὶ οὕτως ἐπὶ τὸν Οἰνοπίωνα ἐλθεῖν πάλιν τιμωρίαν αὐτῷ ἐπιθήσων. ὁ δὲ ὑπὸ τῶν πολιτῶν ὑπὸ γῆν ἐκέκρυπτο. ἀπελπίσας δὲ τὴν ἐκείνου ζήτησιν ἀπῆλθεν εἰς Κρήτην καὶ περὶ τὰς θήρας διῆγε κυνηγετῶν τῆς Ἀρτέμιδος παρούσης καὶ τῆς Αἰητοῦς, καὶ δοκεῖ ἀπειλήσασθαι ὡς πᾶν θηρίον ἀνελεῖν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς γινομένων. θυμωθεῖσα δὲ αὐτῷ Γῆ ἀνῆκε σκορπίον εὐμεγέθη, ἐφ' οὗ τῷ κέντρῳ πληγὴς ἀπώλετο. ὅθεν διὰ τὴν αὐτοῦ ἀνδρίαν ἐν τοῖς ἄστροις αὐτὸν ἔθηκεν ὁ Ζεὺς ὑπὸ Ἀρτέμιδος καὶ Αἰητοῦς ἀξιωθείς, ὁμοίως καὶ τὸ θηρίον τοῦ εἶναι μνημόσυνον καὶ τῆς πράξεως

cf. Schol. Nicandr. Ther. 15; de parte priore cf. Schol. Arati 322 p. 405, 15 M., Arati comm. Anonymus II p. 247 A 1 M.

'Hyginus' Astron. II 34 *Orion. hunc Hesiodus Neptuni*

182 cf. Robert l. c. 162 sq. 238 sq. Κηθαλίωνα Nicandri schol., ἦν θαλίωνα cod. L (Ol.), ἡνθαλίωνα O, Ἰνθαλίωνα Sittl [οἰκειῶν] delevit Heyne ὀδηγῆ] quae in libris secuntur καὶ ἡγῆται αὐτοῦ, removit Robert καὶ τῆς πράξεως] καὶ delevit Heyne

filium dicit ex Euryale Minois filia natum. concessum autem ei, ut supra fluctus curreret ut in terra

cf. Schol. Basil. Germanici Arat. p. 92, 16 Br. Schol. Strozz. Germanici Arat. p. 163, 4 Br. Schol. Sangerm. Germanici Arat. p. 163, 14 Br.

183 (18)] Diodorus IV 85 (de freto Siculo exponens) ἔνιοι δὲ λέγουσι σεισμῶν μεγάλων γενομένων διαρραγῆναι τὸν ἀρχένα τῆς ἠπείρου καὶ γενέσθαι τὸν πορθμὸν, διειργούσης τῆς θαλάσσης τὴν ἠπειρον ἀπὸ τῆς νήσου. Ἡσίοδος δὲ ὁ ποιητῆς φησι τοῦναντίον, ἀναπεπταμένου τοῦ πελάγους Ὠρίωνα προσχῶσαι τὸ κατὰ τὴν Πελωρίδα κείμενον ἀκρωτήριον καὶ τὸ τέμενος τοῦ Ποσειδῶνος κατασκευάσαι, τιμώμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων διαφερόντως· ταῦτα δὲ διαπραξάμενον εἰς Εὐβοίαν μεταναστῆσαι κάκει κατοικῆσαι· διὰ δὲ τὴν δόξαν ἐν τοῖς κατ' οὐρανὸν ἄστροις καταριθμηθέντα τυχεῖν ἀθανάτου μνήμης

ΑΙΓΙΜΙΟΣ

184 (1)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. Γ 587 ἄγγελόν φησιν Ἐρμῆν ὑπὸ Διὸς πεμφθῆναι κελεύοντα δέξασθαι τὸν Φοῖβον, ἵνα τὴν Αἰήτου θυγατέρα γήμη. ὁ δὲ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας διὰ <τὸ> δέρας αὐτὸν ἀνθαιρέτως φησὶ προσδεχθῆναι. λέγει δὲ ὅτι μετὰ τὴν θυσίαν ἀγνίσας τὸ δέρας οὕτως ἔστειχεν εἰς τοὺς Αἰήτου δόμους τὸ κῶας ἔχων

185 (2)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. Δ 816 ὁ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας ἐν δευτέρῳ φησὶν ὅτι ἡ Θέτις εἰς λέβητα ὕδατος ἔβαλλεν τοὺς ἐκ Πηλέως γεννωμένους, γινῶναι βουλομένη εἰ θυνητοὶ εἰσιν, ἕτεροι δὲ εἰς πῦρ, ὡς Ἀπολλωνίος

183 ad Astronomiam referebant Marckscheffel et Robert

184 <τὸ> Keil, om. cod. Laur. λέγει δὲ] versiculum

C. Schenkl restituebat: 'κῶας ἔχων ἔστειχεν ἐς Αἰήταο μέλαθρα'

185 ἕτεροι Koechly, ἑτέρους cod. Laur.

φησι· καὶ δὴ πολλῶν διαφθαρέντων ἀγανακτῆσαι τὸν Πηλέα
καὶ κωλύσαι τὸν Ἀχιλλέα ἐμβληθῆναι εἰς λέβητα

186 (3)]

Νήσω ἐν Ἀβαντίδι δίη·

τὴν πρὶν Ἀβαντίδα κίκλησκον θεοὶ αἰὲν ἔοντες,
Εὐβοίαν δὲ βοὸς τότε ἐπώνυμον ὠνόμασεν Ζεὺς

Stephanus Byz. v. Ἀβαντίς· ἡ Εὐβοία, ὡς Ἡσίοδος ἐν
Αἰγυμίου δευτέρῳ περὶ Ἰοῦς ἠήσω — Ζεὺς·

187 (4)] Ἐκ τοῦ δ' ὄρκον ἔθηκεν ἀποίνιμον ἀνθρώποισι
νοσφιδίων ἔργων πέρι Κύπριδος

Schol. Plat. Symp. p. 183 B ἀφροδίσιος ὄρκος οὐκ ἐμ-
ποίνιμος, ἐπὶ τῶν δι' ἔρωτα ὀμνούντων πολλάκις καὶ ἐπιου-
κούντων. μέμνηται δὲ ταύτης καὶ Ἡσίοδος λέγων ἕκ —
Κύπριδος [ἀφροδισίων]· cf. Hesychius v. ἀφροδίσιος ὄρκος·

Apollodorus II 1, 3, 1 (p. 51, 17 W.) Ἡσίοδος δὲ καὶ
Ἀκουσίλαος Πειρηῆνος αὐτήν (τὴν Ἰώ) φασὶν εἶναι. ταύτην
ἱερωσύνην τῆς Ἥρας ἔχουσαν Ζεὺς ἔφθειρε. φωραθεὶς δὲ
ὑφ' Ἥρας τῆς μὲν κόρης ἀψάμενος εἰς βοῦν μετεμόρφωσε
λευκὴν, ἀπωμόσατο δὲ ταύτη μὴ συνελθεῖν. διὸ φησὶν Ἡσίο-
δος οὐκ ἐπισπᾶσθαι τὴν ἀπὸ τῶν θεῶν ὀργὴν τοὺς γινο-
μένους ὄρκους ὑπὲρ ἔρωτος

cf. Herodianus περὶ μον. λέξ. 17 (II 923, 7 L.)

188 (5)] Καὶ οἱ ἐπίσκοπον Ἄργον ἴει κρατερόν τε μέγαν τε,
τέτρασιν ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμενον ἔνθα καὶ ἔνθα,

186, 3 restituit Hermann; τὴν τότε ἐπώνυμον Εὐβοίαν βοὸς
ὠνόμασεν νιν Ζεὺς libri; δὴ τότε γ' Εὐβοίαν μιν ἐπώνυμον ὠνό-
μασε Ζεὺς Meineke, δὴ τότε ἐπώνυμον Εὐβοίαν βοὸς ὠνόμασεν
Ζεὺς Peppmüller

187 Catalogo adscriserunt Kirchhoff et Maaß 1 ἀποί-
νιμον Schneidewin, ἀμείνονα codd., ἀπήμονα Hermann, ἀναίτιον
olim conieci 2 πέρι anonymus, περὶ codd. [ἀφροδισίων]
delevit Bekker, Κύπριδος ὅσα Ἀφροδίτης anonymus

ἀκάματον δέ οἱ ᾤσσε θεὰ μένος, οὐδέ οἱ ὕπνος
πίπτειν ἐπὶ βλεφάροις, φυλακὴν δ' ἔχεν ἔμπεδον αἰεὶ

1—4 Schol. Eurip. Phoen. 1116 ὁ δὲ τὸν Αἰγίμιον
ποιήσας φησὶ 'καὶ — αἰεὶ'

cf. Tzetzes Schol. in Exeg. Iliad. p. 153, 21 H. Apollon-
dorus II 1, 3, 3 (p. 52, 2 W.)

189 (6)] Schol. Ven. B Hom. Ω 24 Ἀργεῖφόντην] . . . κατὰ
τοὺς Ἡσιόδου μύθους τὸν βουκόλον Ἰοῦς ἐφόνευσεν (Ἐρμῆς)

190 (7)] Ἐνθα ποτ' ἔσται ἐμὸν ψυκτήριον, ὄρχαμε λαῶν

Athenaeus XI p. 503 c. d Νικάνδρος δ' ὁ Θυατειρηνὸς
καλεῖσθαί φησι ψυκτήρια καὶ τοὺς ἀλσώδεις καὶ συσκίους
τόπους τοὺς τοῖς θεοῖς ἀνειμένους, ἐν οἷς ἔστιν ἀναψῦξι . . .
καὶ ὁ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας, εἶθ' Ἡσιόδός ἐστιν ἢ Κέρκωψ ὁ
Μιλήσιος, ἔνθα — λαῶν'

191 (8)] Πάντες δὲ τριχάικες καλέονται,
τρισῆν οὖνεκα γαῖαν ἐκὰς πάτρης ἐδάσαντο

Et. gen. v. τριχάικες' . . . Ἡσιόδος δὲ διὰ τὸ τριχῆ
αὐτοὺς οἰκῆσαι 'πάντες — ἐδάσαντο'. τρία γὰρ Ἑλληνικὰ
ἔθνη τῆς Κρήτης ἐποίκησαι, Πελασγούς, Ἀχαιοὺς, Δω-
ριεῖς. οὓς τριχάικας κεκλήμασι. παραιτητέον γὰρ τοὺς λέ-
γοντας αἰνίττεσθαι Ἡρακλειδῶν δύναμιν τριχῆ διηρημένην·
νεώτερα γὰρ ταῦτα

188, 4 πίπτειν om. codd. MT, desideratur in cod. Tzetzae
φυλακὴ TAB Tzetzes ἔσχεν TB ἔμπεδος TAB Tzetzes
αἰεὶν Tzetzes

191, 2 τρισῆν οὖνεκα Goettling; οὖνεκα τρισῆν Etymolo-
gica πάτρης Et. mag., πατρίδος Et. gen. ἐδάσαντο Et.
gen. τῆ Κρήτη Et. mag. ἐποίκησαν Πελασγοί, Ἀχαιοί,
Δωριεῖς Et. mag.

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΠΩΝ

192 (211)] Οὐρανίη δ' ἄρ' ἔτιχτε Λίνον πολυήρατον υἱόν,
ὄν δῆ, ὅσοι βροτοὶ εἰσιν ἀοιδοὶ καὶ κιθαρισταί,
πάντες μὲν θρηνηῦσιν ἐν εἰλαπίναις τε χοροῖς τε,
ἀρχόμενοι δὲ Λίνον καὶ λήγοντες καλέουσιν

Schol Townl. Hom. Σ 570 καὶ Ἡσίοδος Ὀυρανίη —
καλέουσιν', unde sua Eustathius Hom. 1163, 62

193 (212)] Παντοίης σοφίης δεδαηκότα

Clemens Strom. I 4, 25 Ἡσίοδος γὰρ τὸν κιθαριστὴν
Λίνον παντοίας σοφίας δεδαηκότα εἰπὼν καὶ ναύτην οὐκ
ὀκνεῖ λέγειν σοφόν . .

194 (213)] Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ὑπέκ θανάτοιο σώσσει
ἢ αὐτὸς Παιήων, ὃς ἀπάντων φάρμακα οἶδεν

Schol. Hom. BHQ δ 231 διαφέρει <γὰρ> ὁ Παιήων
Ἀπόλλωνος, ὡς καὶ Ἡσίοδος μαρτυρεῖ εἰ μὴ — οἶδεν'

cf. Schol. Hom. MTV δ 232 Eustathius Hom. 1494, 12

195 (214)] Αὐτὸς γὰρ πάντων βασιλεὺς καὶ κοίρανος ἐστίν
ἀθανάτων τέ οἱ οὐ τις ἐρήριστα κράτος ἄλλος .

192, 1 δ' ἄρ' Eustathius, δ' schol. Townl. 2 ὅσοι Eusta-
thius, σοι schol. Townl. 3 θρηνηῦσιν scripsi, θρηνοῦσιν
schol. Townl. Eustathius ἠδὲ χοροῖσιν Eustathius 4 δὲ
Eustathius, τε schol. Townl.

193 Λίνον κιθαριστὴν in clausula versus antecedentis col-
locavit Goettling παντοίης σοφίης Hermann

194, 1 σώσσει ope scholii M (Marc.) T (Hamb.) ad Hom.
δ 232 correxit Dindorf, σώσει schol. B (Ambr. B) H (Harl.) Q
(Mediol.) ad δ 231, σώσει Eustathius; σώσει Hemsterhuis 2 αὐτὸς
om. Eustathius, καὶ Hermann πάντων Eustathius, πάντα τε
Schol. BQ ad 231, πάντα schol. H ad 231 et T ad 232 <γὰρ>
Ludwich

195, 1 sq. ἐσοι | ἀθανάτων· τέο δ' Sittl 2 τε ὁδ' cod.
P Clementis Protrept. (τέο δ' Stählin), σέο δ' cod. L Clementis

1 sq. Clemens Protr. c. 7, 73 ταύτη τοι καὶ ὁ Ἄσκραϊὸς αἰνίττεται Ἡσίωδος τὸν θεόν· ἑαυτὸς — ἄλλος'

Clemens Strom. V 14, 112 (cf. Eusebius Praep. ev. XIII 13) ἀλλὰ καὶ ὁ Ἡσίωδος ἑαυτὸς γὰρ πάντων' φησὶ βασιλεὺς — ἄλλος'

196 (215)] Δῶρα θεῶν μακάρων πλησθαι χθονί

Epim. Hom. in Anecd. Ox. I 148, 23 Cr. καὶ Ὅμηρος ἄλλα μάλα Σκύλλης σκοπέλω πεπλημένος εἶναι'. τούτου γὰρ ἀπαρέμφατον Δωριστὶ πλησθαι, ἐνεσιῶτος ὡς αἰρησθαι· Ἡσίωδος· ἑδῶρα — χθονί'

197 (217)] Μουσάων, αἵ τ' ἄνδρα πολυφραδέοντα τιθεῖσι θέσπιον ἀυδήεντα

Clemens Strom. I 6, 36 καὶ Ἡσίωδος· ἑΜουσάων — ἀυδήεντα'

198 (44)] Οὐρειαὶ Νύμφαι θεαὶ ἐξεγένοντο

καὶ γένος οὐτιδανῶν Σατύρων καὶ ἀμηχανοεργῶν
Κουροῦτές τε θεοὶ φιλοπαίγμονες ὄρχηστῆρες

Strabo X p. 471 Ἡσίωδος μὲν γὰρ ἑΚατέρου καὶ τῆς Φορωνέως θυγατρὸς πέντε γενέσθαι θυγατέρας φησὶν, ἐξ ὧν ἑοὐρειαὶ — ὄρχηστῆρες'

199 (220)] ἑHyginus' fab. 152b: *Phaethon Solis et Clymenes filius*

Strom.; τέ οἱ Buttman, an δέ οἱ? τῷ δ' Goettling ἐρήρησται cod. P Clementis Protr., ἐρίρισται ex ἐρήρησται m¹ factum cod. L Clementis Strom.

196 αἰρησθαι Ahrens, ἡρησθαι cod.

197, 1 τιθεῖσι L. Dindorf, τιθεῖσαι cod. Clementis (L)

198 ad *Idaeos Dactylos* pertinere arbitratus est Sittl 1 τάων δ' in principio versus addidit Marckscheffel ὄρεια libri Strabonis ἐγένοντο libri Strabonis 2 κακομηχανοεργῶν Meineke 3 φιλοπαίσιμονες Cobet ἑΚατέρου] ἐκατέρω, ἐκαταίον, ἐκατέον libri Strabonis

199 *Astronomiae* attribuit Marckscheffel, *Catalogo Robert*; de ἑHygini' narratione cf. Robert Herm. XVIII 434 sqq. *Eratosth.*

cum clam patris currum conscendisset et altius a terra esset elatus, prae timore decidit in flumen Eridanum. hunc Iuppiter cum fulmine percussisset, omnia ardere coeperunt. Iovis ut omne genus mortalium cum causa interficeret, simulavit se id velle extinguere; amnes undique irrigavit, omneque genus mortalium interiit praeter Pyrrham et Deucalionem. at sorores Phaethontis quod equos iniussu patris iunxerant in arbores populos commutatae sunt

fab. 154 (Phaethon Hesiodi) extr. harum lacrimae, ut Hesiodus indicat, in electrum sunt duratae. Heliades tamen nominantur; sunt autem Merope Helie Aegle Lampetie Phoebe Aetherie Dioxippe. Cygnus autem rex Liguria, qui fuit Phaethonti propinquus, dum deflet propinquum, in cygnum conversus est. is quoque moriens flebile canit.

Schol. Strozz. Germanici Arat. p. 174, 6 Br. (de Eridano) Hesiodus autem dicit inter astra conlocatum propter Phaethonta, Solis et Clymenes filium, qui clam dicitur currum patris ascendisse cumque a terra altius levaretur, prae timore in Eridanum fluvium, qui et Padus, cecidisse eumque percussum fulmine a Iove, omnia ardere coepisse causaque extinguendi universos amnes inmissos esse omneque mortalium genus interisse praeter Pyrram et Deucalionem. sorores quoque Phaethontis flentes in arbores populos versas fuisse. lacrimae quoque earum in electrum duratae dicuntur Heliadesque appellatae. ipsas autem nomina habuisse Merope Helie Aegle Lampetie Phoebe Aetherie Dioxippe. Cygnus quoque, rex Liguria, Phaethonti propinquus dum defleret, et ipse in cygnum conversus. is quoque moriens flebile canit.

Cataster. rel. 214; de Phaethonte Hesiodico cf. Knaack ap. Roscher Lex. d. Myth. III 2180 de Eustathii adnotatione (Hom. 1689, 4) Ἡσίοδος δὲ φησι προμιγῆναι αὐτὴν (τὴν Κλυμένην) Ἕλλησιν καὶ τεκεῖν Φαέθοντα cf. schol. Hom. 1 326 Marckscheffel l. c. 357 Robert Herm. XVIII 437

Narrat. fab. Ovid. Met. II fab. 2 p. 796 St. *sorores Phaethontis Phaethusa Lampetie Phoebe casum fratris dum deflent, deorum misericordia in arbores populos mutatae sunt. lacrimae earum, ut Hesiodus et Euripides indicant, in electrum sunt conversae*

cf. Schol. Strozz. Germanici Arat. p. 185, 4 Br.

200 (266)] Phlegon Mirab. c. V p. 74 K. οἱ αὐτοὶ (Ἡσίοδος καὶ Δικαίνοχος καὶ Κλένοχος καὶ Καλλιμάχος καὶ ἄλλοι τινές, cf. c. IV p. 73 K.) ἱστοροῦσιν κατὰ τὴν Λαπιθῶν χώραν γενέσθαι Ἐλάτῳ τῷ βασιλεῖ θυγατέρα, ὀνομαζομένην Καινίδα· ταύτῃ δὲ Ποσειδῶνα μιγέντα ἐπαγγείλασθαι ποιήσειν αὐτὴν ὃ ἂν ἐθέλῃ, τὴν δὲ ἀξιώσασαι μεταλλάξαι αὐτὴν εἰς ἄνδρα ποιῆσαί τε ἄτροτον. τοῦ δὲ Ποσειδῶνος κατὰ τὸ ἀξιωθὲν ποιήσαντος μετονομασθῆναι Καινέα

201 (137)] Θεσσαμένοσ γενεὴν Κλεοδαλου κυδαλίμοιο

Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. A 824 θέσσασθαι γὰρ τὸ αἰτῆσαι καὶ ἱκετεῦσαι. καὶ Ἡσίοδος· ἑσσαμένοσ — κυδαλίμοιο'

202] Bacchylides V 191 sq. Βοιωτὸς ἀνὴρ τάδε φών<ησεν . . . | Ἡσίοδος πρόπολοσ | Μουσαῖν, ὃν <ἂν> ἀθάνατοι τι<μῶσι, κείνω> | καὶ βροτῶν φήμαν ἔπ<εσθαι

203 (125)] Aelianus Var. Hist. XII 20 λέγει Ἡσίοδοσ τὴν ἀηδόνα μόνην ὀρνίθων ἀμοιρεῖν ὕπνου καὶ διὰ τέλουσ

201 ad Aeginium referebat Buttman; in Catalogi fragmentis collocavit Marckscheffel Κλεαδαίου cod. Laur., corr. Lehmann θέσσασθαι Schaefer, θέσθαι cod. Laur.

202 ad Theog. 81 sq. pertinere arbitratus est Sitzler φών<ησεν Blass <ἂν> addidit Blass τι<μῶσι Housman <κείνω> Wilamowitz, <τούτω> Housman ἔπ<εσθαι Housman, ἔπ . . . papyrus

203 haec de Procne et Philomela narrari arbitratur Marckscheffel ἀμοιρεῖν Dukerus, ἀμελεῖν codd.

ἀγρουπνεῖν. τὴν δὲ χελιδόνα οὐκ ἐς τὸ παντελὲς ἀγρουπνεῖν,
ἀποβεβλημέναι δὲ καὶ ταύτην τοῦ ὕπνου τὸ ἥμισυ

204 (221)] *Πρωὶ μάλ' ἠίδεον*

Ammonius v. ὄρθρος p. 101 V. πρωὶ δέ, ἢ πρὸ τοῦ
καθήκοντος καιροῦ (ὥρα) . . . καὶ Ἡσίοδος τελευτήσαι τινα
'πρωὶ — ἠίδεον', τοῦτ' ἔστι πρόωρον

205 (225)] *'Ἀλκὴν μὲν γὰρ ἔδωκεν Ὀλύμπιος Αἰακίδησι,
νοῦν δ' Ἀμυθαονίδαις, πλοῦτον δ' ἔπορ' Ἀτρεΐδησιν*

Nicolaus Damasc. Fr. 33 (Fragm. hist. Graec. III 374
M.) ὅτι ἐδόκει φρονήσει τὸ τῶν Ἀμυθαονιδῶν γένος τὸ πα-
λαιὸν ἐν τοῖς Ἑλλησι πρωτεύειν· ὡς περ καὶ Ἡσίοδος φησιν
ἐν τούτοις· 'ἀλκὴν — Ἀτρεΐδησιν'

cf. Suidas v. ἀλκή (I 1 p. 227 B.)

206 (227)] *Τῆδε γὰρ ἀξυλίη κατεπύθετο κήλεα νηῶν*

Schol. Ven. A Hom. A 155 (ἡ διπλῆ) πρὸς τὴν ἄξυλον,
ὅτι πολλὰς ἐκδοχὰς ἔσχηκεν. οἱ μὲν γὰρ τὴν θρωώδη ἀπο-
δεδώκασιν, οἱ δὲ τὴν πολυξύλον· βέλτιον δὲ ἀφ' ἧς οὐδεὶς
ἔξυλίσατο, ὡς Ἡσίοδος· 'τῆδε — νηῶν'

207 (229)] *Οὐκέτι δὴ βαίνουσι λαροῖς ποσίν*

Et. gen. v. λαρόν . . . λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπαλοῦ. Ἡσίοδος
'οὐκέτι — ποσίν' cf. Lex. Vindob. p. 119, 17 N.

203 ἀποβεβλημέναι δὲ Hercher, δὲ ἀπολαλμέναι codd. καὶ
ταύτην transposui, ἀγρουπνεῖν καὶ ταύτην codd.

204 de Eurygye (Androgeo, cf. fragm. 104) intellexit
Ruhnken

205, 1 Αἰακίδαισι Nicolaus 2 δ' ἔπορ' praeunte Reizio
Hermann, δὲ παρ' Nicolaus, δέ περ Suidas

206 τῆδε 'dort' Hermann, τῆλε cod. Venet. A χεῖλεα νηῶν
Hermann, κῆλ' ἀλιήων Goettling, νήμα κἄλα Sittl

207 οὐκέτι δὴ] οὐκ ἐπειδὴ Lex. Vindob. βαῖνον λιπα-
ροῖς Ruhnken

Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. A 456 Ἡσίοδος δὲ φησι
 'λαροῖς ποσίν', τοῖς κατ' ὄψιν ἠδέσιν

208 (230)] Ὠπτησαν μὲν πρῶτα, περιφραδέως δ' ἐρύσαντο

Schol. Ven. A Hom. Ω 624 ὠπτησάν τε περιφραδέως]
 σημειοῦνται τινες, ὅτι Ἡσίοδος ἐποίησεν ὠπτησαν — ἐρύ-
 σαντο'

209 (233)] Herodotus IV 32 ἀλλ' Ἡσιόδῳ μὲν ἐστὶ περὶ Ὑπερ-
 βορέων εἰρημένα

210 (234)] Τοῦ γὰρ ἀέξετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν

Chrysippus Stoic. Fr. II 254, 11 A. ap. Galenum de
 plac. Hippocr. et Plat. I p. 265, 7 M. (V p. 300 K.) τῶν
 δὲ ἐξ Ἡσιόδου παραγραφέντων ὑπὸ Χρυσίππου παμπόλλων
 καὶ αὐτῶν ὄντων ἀρκέσει μοι δυοῖν ἢ τριῶν ἐπιμνησθῆναι
 παραδείγματος ἕνεκα· τοῦ — φίλοισιν'

211 (235)] Οἶον ἐνὶ στήθεσσι χόλον θυμαλγέ' ἔχουσα

Chrysippus Stoic. Fr. II 254, 15 A. ap. Galenum de
 plac. Hippocr. et Plat. I p. 265, 12 M. (V p. 300 K.) καὶ
 'οἶον — ἔχουσα'

212 (236)] Δωδώνην φηγόν τε, Πελασγῶν ἔδρανον, ἦεν

Strabo VII p. 327 οἱ δὲ Πελασγοὶ τῶν περὶ τὴν Ἑλ-
 λάδα δυναστευσάντων ἀρχαιότατοι λέγονται· καὶ ὁ ποιητὴς
 φησιν οὕτω 'Ζεῦ ἄνα Δωδωναῖε, Πελασγικέ', ὁ δ' Ἡσίοδος
 'Δωδώνην — ἦεν'

209 Catalogo attribuit Marckscheffel

210 τοῦ γὰρ Nauck, τοῦδε γὰρ L (schedae Laur.), versus
 initium mutilum in cod. M (Marciano), τοῦ δὲ olim scripsi

211 ἔχουσι L (schedae Laur.)

212 ἦεν Boissonade, ἦεν codd., ἦκεν Casaubonus, ἱκεν Cobet

213 (237)] Schol. Ven. A Hom. I 246 σημειοῦνται τινες, ὅτι τὴν ὄλην Πελοπόννησον οὐκ οἶδεν ὁ ποιητής, Ἡσιόδου δέ

214 (238)] v. Fr. 96, 8

215 (239)] Πίσσης τε δυοφερῆς καὶ κέδρου νηλεί καπνῶ
Schol. A Hephaest. p. 109, 4 Consbr. 'πίσσης — καπνῶ' οὗτος ὁ στίχος ἐστὶ μὲν Ἡσιόδου, λαμβάνεται δὲ καὶ δακτυλικὸς καὶ ἴαμβος, ὅπως τις θέλει, διὰ τὰς κοινάς
cf. Schol. Tzetz. περὶ μέτρ. in Anecd. Ox. III 318 adnot. Cr.

216 (240)] v. Fr. 96, 86

217 (241)] Αὐτὸς δ' ἐν πλήσμησι διυπετέος ποταμοῖο

Schol. Laur. Apoll. Rhod. A 757 διαφέρει πλήμνη καὶ πλήσμη. ἡ μὲν γὰρ τὴν χοινικίδα σημαίνει τοῦ τροχοῦ, ἡ δὲ πλήσμη τὴν πλήμμυραν τοῦ ποταμοῦ. διόπερ παρ' Ἡσιόδου οὕτως ἀναγνωστέον· 'αὐτὸς — ποταμοῖο' καὶ οὐχ ὥς τινες 'ἐν πλήμνησι', εἰ μὴ ἄρα ἕξωθεν προσλάβοιμεν τὴν 'σύν' πρόθεσιν, 'σύν πλήμνησιν'

218 (242)] Ὡς ἀκαλὰ προρέων ὡς ἄβρη παρθένης εἶσιν

Stephanus Byz. v. Παρθέσιος· ποταμὸς ἐν μέσῳ τῆς Ἀμαστριανῶν πόλεως ῥέων. ἐκλήθη δ' ἐκ τοῦ συνεχῶς περὶ αὐτὸν τὴν παρθένον Ἀρτεμιν κνηγγετῆν ἢ διὰ τὸ ἡρεμαῖον καὶ παρθενῶδες τοῦ ῥεύματος· 'ὡς — εἶσιν' cf. Et. mag. v. ἀκαλός·

213 ad Hymn. Hom. Apoll. Pyth. 72 (112, 241, 252, 254) pertinere ratus est Bergk

215 κέδρου Tzetzis, κεδρίου scholior. Heph. cod. D, κεδρινοῦ cod. I, δενδρίνου cod. A

217 Catalogi fragmentum esse existimat Marckscheffel ἐν πλήμνησι quidam teste scholio δ' ἐν] δὲ Marckscheffel

218 versum Parthenio Meineke, Hesiodo Gaisford et Hecker tribuerunt

19 (245)] *Νήπιος, ὅς τις ἔτοιμα λιπῶν ἀνέτοιμα διώκει*
 Schol. Theocr. XI 75 Ἑσιόδος· ἡνήπιος — διώκει'
 Orion Anthologn. (Stob. ed. IV p. 252, 3 M.) Ἑσιόδου·
 ἡνήπιος — διώκει'

Plutarchus Mor. p. 505 d ἀρπάσας οὖν τὸ ἀνιχθὲν ἐκεῖ-
 νος καὶ νοήσας, οἶμαι, ὅτι ἡνήπιος — διώκει', τὴν βεβαιο-
 τέραν εἴλετο σωτηρίαν πρὸ τῆς δικαιοτέρας

Schol. Pind. Pyth. III 38 ἔστι δὲ ὁμοιον τῷ· ἡνήπιος
 — διώκει'

20 (246)] Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων
 Harpocration v. ἔργα νέων· τοῦτο Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ'
 Ἀντοκλέους Ἑσιόδου φησὶν εἶναι· παροιμία τίς ἐστίν, ἣν
 ἀνέγραψε καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς οὕτως ἔχουσαν·
 ἔργα — γερόντων'

cf. Apostolius VII 90 Macarius IV 11

21 (248)] Ὡς κε πόλις ῥέξῃσι, νόμος δ' ἀρχαῖος ἄριστος
 Porphyrius de abstin. II 18 καὶ τὸν Ἑσιόδον οὖν εἰ-
 κότως τὸν τῶν ἀρχαίων θυσῶν νόμον ἐπαινοῦντα εἰπεῖν
 ὥς κε — ἄριστος'

22 (249)] Χρῆ δέ σε πατρὶ . . . κτίλον ἔμμεναι

Schol. Nicandr. Ther. 452 τὰ κτίλα ἐπὶ τῶν ἡμέρων καὶ
 τιθασσῶν τίθεται . . . καὶ Ἑσιόδος· χρῆ — ἔμμεναι'

23 (250)] Ὁ εἰπόντος μὲν ἐμεῖο

φαῦλόν κεν δόξειεν ἔμεν, χαλεπὸν δὲ νοῆσαι

219 'Chironis praeceptis' adscribi voluit Hopfner ὅς τις
 Gaisford, ὅς τὰ testes omnes, ὅς τὰ γ' Boeckh, ὅς τ' ἄν . . .
 διώκη Paulson, ὅς κεν . . . διώκη Peppmüller τὰ ἀνέτοιμα
 schol. Theocr.

220 suspectum Sittlio ἔργα νέων] cf. Blass Hyper.
 ed.³ fr. 57

222 δέ σε om. codd. Vatic. Monac., δὲ Paris. Marcian.

223 restituit Goettling

Pseudoplato Epist. XI (p. 359 A) συμβουλευσαι μέντοι
 ἔχω σοί τε καὶ τοῖς οἰκισταῖς, ὃ εἰπόντος μὲν ἐμοῦ, φησὶν
 Ἑσίοδος, δόξαι ἂν εἶναι φαῦλον, χαλεπὸν δὲ νοῆσαι

224 (270)] Photius Bibl. p. 535 b 38 B. (ex Helladio) τὸ δὲ
 κλισῶν ἀγυιᾶς παρὰ Ἑσιόδῳ τοῖς θεοῖς θύειν λέγει

225 (272)] Pollux III 19 καλοῖτο δ' ἂν υἱὸς ἀγαπητὸς ὁ μόνος
 ὢν πατρὶ ἢ μητρὶ, ὥσπερ καὶ ἀγαπητὴ θυγάτηρ ἢ μονο-
 γενῆς [καθ' Ἑσίοδον]

226] Audacis Excerpta, Gramm. Lat. VII 332 K. *Qui primum
 his observationibus in componendis carminibus usi sunt?
 Phemonoe dicitur Apollinis vates prima per insaniam ita
 locuta, cuius Hesiodus meminit*

227 (200)] Plinius Nat. hist. XV 1, 3 *Hesiodus in primis
 culturam agrorum docendam arbitratus vitam negavit oleae
 satorem fructum ex ea percepisse quemquam; tam tarda
 tunc res erat*

228 (201)] Plinius Nat. hist. XXII 22, 67 *asphodelum de
 clarissimis herbarum, ut quod heroion aliqui appellaverint,
 Hesiodus et in silvis nasci dixit*

229 (203)] Theophrastus Hist. Plant. IX 19, 2 W. καὶ ὡς
 δὴ φασι τὸ τριπόλιον καθ' Ἑσίοδον καὶ Μουσαῖον εἰς πᾶν
 πρᾶγμα σπυδαῖον χρήσιμον εἶναι, δι' ὃ καὶ ὀρύττουσιν αὐτὸ
 νύκτωρ σκηνήν πηξάμενοι

224 ab Hesiodo abiudicavit Haupt

225 μονογενῆς θυγάτηρ ἀγαπητὴ (coll. β 365) Peppmüller
 καθ' Ἑσίοδον om. BC

226 *Hesiodus*] *Heliodoros* Sittl

227 Hesiodi esse negavit Sittl

228 suspicionem movit Sittlio *silvis*] *fluviis* cod. Riccard.

229 pro suspecto habet Sittl *τριπόλιον*] *τριπέτηλον*

Plinius Nat. hist. XXI 20, 145 *polio Musaeus et Hesiodus perungui iubent dignationis gloriaeque avidos; polium tractari, coli, polium contra venena haberi, contra serpentes substerni, uri, portari, in vino decoqui recens vel aridum inlinique*

cf. idem Nat. hist. XXI 7, 44

230 (204)] Plinius Nat. hist. XXV 2, 12 *primus autem omnium, quos memoria novit, Orpheus de herbis curiosius aliqua prodidit, post eum Musaeus et Hesiodus polium herbam in quantum mirati sint diximus, Orpheus et Hesiodus suffitiones commendavere*

231 (205)] Plinius Nat. hist. XXIII 1, 43 *meracis potionibus per viginti dies ante canis ortum totidemque postea suadet Hesiodus uti*

232 (206)] Servius in Vergil. Georg. III 280 *scit lectum esse apud Hesiodum herbam esse quandam, quae hippomanes vocatur, quasi ἵππου μανία. si enim eam comederint equi, furore quatiuntur*

233 (252)] ἄγαλμα

Suidas v. ἀγάλματα . . . καὶ Ἑσίοδος τὸν ὄρμον ἄγαλμα' καλεῖ

234 (253)] v. Fr. 96, 46

235 (255)] ἄφουζαν

Schol. Ven. A et Townl. Hom. Φ 528 *πεφουζότες* | ὄθεν ἄφουζαν' τὸν λέοντα Ἑσίοδος φησιν cf. Schol. Ven. B Hom. l. e.

231 ad Op. 585 sqq. pertinere arbitratur Sittl

232 *Hesiodum*] *Theocritum* Burmann

235 suspectum Sittlio ἄφύζαν cod. Townl. φησιν] εἶπεν schol. Townl.

236 (256)] βρι

Strabo VIII p. 364 παραδείγμασι δὲ χρῶνται τοῦ μὲν ποιητοῦ τῷ κρι καὶ δῶ καὶ μάψ . . . Ἡσιόδου δέ, ὅτι τὸ βριθὺ καὶ βριαρὸν 'βρι' λέγει

unde sua Eustathius Hom. 295, 3

237] ἥδυμος

Tzetzes Exeg. Iliad. p. 4, 9 H. καὶ ἕτεροι δὲ πλείστοι, ὡς περ καὶ Ποσειδάωνιος ὁ Ἀπολλωνιάτης ὁ τῷ Ἡσιόδῳ μέμψιν ἐπάγων, ὡς παραφθείραντί τινας τῶν Ὀμήρου λέξεων τὸν Ὀιλέα 'Ιλέα' εἰπόντι καὶ τὸν νήδυμον 'ἥδυμον', . . . τῆς Ὀμηρικῆς ἐπεμελήθησαν ἐξηγήσεως

238 (257)] ὄτων

Schol. Philostr. Her. p. 464 B. εὐρίσκεται δὲ καὶ παρ' Ἡσιόδῳ μόνῳ καὶ γενικῇ τῶν πτώσεων πληθυντικῶν (τοῦ 'ὄτις') ἐν χρήσει, 'ὄτων' ἀντὶ τοῦ ὄντων

239 (258)] πρόκριν

Anecd. Ox. I p. 46, 31 Cr. Ἡσιόδου δὲ τὸ 'πρόκριν' παρὰ τὸ κρίσις, πρόκρισις, πρόκρισιν καὶ ἐν συγκοπῇ πρόκριν

240 (260)] φυλλοχόος μείς

Pollux I 231 καὶ 'φυλλοχόος μῆν' ὁ ταῦτα ποιῶν ὡς Ἡσιόδου

cf. Himerius IX 1 Eustathius Hom. 631, 4 (1555, 6)

241 (59)] Schol. Ven. A Hom. K 431 Φρύγες] (ἢ διπλῆ), ὅτι ἐτέρους τῶν Τρώων οἶδε τοὺς Φρύγας καὶ ὅτι Ὀμηρος οὐκ οἶδε καλουμένους Λυδοὺς, ἀλλὰ Μήονας. πρὸς τὰ περὶ ἡλικίας Ἡσιόδου

239 Πρόκριν (Cephalix uxorem) Schneidewin

240 referebatur ad Op. 421, sed cf. Nauck MGrR. III 275 μείς scripsi, μῆν Pollux

242 (261)] Strabo XIII p. 587 ἀπεδείχθη δὲ θεὸς οὗτος (Πρίαπος) ὑπὸ τῶν νεωτέρων· οὐδὲ γὰρ Ἑσίοδος οἶδε Πρίαπον

243 (262)] Schol. Harl. Ambr. Hom. τ 34 λύχνον] λέγει δὲ τὴν δᾶδα κυρίως. τῷ δὲ παρ' ἡμῖν καλουμένῳ λύχνῳ τοὺς ἥρωας χρωμένους ὁ ποιητὴς οὐκ εἰσάγει οὐδὲ Ἑσίοδος μέμνηται

244 (263)] Argumentum Soph. Oed. Reg. II ὅτι δὲ νεώτερον τὸ τοῦ τυράννου ὄνομα δῆλον· οὔτε γὰρ Ὅμηρος οὔτε Ἑσίοδος οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν παλαιῶν τυράννον ἐν τοῖς ποιήμασιν ὀνομάζει

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ

245] * * *

Ποσε<ιδαων
 .. λ' ὄν γ ..
 Παν>διονίδαο
 ἐδιδ>άξατο Παλλὰς Ἀθή<νη
 τε γὰρ ἴσα θεοῖσι 5
 εἷ>ματος ἀργυφέοιο
 >δ' ἀπὸ εἶδος ἄητο.
 ης πειρήσατο βουλα<ίς
 Διὸ>ς νόον αἰγιόχοιο
 διξ>ήμενος ἦλθε γυναι<ίκα 10
 νεφεληγερέτα Ζεύ<ς

243 τοῦ . . . καλουμένου λύχνον schol., corr. Ludwig οὐδὲ G. Dindorf, καὶ οὔτε schol.

245 cf. Fr. 7b; Hesiodaeis tribuerunt Grenfell-Hunt cum Blassio 1 ΠΟΣΕ . . . G 3 Εὐρυνόμη Νίσου θυγάτηρ> ex Hygin. fab. 157 supplet Blass Παν>ΔΕΙΟΝΙΔΑΟ G 4 τὴν πᾶσαν τέχνην ἐδιδ>άξατο Blass 9 Διὸ>ς Grenfell-Hunt 10 τὴν δ' ἄρ' ἐέδνοισιν διξ>ήμενος Blass ex Hom. φ 161

ἀνένευε κ>αρήατι, μή ποτ' ὀπάσ<σαι
γτου Σισυφίδαο

ἠδὲ Ποσειδάωνος ἐν> ἀγκοίνησι μιγεῖ<σα

ἔτικτεν> ἀμύμονα Βελλ<εροφόντην 15

κτιη ἐπ' ἀπείρονα π<όντον,

πα>τήρ πόρε Πήγασο<ν ἵππον

μιν ἔπτε<το?

ξηταιαλ .

* * *

Papyrus Oxyrhynch. 421 (= G) saec. II ed. Grenfell et Hunt, 'the Oxyrhynchus Papyri' III p. 70

246] Δωτίῳ ἐν πεδίῳ

Orus ap. Stephanum Byz. v. Δώτιον· ἐκλήθη δὲ Δώτιον ἀπὸ Δώτου τοῦ Πελασγοῦ παιδός, ὡς Ἡρωδιανός ἐν ἡ' Δῶτος ὁ Πελασγοῦ, ἀφ' οὗ τὸ Δώτιον πεδίον. ἐκ περιπτου τοίνυν Ὡρος ἐν τοῖς Ἐθνικοῖς τῆδε γράφει καὶ τὰ περὶ Θάμυριν ἐν Δωρίῳ παριστοροῦντος τοῦ ποιητοῦ πάλιν Ἡσίοδος 'Δωτίῳ ἐν πεδίῳ' φάσκει αὐτὸν τετυφλῶσθαι

247] Καὶ τότε δὴ στηθέων Ἀθάμα φρένας ἐξέλετο Ζεὺς

Galenus de plac. Hippocr. et Plat. I 266, 7 M. τὰ μὲν γὰρ τοιαῦτα τῶν ἐπῶν ἅπαντα ἐχοῖν ὑπὸ αὐτοῦ (Χρυσίππου) παραλελειφθαι, διὰ ὧν δὲ νοῦν καὶ φρένας καὶ διανοίαν καὶ λογισμὸν εἶπέ τις ποιητῆς ἐν καρδίᾳ περιέχεσθαι, συνάγειν ἔδει, καθάπερ ἔχει καὶ τὰ τοιαῦτα· 'καὶ — Ζεὺς'

245, 12 ἀνένευε κ>αρήατι ex Hom. K 205 Grenfell-Hunt 13 . . . ΝΤΟΥ G, an Γλα>ύκον? 14 ἠδὲ Ποσειδάωνος> dedi ἐν> Grenfell-Hunt 15 ἔτικτεν> scripsi 16 π<όντον Grenfell-Hunt πα>τήρ iidem ἵππον add. iidem

246 ab Hesiodo abiudicavit Marckscheffel

247 Hesiodi videtur esse Ἀθάμα] ἀθ' ἄμα cod. M (Marcianus), ἄθ' ἄμα L (schedae Laur.)

248 (224)] Δαΐζομένοιο πόληος

'Pseudophilemon' v. εὐφρῆς· καὶ τοῖς θηλυκοῖς ὀνόμασιν ἄρσενικά συντάττουσιν ἐπίθετα, ὡς παρ' Ὀμήρῳ 'κλυτὸς Ἴπποδάμεια' καὶ 'θερμὸς ἀντιμή' καὶ 'ἄλὸς πολιοῖο' καὶ παρ' Ἡσιόδῳ 'δαΐζομένοιο πόληος'

cf. Phavorinus Lex. p. 781, 20 B.

249 (223)] Schol. Laur. Apoll. Rhod. Arg. Δ 1396 ᾧ ἐνὶ Λάδων·] Πείσανδρος τὸν δράκοντα ὑπέιληφεν ἀπὸ τῆς γῆς γεγενῆσθαι, Ἡσιόδου δὲ ἐκ Τυφῶνός φησιν

250 (46)] Narrat. fabul. Ovid. Met. IV fab. 5 p. 811 St. *Sol praelatam Leucothoen ex Eurynome et Orchamo Achaemeniae principe origine Beli genitam Clymenae ac Rhodo, Circes matri, et Clytiae, quarum pulchritudine ante sollicitum animum egerat, dilexit et cupiens, ut in antedictis cupiditatem sedare, in speciem matris puellae Eurynomes conversus virginem deceptam dolo vitiavit. cuius adulterio Clytie incensa, qua nondum satiatus erat Sol, parenti puellae indicavit. quam ille cum terrae defodisset, vitiator admissi misericordiam exhibens diducto solo, cui subiecta fuerat, pro ea virgam tinctam nectare, quae gratissima diis hominibusque esset, extulit, quae turea adpellatur. hoc Hesiodus indicat*

251 (47)] Narrat. fabul. Ovid. Met. XI fab. 4 p. 864 St. *Pan cum Tmolus montem Lydiae frequentans fistula se oblectaret, elatus gloria agrestium Nympharum, Apollinem in certamen devocavit. iudice ergo Tmolo, cuius mons erat,*

248 num Ascraei poetae sit, dubium δαΐζομένοιο Osann, δαΐζομένον cod., δαΐζομένον δὲ? Marckscheffel

249 aliud legitur Theog. 333 sq.

250 eicit Sittl

251 e fragmentis expellit Sittl

cum victoria Apollini esset adiudicata, Midae regi supradicto adsidenti soli displicuit. quam ob causam Apollo ob eandem stultitiam, quam et supra gesserat in Liberi patris voluntate, iratus aures eius asininae ut essent sempiterno effecit, cuius iudicium nulli rei facerent. qui tamen fertur Midas esse Matris Magnae filius. sic enim cum Hesiodo consentit Ovidius

252 (48)] Narrat. fabul. Ovid. Met. XIII fab. 3 p. 873 St. *Memnon, Tithoni et Aurorae filius, Priamo ferens auxilium ab Achille occiditur. mater ergo precibus pro adsiduo officio inducendae lucis ab Iove inpetrat, ut in cineres eius adusto rogo sorores in volucres convertantur, Memnonides nomine. quae memores belli quotannis ad sepulcrum eius conveniunt et inter se dimicantes sanguine suo manibus eius frequentes parentant. et ipsa mater eius matutinis temporibus lacrimas desiderio filii sui Memnonis transmutat in rorem, cui tamen monumentum in Phrygia constituit patruus eius, ut Hesiodus vult*

253 (209)] Auctor libri de caelo ('Aristoteles') III 1 εἰσὶ γὰρ τινες οἱ φασιν οὐδὲν ἀγένητον εἶναι τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ πάντα γίνεσθαι· γενόμενα δὲ τὰ μὲν ἄφθαρτα διαμένειν, τὰ δὲ πάλιν φθειρεσθαι, μάλιστα μὲν οἱ περὶ Ἡσίοδον, εἶτα καὶ τῶν ἄλλων οἱ πρῶτοι φυσιολόγησαντες

254 (210)] Zeno (Stoic. Fr. I 63, 25 A.) ap. Laertium Diogenem VIII 1, 25, 48 ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν οὐρανὸν πρῶτον ὀνομάσαι κόσμον καὶ τὴν γῆν στρογγύλην (Πυθαγόραν), ὡς δὲ Θεόφραστος Παρμενίδην, ὡς δὲ Ζήνων Ἡσίοδον

252 delet Sittl *cui* Muncker, legebatur quod

253 ad Theog. 116 sq. refert Sittl

254 ad Theog. 127 spectare ratus est Sittl

255 (202)] Plinius Nat. hist. XXII 22, 73 *asphodelum ab Hesiodo quidam halimon appellari existimavere, quod falsum arbitror; est enim suo nomine halimon, non parvi et ipsum erroris inter auctores*

256 (219)] Iosephus Flavius Antiq. Iud. I 108 (cf. Eusebius Praep. evang. IX 13) Ἡσίοδος τε καὶ Ἐκαταῖος καὶ Ἑλλάνικος καὶ Ἀκουσίλαος καὶ πρὸς τούτοις Ἐφορος καὶ Νικόλαος ἱστοροῦσι τοὺς ἀρχαίους ζήσαντας ἔτη χίλια
cf. Ioannes Laurentius Lydus de mens. III 5

257 (243)] Eustathius Hom. 1293, 25 ἐς πηγὰς δὲ ἱερεύονται μῆλα διὰ τὸ αὐτὰς γονίμους εἶναι τοῦ ὄλου ποταμοῦ, ἔτι δὲ καὶ τιμίας ἀρχικῶ λόγῳ, καθὰ παραδηλοῖ καὶ Ἡσίοδος

258 (19)] Georgius Monachus (Hamartolus) Chron. I 26, 5 (ex Ioseph. Flav. Antiq. Iud. I 167) καὶ πρῶτος κατελθὼν (ὁ Ἀβραάμ) εἰς Αἴγυπτον ἀριθμητικὴν καὶ ἀστρονομίαν Αἴγυπτίους ἐδίδαξε· πρῶτοι γὰρ εὐρεταὶ τούτων οἱ Χαλδαῖοι γεγένηται· παρὰ δὲ τῶν Ἑβραίων ἔλαβον Φοίνικες· ἀφ' ὧν ὁ μὲν Κάδμος ταῦτα μετήγαγεν εἰς τοὺς Ἕλληνας. ὁ δὲ Ἡσίοδος μάλα συντάξας εὐφυῶς Ἕλλησιν

259 (267)] Ἀτασθαλίησι νόοιο

Et. Gud. v. ἀτασθαλία· ἡ περὶ τὸν οἶνον ἀταξία· καὶ ἄτασθαλίησι νόοιο, οὕτως ἐν Ἡσιόδῳ

260 (16)] Narrat. fabul. Ovid. Metam. II fab. 5, 6 p. 797 St. de Callistone: *quae a Iove cum Arcade filio, quem erat*

256 ad Oper. 130 pertinere suspicatur Kinkel

257 ad Oper. 757 referendum?

258 Georgium Monachum ad Opera respexisse putat Sittl

259 ad Oper. 685 (ἀνδρείησι νόοιο) pertinere suspicatus est Gaisford; ad Homerum rettulerit Nauck

260 ex Hom. Σ 489 ε 275 pendere iudicat Sittl

enixa, inter sidera conlocatur. a Graecis autem Helice, a nostris septentrio nuncupatur et a Tethy et Oceano ob Iunonis iram inter cetera sidera liquore non tingitur, ut auctor Hesiodus indicat

261 (254)] ἄρκυς

Et. Gud. v. ἄρκυς· εἶδος δικτύου ἐκ παχέος σχοινίου, ὃ ἰστᾶσι πρὸς θήραν λεόντων ἢ ἄρκτων ἢ ἐλάφων. καὶ δασύνεται, ἐκ τοῦ εἴργω τοῦ κωλύω, τροπῇ τῆς εἰ διφθόγγου εἰς ᾱ. 'Hσιόδος'

cf. Et. mag. v. ἄρκυς Anecd. Ox. II 336, 427 Cr.

262] Αἰὲν . . μὴ . . πετῆνα γενέσθαι

Et. gen. v. ζαῆν ἄνεμον· τὸν σφοδρῶς πνέοντα . . ὡς παρὰ τὸ πέτω γίνεται πετῆν· 'Hσιόδος 'αἰὲν μὴ πετῆνα γενέσθαι'

263 (226)] Ποταμῶ † ῥέοντι εἰοικῶς

Servius in Vergil. Georg. I 245 *in morem fluminis*
Hesiodus 'ποταμῶ ῥέοντι εἰοικῶς'

264 (228)] Ἀλετρεύουσι μύλης ἐπι μῆλοπα καρπὸν

Schol. Ambros. Hom. η 104 μύλη γὰρ καὶ τὸ ἄκρον τοῦ μηροῦ. καὶ 'Hσιόδος γὰρ φησι τὸ 'ἀλετρεύουσι — καρπὸν' ἐπὶ τῆς ἡλακάτης τῆς στρεφομένης δίκην μύλης. μῆλοπα γὰρ τὸν τῶν προβάτων καρπὸν, ἦτοι τὸν μαλλόν

261 'Hσιόδος] 'Hρωδιανός Marckscheffel

262 pro dubio habuit Ritschl; lyrico cuidam poetae adscripserit Hermann αἰὲν Et. gen. cod A, αἰὲν με Ludwig με πετῆνα Hermann

263 Astronomiae attribuit Maaß; nomina Hesiodi et Homeri confusa esse suspicatur Nauck; ad Scut. 314 pertinere censet Peppmüller ῥέοντι Servius, ῥείοντι Lobeck, πλήθοντι Nauck

264 in Catalogi fragmentis collocavit Marckscheffel 'Hσιόδος] 'Hλιόδωρος Sittl

265 (244)] Ἐν Δῆλῳ τότε πρῶτον ἐγὼ καὶ Ὅμηρος ἀοιδοὶ
μέλπομεν, ἐν νεαροῖς ὕμνοις θάψαντες ἀοιδὴν,
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὃν τέκε Λητώ

1—3 Schol. Pind. Nem. II 1 Φιλόχορος δὲ ἀπὸ τοῦ
συντιθέναι καὶ θάπτειν τὴν ᾠδὴν οὕτω φησὶν αὐτοὺς (τοὺς
θαψαφοῦς) προσκεκλησθαι· δηλοῖ δὲ ὁ Ἡσίοδος λέγων· ἐν
— Λητώ

1. 2 Eustathius Hom. 6, 14 καὶ φέρεται εἰς τὴν τοι-
αύτην ἔννοιαν Ἡσιόδου ῥῆσις αὕτη ἐν μέτρῳ ἠρωῶ· ἐν
Δῆλῳ — ἀοιδὴν

266 (269)] Schol. (paraphr.) Lycophr. 822 p. 71 Sch. πρῶ-
τος Ἡσίοδος τῆς Ἑλένης τὸ εἶδωλον παρήγαγε

267 (259)] **τέτορες**

Phavorinus Eclog. Gramm. Gr. I 421, 29 D. τέτορες
Δωρικῶς λεχθέν, οὗ εὐθειᾶ κεῖται παρ' Ἡσιόδῳ

268 (23)] Narrat. fabul. Ovid. Met. fab. I p. 788 St. *ex terra
cum omnia generata sint variarumque rerum mater repe-
riatur, tum humanum genus, quod cuncta vinceret, Prometheus
Iapeti filius, ut idem Hesiodus ostendit, ex humo finxit,
cui Minerva spiritum infudit*

269 (274)] Χαλεπὸς δ' ἐπὶ δράγματι λιμὸς

265, 1 τὸ Paulson

266 Stesichori esse arbitratur Marckscheffel τῆς Ἑλένης
Buecheler, περὶ τῆς Ἑλένης schol., περὶ τῆς Ἑλένης λέγων Geel,
περιόδῳ γῆς (in tertio Catalogi libro) Ἑλένης Bergk

267 delendum esse censuit Nauck verbis hunc in modum
mutatis: οὗ οὐδέτερον κεῖται παρ' Ἡσιόδῳ (cf. Op. 698)

268 solam Promethei genealogiam commemorari arbitratur
Sittl *variarumque* <ea> C. Schenkl

269 Hesiodo tribuerunt Hertlein et Bergk ἐπὶ τῷ δράγ-
ματι V, ἐπὶ δράγματι Marcian. 251 Monac. 113, ἐπὶ δράγματι
Paris. 3029, ἐπὶ δώματι volgo, quod recepit Hertlein

Iulianus Misop. p. 369 b εἰ δὲ τοσαῦτα μέτρα θέρους ἦν παρ' ὑμῖν τοῦ νομίσματος, τί προσδοκᾶν ἔδει τηνικαῦτα, ἠνίκα, φησὶν ὁ Βοιωτίος ποιητής, χαλεπὸν γενέσθαι τὸν λιμὸν ἐπὶ δράγματι;

270 (251)] *Αἴγλη τ' > ἠδ' Ἐρύθεια καὶ Ἑσπερέθουσα βοῶπις*

Servius in Vergil. Aen. IV 484 *Hesiodus has Hesperidas Aeglen Erytheam et Hesperethusam, Noctis filias, ultra Oceanum mala aurea habuisse dicit*

Schol. Clement. Protrept. I p. 302, 34 St. παρ' Ἑσπερίδων] Ἑσπερίδες νύμφαι τινὲς νόμιοι οὕτω λεγόμεναι, αἱ φυλάττουσαι τὰ λεγόμενα χρύσεια μῆλα· ἡ δὲ Ἐρύθεια καὶ Ἑσπερέθουσα βοῶπις', ὧς φησιν Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος cf. Tzetzes Theog. 118 sq.

271 (268)] *Μηδὲ δίκην δικάσης, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης*

Aristophanes Vesp. 725 ἦ που σοφὸς ἦν, ὅς τις ἔφασκεν, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης, | οὐκ ἂν δικάσαις

Cicero ad Attic. VII 18 *ego autem etsi illud ψευδησιόδειον — ita enim putatur — observo, μηδὲ δίκην, praesertim in te, a quo nihil umquam vidi temere fieri, tamen illius querela movebar*

Plutarchus Mor. 1034 e πρὸς τὸν εἰπόντα· ἡμδὲ — ἀκούσης' ἀντέλεγεν ὁ Ζήνων . . .

270 *Αἴγλη τ' >* Unger, qui nominibus confusis Apollonium pro Hesiodo commemorari exposuit; dissentit Seeliger ἡ δὲ ἔρυθία codd. PM, corr. Unger *Aeglen] egle* codd. FT *Erytheam] eriteren* cod. F, *eritheren* cod. T; ex Apollod. II 5, 11, 2 corr. Thilo *Hesperethusam* Unger, *hesperitusam* F, *haesperithusa* T, *Hesperiam Arethusam* ex Apollodoro Thilo

271 ad 'Chironis praecepta' rettulit Schneidewin πρὶν ἂν ἀμφοῖν Aristophanes schol. Aristoph. Plutarchus, πρὶν ἄμφο Pseudophocylidea Luciani codd. pars, πρὶν ἀμφοῖν testes ceteri

praeterea versum exhibent Pseudophocyl. 87 Pseudoplato Demod. p. 383 B, C Lucianus Calumn. n. tem. cred. 8 Schol. Medic. Aeschyl. Eum. 431 Schol. Eurip. Androm. 957 Schol. Aristoph. Vesp. 725 Schol. Thucyd. I 44 Paroemiogr. Gr. II 759, 14; cf. Schol. Eurip. Hipp. 264 Gregorius Naz. Epist. 218

272 (247)] Δῶρα θεοῦς πείθει, δῶρ' αἰδοίους βασιλῆας
Plato de Rep. III p. 390 E οὐδ' ἄστέον αὐτοῖς ὅτι
'δῶρα — βασιλῆας'
Suidas v. δῶρα· 'δῶρα — βασιλῆας'. οἱ μὲν Ἑσιόδειον
οἴονται τὸν στίχον, εἴρηται δὲ καὶ Πλάτωνι ἐν τρίτῃ Πολιτείᾳ

273 (271)] Ἑβδομάτῃ δ' αὖτις λαμπρὸν φάος ἡελίοιο
Clemens Strom. V 14, 107 Ἑσιόδος μὲν οὕτως
περὶ αὐτῆς (τῆς ἐβδόμης ἡμέρας) λέγει· 'πρῶτον — ἡμαρ'
(Op. 770), καὶ πάλιν Ἑβδομάτῃ — ἡελίοιο'
unde sua Eusebius Praep. ev. XIII 12, 13 cf. idem
l. c. XIII 13, 34

274 (265)] Φοῖβον ὕδωρ ἐπάγων κέρασ' Ὠκεανοῖο ῥοῆσι
Apollonius Lex. v. Φοῖβος . . . φοῖβον δὲ κατὰ γλῶτ-
ταν τὸ καθαρὸν, ὡς καὶ Ἑλιόδωρος· 'φοῖβον — ῥοῆσι'

275 (12)] Τηϋγέτῃ τ' ἐρόεσσα καὶ Ἥλέκτρῃ κυανῶπις
'Ἀλκυόνῃ τε καὶ Ἀστερόπῃ δίῃ τε Κελαινῶ
Μαῖά τε καὶ Μερόπῃ, τὰς γείνατο φαίδιμος Ἄτλας

272 δῶρ'] καὶ Suidas

273 v. a falsariis Iudaeis fictum esse censuit Valckenaer;
ad Operum recensioem quandam pertinere ratus est Hermann
Ἑβδομάτῃ Eusebius l. utroque αὖτις Eusebius XIII 13, 34,
αὖτις Clemens Eusebius l. altero

274 Heliodori, poetae epigrammatici, esse censet Sittl
κέρασ' Bekker, κέρας cod. Ἑλιόδωρος] Ἑσιόδος Villosion

275 fragmentum cum proximo Astronomiae esse censet
Marekscheffel, 'Musaeo' tribuerit Sittl 2 θεῖῃ Hartel, sed cf.
Theog. 260. † ὧν οἱ ἀστέρες οὗτοι] ὡς codd. BD; ὡς ὁ Ἄρα-
τος, αὐταὶ Hecker, <Ἑσιόδος δ'> ὅτι ἀστέρες οὕτω C. Schenkl

Schol. Pind. Nem. II 16 ζητεῖται δὲ διὰ τί ὀρείας εἶπε τὰς Πλειάδας. καὶ τινες μὲν ἔφασαν, ὅτι νύμφαι ἦσαν, † ὧν οἱ ἀστέρες οὗτοι· 'Τηϋγέτη — "Ἄτλας'

276 (13)] *Κυλλήνης ἐν ὄρεσσι θεῶν κήρυκα τέχ' Ἐρμῆν*

Schol. Pind. Nem. II 16 Σιμωνίδης δὲ μίαν τῶν Πλειάδων Μαῖαν ὀρείαν προσηγόρευσεν εἰπών· 'Μαιάδος οὐρείας ἐλικοβλεφάρου'· † κατὰ λόγον· αὕτη γὰρ 'Κυλλήνης — Ἐρμῆν'· unde sua Tzetzes in Lycophr. 219 sqq.

277 (264)] *'Ἀσπληδὼν Κλύμενός τε καὶ Ἀμφίδοκος θεοειδής*

Stephanus Byz. v. 'Ἀσπληδῶν· Ὀρχομενοῦ δὲ νιεῖς 'Ἀσπληδῶν — θεοειδής' cf. Eustathius Hom. 272, 18

278 (174)] *Τελαμὼν ἀκόρητος ἀντῆς*

ἡμετέροις ἐτάροισι φόως πρότιστος ἔθηκε
κτείννας ἀνδρολέτειραν ἀμώμητον Μελανίππην,
αὐτοκασιγνήτην χρυσοζώνοιο ἀνάσσης

Schol. Pind. Nem. III 64 περὶ τοῦ καὶ ἐπὶ τὰς Ἀμαζόνας συστρατεῦσαι· 'Τελαμὼν — ἀνάσσης'

ΔΙΟΣΠΑΣΜΑΤΑ

ΚΙΒΔΗΛΑ ΚΑΙ ΨΕΥΔΕΠΙΓΡΑΦΑ

1 (208)] Aristoteles Hist. Anim. VIII 18, 2 τὰ μὲν οὖν γαμψώνυχια, καθάπερ εἴρηται πρότερον, ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν, ἄποτα

276 Astronomiae adscripserit Marckscheffel, Catalogo Schneidewin θεὸν BTU αὕτη γὰρ κατὰ τὸν ἀ' κατάλογον Bergk

277 Hesiodo versum dederunt Buttman et Hermann

278 cf. Pind. Nem. III 36—39; Ehoearum fragmentum esse iudicat Luebbert, Cinaethoni dat Corey

πάμπαν ἐστίν· ἄλλ' Ἑσίοδος ἠγνόει τοῦτο· πεποίηκε γὰρ τὸν
τῆς μαντείας πρόεδρον ἀετὸν ἐν τῇ διηγήσει τῇ περὶ τὴν
πολιορκίαν τὴν Νίνου πίνοντα

2] Nicander Ther. 8 sqq.

ἄλλ' ἦ τοι κακοεργὰ φαλάγγια, σὺν καὶ ἀνιγροῦς
ἐρπηστὰς ἔχιάς τε καὶ ἄχθια μυρία γαίης
Τιτῆνων ἐνέπουσιν ἀφ' αἵματος, εἰ ἐτέον περ
Ἄσκραϊὸς μυχάτιο Μελισσήεντος ἐπ' ὄχθαις
Ἑσίοδος κατέλεξε παρ' ὕδασι Πεορηησοῖο

cf. Schol. Nicandr. Ther. 11 ἰστέον δὲ ὅτι ψεύδεται Νί-
κανδρος ἐνταῦθα. οὐδαμοῦ γὰρ τοῦτο εἶπεν (ὁ Ἄσκραϊὸς) ἐν
τοῖς πραττομένοις . . . περὶ γοῦν τῆς τῶν δακνόντων θη-
ρίων γενέσεως, ὅτι ἐστὶν ἐκ τῶν Τιτάνων τοῦ αἵματος, παρὰ
μὲν τῷ Ἑσιόδῳ οὐκ ἔστιν εὐρεῖν. Ἀκουσίλαος δὲ φησιν ἐκ
τοῦ αἵματος τοῦ Τυφῶνος πάντα τὰ δάκνοντα γενέσθαι

3] Et. gen. v. εἰλυφάζω· Ἑσίοδος· ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζων'

4] Eustathius Hom. 124, 37 ὁ δὲ ποιητῆς φησι καὶ ὅτι τοῦ
πατρὸς ἀμείνων ἦν, ὅπερ σπάνιον κατὰ τὸν Ἑσίοδον λέ-
γοντα· παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους' cf. idem Hom. 447, 26

5] Lucianus Hermet. 3 ἀλλὰ τὴν γε ἀρχὴν ὁ αὐτὸς οὗτος
Ἑσίοδος ἡμῖσιν τοῦ παντὸς ἔφη εἶναι

5b] Schol. Lycophr. 1393 ὁ δὲ Ἐρυσίχθων Αἰῶν ἐκαλεῖτο,
ὧς φησιν Ἑσίοδος, διὰ τὸν λιμὸν

1 Ἑρόδοτος (pro Ἑσίοδος) scribendum esse exposuit Na-
varre; fragmentum ad Ornithomantiam rettulit Bergk

2 vix falsis adnumerandum esse iudicat Schoemann; ad
Theogoniae recensionem quandam pertinere existimat Bergk

3 confusi loci Hom. Ὅ 492 et Hesiod. Theog. 692

4 est versus Hom. β 277

5 cf. Hes. Op. 40

5b Op. 363 grammaticum in mente habuisse probavit
Marckscheffel; cf. Callim. Hymn. Cer. 67 sq.

- 6] Schol. Palat. in Simiae Alas Amor. p. 83, 24 Haeb. Ἀκμονίδαν δὲ τὸν Οὐρανόν· Ἡσίοδος· Γαῖα μὲν Ἀκμονα ἔτικτεν· ἀπὸ δ' Ἀκμονος Οὐρανός'
- 7] Schol. Medic. Aeschyl. Prom. 367 Κιλίκων· οἰκήσαντα μὲν ἐν Κιλικίᾳ, κολασθέντα δὲ ἐν Σικελίᾳ. Ἡσίοδος δὲ τὸν ποτε Κιλίκιον θρέψεν πολυώνυμον ἄντρον'
- 8] Anecd. Graeca V 144 Boiss. ὁ μὲν γὰρ Ἡσίοδος σοφὸν φησιν εἶναι τὸν πολλὰ εἰδότα φῦᾶ
- 9] Strabo I p. 59 καὶ ἡ πρότερον δὲ Ἀρτεμίτα λεγομένη μία τῶν Ἐχινάδων νήσων ἠπειρος γέγονε . . . συγχοῦνται δὲ καὶ αἱ λοιπαί, ὡς Ἡσίοδος φησιν
- 10] Hieronymus Epitaph. Nepot. t. IV 273 M. *et Hesiodus natales hominum plangens gaudet in funere*
- 11] Theo Progymn. c. VI Rhet. Gr. I 217, 9 W. δεύτερον δὲ ἀπὸ τοῦ ἀδυνάτου ἐπιχειρήσομεν, δεικνύντες ὅτι ἀδύνατον τὸ προᾶγμα οὕτω γενέσθαι, ὡς φησιν ὁ συγγραφεύς, ἧ τοι διὰ τὸ μηδόλως πεφυκέναι γίνεσθαι, ἢ διὰ τὸ μὴ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον εἶναι τὰ ἱστορούμενα, οἷον πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε Βούσιριν· κατὰ γὰρ Ἡσίοδον πρεσβύτερος Ἡρακλέους ἐστὶν ὁ Βούσιρις ἔνδεκα γενεαῖς

6 Alcmanis esse (cf. Eust. Hom. 1154, 25) censuit Hermann; e Titanomachia esse deprompta arbitratur Bergk; Γαῖα μὲν Ἀκμον' ἔτικτεν Hesiodo adscribit Sittl

7 Pindarum Pyth. I 30 ab Hesiodo versum mutuatum esse (cf. Schulze Quaest. ep. 154 adn. 1) existimavit Mess, cui ad-versatus est Usener Rh. Mus. LVI 186

8 Pindari est Ol. II 154

9 Ἡρόδοτος recte Coraes

10 pertinere videtur ad Euripidis Cresph. Fr. 449 p. 498 N.²

11 Ἰσοκράτην' pro Ἡσίοδον' scribendum esse probavit

- 12] Schol. Theocrit. I 27 schol. Lucian. de die nef. p. 210, 16 R. Et. gen. v. κισσύβιον . . . 'Ἡσιόδος' ὀλίγω δ' ἦδετο κισσυβίω'
- 12b] Plutarchus Mor. p. 553 f τὰ λοιπὰ δ' 'Ἡσιόδου χρηὴ νομίζειν ἀκροᾶσθαι . . . p. 554 a 'ἡ γὰρ κακὴ', φησί, 'βουλή τῷ βουλευσάντι κακίστη' (Op. 266). καὶ ὅς δ' ἄλλω κακὰ τεύχει, εἰὼ κακὸν ἦπατι τεύχει'
- Fragm. Marcianum ed. Hercher Herm. III 385, 13 καὶ τὸ τοῦ 'Ἡσιόδου πληρούμενον ὅς κακὸν ἄλλω τεύχων εἰὼ κακὸν ἦπατι τεύχει'
- 13 (273)] Eustathius Hom. 1318, 7 . . . τὸ ὑπερβαίνειν καὶ ἡ ἐξ αὐτοῦ ὑπερβασία, ἧς καὶ παρ' 'Ἡσιόδῳ χρηῆσις ἐστίν, ἐν τῷ 'ὑπερβασίαι δ' ἀλεγείναι'
- 14] Et. gen. v. βύβλος· 'Ἡσιόδος ἐν Ἀσπίδι οἶον 'Βύβλον τ' ἀγγιᾶλον καὶ Σιδῶν' ἀνθεμώεσσαν'
- 15 (199)] Fulgentius Mitol. III 1 (p. 59 sq. Helm) *Pritos Panfila lingua sordidus dicitur sicut Esiodus in bucolico carmine scribit* 'προῖτος σταφυλάων | εἶ λακτιζομένων αἰμορ-

12 Callimachi est Fr. 109, 2 Schn. ὀλίγον schol. Theocrit. δ' (δὲ schol. Lucian.) ἦδετα schol. Lucian. Et. gen., δὲ εἴσεται schol. Theocrit.

12b confunditur Callimachi Fr. 222 Schn. cum Hes. Op. 265

13 ὑπερβασίαι δ' ἀλεγείναι in Pseudophoc. v. 36 et 69 B.⁴ legitur; an ad Op. 828 referendum?

14 est versus Dionysii Perieg. 912

15 Hesiodo primus abiudicavit Scriverius; ex Euphorionis 'Hesiodo' versiculos depromptos esse existimat Unger; de fragmento cf. Jungmann Coniect. Fulgent. 37 sqq. et Kaibel Herm. XV 449 sq. *pritos* Helmii cod. G, *peprigos* codd. αβ (*peprigros* cod. E), *pepigros* codd. HM: unde Προῖτος Casaubonus, <ὁ> δὲ Προῖτος Ritschl, βεβρωθῶς Fröhlich, πεπερωθῶς (αἰμόρ-

ράντοισι <δρόσοισιν> id est sordidus uvarum bene cal-
catarum sanguineo rore

15b] Athenaeus III 116a Εὐθύδημος ὁ Ἀθηναῖος . . . ἐν τῷ
περὶ ταρίχων Ἡσιόδον φησι περὶ πάντων τῶν ταριχευομένων
τάδ' εἰρηκέναι·

ἄμφακες [μὲν] πρῶτον στόμα κέκριται † αὐτὰ καὶ θιοιην
γναθμὸν <ὄν> ἠυδάξαντο δυσείμονες ἰχθυβολῆες,
οἷς ὁ ταριχόπλεως ἄδε Βόσπορος, οἱ δ' ὑπόγραστρα
τμήροντες τετράγωνα ταρίχια τεκταίνονται.

ναὶ μὴν οὐκ ἀκλεῆς θνητοῖς γένος ὄξυρρύγχου, 5
ὄν καὶ ὄλον καὶ τμητὸν Ἀλεξανδροεῖς ἐκόμισσαν.

θύννων δ' ὠραίων Βυζάντιον ἔπλετο μήτηρ
καὶ σκόμβρων κυβίων τε καὶ εὐχόρου † λικιβάττεω
καὶ Πάριον κολιῶν κυδρὴ τροφὸς ἔσκε πόλιχνη·

Ἴόνιον δ' ἀνὰ κῦμα φέρων Γαθειρόθεν ἄξει 10
Βρέττιος ἢ Καμπανὸς ἢ ἐκ ζαθέοιο Τάραντος
ὀρκύνιο τρίγωνα, τὰ τ' <ἐν> στάμνοισι τεθέντα
ἀμφαλλάξ δειπνοῖσιν ἐνὶ πρώτοισιν ὀπηδεῖ.

ροον . . . ἐέρσην ('emittens sanguineum rorem') Jungmann, φη-
τὸς C. Schenkl secuntur in codd. corrupta haec: ista fulu-
eulactis (ὑλανκίς T) menes emoru (semoru P, emorum TDβα
[MH] β; ista fulveo (fulueu M) lactis mene somoru (semoru M)
HM; unde σταφυλάων | εὐ λακτιζομένων Leutsch, σταφυλῆφι |
εὐ λακτιζομένης Ritschl, αἰμορράντοισι Peppmüller, αἰμορραγέεσσι
ipse conieci, αἰμοσταγέεσσι Unger <δρόσοισιν> Unger

15b ab Hesiodo alienum 1 [μὲν] del. Bergk κέκριται
Kaibel, καὶ κριται cod. A ἂν τακρωθῆ? dubitans Kaibel
2 <ὄν> Kaibel 3 ταριπόλεως A, corr. Casaubonus οἱ πυ-
θόγραστρι A, corr. Hermann 4 τετρωαγωνα A, corr. Mu-
surus ταρίχια Coraes, ταχητρια A 5 ὄξυρρύγχου A, corr.
Meineke 6 Ἀλεξανδροεῖς scripsi, ἄλες τρηχεῖς A 8 κυβίων
Meineke, βυθίων A 9 κωλιων A, corr. CE 10 φέρων
Kaibel, φεύγων A, φηγῶν Musurus γαθειράθεν A, corr.
Meineke 11 ἐκ ζαθέοιο Kaibel, ἐξ ἀγαθοῖο A 12 <ἐν> add.
Musurus

ταῦτα τὰ ἔπη ἔμοι μὲν δοκεῖ τινος μαγείρου εἶναι μᾶλλον ἢ τοῦ μουσικωτάτου Ἑσιόδου. πόθεν γὰρ εἰδέναι δύναται Πάριον ἢ Βυζάντιον ἔτι δὲ Τάραντα καὶ Βρεττίους καὶ Καμπανούς πολλοῖς ἔτεσι τούτων πρεσβύτερος ὢν; δοκεῖ οὖν μοι αὖ τοῦ Εὐθυδήμου εἶναι τὰ ποιήματα

16] Schol. ('Lactantius Placidus') Stat. Theb. III 483
prima opinio est ab Hesiodo: futura praedicere, quia supernus conditor orbis, cum chaos figuraret in semina, hanc illis potestatem concessit

17] Schol. ('Lactantius Placidus') Stat. Theb. IV 482
quidam enim volunt non Iovis ꝑ filium esse Mercurium, sed ꝑ Pyrrhae — in qua opinione etiam Hesiodus versatur in his libris, quos de Theogonia scripsit, quidam Persei

18 (218)] Proclus Proleg. in Hesiod. Op. p. 4, 18 G. ταῦτα μὲν οὖν καὶ ἐν ἄλλοις εἴρηται. νῦν δὲ τῶν ἐν τῷ βιβλίῳ λέξεων τὰς δεομένας σαφηνεῖας διερωτηνέσωμεν . . . D'Orvillii codex additum habet: ῥήσεις Ἑσιόδου· μουσοπνόων στομάτων'. ἄλλως

19] Athenagoras lib. pro Christ. 14 (ἴδρονται θεοῦς . . .)
ἀλκμὰν καὶ ἡσιόδου μῆδειαν ἢ νιόβην

20] Hesychius v. Ἀργεῖη· Πελοποννησία· λευκὴν δὲ Ἑσιόδου

16 Hesiodeum nihil praeter chaos, cf. Wilamowitz Herm. XXXIV 603

17 de scholio graviter corrupto cf. Wilamowitz l. c. 603 sq.

18 cf. Sittl Wien. St. XII 60

19 Ἀκαρνανες Ἀμφίλοχον, Μῆδοι Δηϊόκην, <Μόψον> Κίλικες Schwartz; Κερκνραῖοι vel Ἀσκραῖοι Ἑσιόδου κτλ. Sauppe

20 Ἑσιόδου] Ἑλιόδωρος Ruhnken

21] Hesychius v. ἄμφουδης· περὶ τὸ ἔδαφος· ὁ δὲ Ἑσίοδος ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν εἰς τὸ οὐδας ῥίπτων

22] Et. mag. v. λάταξ· παρὰ τὸ $\overline{\lambda\alpha}$ ἐπιτατικὸν καὶ τὸ στάζω, στάξ καὶ λάταξ ἢ μεγάλη σταγών, Ἑσίοδος

21 Ἑσίοδος] Ἑλιόδωρος Ruhnken, Ἑρωδιανὸς Hermann

22 Ἑσίοδος] Ἑρωδιανὸς Ruhnken

ΟΜΗΡΟΥ ΚΑΙ ΗΣΙΟΔΟΥ ΑΓΩΝ

NOTAE LIBRORUM

F = cod. Florentinus bibl. Laurentianae LVI 1 saec. XIV

* * *

A = lacinia papyri Flinders Petrie (tab. XXV ed. Mahaffy)
saec. ut videtur III a. Chr.

ΠΕΡΙ ΟΜΗΡΟΥ ΚΑΙ ΗΣΙΟΔΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΑΓΩΝΟΣ ΑΥΤΩΝ

Ὅμηρον καὶ Ἡσίοδον τοὺς θειοτάτους ποιητὰς πάντες ἄνθρωποι πολίτας ἰδίους εὐχονται γενέσθαι. ἀλλ' Ἡσίοδος μὲν τὴν ἰδίαν ὀνομάσας πατρίδα πάντας τῆς φιλονεικίας ἀπήλλαξεν εἰπὼν ὡς ὁ πατήρ αὐτοῦ

5 εἶσατο δ' ἄρχ' Ἐλικῶνος οἰζυρῆ ἐνὶ κόμῃ 5
Ἄσκη, χεῖμα κακῆ, θέρει ἀργαλήη, οὐδέ ποτ' ἐσθλῆ.

Ὅμηρον δὲ πᾶσαι ὡς εἰπεῖν αἱ πόλεις καὶ οἱ ἄποικοι αὐτῶν παρ' ἑαυτοῖς γεγενῆσθαι λέγουσιν. καὶ πρῶτοί γε Συρωναῖοι Μέλητος ὄντα τοῦ παρ' αὐτοῖς πο-
10 ταμοῦ καὶ Κρηθίδος νύμφης κεκλήσθαι φασι πρότερον 10
Μελησιγένῃ, ὕστερον μὲντοι τυφλωθέντα Ὅμηρον μετονομασθῆναι διὰ τὴν παρ' αὐτοῖς ἐπὶ τῶν τοιούτων
συνήθη προσηγορίαν. Χῖοι δὲ πάλιν τεκμήρια φέρου-
σιν ἴδιον εἶναι πόλιν λέγοντες καὶ περισφάζεσθαι
15 τινὰς ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ παρ' αὐτοῖς Ὀμηρίδας καλου-

Versuum numeros editionis meae maioris in margine exteriore posui

2 γενέσθαι Barnes, λέγεσθαι F 5 εἶσατο F, corr. Stephanus, νάσσατο Hes. Op. 639 6 οὐδέ] δέ in ras. F 7 ἄποικοι Hermann, ἔποικοι F 8 γεγενῆσθαι F 9 γε Stephanus, τὲ F 10 Κρηθίδος cf. 25, κρηθίδος F, Κρηθίδος Barnes 11 μελησιγενῆ F 15 αὐτοῖς F, corr. Westermann

15 μένους. Κολοφώνιοι δὲ καὶ τόπον δεικνύουσιν, ἐν ᾧ
 φασιν αὐτὸν γράμματα διδάσκοντα τῆς ποιήσεως ἄρ-
 ξασθαι καὶ ποιῆσαι πρῶτον τὸν Μαργίτην.

περὶ δὲ τῶν γονέων αὐτοῦ πάλιν πολλή διαφωνία
 παρὰ πᾶσιν ἔστιν. Ἑλλάνικος μὲν γὰρ καὶ Κλεάνθης 20
 Μαίονα λέγουσιν, Εὐγαίων δὲ Μέλητα, Καλλικλῆς δὲ
 20 Μνασαγόραν, Δημόκριτος δὲ ὁ Τροιζήνιος Δαήμονα
 ἔμπορον, ἔνιοι δὲ Θαμύραν, Αἰγύπτιοι δὲ Μενέμαχον
 ἱερογραμματέα, εἰσὶ δέ, οἱ Τηλέμαχον τὸν Ὀδυσσεῶς·
 μητέρα δὲ οἱ μὲν Μῆτιν, οἱ δὲ Κορηθίδα, οἱ δὲ Θεμί- 25
 στην, οἱ δὲ Ὀρηθῶ, ἔνιοι δὲ Ἰθακησίαν τινὰ ὑπὸ
 Φοινίκων ἀπεμποληθεῖσαν, οἱ δὲ Καλλιόπην τὴν Μοῦ-
 25 σαν, τινὲς δὲ Πολυκάστην τὴν Νέστορος. ἐκαλεῖτο δὲ
 Μέλῃς, ὡς δὲ τινὲς φασί, Μελησιγένῃς, ὡς δὲ ἔνιοι,
 Ἄλτῃς. ὀνομασθῆναι δὲ αὐτὸν φασὶ τινες Ὅμηρον διὰ 30
 τὸ τὸν πατέρα αὐτοῦ ὄμηρον δοθῆναι ὑπὸ Κυπρίων
 Πέρσαις, οἱ δὲ διὰ τὴν πῆρωσιν τῶν ὀμμάτων· παρὰ
 γὰρ τοῖς Αἰολεῦσιν οὕτως οἱ πηροὶ καλοῦνται. ὅπερ
 30 δὲ ἀκηκόαμεν ἐπὶ τοῦ θειοτάτου αὐτοκράτορος Ἀδρια-
 νοῦ εἰρημένον ὑπὸ τῆς Πυθίας περὶ Ὀμήρου, ἐκθησό- 35
 μεθα. τοῦ γὰρ βασιλέως πυθομένου, πόθεν Ὅμηρος
 καὶ τίνος, ἀπεφοίβασε δι' ἑξαμέτρον τόνδε τὸν τρόπον·

21 Μαίονα Sturz, ///αιονα F εὐ///αίων F, rest. Meineke
 22 Μνασαγόραν Rohde, μασαγόρ (altera littera incerta) F, Μασσα-
 γόραν Tzetzes Alleg. Hom. Iliad. 60, Δμασαγόραν Barnes, Μαια-
 γόραν Nietzsche Δημόκριτος] Δημήτριος Wilamowitz ὁ
 rest. Nietzsche, vocula evanuit in F 23 Θαμύραν] dimidium
 alterum litterae primae et prius litterae α evanida in F
 24 ///ρογραμματέα F, cf. Tzetzes l. c. 61, rest. Nauck ὀδυ///σέως
 F 25 ///ρηθίδα F Θεμιστώ Barnes 26 Ὀρηθῶ dubitans
 Westermann, ἐγγνηθῶ F (Ὀρηθῶς Tzetzes Alleg. Hom. Iliad.
 65) 29 μελησιγενῆς F 30 Ἄλτῃς e schol. Hom. X 51
 Welcker, ἀλλήτην F, Ἀλλήτης Boissonade, qui quae secuntur
 recte distinxit; post φασὶ et Ὅμηρον interpungit F δὲ om.
 F, δ' Westermann 34 ἀδιανοῦ F, corr. apographum Stephani

ἄγνωστόν μ' ἔραει γενεὴν καὶ πατρίδα γαῖαν
ἀμβροσίου σειρήνος. ἔδος δ' Ἰθακήσιός ἐστιν,

40 Τηλέμαχος δὲ πατὴρ καὶ Νεστορῆ Ἐπικάστη 35
μήτηρ, ἣ μιν ἔτικτε βροτῶν πολὺ πάνσοφον ἄνδρα.
οἷς μάλιστα δεῖ πιστεύειν διὰ τε τὸν πνθόμενον καὶ
τὸν ἀποκρινάμενον, ἄλλως τε οὕτως τοῦ ποιητοῦ με-
γαλοφυῶς τὸν προπάτορα διὰ τῶν ἐπῶν δεδοξακότος.

45 ἔνιοι μὲν οὖν αὐτὸν προγενέστερον Ἡσιόδου φασὶν 40
εἶναι, τινὲς δὲ νεώτερον καὶ συγγενῆ. γενεαλογοῦσι δὲ
οὕτως· Ἀπόλλωνός φασι καὶ Αἰθούσης τῆς Ποσειδῶνος
γενέσθαι Λίνου, Λίνου δὲ Πίερου, Πιέρου δὲ καὶ
νύμφης Μεθώνης Οἰάγρου, Οἰάγρου δὲ καὶ Καλλιόπης
50 Ὀρφεία, Ὀρφείως δὲ Δοῦρη, <τοῦ δὲ Εὐκλέα>, τοῦ δὲ 45
Ἰαδμονίδην, τοῦ δὲ Φιλοτέρπην, τοῦ δὲ Εὐφημιον, τοῦ
δὲ Ἐπιφράδην, τοῦ δὲ Μελάνωπον, τούτου δὲ Δίου καὶ
Ἀπελλῆν, Δίου δὲ καὶ Πυκιμήδης τῆς Ἀπόλλωνος θυγα-
τρὸς Ἡσιόδου καὶ Πέρσην· Ἀπελλοῦ δὲ Μαίονα, Μαίονος
55 δὲ καὶ θυγατρὸς Μέλητος τοῦ ποταμοῦ Ὀμηρον.

τινὲς δὲ συνακμάσαι φασὶν αὐτοὺς ὥστε καὶ ἀγω- 50
νίσασθαι ὁμόσε ἐν Χαλκίδι τῆς Εὐβοίας. ποιήσαντα
γὰρ τὸν Μαργίτην Ὀμηρον περιέρχεσθαι κατὰ πόλιν
ῥαψωδοῦντα, ἐλθόντα δὲ καὶ εἰς Δελφούς περὶ τῆς

40 νεστορή F Πολυνάστη primitus scriptum fuisse sus-
picatur Nietzsche 46 δὲ] δ' Westermann, τὲ F 47 Αἰ-
θούσης Charax ap. Suidam v. Ὀμηρος, καὶ θούσης F 48 λῖνον
F 50 Δοῦρη e Charace Goettling, ὄρη F, Ὀθρον Barnes,
Ὀτρυν? Welcker <τοῦ δὲ Εὐκλέα> e Charace Goettling
51 Ἰαδμονίδην coll. Herod. II 134 et Plut. Mor. p. 557 a
Nietzsche, ἀρμονίδην F 53 Ἀπελλῆν Charax ap. Suidam,
Ἀπέλλαιον F, Ἀπέλλην (Ἀπελλέα?) Nietzsche 54 Ἀπέλλον
(Ἀπελλέους?) Nietzsche, πέρσου F, Ἀπελλαίου Sittl 55 καὶ θυ-
γατρὸς Nietzsche, θυγατρὸς καὶ F 57 ἐν Χαλκίδι τῆς Εὐ-
βοίας idem, ἐν ἀλίδι τῆς βοιωτίας F

πατριδος αὐτοῦ πνυθάνεσθαι, τίς εἶη, τὴν δὲ Πυθίαν 60
εἶπεῖν·

55 ἔστιν Ἴος νῆσος μητρὸς πατρὶς, ἣ σε θανόντα
δέξεται· ἀλλὰ νέων παιδῶν αἰνιγμα φύλαξαι.

τὸν δὲ ἀκούσαντα περιίστασθαι μὲν τὴν εἰς Ἴον ἄφι-
ξιν, διατρίβειν δὲ περὶ τὴν ἐκεῖ χώραν. κατὰ δὲ τὸν 65
αὐτὸν χρόνον Γανύκτωρ ἐπιτάφιον τοῦ πατρὸς Ἀμφι-
60 δάμαντος βασιλέως Εὐβοίας ἐπιτελῶν πάντας τοὺς
ἐπισήμους ἄνδρας οὐ μόνον ῥώμῃ καὶ τάχει, ἀλλὰ καὶ
σοφίᾳ ἐπὶ τὸν ἀγῶνα μεγάλας δωρεαῖς τιμῶν συνεκά-
λεσεν. καὶ οὗτοι οὖν ἐκ τύχης, ὡς φασι, συμβαλόντες 70
ἀλλήλοις ἦλθον εἰς τὴν Χαλκίδα. τοῦ δὲ ἀγῶνος ἄλλοι
τέ τινες τῶν ἐπισήμων Χαλκιδέων ἐκαθέζοντο κριταὶ
65 καὶ μετ' αὐτῶν Πανήδης, ἀδελφὸς ὢν τοῦ τετελευτη-
κότος. ἀμφοτέρων δὲ τῶν ποιητῶν θαυμαστῶς ἀγωνι-
σαμένων νικῆσαί φασι τὸν Ἡσίοδον τὸν τρόπον τοῦ- 75
τον· προελθόντα γὰρ εἰς τὸ μέσον πνυθάνεσθαι τοῦ
Ἵοιο κατ' ἐν ἑκάστῳ, τὸν δὲ Ὀμηρον ἀποκρίνασθαι.
φησὶν οὖν Ἡσίοδος·

70 υἱὲ Μέλητος, Ὀμηρε, θεῶν ἀπο μῆδεα εἰδώς,
εἶπ' ἄγε μοι πάμπρωτα, τί φέρτατόν ἐστι βροτοῖσιν; 80

Ὀμηρος

ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον,
φύντα δ' ὅπως ὤκιστα πύλας Ἄλδαο περῆσαι.

63 παιδῶν F Pausanias X 24, 2 Stephanus Byz. v. Ἴος
Anth. Pal. XIV 65, ἀνδρῶν Pseudoplutarchus Vit. Hom. I 4
Proclus Chrest. (schol. Il. I p. XXXII D.) 66 Γανύκτωρ Pau-
sania, γανυκτωρ F 73 Πανήδης ex papyri A col. I v. 4
(π) > ANHΔΟΥ) rest. Kirchhoff; πανοίδης F, Πανίδης Tzetzes,
Πανείδης Hermann 81 ἀρχὴν A (AP<χην) F Stobaeus CXX 3,
πάντων Theognis 425 82 ὅπως A Theognis Stobaeus, ὅμως F

Ἡσίοδος τὸ δεύτερον·

75

εἶπ' ἄγε μοι καὶ τοῦτο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ὅμηρε,

85 τί θνητοῖς κάλλιστον ὀλεαὶ ἐν φρεσὶν εἶναι;

ὁ δέ·

ὄππότε ἂν εὐφροσύνη μὲν ἔχη κατά δῆμον ἅπαντα,

δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζονται αἰδοῦ

80

ἡμενοι ἐξέλης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι

90 σίτου καὶ κρεέων, μέθην δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσων

οἰνοχόος φορέησι καὶ ἐγχείῃ δεπάεσσιν.

τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶναι.

ῥηθέντων δὲ τούτων τῶν ἐπῶν, οὕτω σφοδρῶς φασι θαν-

85

μασθῆναι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τοὺς στίχους ὥστε χρυσοῦς

95 αὐτοὺς προσαγορευθῆναι, καὶ ἔτι καὶ νῦν ἐν ταῖς κοι-

ναῖς θυσίαις πρὸ τῶν δειπνῶν καὶ σπονδῶν προκα-

εὐχεσθαι πάντας. ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀχθεσθεῖς ἐπὶ τῇ

Ὀμήρου εὐημερία ἐπὶ τὴν τῶν ἀπόρων ὠρμησεν ἐπε-

ρώτησιν καὶ φησι τοῦσδε τοὺς στίχους·

90

100 Μοῦσά γέ μοι τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσβόμενα πρὸ τ' ἐόντα,

τῶν μὲν μηδὲν ἄειδε, σὺ δ' ἄλλης μνήσαι αἰοιδῆς.

ὁ δὲ Ὅμηρος βουλόμενος ἀκολούθως τὸ ἄπορον λῦσαι

φησὶν·

85 τί θν>ΗΤΟΙΚΚΑΛ<λιστον A, cf. v. 92 et quae dixi Wien.
St. XIV 141, τί θνητοῖσιν ἄριστον F 87 sq. cf. Hom. ι 5 sq.

κατά Nietzsche, κατὰ F 90 κρεέων scripsi, κρειῶν F Ho-
meri codd. 92 εἶδεται] . . . ΕΤΑΙ A 93 του>ΤΩΝΤΩΝ A,

τῶν F 94 τους στι>ΧΟΥ A, unde locum restitui, τὰ ἔπη F
98 ἀπήρων F, ἀπό apogr. Stephani in marg. ἐπ' ἐρώτησιν

F 100 cf. Theog. 31 Μοῦσά γέ μοι i. e. ἀείδει, ΜΟΥΣΑ-
ΓΕΜΟΙ A, Μοῦσά γ' ἐμοὶ Kirchhoff, μοῦσ' ἄγε μοι F, Μοῦσ'
ἄ γέ μοι (i. e. ἄ γέ μοι Μοῦσα ἀείδει, τά κτλ., τῶν μὲν μηδὲν
ἀείδε) Nietzsche, Μοῦσα λέγει Goettling ΠΡΟΤΕ<οντα A, τ'
ἐόντα evanidum F 101 ΜΗΘΕΝ A

οὐδέ ποτ' ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ καταχήποδες ἵπποι
95 ἄρματα συντριψουσιν ἐρίζοντες περὶ νίκης.

105

καλῶς δὲ καὶ ἐν τούτοις ἀπαντήσαντος ἐπὶ τὰς ἀμφι-
βόλους γνώμας ὤρμησεν ὁ Ἡσίοδος, καὶ πλείονας στι-
χους λέγων ἠξίου καθ' ἓνα ἕκαστον συμφώνως ἀπο-
κρίνασθαι τὸν Ὅμηρον. ἔστιν οὖν ὁ μὲν πρῶτος Ἡσιό-
100 δον, ὁ δὲ ἕξῃς Ὅμηρον, ἐνίοτε δὲ καὶ διὰ δύο στίχων 110
τὴν ἐπερώτησιν ποιουμένου τοῦ Ἡσιόδου·

Ἡσίοδος

δεῖπνον ἔπειθ' εἴλοντο βοῶν κρέα καὶ χένας ἵππων

Ὅμηρος

ἔκλυον ἰδρώοντας, ἐπεὶ πολέμοιο κορέσθην.

Ἡσίοδος

καὶ Φρύγες, οἳ πάντων ἀνδρῶν ἐπὶ νηυσὶν ἄριστοι

Ὅμηρος

ἀνδράσι ληιστήρσιν ἐπ' ἀκτῆς δόρπον ἐλέσθαι.

115

Ἡσίοδος

105 χερσὶ βαλέων ἰοὺς οὖλων κατὰ φῦλα γιγάντων

Ὅμηρος

Ἡρακλῆς ἀπέλυσεν ἀπ' ὤμων καμπύλα τόξα.

104 τύμβῳ F Plutarchus Mor. 153 f, ΤΥΜΒΟΝ A (duplicem antiquitus lectionem extitisse suspicatus sum) καταχήποδες ἵπποι A (KAN<αχηποδες ιπ>ΠΟΙ) Plutarchus, verba intercederunt in F 105 ἐρίζοντες A (ερι)ΖΟΝΤΕC) F, ἐπειγόμενοι Plutarchus 112 sqq. Ἡσίοδος et Ὅμηρος indices om. F 112 δεῖπνον — εἴλοντο] ὡς οἱ μὲν δαίνυντο Aristophanes Pac. 1282 113 πολέμοιο Stephanus, πολέμον F, πολέμον Aristophanes κορέσθην F, κόρεσθεν Hermann, (πολέμου) ἐκόρεσθεν Aristophanes 115 ἐπ' ἀκτὴν δοῦλοι ἔπεσθαι? Nietzsche 116 post 117 legitur in F, transposuit Nietzsche βαλέων Goettling, βαλῶν F ἰοὺς Nietzsche, ἰοῖσιν F οὖλων scripsi, ὄλλων F, ὠμῶν? Nietzsche 117 Ἡρακλῆς F

Ἡσίοδος

οὗτος ἀνὴρ ἀνδρός τ' ἀγαθοῦ καὶ ἀνάλκιδός ἐστι

Ἵομηρος

μητρός, ἐπεὶ πόλεμος χαλεπὸς πάσῃσι γυναιξίν.

Ἡσίοδος

120 αὐτὰρ σοὶ γε πατήρ ἐμίγη καὶ πότνια μήτηρ

Ἵομηρος

σῶμα τό γε σπείραντε διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.

110

Ἡσίοδος

αὐτὰρ ἐπεὶ δμηθή γάμῳ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα

Ἵομηρος

Καλλιστῶ κατέπεφνεν ἀπ' ἀργυροῖο βιοῖο.

Ἡσίοδος

ὣς οἱ μὲν δαίνυντο πανήμεροι, οὐδὲν ἔχοντες

Ἵομηρος

125 οἴκοθεν, ἀλλὰ παρῆχεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

Ἡσίοδος

δειπνον δειπνήσαντες ἐνὶ σποδῶ αἰθαλοέσση

σύλλεγον ὀστέα λευκὰ Διὸς κατατεθνηῶτος

115

Ἵομηρος

παιδὸς ὑπερθύμου Σαρπηδόνοσ ἀντιθέοιο.

Ἡσίοδος

ἡμεῖσ δ' ἄμ πεδίον Σιμοέντιον ἦμενοι αὐτως

130 ἴομεν ἐκ νηῶν ὁδὸν ἀμφ' ὤμοισιν ἔχοντες

120 αὐτὰρ Ludwig, οὗτ' ἄρ F, οὗτ' ἄρα Goettling, εὗτ' ἄρα (σοὶ 'nomin. plur.') idem dubitans, ἦ τ' ἄρα Hermann ἐμίγη F, (εὗτ' ἄρα σοὶ) ἐμιγεν Goettling 121 τόγε (vel τόδε) σπείραντε Boissonade, τό γ' ἐσπείραντο F, τότε σπείραντε Hermann, τότε σπείραντο Goettling χρυσήν F 123 βιοι F 127 κατατεθνηῶτος F, corr. Goettling 129 σιμοούντιον F αὐτως Westermann, οὗτως F

Ἵμῆρος

120 φάσγανα κωπήεντα καὶ ἀγανέας δολιχαύλους.

Ἵσιόδος

δὴ τότε ἀριστῆες κοῦροι χεῖρεσσι θαλάσσης

Ἵμῆρος

ἄσμενοι ἐσσυμένως τε ἀπείρυσαν ὠκύαλον ναῦν.

Ἵσιόδος

Κολχίδ' ἔπειτ' ἤγοντο καὶ Αἰήτην βασιλῆα

Ἵμῆρος

φεῦγον, ἐπεὶ γίγνωσκον ἀνέστιον ἤδ' ἀθέμιστον.

Ἵσιόδος

125 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τε καὶ ἔκπιον οἶδμα θαλάσσης

Ἵμῆρος

ποντοπορεῖν ἤμελλον ἐνστέλμων ἐπὶ νηῶν.

Ἵσιόδος

τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὐχέτο πᾶσιν ὀλέσθαι

μηδέ ποτ' ἐν πόντῳ, καὶ φωνήσας ἔπος ἠύδα·

ἐσθίετε, ὦ ξεῖνοι, καὶ πίνετε· μηδέ τις ὑμέων

130 οἴκαδε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν

Ἵμῆρος

πημανθείς, ἀλλ' αὖτις ἀπήμονες οἴκαδ' ἴκοισθε.

πρὸς πάντα δὲ τοῦ Ἵμῆρου καλῶς ἀπαντήσαντος πάλιν
φησὶν ὁ Ἵσιόδος·

132 ἀριστή F, corr. apogr. Stephani 133 τε ἀπείρυσαν
F, τ' ἀποείρυσαν Barnes ναῦν F, νηῶν vel νέα restituendum
esse censui 134 sq. ἐπεὶ δ' ἴκοντο scribens inter se trans-
posuit Nietzsche 134 ἔπειτ' ἤγοντο (Μήδειαν) Wilamowitz,
ἔπειθ' ἴκοντο F 137 ἐνστέλμων F 138 τοῖσι F 140 ὑμῶν
F 138 sq. Hesiodo, 140—142 Homero tribuit Hermann, v.
138, 140 sq. Hesiodo, 139 Homero Goettling 142 αὖτις F
143 ταῦτα δὲ πάντα Barnes

145 τοῦτό τι δὴ μοι μῶνον ἐειρομένῳ κατάλεξον,
πόσσοι ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἐς Ἴλιον ἦλθον Ἀχαιοί; 135

ὁ δὲ διὰ λογιστικοῦ προβλήματος ἀποκρίνεται οὕτως·
πεντήκοντ' ἦσαν πυρὸς ἐσχάραι, ἐν δὲ ἐκάστη
πεντήκοντ' ὀβελοί, περὶ δὲ κρέα πενήκοντα·
150 τρεῖς δὲ τριηκόσιοι περὶ ἐν κρέας ἦσαν Ἀχαιοί.

τοῦτο δὲ εὐρίσκειται πλῆθος ἄπιστον· τῶν γὰρ ἐσχαρῶν 140
οὐσῶν πενήκοντα, ὀβελίσκοι γίνονται πεντακόσιοι καὶ
χιλιάδες β', κρεῶν δὲ δεκαδύο μυριάδες, ε . . . κατὰ
πάντα δὴ τοῦ Ὀμήρου ὑπερτεροῦντος φθονῶν ὁ Ἡσίο-
155 δος ἄρχεται πάλιν·

νῖε Μέλητος Ὀμηρ', εἴ περ τιμῶσί σε Μοῦσαι,
ὡς λόγος, ὑψίστοιο Διὸς μεγάλιο θύγατρει, 145
λέξον μέτρον ἐναρμόζων, ὅ τι δὴ θνητοῖσι
κάλλιστόν τε καὶ ἔχθιστον· ποθέω γὰρ ἀκούσαι.

160 ὁ δέ φησι·

Ἡσίοδ', ἔκρονε Δίου, ἐκόντα με ταῦτα κελεύεις
εἰπέμεν· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα τοι πρόφρων ἀγορεύσω. 150
κάλλιστον μὲν τῶν ἀγαθῶν ἔσται μέτρον εἶναι
αὐτὸν ἑαυτῷ· τῶν δὲ κακῶν ἔχθιστον ἀπάντων

* * * *

147 ὁ δὲ Ὀμηρος Barnes 153 post μυριάδες in F εὐν
legitur; ε lacunae signo adiecto Westermann, πεντακισχίλιοι
τετρακόσιοι καὶ πενήκοντα Barnes, ἀνδρῶν δὲ διπλῆ μυριάς
μία καὶ ἀπλαῖ χίλια διακόσια πενήκοντα Hermann, ἀνδρῶν
vel Ἀχαιῶν δὲ μυριάδες μίαι σὺ Westermann; εὔ in ενν latere
ratus εὔ δὴ κατὰ πάντα coniecit Nietzsche 157 ὑψίστοι F,
corr. apogr. Stephani 158 μέτρον Barnes ἐναρμόζον F,
corr. Boissonade 159 τε om. F ποθέω] θέω F, corr. marg.
apogr. Stephani 162 εἰπέμεν Barnes, εἰπεῖν F 164 ἔχθιστ⁰
F post 164 deest versus, lacunae signum posuit Nietzsche

ἄλλο δὲ πᾶν, ὃ τι σῶ θυμῷ φίλον ἐστίν, ἐρώτα.

165

Ἡσίοδος

πῶς ἂν ἄριστ' οἰκοῖντο πόλεις καὶ ἐν ἤθεσι ποίοις;

Ὅμηρος

155 εἰ μὴ κερδαίνειν ἀπὸ τῶν αἰσχυρῶν ἐθέλοιεν,
οἱ δ' ἀγαθοὶ τιμῶντο, δίκη δ' ἀδίκοισιν ἐπέλη.

Ἡσίοδος

εὐχεσθαι δὲ θεοῖσι τί πάντων ἐστὶν ἄμεινον;

Ὅμηρος

εὐνομον εἶναι ἐῷ θυμῷ χρόνον ἐς τὸν ἅπαντα.

170

Ἡσίοδος

ἐν δ' ἐλαχίστῳ ἄριστον ἔχεις ὃ τι φύεται εἰπεῖν;

Ὅμηρος

160 ὡς μὲν ἐμῇ γνώμῃ, φρένες ἐσθλαὶ σώμασιν ἀνδρῶν.

Ἡσίοδος

ἡ δὲ δικαιοσύνη τε καὶ ἀνδρεία δύναται τί;

Ὅμηρος

κοινὰς ὠφελίας ἰδίους μόχθοισι πορίζειν.

Ἡσίοδος

τῆς σοφίης δὲ τί τέκμαρ ἐπ' ἀνθρώποισι πέφυκεν;

175

Ὅμηρος

γινώσκειν τὰ παρόντ' ὀρθῶς, καιρῷ δ' ἅμ' ἔπεσθαι.

165 τῷ Boissonade 168 τιμοῖντο F 169 θεοῖσι τί
Rohde, θεοῖς ὅτι F 170 εὐνομον coniecti, εὐνον F, εὐνους
Nietzsche ἐῷ θυμῷ (de deorum animis intellegens) Nietzsche,
de homine accipio; ἐάντῳ F 171 ἔχεις Hutchinson, ἔχειν σ' F
172 ἐμῇ γνώμῃ malit Westermann 173 ἀνδρεία F 174 ὠφε-
λείας F, corr. marg. apographi 176 γινώσκειν F

Ἡσίοδος

πιστεῦσαι δὲ βροτοῖς ποῖον χρέος ἄξιόν ἐστιν; 165

Ὅμηρος

οἷς αὐτὸς κίνδυνος ἐπὶ πραχθεῖσιν ἔπηται.

Ἡσίοδος

ἢ δ' εὐδαιμονίῃ τί ποτ' ἀνθρώποισι καλεῖται;

Ὅμηρος

180 λυπηθέντ' ἐλάχιστα θανεῖν ἤσθέντα τε πλείστα.

ῥηθέντων δὲ καὶ τούτων, οἱ μὲν Ἕλληνες πάντες τὸν
Ὅμηρον ἐκέλευον στεφανοῦν, ὁ δὲ βασιλεὺς Πανήδης 170
ἐκέλευσεν ἕκαστον τὸ κάλλιστον ἐκ τῶν ἰδίων ποιη-
μάτων εἰπεῖν. Ἡσίοδος οὖν ἔφη πρῶτος·

185 Πληιάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων
ἄρχεσθ' ἀμήτου, ἀρότοιό τε δυσομενάων·

αἰ δὴ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα 175
κεκρούφαται, αὐτὶς δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ
φαίνονται, τὰ πρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.

190 οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος, οἷ τε θαλάσσης
ἐγγύθι ναιετάουσ', οἷ τ' ἄγκρα βησσήεντα
πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι πλοῖνα χῶρον 180
ναίουσιν· γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βρωτεῖν

γυμνόν τ' ἀμάειν, ὅτ' ἂν ὄρια πάντα πέλωνται.

177 βροτοῖσι F, corr. Barnes βροτῶν ποίοις suspicatur
Nietzsche 178 αὐτὸς] οὗ τις Nietzsche 180 τε om. F
182 Πανήδης cf. ad 73; πανοίδης F, Πανειδῆς Hermann
186 ἀμητοῖο F, an ἀμήτοι? τε] δὲ Hes. Op. 384 188 αὐθις
F 191 τ' ἄγκρα Hes. Op. 391, δ' ἄγγρα F 193 ναίουσι
F 194 γυμνοῦσ θ' ἀμάειν F, γυμνὸν δ' ἀμάειν Hes. Op.
392 εἴ χ' ὄρια πάντ' ἐθέλησθα | ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερος
Hes. Op. 392sq.

μεθ' ὃν Ὅμηρος·

195

ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἴσταντο φάλαγγες
 185 καρτεραί, ἃς οὐτ' ἄν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθῶν
 οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος. οἱ γὰρ ἄριστοι
 κρινθέντες Τρωῶας τε καὶ Ἑκτορα δῖον ἔμιμνον
 φράξαντες δόρυ δουρί, σάκος σάκει προθελύμνω· 200
 ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ,
 190 ψαῦον δ' ἰππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
 νευόντων· ὡς πυκνοὶ ἐφέεστασαν ἀλλήλοισιν.
 ἔφριξεν δὲ μάχη φθεισίμβροτος ἐγχείησι
 μακραῖς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας. ὅσσε δ' ἄμερδεν 205
 αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἄπο λαμπομενάων
 195 θωρήκων τε νεοσμῆκτων σακέων τε φαιινῶν
 ἐρχομένων ἄμυδις. μάλα κεν θρασυκάρδιος εἶη,
 ὃς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον οὐδ' ἀκάχοιτο.

θανμάσαντες δὲ καὶ ἐν τούτῳ τὸν Ὅμηρον οἱ Ἕλληνες 210
 ἐπήνουν, ὡς παρὰ τὸ προσῆκον γεγονότων τῶν ἐπῶν,
 200 καὶ ἐκέλευον διδόναι τὴν νίκην. ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν
 Ἑσίοδον ἐστεφάνωσεν εἰπὼν δίκαιον εἶναι τὸν ἐπὶ
 γεωργίαν καὶ εἰρήνην προκαλούμενον νικᾶν, οὐ τὸν
 πολέμους καὶ σφαγὰς διεξιόντα. τῆς μὲν οὖν νίκης 215
 οὕτω φασὶ τυχεῖν τὸν Ἑσίοδον καὶ λαβόντα τρίποδα
 χαλκοῦν ἀναθεῖναι ταῖς Μούσαις ἐπιγράψαντα·

205 Ἑσίοδος Μούσαις Ἐλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκεν
 ὕμνω νικήσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὅμηρον.

τοῦ δὲ ἀγῶνος διαλυθέντος διέπλευσεν ὁ Ἑσίοδος 220

196—209 ex Hom. N 126—133 et 339—344 199 κρινθέν-
 τες F 201 ἀσπίς δ' ἄρ' F 204 φθεισίμβροτος F 205 μακραῖς
 F, μακρῆς Hom. N 340 218 Μούσης suspicatus sum ἀνέ-
 θεῖα Anth. Pal. VII 53, cf. Hes. Op. 658

εἰς Δελφοὺς χρησόμενος καὶ τῆς νίκης ἀπαρχὰς τῷ
θεῷ ἀναθήσων. προσερχομένου δὲ αὐτοῦ τῷ ναῷ ἔνθεν
γενομένην τὴν προφητὴν φασιν εἰπεῖν· 210

ὄλβιος οὗτος ἀνὴρ, ὃς ἔμὸν δόμον ἀμφιπολεύει,
225 Ἑσίδοσ Μούσησι τετιμένος ἀθανάτησιν·
τοῦ δ' ἦ τοι κλέος ἔσται, ὅσον τ' ἐπικίδνεται ἡώς.
ἀλλὰ Διὸς πεφύλαξο Νεμείου κάλλιμον ἄλσος·
κεῖθι δέ τοι θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν. 215

ὁ δὲ Ἑσίδοσ ἀκούσας τοῦ χρησμοῦ, τῆς Πελοποννήσου
230 μὲν ἀνεχώρει νομίσας τὴν ἐκεῖ Νεμέαν τὸν θεὸν λέγειν,
εἰς δὲ Οἰνόην τῆς Λοκρίδος ἐλθὼν καταλύει παρ'
Ἀμφιφάνει καὶ Γανύκτορι, τοῖς Φηγέως παισίν, ἀγνο-
ήσας τὸ μαντεῖον. ὁ γὰρ τόπος οὗτος ἅπας ἐκαλεῖτο 220
Διὸς Νεμείου ἱερόν. διατριβῆς δὲ αὐτῷ πλεονος γενο-
235 μένης ἐν τοῖς Οἰνοεῦσιν ὑπονοήσαντες οἱ νεανίσκοι
τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν μοιχεύειν τὸν Ἑσίδον, ἀποκτεί-
ναντες εἰς τὸ μεταξὺ τῆς Ἀχαΐας καὶ τῆς Λοκρίδος
πέλαγος κατεπόντισαν. τοῦ δὲ νεκροῦ τριταίου πρὸς
τὴν γῆν ὑπὸ δελφίνων προσενεχθέντος ἑορτῆς τινος 225
240 ἐπιχωρίου παρ' αὐτοῖς οὔσης Ἀριαδνείας πάντες ἐπὶ
τὸν αἰγιαλὸν ἔδραμον καὶ τὸ σῶμα γνωρίσαντες ἐκείνο
μὲν πενθήσαντες ἔθαψαν, τοὺς δὲ φονεῖς ἀνεξήτουν.

225 Μούσαις τετιμημένος Tzetzæ Vit. Hes. 96 codd. pars
226 ὄσην F 227 κάλλιμον F (μ ε ς corr.) 228 κεῖθι δέ
τοι F, 'κεῖ γάρ τοι cod. P Tzetzæ (quod in κεῖ γάρ τοι mutavit
Westermann), καὶ γάρ τοι codd. cett. Tzetzæ 231 Οἰνεῶνα
Westermann παρὰ F 234 νεμίου F δέ] δ' F
235 Οἰνοεῦσιν Friedel, Οἰνεωνεῖσιν Sauppe, οἰνώσιν F, Οἰνεῶσιν
Goettling, ἐν τῷ Οἰνεῶνι Westermann 237 Ἀχαΐας Wester-
mann, Εὐβοίας F Tzetzæ Vita Hes. 106, Μολυκρίας Goettling,
Βοιωτίας Nietzsche, τῆς Βολίνας (vel Εὐπαλίας) καὶ τῆς Μο-
λυκρίας primitus scriptum fuisse censuit Nietzsche 240 Ἀρι-
αδνείας sine accentu F, 'Ρίου ἀγνείας Nietzsche

οἱ δὲ φοβηθέντες τὴν τῶν πολιτῶν ὄργην κατασπά-
 σαντες ἄλιευτικὸν σκάφος διέπλευσαν εἰς Κρήτην. οὓς
 κατὰ μέσον τὸν πλοῦν ὁ Ζεὺς κεραυνώσας κατεπόν- 245
 230 τωσεν, ὡς φησιν Ἀλκιδάμας ἐν Μουσειῶ. Ἐρατοσθένης
 δὲ φησιν ἐν Ἑσιόδῳ Κτίμενον καὶ Ἄντιφον τοὺς
 Γανύκτορος ἐπὶ τῇ προειρημένῃ αἰτίᾳ ἐναλόντας σφα-
 ριασθῆναι θεοῖς <τοῖς> ξενίοις ὑπ' Εὐρυκλέους τοῦ
 μάντεως. τὴν μέντοι παρθένον, τὴν ἀδελφὴν τῶν προ- 250
 ειρημένων, μετὰ τὴν φθορὰν ἑαυτὴν ἀναρτῆσαι, φθα-
 235 ρῆναι δὲ ὑπὸ τινος ξένου συνόδου τοῦ Ἑσιόδου δη-
 μῶδους, <Τρωίλου> ὄνομα· ὃν καὶ αὐτὸν ἀναιρεθῆναι
 ὑπὸ τῶν αὐτῶν φησιν. ὕστερον δὲ Ὀρχομένιοι κατὰ
 χρησμὸν μετενέγκαντες αὐτὸν παρ' αὐτοῖς ἔθαψαν καὶ 255
 ἐπέγραψαν ἐπὶ τῷ τάφῳ·

Ἄσκη μὲν πατρὶς πολυλλῆμος, ἀλλὰ θανόντος
 240 ὀστέα πλήξιππος γῆ Μινυᾶς κατέχει
 Ἑσιόδου, τοῦ πλείστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἐστὶν
 ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασάνῳ σοφίης. 260

καὶ περὶ μὲν Ἑσιόδου τοσαῦτα· ὁ δὲ Ὀμηρος ἀποτυ-
 χῶν τῆς νίκης περιερχόμενος ἔλεγε τὰ ποιήματα, προῶ-
 245 τον μὲν τὴν Θηβαΐδα, ἔπη ζ, ἧς ἡ ἀρχή·

Ἄργος ἄειδε, θεά, πολυδίψιον, ἔνθεν ἄνακτες·

247 Ἑσιόδῳ Goettling, ἐνηπόδῳ F 248 γαννύκτορος F
 ἐναλόντας Friedel, ἀνελόντας F 249 <τοῖς> Bernhardy, om. F
 ὑπὸ F 253 δημῶδους <Τρωίλου>] coll. Plutarch. Mor.
 p. 162 d Nietzsche, δημῶδους F, Δημωνίδου Sittl 258 πλήξιπ-
 πος — Μινυᾶς scripsi, πληξίππων γῆ Μινυᾶς F Pseudaristoteles
 Pepl. 19, πληξίππου γῆ Μινύη Tzetzes Vita Hes., πληξίππων
 γῆ Μινυῶν Pausanias IX 38, 4 Anthol. Pal. VII 54, 2 259 ἐν
 — ἐστὶν F Anthologia Tzetzes, ἐν Ἑλλάδι κῦδος ὀρεῖται Pau-
 sanias 260 βασάνοις Tzetzes 263 ζ Hermann, ζ F

265 εἶτα Ἐπιγόνους, ἔπη ζ, ὧν ἡ ἀρχή·

νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα, Μοῦσαι.

φασὶ γάρ τινες καὶ ταῦτα Ὀμήρου εἶναι. ἀκούσαντες
 δὲ τῶν ἐπῶν οἱ Μίδου τοῦ βασιλέως παῖδες, Ξάνθος 250
 καὶ Γόργος, παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἐπίγραμμα ποιῆσαι
 270 ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ἐφ' οὗ ἦν παρθένος
 χαλκῇ τὸν Μίδου θάνατον οἰκτιζομένη. καὶ ποιεῖ
 οὕτως·

χαλκῆ παρθένος εἰμί, Μίδεω δ' ἐπὶ σήματος ἦμαι.
 ἔς τ' ἂν ὕδωρ τε νάη καὶ δένδρεα μακρὰ τεθῆλη 255
 275 καὶ ποταμοὶ πλήθωσι, περικλύζη δὲ θάλασσα,
 ἡέλιος δ' ἀνιῶν φαίνη λαμπρὰ τε σελήνη,
 αὐτοῦ τῆδε μένουσα πολυκλαύτω ἐπὶ τύμβῳ
 σημανέω παριούσι, Μίδης ὅτι τῆδε τέθραπται.

265 Ἐπιγόνους Barnes, ἐπειγομένου F ζ Hermann, ξ F
 271. 272 καὶ ποιεῖ οὕτως in marg. habet F 273 χαλκῇ F
 scriptores cett. Μίδεω Pseudoherodoti Vitae Hom. p. 5 W.
 cod. B, Μίδου F Pseudoherodoti codd. ceteri Philoponus in
 Aristot. Anal. post. 34 b, Μίδα Plato Phaedr. p. 264 C Laert.
 Diogenes I 6, 89 Incert. auctor or. Cor. ('Dio') XXXVII 38
 Anthologia ἐπὶ σήματος ἦμαι F, ἐπὶ σήματι κείμεαι scrip-
 tores cett. 274 ἔς τ' F Incert. auctor or. Cor. Pseudohero-
 doti Vita Hom. Laertius Diogenes Anth. Pal. auctor περὶ ὕψ.
 36, 2, εὐτ' Anth. Plan., ὄφρ' Plato Libanius I 519, 17 R. νάη
 F Plato Sextus Empir. Pyrrh. II 37 Libanius Anth., ῥέη Incert.
 auctoris or. Cor. codd. (νάη Emperius) Laertius Diogenes
 Pseudoher. Vita Hom. (ῥέοι pars codd.) auctor περὶ ὕψ. Sextus
 Empir. adv. math. VIII 184 τεθῆλοι Pseudoherodoti Vitae codd.
 pars maior 275 sq. om. Plato Incert. auctor or. Cor. Anth.,
 inverso ordine dispositos habet Laertius Diogenes 275 om.
 Pseudoher. Vita πλήθωσι] ῥέωσιν Laertii Diogenis codd. PB
 (ῥείωσιν Röper) ἀνακλύζη Laertius Diogenes 276 φαίνη F,
 λάμπη scriptores cett. λαμπρῇ Goettling, sed. cf. ad Theog. 19
 277 πολυκλαύτω ἐπὶ τύμβῳ F Incert. auctor or. Cor. Anth.
 Pal. Laertii Diogenis codd. PB Suidas v. αὐτοῦ, πολυκλαύστῳ
 ἐπὶ τύμβῳ Anth. Plan., πολυκλαύτου ἐπὶ τύμβου Plato Pseudoher.
 Vita 278 σημανέω F, ἀγγελέω scriptores cett.

260 λαβῶν δὲ παρ' αὐτῶν φιάλην ἀργυρᾶν ἀνατίθησιν ἐν
Δελφοῖς τῷ Ἀπόλλωνι, ἐπιγράψας· 280

Φοῖβε ἄναξ, δῶρόν τοι Ὅμηρος καλὸν ἔδωκα
σῆσιν ἐπιφροσύναις· σὺ δέ μοι κλέος αἰὲν ὀπάξοις.

μετὰ δὲ ταῦτα ποιεῖ τὴν Ὀδύσσειαν, ἔπη Μ,β',
265 πεποικηκῶς ἤδη τὴν Ἰλιάδα ἐπῶν Μ,εφ'. παραγενόμενον
δὲ ἐκείθεν εἰς Ἀθήνας αὐτὸν ξενισθῆναί φασι παρὰ 285
Μέδοντι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀθηναίων. ἐν δὲ τῷ βουλευ-
τηρίῳ ψύχους ὄντος καὶ πυρὸς καιομένου σχεδιάσαι
λέγεται τούσδε τοὺς στίχους·

ἀνδρὸς μὲν στέφανοι παῖδες, πύργοι δὲ πόληος,
270 ἵπποι δ' αὖ πεδίου κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης, 290
<χρήματα δ' οἶκον ἀέξει· ἀτὰρ γεραροὶ βασιλῆες>
λαοῖς εἰν ἀγορῆσι καθήμενοι εἰσοράσθαι.
αἰθομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι
ἤματι χειμερίῳ, ὅπότε' ἂν νεύῃσι Κρονίων.

275 ἐκείθεν δὲ παραγενόμενος εἰς Κόρινθον, ἐραψώδει 295
τὰ ποιήματα. τιμηθεὶς δὲ μεγάλως παραγίνεται εἰς
Ἄργος καὶ λέγει ἐκ τῆς Ἰλιάδος τὰ ἔπη τάδε·

281 τόδ' Barnes ἔλων τόδ' Ὅμηρος Tzetzes 282 σῆσιν
ἐπιφροσύνης Menrad, σῆς ὑποφραδμοσύναις Barnes αἰὲν]
ἐσθλὸν Tzetzes 283 Μ,β' Nietzsche, μβφ (β m¹ ex ι corr.?) F
284 Μ,εφ' Nietzsche, με F 289 στέφανοι παῖδες F, στέ-
φανος παῖδες Pseudoher. Vita p. 15 W., παῖδες στέφανος Sui-
das 290 δ' ἐν πεδίῳ Pseudoher. Vita Suidas; post hunc
versum aliquid excidisse e Pseudoher. Vita Hom. p. 16 W. vidit
Barnes; e Vitae versibus χρήματα δ' αὔξει οἶκον, ἀτὰρ γεραροὶ
βασιλῆες | ἤμενοι εἰν ἀγορῆ κόσμος λαοῖσιν (sic Nietzsche pro
'κόσμος τ' ἄλλοισιν') ὀράσθαι Nietzsche versum huius modi
composuit: θήματα δ' αὔξει οἶκον, ἀτὰρ γεραροὶ (sive κόσμος)
βασιλῆες; οἶκον ἀέξει volgo legebatur 292 λαοῖς Nietzsche,
λαὸς δ' F καθήμενοι rest. Nietzsche, καθήμενος F
294 νίφῃσι F

οἱ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρουνθά τε τειχιόεσσαν
 Ἐρμιόνην τ' Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας,
 300 Τροιζῆν' Ἠίονας τε καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδανρον 280
 νῆσόν τ' Αἴγινα Μάσητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν,
 τῶν αὖθ' ἠγεμόνευε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης
 Τυδεΐδης, οὗ πατὸς ἔχων μένος Οἶνεΐδαο,
 καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀρακλειτοῦ φίλος υἱός·
 305 τοῖσι δ' ἄμ' Εὐρύπυλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος φῶς, 285
 Μηκιστέος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος.
 ἐκ πάντων δ' ἠγεῖτο βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης.
 τοῖσι δ' ἄμ' ὀρδώκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο·
 ἐν δ' ἄνδρες πολέμοιο δαήμονες ἐστιχόωντο
 310 Ἄργεῖοι λινοθώρηκες, κέντρα πτολέμοιο. 290

τῶν δὲ Ἀργείων οἱ προεσθηκότες ὑπερβολῇ χαρέντες
 ἐπὶ τῷ ἐγκωμιάζεσθαι τὸ γένος αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἐνδο-
 ξοτάτου τῶν ποιητῶν, αὐτὸν μὲν πολυτελέσι δωρεαῖς
 ἐτίμησαν, εἰκόνα δὲ χαλκῆν ἀναστήσαντες ἐψηφίσαντο
 315 θυσίαν ἐπιτελεῖν Ὀμήρω καθ' ἡμέραν καὶ κατὰ μῆνα 295
 καὶ κατ' ἐνιαυτὸν <καὶ> ἄλλην θυσίαν πενταετηρίδα
 εἰς Χίον ἀποστέλλειν. ἐπιγράφουσι δὲ ἐπὶ τῆς εἰκόνης
 αὐτοῦ·

θεῖος Ὀμηρος ὃδ' ἐστίν, ὃς Ἑλλάδα τὴν μεγάλην
 320 πᾶσαν ἐκόσμησεν καλλιπεῖ σοφίῃ,

299 τ' om. Hom. B 560 ἀσί///ην (v erasum) F 301 νῆσόν τ']
 οἱ τ' ἔχον Hom. B 562, sed cf. Fr. 96, 7 Strabo VIII 375, 16
 Αἴγινα Hom. l. c., αἴγιάν τε F 303 non legitur in Homero
 (post B 563) 305 Εὐρύπυλος ex Hom. B 565 Barnes
 306 Μηκιστέος dedi ex Hom. B 566, μηκιστέος F 307 συμ-
 πάντων Hom. B 567 309sq. non reperiuntur in Hom.
 316 <καὶ> ἄλλην (vel ἄλλην <δὲ>) Boissonade, καὶ om. F
 317 ἐσχίον F εἰκόνης] εἰκό F 319 μεγάλην Barnes, με-
 γαλάχην F 320 καλλιπεῖ σοφίῃ Stephanus in marg. apo-
 graphi, καλλιπεῖ σοφίῃ τε F

ἔξοχα δ' Ἀργεῖους, οἱ τὴν θεοτειχέα Τροίην
 300 ἤρειψαν ποινήν ἠνκόμου Ἑλένης.
 οὗ χάριν ἔστησεν δῆμος μεγαλόπολις αὐτὸν
 ἐνθάδε καὶ τιμαῖς ἀμφέπει ἀθανάτων.

ἐνδιατρούσας δὲ τῇ πόλει χρόνον τινὰ διέπλευσεν εἰς 325
 Δῆλον εἰς τὴν πανηγύριν. καὶ σταθεῖς ἐπὶ τὸν κερά-
 305 τινον βωμὸν λέγει ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα, οὗ ἢ ἀρχή·
 μνήσομαι οὐδὲ λάθωμαι Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο.

ῥηθέντος δὲ τοῦ ὕμνου οἱ μὲν Ἴωνες πολίτην αὐτὸν
 κοινὸν ἐποίησαντο, Δῆλιοι δὲ γράψαντες τὰ ἔπη εἰς 330
 λεύκωμα ἀνέθηκαν ἐν τῷ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερῷ. τῆς δὲ
 310 πανηγύρεως λυθείσης ὁ ποιητὴς εἰς Ἴον ἔπλευσε πρὸς
 Κρεώφυλον κακεῖ χρόνον διέτριβε πρεσβύτης ὢν ἤδη.
 ἐπὶ δὲ τῆς θαλάσσης καθήμενος παίδων τινῶν ἀφ'
 ἀλείας ἐρχομένων, ὡς φασι, πυθόμενος 335

ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίας θηρήτορες, ἦ ὅ' ἔχομέν τι;
 εἰπόντων δὲ ἐκείνων·

315 ὄσ' ἔλομεν λιπόμεσθα, ὄσ' οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα,

322 ποινήν Barnes, ποιῆς F 323 ἔστησε F μεγαλό-
 πολις F, πτ superser. in apographo Stephani 326 κερά-
 τινον F 333 κρεώφυλον F 336 ἀπ' Ἀρκαδίας F testes,
 ἀπ' Ὀρτυγίας? ἄγρης ἀλίης Koechly θηρήτορες F Proclus,
 ἀλήτορες Vitae Hom. IV p. 28 W. et V p. 30 W. Tzetzes Exeg.
 Piad. 37, 18 ἦρ' ἔχομέν τι F, ἄρ' ἔχομέν τι Proclus Chrest. I
 p. XXXII 22 D. 338 ὄσ' Pseudoherodoti Vita p. 18 W. Suidas
 v. Ὅμηρος, οὗς Proclus Vitae IV. codd. MR λιπόμεσθα, ὄσ'
 οὐχ Vitae V. codd. CM, λ>ιπόμεσθα, ὄσ' οὐκ Epigr. ed.
 Kaibel 1105, λιπόμεσθα, ὄσ' οὐχ F, λιπόμεσθα, ἃ δ' οὐχ Pseudo-
 herodoti Vita Suidas, λιπόμεσθα, ὄσα δ' οὐχ Vita Hom. codicis
 Romani bibl. Vict. Em. gr. 6 et Vitae V. Homeri codd. pars,
 λιπόμεσθ', ὄσ' οὐχ Pseudoplutarchi Vita B., λιπόμεσθ', οὗς δ'
 οὐχ Proclus φερόμεσθα F Vitae V. codd. CM

οὐ νοήσας τὸ λεχθέν, ἤρετο αὐτοὺς ὅ τι λέγοιεν. οἱ
 340 δέ φασιν ἐν ἀλείᾳ μὲν ἀγρεῦσαι μηδέν, ἐφθειροῖσθαι
 δέ, καὶ τῶν φθειρῶν οὓς ἔλαβον καταλιπεῖν, οὓς δὲ
 οὐκ ἔλαβον ἐν τοῖς ἱματίοις φέρειν. ἀναμνησθεῖς δὲ
 τοῦ μαντείου, ὅτι τὸ τέλος αὐτοῦ ἦκοι τοῦ βίου, ποιεῖ 320
 τὸ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐπίγραμμα. ἀναχωρῶν δὲ ἐκεῖθεν,
 345 ὄντος πηλοῦ ὀλισθῶν καὶ πεσῶν ἐπὶ τὴν πλευράν,
 τριταῖος ὡς φασι τελευτᾶ· καὶ ἐτάφη ἐν Ἴφῳ. ἔστι δὲ
 τὸ ἐπίγραμμα τόδε·

ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
 ἀνδρῶν ἠρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὀμηρον.

342 sq. δὲ τοῦ] δ' ἐκ τοῦ malit Westermann 343 αὐτῶ
 malit Westermann 344 αὐτοῦ F 348 κάλυψεν Pseudo-
 herodotus Vita Hom. p. 19 W.

INDEX NOMINUM

- **Ἀάτην* Th. 230
Ἀβαντίδι Fr. 186, 1 *Ἀβαντίδα*
 Fr. 186, 2
 *〈*Ἀβάντων*〉 Fr. 96, 13
Ἀγαμέμνων Fr. 94, 14 *Ἀγα-*
μέμνονα Fr. 93, 5
Ἀγανή Th. 247 *Ἀγανήν* Th. 976
 *〈*Ἀγέλαον*〉 Fr. 135, 15
Ἀγλαΐην Th. 909; 945
Ἄγριον Th. 1013
Ἀγγίση Th. 1009
Ἀδμήτη Th. 349
Ἀελλώ [acc.] Th. 267
Ἀθάμας Fr. 7, 4 **Ἀθάμα* Fr. 247
Ἀθηναίη S. 126; 443 *Ἀθηναίης*
 Th. 318 O. 430 Fr. *7b, 3;
 14, 8
 (*Ἀθηναίων* Fr. 104)
 **Ἀθηναίων* Fr. 104 *Ἀθηναίων*
 Fr. 94, 43
Ἀθήνη Th. 573; 577 O. 72; 76
 S. 325; 343; 455; 470 Fr. 245,
 4 *Ἀθήνην* Th. 13; 888; 924
 v. l. O. 63
Αἰακίδης Fr. 81, 3 *Αἰακίδα*
 Fr. 81, 7 *Αἰακίδησι* Fr. 205, 1
Αἰακίδας Fr. 77
Αἰακοῦ Th. 1005 *Αἰακόν* Fr.
 76, 1
- Αἶας* Fr. 96, 4
Αἰγαίω (ἐν ὄρει) Th. 484
Αἰγεΐδην S. 182
Αἰγυῶν Fr. 96, 7
Αἰγίσθω Fr. 93, 6
Αἰγλή Fr. 270 *Αἰγλης* Fr. 105
Αἰδης Th. 850 *Αἰδαο* O. 153
Αἰδεω Th. 311; 768; 774
Αἰδη Fr. 96, 80 *Αἰδην* Th.
 455
Ἄιδος S. 151; 227 *Ἄιδόσδε* S.
 254
Αἰδωνεύς Th. 913
Αἰδώς O. 200
Αἰήτης Th. 958 *Αἰήταο* Th. 992
Αἰήτεω Th. 994 *Αἰήτην* Th.
 957
Αἰθήρ Th. 124
Αἰθιοπῶν Th. 985 *Αἰθιοπας*
 Fr. 55
Αἰνεῖαν Th. 1008
Αἰνηῶ Fr. 57
Αἰολίδαί Fr. 7, 3
Αἰολίδα O. 636
Αἴολος Fr. 7, 2
Αἴπυτος Fr. 113
Αἴσηπον Th. 342
Αἰσονίδης Th. 993; 999
Αἴσων Fr. 19, 1

Stellulis ornata sunt nomina e coniectura in textum recepta ;
 ea, quae corrupta esse videbantur, uncis () inclusi. Th. =
 Theogonia, O. = Opera et Dies, S. = Scutum, Fr. = Frag-
 menta, v. l. = varia lectio

- **Αίτνης* Th. 860
Ἀκάστη Th. 356
Ἀκταίη Th. 249
Ἀκτορίδης Fr. 94, 36
 **Ἀλάζυγον* Fr. 86
Ἄλγεα Th. 227
Ἠλιάκμονα Th. 341
 **Ἠλίη* Th. 245
Ἠλιμήδη Th. 255
Ἠλκαιοιο S. 26
Ἠλκείδαο S. 112
Ἠλκμήνη Th. 943 S. 3 *Ἠλκμήνης* Th. 526; 950 S. 467
Ἠλκνώνη Fr. 275, 2
Ἠλφειόν Th. 338
Ἠμαρυγκείδης Fr. 73, 1
Ἠμπυκίδην S. 181
Ἠμυθαονίδαις Fr. 205, 2
Ἠμύροιο Fr. 122, 2
Ἠμφιαράον Fr. 94, 16
Ἠμφιγυήεις Th. 571; 579 O. 70 S. 219 Fr. 79, 3
Ἠμφιδάμαντος O. 654
Ἠμφίδοκος Fr. 277
Ἠμφιλλογίας Th. 229
Ἠμφιρώ [nom.] Th. 360
Ἠμφιτρίτη Th. 243 *Ἠμφιτρίτης* Th. 930 *Ἠμφιτρίτη* Th. 254
Ἠμφιτρώων S. 37; 44; 80 *Ἠμφιτρώωνι* S. 54 *Ἠμφιτρώωνα* S. 2
Ἠμφιτρωνιάδης Th. 317 S. 165; 416; 433; 459
Ἠναυρος S. 477
Ἠνδροκτασίας Th. 228
Ἠνθεια S. 381
Ἠνθεμόεσσαν Fr. 68
Ἠνθην S. 474
 **Ἠντιόπη* Fr. 110, 6
 (*Ἠντιόχη* Fr. 110, 6)
Ἠπάτην Th. 224
Ἠπέσαντος Th. 331
Ἠπόλλων S. 68; 478 Fr. 116, 1, 5; 135, 40; 194, 1 *Ἠπόλλωνος* Th. 94 S. 58; 70; 100 Fr. 135, 12; 142, 5 *Ἠπόλ-*
λωνι Th. 347 *Ἠπόλλωνα* Th. 14; 918 O. 771 Fr. 265, 3
Ἠράβοιο Fr. 23, 1
Ἠργεΐης Fr. 94, *⟨5⟩, 42; 96, 3, 15 *Ἠργεΐην* Th. 12 *⟨Fr. 96, 22⟩
Ἠργεΐφόντης O. 77 *Ἠργεΐφόντην* O. 68; 84
 (*Ἠργέστειω* Th. 870 v. l. *Ἠργέστην* Th. 379 v. l.)
Ἠργον Fr. 188, 1
Ἠργεος Fr. 94, 17; 144, 3 *Ἠργος* [acc.] Fr. 24
Ἠργην Th. 140
Ἠρδησκον Th. 345
 (*Ἠρείονα* S. 120 v. l.)
Ἠρης S. 192; 346; 357; 441
Ἠρηος O. 145 S. 109; 181; 434; 444 Fr. 73, 1; 99, 2; 110, 4 *Ἠρεος* S. 98; 191; 450
Ἠρηι Th. 933; 936 Fr. 135, 4
Ἠρηα Th. 922 *Ἠρην* S. 59; 333; 425; 457 *Ἠρες* S. 446
Ἠρητιάδην S. 57
Ἠριάδην Th. 947
Ἠρίμοισιν Th. 304
Ἠρίονα S. 120
Ἠρίσβαντος Fr. 144, 1
Ἠρισταῖος Th. 977
Ἠρκτον S. 186
Ἠρκτοῦρος O. 566 *Ἠρκτοῦρον* O. 610
Ἠρμονίη Th. 975 *Ἠρμονίην* Th. 937
Ἠρην S. 381 *Ἠρηνν* S. 475
Ἠρπνίας Th. 267
Ἠρτεμιν Th. 14; 918
Ἠσβολον S. 185
Ἠσίη Th. 359
Ἠσίηνν Fr. 96, 9
Ἠσκερη O. 640
Ἠσπληδών Fr. 277
Ἠστερίην Th. 409
Ἠστερόπη Fr. 275, 2
Ἠστραίφ Th. 378 *Ἠστραῖον* Th. 376

- Ἀταλάντη Fr. 21, 2
 (Ἄτην Th. 230)
 Ἀτλαγενέων O. 383
 Ἀτλαντίς Th. 938
 Ἄτλας Th. 517 Fr. 275, 3 Ἄ-
 τλαντα Th. 509
 Ἀτρείδης Fr. 96, 48 Ἀτρείδησι
 Fr. 205, 2
 Ἄτροπος S. 259 Ἄτροπον Th.
 218; 905
 Αὐλίδος O. 651
 Αὐτόλυκον Fr. 111
 Αὐτονόη Th. 258; 977
 Ἀφροδίτη Th. 989 Fr. 93, 1
 Ἀφροδίτης Th. 975; 980 O.
 521 S. 8; 47 Fr. 94, 5; 135,
 31; 143, 3 Ἀφροδίτην Th. 16;
 195; 822; 962; 1005; 1014
 O. 65 Fr. 17, 3
 Ἀχαιοί O. 651 Ἀχαιῶν Fr. 94, 25;
 96, 7
 Ἀχελώιον Th. 340
 Ἀχιλλεύς Fr. 96, 54 Ἀχιλλῆα
 Th. 1007
 Ἀχλὺς S. 264
- Βελλεροφόντης Th. 325 Βελλε-
 ροφόντην Fr. *〈7b, 7〉; 245, 15
 Βήλοιο Fr. 23, 2
 Βίην Th. 385
 Βοιβιάδος Fr. 122, 3
 Βοιωτή Fr. 132
 Βοιωτοί S. 24
 Βορέας S. 506; 547 Fr. 96, 88
 Βορέω Th. 870 *O. 518; *553
 (Βορέου O. 518; 553) Βορέην
 Th. 379
 Βριάρεως Th. 149; 714 Βριά-
 ρεων Th. 817 (cf. Ὀβριάρεως)
 Βρόντην Th. 140
 (Βύβλιος O. 589 v. l.)
- Γαῖα Th. 45; 126; 159; 173;
 184; 479; 505; 702; 821
 Γαῖ' Th. 117 Γαίης Th. 147;
 154; 158; 421; 463; 494; 626;
 644; 884; 891 Γαίη Th. 176;
 238 Γαῖαν Th. 20; 470 (cf.
 Γῆ)
 Γαλαξιάου Th. 353
 Γαλάτεια Th. 250
 Γαλήνη Th. 244
 Γερήνιος Fr. 15, 2
 Γερηνοῖς Fr. 15, 3
 Γερήνω Fr. 16
 Γῆρας Th. 225
 Γηρονονῆ Th. 309 Γηρονονῆα
 Th. 287 Γηρονονέα Th. 982
 Γῆς Th. 106
 Γιγάντων Th. 50 Γιγαντας Th.
 185
 Γλαυτοφάγων Fr. 54
 Γλαύκη Th. 244
 Γλαυκονόμη Th. 256
 Γλαύκω Fr. 7b, 7
 Γλήμων Fr. 135, 19
 Γλήχωνα Fr. 38, 1
 Γοργείοις (καρήνοις) S. 237
 Γόργην Fr. 135, 17
 Γοργοῦς S. 224 Γοργόνες S. 230
 Γοργούς Th. 274
 Γραίας Th. 270; 271
 Γραῖκον Fr. 4, 3
 Γρήνικον Th. 342
 (Γύγης Th. 149 v. l., 714 v. l.,
 734, 817 Γύγη Th. 618 v. l.)
 Γύης Th. 149; 714; *734; *817
 Γύη Th. 618
- (Δανααί Fr. 24 v. l.)
 Δανάης S. 216
 Δαναΐδης S. 229
 Δαναός Fr. 24
 Δεῖμος S. 195; 463 Δεῖμον Th.
 934
 Δευκαλίδης Fr. 96, 17
 Δευκαλίωνος Fr. 4, 1 Δευκα-
 λίωνι Fr. 115, 3 v. l.
 *〈Δηνάνειραν Fr. 135, 17〉
 (Δηίων Fr. 110, 3)
 Δήλω Fr. 265, 1
 Δημήτηρ Th. 969 O. 300 Δη-

- μήτερος O. 32; 393; 466;
 597; 805 S. 290 Δήμητρος
 Th. 912 Δημήτρι O. 465
 Δήμητρα Th. 454
 * Διδαίων Fr. 110, 3
 Διδύμους Fr. 122, 1
 Δίκη O. 256 Δίκης O. 220 Δίκην
 Th. 902
 Δίκτυν Fr. 6
 Διώνη Th. 353 Διώνην Th. 17
 Διώνυσος Th. 947 S. 400 Fr.
 121, 1 Διώνισον O. 614 Διό-
 νυσον Th. 941
 Δρύαλον S. 187
 Δρύαντα S. 179
 Δυναμένη Th. 248
 Δυσνομίην Th. 230
 Δωδώνη Fr. 134, 5 Δωδώνην
 Fr. 212
 Δωρίς Th. 250; 350 Δωρίδος
 Th. 241
 Δῶρος Fr. 7, 2
 Δωτίω Fr. 122, 2; 246
 Δωτώ [nom.] Th. 248

 Είλαρίδην Fr. 36
 Είλατίδης Fr. 123, 4
 Είλειθυϊαν Th. 922
 Είρηνην Th. 902
 'Εκάτη Th. 441 'Εκάτην Th.
 411; 418
 'Ελένη Fr. 93, 7 'Ελένης O. 165
 Fr. 94, 32, 42, 51*; 96, 3, 15
 'Ελένην Fr. 96, 22, 53
 'Ελευθῆρος Th. 54
 'Ελεφῆνωρ Fr. 96, 12
 'Ελίκη S. 381 'Ελίκην S. 475
 'Ελικῶνος Th. 2; 23 O. 639
 'Ελικῶνι Th. 7
 'Ελικωνιάδων Th. 1 'Ελικωνιά-
 δεσσ' O. 658
 'Ελλάδος O. 653
 ('Ελλήνεσι O. 528 v. l.)
 'Ελληνος Fr. 7, 1
 'Ελλοπίη Fr. 134, 1
 'Ελπίς O. 96
 'Εννοσίγαιος Th. 818 S. 104
 'Εννοσιγαίου Th. 930 'Εννο-
 σιγαίω Th. 441 Fr. 143, 2
 'Εννοσίγαιον Th. 456
 'Ενναλίιοιο S. 371
 'Εννώ [acc.] Th. 273
 'Εξάδιον S. 180
 'Επειῶν Fr. 73, 2
 'Επίδαυρον Fr. 96, 6
 'Επιμηθεύς O. 85 'Επιμηθέα
 Th. 511 O. 84
 'Επτάπορον Th. 341
 'Ερατώ [nom.] Th. 78; 246
 'Ερεβος [nom.] Th. 123 'Ερέ-
 βει Th. 125 'Ερεβος [acc.]
 Th. 515 'Ερέβεσφιν Th. 669
 'Ερινύας O. 803 'Ερινῦς Th.
 185
 'Ερις Th. 226 O. 24; 28; 804
 S. 156 'Εριν Th. 225 O. 16
 'Ερίδων O. 11
 'Ερμάων Fr. 23, 1
 'Ερμείην O. 68
 'Ερμῆ Th. 444 'Ερμῆν Th. 938
 Fr. 276
 'Ερμιόνην (Helenae filia) Fr.
 96, 56; 99, 1
 'Ερμιόνην (urbs) Fr. 96, 9
 'Ερμον Th. 343
 'Ερος Th. 120; 201
 'Ερύθεια (Hesperis) Fr. 270
 'Ερυσθείη (insula) Th. 290; 983
 'Ερχομενοῦ Fr. 38, 2
 'Εσπερέθουσα Fr. 270
 'Εσπερίδες Th. 275 'Εσπερίδων
 Th. 518 'Εσπερίδας Th. 215
 Εὐαγόρη Th. 257
 Εὐάρνη Th. 259
 Εὐβοίης Fr. 96, 12 Εὐβοϊαν
 O. 651 Fr. 186, 3
 Εὐδώρη Th. 244; 360 Fr. 180, 3
 Εὐήνον Th. 345
 Εὐκράντη Th. 243
 (Εὐκράτη Th. 243 v. l.)
 Εὐλυμένη Th. 247
 (Εὐνείκη Th. 246 libri)

- **Εὐνίκη* Th. 246
Εὐνομίην Th. 902
Εὐπόμπη Th. 261
Εὐρυάλη Th. 276
Εὐρυβίη Th. 375 *Εὐρυβίην* Th. 239
Εὐρυγύης Fr. 104
Εὐρυνόμη Th. 358; 907
Εὐρουσθήα S. 91
Εὐρυτίωνα Th. 293
Εὔρυτον Fr. 110, 2
Εὐρώπη Th. 357
Εὐτέρπη Th. 77
Εὐφημον Fr. 143, 2
Εὐφροσύνην Th. 909
 **Ἐχεμος* Fr. 90 **Ἐχεμον* Fr. 93, 3
 **Ἐχιδνα* Th. 304 **Ἐχιδναν* Th. 297
 (Ἐωσφόρον Th. 381 libri)
- Ζευξῶ* [nom.] Th. 352
Ζεύς Th. 56; 399; 412; 428; 498; 514; 520; 545; 550; 558; 561; 601; 669; 687; 784; 820; 853; 886; 899; 904; 914 O. 8; 47; 53; 104; 138; 143; 158; 168; 180; 229; 239; 281; 333; 379; 488; 565; 638; 668 S. 33; 89; 328; 383 Fr. 81, 8; 96; 59, 68; 115, 2; 134, 6; 138, 2; 186, 3; 245, 11 *Διός* Th. 13; 25; 29; 51; 52; 76; 81; 96; 104; 316; 328; 348; 386; 465; 513; 537; 613; 708; 730; 735; 815; 893; 920; 944; 952; 966; 1002; 1022 O. 4; 36; 51; 79; 99; 105; 122; 256; 267; 626; 676; 769 S. 66; 110; 126; 150; 163; 197; 202; 320; 322; 371; 392; 413; 422; 424; 443; 448 Fr. 96, 77, 88, 100; 116, 1; 171, 5; *245, 9 *Ζηνός* Th. 41; 285; 529 O. 87; 245; 253; 416; 483; 661 Fr. 96, 24; 103, 3; 169, 2 *Διί* Th. 36; 286; 580 O. 69; 259; (*χθονίω*) 465; 724 S. 56 Fr. 4, 2; 5, 1 *Ζηνί* Th. 141; 388; 938 S. 318 *Δία* Th. 11 O. 52; 273 *Δί'* Th. 468 O. 2 **Ζῆν* Th. 884 *Ζῆνα* Th. 47; 457; 479. *Ζῆν'* Th. 568; (884) *Ζεῦ* Th. 548 Fr. 161, 1 *Διόθεν* O. 765 S. 22
Ζεφύρον Th. 870 O. 594 *Ζεφυρον* Th. 379
Ζήλον Th. 384
- **Ἡβην* Th. 17; 922; 950
 **Ἡέλιος* Th. 760 **Ἡελίοιο* Th. 958 **Ἡελίου* Th. 1011 **Ἡελίω* Th. 956 **Ἡέλιον* Th. 19; 371
 **Ἡιόνη* Th. 255
 **Ἡλέκτρη* Th. 349 Fr. 275, 1
 **Ἡλέκτρην* Th. 266
 **Ἡλεκτρούωνος* S. 3 **Ἡλεκτρούωνα* S. 82
 **Ἡλεκτρούωνης* S. 16; 35 **Ἡλεκτρούωνη* S. 86
 **Ἡμαθίωνα* Th. 985
 **Ἡμέρη* Th. 124; 748
 **Ἡνιόχην* S. 83
 **Ἡοσφόρον* Th. 381
 **Ἡρακλῆς* Th. 318; 527 **Ἡρακλῆος* Th. 530; 951 S. 74; 138 Fr. 135, 2 **Ἡρακλέα* S. 448; 458
 **Ἡρακλειή* Th. 289; 982 S. 115; 349; 416 **Ἡρακλειεύς* Th. 332
 **Ἡρακλειή* Th. 315 S. 452
 *(<Fr. 135, 18> **Ἡρακλειήν* Th. 943 S. 52; 69
 **Ἡρη* Th. 314; 328; 927 **Ἡρης* Th. 952 **Ἡρην* Th. 11; 454; 921
 **Ἡριγένεια* Th. 381
 **Ἡριδανόν* Th. 338
 **Ἡσίοδον* Th. 22
 **Ἡφαιστος* Th. 945 S. 319 **Ἡφαιστίο* S. 244; 297; 313

- Ἡφαίστον Th. 866 S. 123
 Ἡφαιστον Th. 927 O. 60
 Ἡώς Th. 378; 984 O. 610 Ἡοῦς
 Th. 451 Ἡῶ Th. 19; 372
- Θάλεια Th. 77
 (Θαλίη Th. 245) Θαλίην Th.
 909
- Θάνατος Th. 759 Θανάτοιο
 Th. 756 Θάνατον Th. 212
- Θάυμας Th. 265 Θαύμαντος
 Th. 780 Θαύμαντα Th. 237
- Θεία Th. 371 Θεϊαν Th. 135
- Θέμιν Th. 16; 135; 901
- Θεμιστονόην S. 356
- Θεμιστώ [nom.] Th. 261
- Θέτις Th. 244; 1006
- Θηβαγενέος Th. 530
- Θήβης S. 105 Θήβη Th. 978
 O. 162 S. 49 Θήβην S. 80
- Θήβας S. 2; 13
- Θηρώ [nom.] Fr. 142, 5 [acc.]
 Fr. 142, 4
- Θησέα S. 182
- Θόαν Fr. 118
- Θόη Th. 245; 354
- Θρηκίον O. 553
- Θρήκης O. 507
- Θρονίη Fr. 23, 2
- Ἰάνειρα Th. 356
- Ἰάνθη Th. 349
- Ἰαπειτιονίδης Th. 614 Ἰαπειτιο-
 νίδη Th. 528 Ἰαπειτιονίδη
 Th. 543; 559 O. 54
- Ἰαπετός Th. 507 Ἰαπετοῖο Th.
 565; 746 O. 50 Ἰαπετόν Th.
 18; 134
- Ἰασιῶν (dat.) Th. 970 (Ἰασίω
 alt. rec.)
- Ἰαωλκός S. 380 *Ἰαωλκοῦ Fr.
 81, 2 Ἰαωλκόν *Th. 997 S.
 474
- Ἰδης [gen.] Th. 1010
- Ἰδομενῆος Fr. 96, 16
- Ἰδυία Th. 352 Ἰδυϊαν Th. 960
- Ἰήσωνι Th. 1000 Ἰήσωνα Fr. 19, 1
- Ἰθάκης Fr. 94, 21
- Ἰλέα Fr. 116, 1
- Ἰμερος Th. 64; 201
- Ἰνώ [acc.] Th. 976
- *〈Ἰοβάταιο Fr. 7b, 13〉
- Ἰόλαος S. 102; 323; 340; 467
- Ἰολάων S. 74 Fr. 142, 1 Ἰο-
 λάω Th. 317 Ἰόλαον S. 77
- Ἰόλαε S. 78; 118
- Ἰόλειαν Fr. 110, 5
- Ἰπποθόη Th. 251
- Ἰππονόη Th. 251
- Ἰππόστρατος Fr. 73, 1
- *Ἰπποτάδην Fr. 142, 3
- Ἰππου κρήνης Th. 6
- Ἰππώ [nom.] Th. 351
- Ἰρις Th. 780 Ἰριν Th. 266; 784
- Ἰστίνην Th. 454
- Ἰστρον Th. 339
- Ἰσχυς Fr. 123, 3
- Ἰφικλειῖδην S. 111
- Ἰφικλήα S. 54
- Ἰφικλός Fr. 166, 2 Ἰφικόλιο Fr.
 94, 35
- Ἰφίτος Fr. 110, 4
 (Ἰωλκοῦ Fr. 81, 2 Ἰωλκόν Th.
 997)
- Καδμείοισιν Th. 326 Καδμεί-
 ονς S. 13 Καδμείη Th. 940
- Καδμηίδι O. 162
- Κάδμος Th. 937 Κάδμω Th. 975
- Κάικον Th. 343
- Καινέα S. 179
- Καλλιόπη Th. 79
- Καλλιρόη Th. 351; 981 Καλλι-
 ρόη Th. 288
- *〈Καλυδῶνος Fr. 135, 13〉
- Καλυψά [nom.] Th. 359; 1017
- Κάλχαντα Fr. 160, 6
- Κάστωρ Fr. 94, 13 Κάστορι Fr.
 94, 27, 31
- Κελαινώ [nom.] Fr. 275, 2
- Κένταυροι S. 184 Κενταύροι-
 σιν Fr. 79, 5

- Κέρβερον* Th. 311
Κερκίης Th. 355
Κεφάλω Th. 986
Κήρ S. 156 *Κήρα* Th. 211 *Κή-
ρες* S. 249 *Κήρας* Th. 217
Κητώ [nom.] Th. 270; 333 *Κη-
τοῦς* Th. 336 *Κητώ* [acc.]
 Th. 238
Κῆρυξ S. 472 Fr. 156 *Κήρυκα* S.
 354; 476
Κίρκη Th. 1011 *Κίρκην* Th. 957
Κλέεια Fr. 180, 2
Κλειώ Th. 77
Κλεοδαίου Fr. 201
Κλυμένη Th. 351 *Κλυμένην* Th.
 508
Κλύμενος (Orchomeni filius)
 Fr. 277
Κλύμενον (Oenei filius) Fr. 135,
 16
Κλυταιμίστρα Fr. 93, 5
Κλυτίη Th. 352
Κλυτίος Fr. 110, 3
Κλωθώ [nom.] S. 258 [acc.] Th.
 218; 905
Κοίον Th. 404 *Κοῖον* Th. 134
Κόρινθον Fr. 96, 8
Κορωνίς Fr. 180, 2 *Κόρωνιν* Fr.
 123, 3
Κόττος Th. 149; 654; 714; 734;
 817 *Κόττω* Th. 618
Κούρησιν (Aetoliae gens) Fr.
 135, 13
Κουρήτες (θεοί) Fr. 198, 3
Κράτος Th. 385
(Κρείω Th. 375 *Κρείον* Th.
 134 v. l.)
Κρείοντα S. 83
Κρηθεύς Fr. 7, 4
(Κρηνηίς Th. 359)
Κρήτης Th. 477; 971 Fr. 96,
 16 *Κρήτη* Th. 480
(Κρησιίς Th. 359)
Κρίω Th. 375 **Κριόν* Th. 134
Κρονίδης Th. 412; 423; 450;
 624 O. 18; 138; 158; 168;
 239; 247 Fr. 115, 2 *Κρονίδεω*
 Th. 572 O. 71 *Κρονίδη* Th. 53
Κρονίων Th. 949 O. 242; 276
 Fr. 68; 81, 11 *Κρονίωνος*
 Th. 4 *Κρονίωιν* Th. 534 O.
 69; 259 S. 53; 56
Κρόνος Th. 137; 168; 459; 473;
 495 O. 169 *Κρόνον* Th. 395;
 625; 630; 648; 660; 668 O.
 111 *Κρόνω* Th. 453; 476; 634
Κρόνον Th. 18; 73; 851
 *〈*Κτήσιππον* Fr. 135, 19〉
Κυανοχαίτης Th. 278
Κυδοιμός S. 156
Κυθήρεια Th. 934; 1008 *Κυ-
θήρειαν* Th. 196; 198
Κυθήριοις Th. 198 *Κυθήριοισιν*
 Th. 192
Κύκλωπες Th. 144 *Κύκλωπας*
 Th. 139
Κύκνος S. 65; 346; 368; 413
Κύκνον S. 57; 329; 331; 468;
 472 *Κύκνε* S. 350
Κυλλήνης Fr. 276
Κυματολήγη Th. 253
Κύμη O. 636
Κυμοδόκη Th. 252
Κυμοδόη Th. 245
Κυμοπόλειαν Th. 819
Κυμώ [nom.] Th. 255
Κύπριδος Fr. 187, 2
Κυπρογενέα Th. 199
Κύπρω Th. 199 *Κύπρον* Th. 193
Κυρήνη Fr. 128, 2

Λάδωνα Th. 344
Λαέρταο Fr. 94, 22
Λακεδαιμονιάδε Fr. 94, 26, 37
Λαομέδεια Th. 257
Λαπιθάων S. 178
Λατινον Th. 1013
Λάχεσις S. 258 *Λάχεσιν* Th.
 218; 905
(Λειαγόρη Th. 257 libri)
Λειπεφίλην Fr. 142, 2
Λελέγων Fr. 115, 1

- Λερναίην* Th. 314
(Λερναρίωνι Fr. 115, 3 v. l.)
 **Ληαγόρη* Th. 257
Λήθην Th. 227
Ληραιώνα O. 504
Λητοιίδης S. 479 *Λητοιίδην* Fr. 125, 3
Λητώ [nom.] Th. 918 O. 771 Fr. 265, 3 **Λητώος* S. 202 (*Λητοῦς* S. 202) *Λητώ* [acc.] Th. 18; 406
Λίγυς [acc. plur.] Fr. 55
Λιλαϊήθεν Fr. 37
Λιμόν Th. 227
Λίνον Fr. 192, 1, 4
Λόγους Th. 229
Λοκροί S. 25
Λοκρός (heros) Fr. 115, 1
Λυγκῆος S. 327
Λυκάονος Fr. 44, 1
Λύκτον Th. 477; 482
Λυσιάνασσα Th. 258

Μάγνης Fr. 6 *Μάγνητα* Fr. 5, 2
Μαῖα Fr. 275, 3 *Μαίη* Th. 938
Μαϊανδρον Th. 339
 **Μακηδόνα* Fr. 5, 2
Μάντης Fr. 166, 1
Μάρης Fr. 165, 1
Μάσητα Fr. 96, 7
Μάχας Th. 228
Μέγαρα Fr. 96, 8
Μέδουσα Th. 276
Μελανίππη Fr. 278, 3
Μελίας Th. 187
Μελίβοια Fr. 46
Μελίτη Th. 247
Μελπομένη Th. 77
Μέμνονα Th. 984
Μενέλαος Fr. 94, 24; 96, 48, 51, 55 *Μενελάον* Fr. 93, 7 *Μενελάω* Fr. 94, 15; 99, 1 *Μενέλαον* Fr. 96, 1
 **Μενεσθεύς* Fr. 94, 43)
Μενεσθώ [nom.] Th. 357
Μενίππη Th. 260

Μενοίτιον Th. 510; 514
Μερόπη Fr. 275, 3
Μήδειαν Th. 961
Μήδειον Th. 1001
Μημιονίκη Fr. 143, 1
Μηκώνη Th. 536
Μηλόβοσις Th. 354
Μῆτις Th. 358 *Μῆτιν* Th. 886
Μίμαντα S. 186
Μιννήμιον Fr. 144, 4
Μίνωος Th. 948 Fr. 96, 17
Μνημοσύνη Th. 54 *Μνημοσύνης* Th. 915 *Μνημοσύνην* Th. 135
Μοίραι Fr. 139 *Μοίρας* Th. 217; 904
Μόλουρον (*Μόλυρον libri*) Fr. 144, 1
Μόρον Th. 211
Μούσαι Th. 25; 52; 75; 96; 114; 916; 966; 1022 O. 1; 662 S. 206 *Μουσάων* Th. 1; 36; 93; (94 v. l.); 100 Fr. 197, 1 *Μουσέων* Th. 94 *Μούσης* O. 658
Μόψον S. 181
Μυρμιδόνων S. 380; 474
Μῶμον Th. 214

Ναυβολίδαο Fr. 110, 6
Νανσίθοον Th. 1017
Νανσίνοον Th. 1018
Νείκεα Th. 229
Νεῖλον Th. 338
Νεμειάτον Th. 327
Νεμείης Th. 329; 331
Νέμεσις O. 200 *Νέμεσιν* Th. 223
Νέσσον Th. 341
Νέστωρ Fr. 15, 2; 16 *Νέστωρος* Fr. 17, 2
Νηλῆος Fr. 15, 1
Νηληιάδαο Fr. 17, 2
Νημερτής Th. 262
Νηρηῆος Th. 240; 263; 1003
Νηρέα Th. 233
Νησαίη Th. 249

- Νησῶ [nom.] Th. 261
 Νίκην Th. 384
 Νικόστρατον Fr. 99, 2
 Νότιοιο O. 675 Νότου Th. 870
 Νότον Th. 380
 Νύμφαι Fr. 171, 5; 180, 1; 198,
 1 Νυμφέων Th. 130 Νύμ-
 φας Th. 187
 Νύξ Th. 123; 211; 213; 224;
 748; 757 O. 17 Νυκτός Th.
 107; 124; 744; 758 Νύκτα
 Th. 20
- Ξάνθη Th. 356
 Ξοῦθος Fr. 7, 2
- Ὄβριάρεως Th. 734 Ὄβριάρεω
 Th. 617
 *Ὀδίτew Fr. 135, 38 *ἽὈδίτην
 Fr. 135, 19)
- Ὀδυσσεύης Th. 1012 Fr. 94, 21
 Ὀδυσῆι Th. 1017
- Ὄθρονος Th. 632
 Οἰβαλίδαο Fr. 94, 38
 Οἰδιπόδαο O. 163
 Ὀιζόν Th. 214
 Ὀικλειδαο Fr. 94, 16
 Οἰνήι Fr. 135, 14
 Ὀλμειοῦ Th. 6
 Ὀλυμπιάδες Th. 25; 52; 966;
 1022 Ὀλυμπιάδεσιν Fr.
 142, 2
 Ὀλύμπιος Th. 390 O. 474 Fr.
 81, 8; 205, 1 Ὀλυμπίου Th.
 529 O. 87; 245 Ὀλύμπιον
 Th. 884 Ὀλύμπια Th. 75;
 114; 783; 804; 963 O. 81;
 110; 128
 Ὀλυμπος Th. 680; 842 S. 203
 Ὀλύμπου Th. 37; 42; 51; 62;
 118; 408; 689; 794 Ὀλυμ-
 που Th. 68; 101; 113; 391
 O. 139; 197; 257 S. 79; 466
 Fr. 5, 3
 Ὀμηρος Fr. 265, 1
 Ὀνειρων Th. 212
- Ὀπλέα S. 180
 (Ὀρθρω Th. 327 v. l. Ὀρθρον
 Th. 293, 309 v. l.)
 Ὀρθω Th. 327 Ὀρθου Th. 293;
 309
 Ὀρκος O. 219 Ὀρκου Th. 231
 O. 804
 Ὀρχομενόν Fr. 144, 4
 Οὔλύμπιοι Th. 633; 855 S. 30
 Οὔλύμπου Fr. 125, 2 Οὐ-
 λύμπω Th. 953 Οὔλυμπου
 S. 471 Οὔλυμπόνδε Th. 397
 Οὐρανίδη Th. 486 Οὐρανίδαο
 Th. 502
 Οὐρανίη Th. 78; 350 Fr. 192, 1
 Οὐρανιώνων Th. 461; 919; 929
 Οὐρανός Th. 45; 159; 176;
 208; 702 Οὐρανοῦ Th. 106;
 147; 154; 421; 463; 644; 891
 Οὐρανοῦ Th. 133 Οὐρανόν
 Th. 127; 470
 Οὔρεα Th. 129
 Οὔρειον S. 186
- Παγασαίου S. 70
 Παιών Fr. 194, 2
 Πάλλαντι Th. 383 Πάλλαντα
 Th. 376
 Παλλάο Th. 577 O. 76 S. 126
 Fr. 245, 4
 Πανδιονίδαο Fr. 245, 3
 Πανδιονίς O. 568
 Πανδώρη Fr. 4, 2 Πανδώρη
 O. 81
 Πανελλήνεσσι O. 528
 *Πανόπεια Th. 250
 (Πανόπη Th. 250 libri)
 *Πανοπήα Fr. 38, 1
 Πανοπηίδοο Fr. 105
 Παρθένιον Th. 344
 Παρηησοῖο Th. 499
 Πασιθέη Th. 246
 Πασιθήη Th. 352
 Πειθῶ [nom.] Th. 349 O. 73
 Πειριθοοο S. 179 Fr. 113
 *Πείρου (Πείροιο libri) Fr. 74, 2

- (Πεισιθόη Th. 352 v. 1.)
 Πελασγός Fr. 44, 2
 Πελασγῶν Fr. 212
 Πελειάδες Fr. 178; 179 Πελειά-
 δας Fr. 177
 Πελής Th. 996
 Πεμφορηδῶ [acc.] Th. 273
 Περιήρης Fr. 7, 5
 Περικλύμενον Fr. 14, 1
 Περιμήδεα S. 187
 *〈Περίφαντα Fr. 135, 16〉
 Περμησσοῖο Th. 5
 Περσέπολιν Fr. 17, 3
 Περσεύς Th. 280 S. 216; 229
 Περσεφονείης Th. 768; 774
 Περσεφόνην Th. 913
 Περσηίς Th. 356; 957
 Πέρσης (heros) Th. 409 Πέρ-
 σην Th. 377
 Πέρση (frater Hesiodi) O. 10;
 27; 213; 274; 286; 299; 397;
 611; 633; 641
 *Π〈ετewō〉 Fr. 94, 43, 〈46〉
 Πετραίη Th. 357
 Πετραῖον S. 185
 Πενκείδας S. 187
 (Πεφρηδῶ [acc.] Th. 273 v. 1.)
 Πήγασος Th. 281; 325 Πήγα-
 σον Fr. 245, 17
 Πηλείδην Fr. 96, 50
 *〈Πηλεύς Fr. 81, 3〉 Πηλεί Th.
 1006 Πηλεῦ Fr. 81, 7
 Πηλίου Fr. 96, 54 Πηλίω Fr.
 19, 2; 96, 49 Πήλιον Fr.
 79, 4
 Πηνειοῦ Fr. 128, 2 Πηνειόν
 Th. 343
 Πιερίδες S. 206
 Πιερίη Th. 53 Πιερίην Fr. 5, 3
 Πιερίηθεν O. 1
 Πληιάδες O. 615; 619 Πληιά-
 δων O. 383 Πληιάδας O. 572
 Πληξάνου Th. 353
 Πλούτων Th. 969
 Πλουτώ [nom.] Th. 355
 *Πλωτώ [nom.] Th. 243
 Ποδάρκης Fr. 94, 35
 *Πολυδέκτεα Fr. 6
 (Πολυδέυκτα Fr. 6)
 Πολυδευκής Fr. 94, 13 Πολυ-
 δέυκει Fr. 94, 27, 31
 Πολυδώρη Th. 354
 Πολύδωρον Th. 978
 Πολυκάστη Fr. 17, 1
 Πολύμνια Th. 78
 Πόνον Th. 226
 Ποντοπόρεια Th. 256
 Πόντος Th. 107; 233 Πόντον
 Th. 132
 *〈Πορθάωνος Fr. 135, 14〉
 Ποσειδάων O. 667 Fr. 14, 2;
 116, 5; 245, 1 *〈Ποσειδάωνος
 Fr. 245, 14〉 Ποσειδάωνι Fr.
 7b, 6 Ποσειδάωνα Th. 15
 Ποσειδέων Th. 732
 Ποταμοῖς Th. 348 Ποταμούς
 Th. 337
 *Πουλυνόη Th. 258
 (Πουλυνόμη Th. 258 libri)
 Πρόλογον S. 180
 Προμηθεύς Th. 546; 614 O. 48;
 86 Προμηθεά Th. 510; 521
 Προνόη Th. 261
 Πρυμνώ [nom.] Th. 350
 (Πρωθῶ [nom.] Th. 243 v. 1.)
 Πρωτεσίλαος Fr. 94, 36
 Πρωτομέδεια Th. 249
 Πρωτώ [nom.] Th. (243 libri),
 248
 Πυθῶ [acc.] Fr. 123, 2 Πυθοῖ
 Th. 499 Πυθοῖδε S. 480
 Πύλον S. 360
 ῥέην Th. 467
 (ῤεῖα Th. 453 v. 1.) ῥεῖη Th.
 453; 625; 634 ῥεῖαν Th. 135
 ῥῆσον Th. 340
 ῥόδεια Th. 351
 ῥοδίον Th. 341
 Σαγγάριον Th. 344
 Σαλαμῖνος Fr. 96, 4

- Σαλμωνεύς Fr. 7, 5
 Σατύρων Fr. 198, 2
 Σαώ [nom.] Th. 243
 Σειρίος O. 417; 587; 609 S.
 397 Σειρίον S. 153
 Σελήνην Th. 19; 371
 Σεμέλη Th. 940 Σεμέλην Th.
 976
 Σῆρον Fr. 86
 Σθεννώ [nom.] Th. 276
 Σιμοῦντα Th. 342
 Σισυφίδαο Fr. 245, 13
 Σίσυφος Fr. 7, 4
 Σκάμανδρον Th. 345
 Σκύθας Fr. 55
 Σπειώ [nom.] Th. 245
 Στερόπην Th. 140
 Στρατονίη Fr. 110, 1
 Στρομόνα Th. 339
 Στύξ Th. 361; 383; 389; 397;
 776 Στυγός Th. 805
 *〈Σχοινηός Fr. 21, 3〉
 Ταρτάρου Th. 736; 807; 822
 Τάρταρον Th. 682; 721; 725;
 868 S. 255
 Τάρταρα Th. 119 (Τάρταρ' Th.
 725 v. l.)
 Ταφίων S. 19
 Τελαμών Fr. 278, 1
 Τελεστό [nom.] Th. 358
 (Τερμησοῖο Th. 5 v. l.)
 Τερψιχόρη Th. 78
 Τηθύς Th. 337; 368 Τηθύος
 Th. 362 Τηθύν Th. 136
 Τηλεβοάων S. 19
 Τηλέγονον Th. 1014
 Τηλεμάχῳ Fr. 17, 1
 Τηϋγέτη Fr. 275, 1
 Τιθωνῶ Th. 984
 Τιμάνδρη Fr. 93, 3 Τιμάνδρην
 Fr. 90
 Τίρυνθ' Th. 292
 Τίρυνθον S. 81
 Τιταρήσιον S. 181
 Τιτήνες Th. 630; 632; 648;
 668; 676; 729; 814; 851 Τι-
 τήνεσσι Th. 650; 674; 882
 Τιτήσι Th. 392; 424; 663
 Τιτήνας Th. 207; 697; 717;
 820
 Τιτόν Fr. 36
 Τλησήνορα Fr. 113
 Τοξεύς (Euryti filius) Fr. 110, 4
 Τοξέα (Oenei filius) Fr. 135, 16
 Τρητοῖο Th. 331
 Τρηχίνος S. 355; 469 Τρηχίνα
 S. 353
 Τριτογένεια S. 197 Τριτογέ-
 νειαν Th. 895; 924
 Τρίτων Th. 931
 Τροιζήνα Fr. 96, 6
 Τροίην O. 165; 653
 Τυνδαρέου Fr. 94, 38; 96, 21
 Τυνδάρεω Fr. 94, 7
 Τυνδαρίδῃσιν Fr. 94, 20
 Τυρσηνοῖσιν Th. 1016
 Τυφάονιον S. 32
 Τυφάονα Th. 306
 Τυφωός Th. 869 Τυφωέα Th.
 821
 Τύχη Th. 360
 Ὑάδες O. 615 Ὑάδας Fr. 180, 4
 Ὑδρην Th. 313
 Ὑηττος Fr. 144, 1
 Ὑλλον Fr. 135, 19
 Ὑπεριονίδαο Th. 1011
 Ὑπερίονος Th. 374 Ὑπερίονα
 Th. 134
 Ὑπνος Th. 759 Ὑπνον Th. 212;
 756
 Ὑρίη Fr. 132 Ὑρίη Fr. 143, 1
 Ὑσμίνας Th. 228
 Φαέθοντα Th. 987
 Φαισύλη Fr. 180, 2
 Φαιώ [nom.] Fr. 180, 3
 Φάληρον S. 180
 Φᾶσιν Th. 340
 Φέλλον Fr. 46
 Φέρουσα Th. 248

- Φηρέα Fr. 135, 15
 Φθίγη Fr. 128, 1 Φθίγην Fr. 81, 1
 Φίη Th. 326
 Φίκιον (ὄρος) S. 33
 Φιλάμονα Fr. 111
 Φιλότητα Th. 224
 Φιλυρίδης Th. 1002
 Φλεγύαο Fr. 123, 4
 Φόβος S. *144, 195; 463 Φόβον
 Th. 934; (Φόβους Th. 228
 v. l.)
 Φοίβη Th. 404 Φοίβην Th. 136
 Φοίβος S. 68 Fr. 135, 40; 194,
 1 Φοίβον S. 100 Φοίβω Fr.
 123, 3; *125, 3 Φοίβον Th.
 14 Fr. 265, 3
 Φόνονος Th. 228
 (Φόρκυ Th. 333 v. l.) Φόρκυ
 Th. 270 Φόρκυ Th. 333 Φόρ-
 κυν Th. 237
 Φόρκυνος Th. 336
 Φυκτέος Fr. 73, 2
 Φυλάκης Fr. 94, 34
 Φυλακίδαο Fr. 94, 35
 Φύλακος Fr. 166, 4
 Φύλας Fr. 142, 1
 Φυλήα Fr. 93, 4
 Φωκῆες S. 25
 Φῶκον Th. 1004

 Χαίρωνος Fr. 142, 6
 Χαλκίδα O. 655
 Χαλκωδοντιάδης Fr. 96, 13
 Χάος [nom.] Th. 116 Χάεος
 Th. 123; 814 Χάος [acc.] Th.
 700
 Χάριτες Th. 64 O. 73 Χαρίτων
 Th. 946 Fr. 21, 3; 94, 6;
 128, 1 Χαρίτεσσιν Fr. 180, 1
 Χάριτας Th. 907
 (Χείρων Th. 1001 Fr. 19, 2;
 96, 49 libri)
 Χίμαιραν Th. 319 *〈Fr. 7b, 12〉
 *Χίρων Th. 1001 Fr. 19, 2; 96,
 49
 Χρυσάωρ Th. 281; 287 Χρυ-
 σάωρι Th. 979
 *Χρυσήις Th. 359

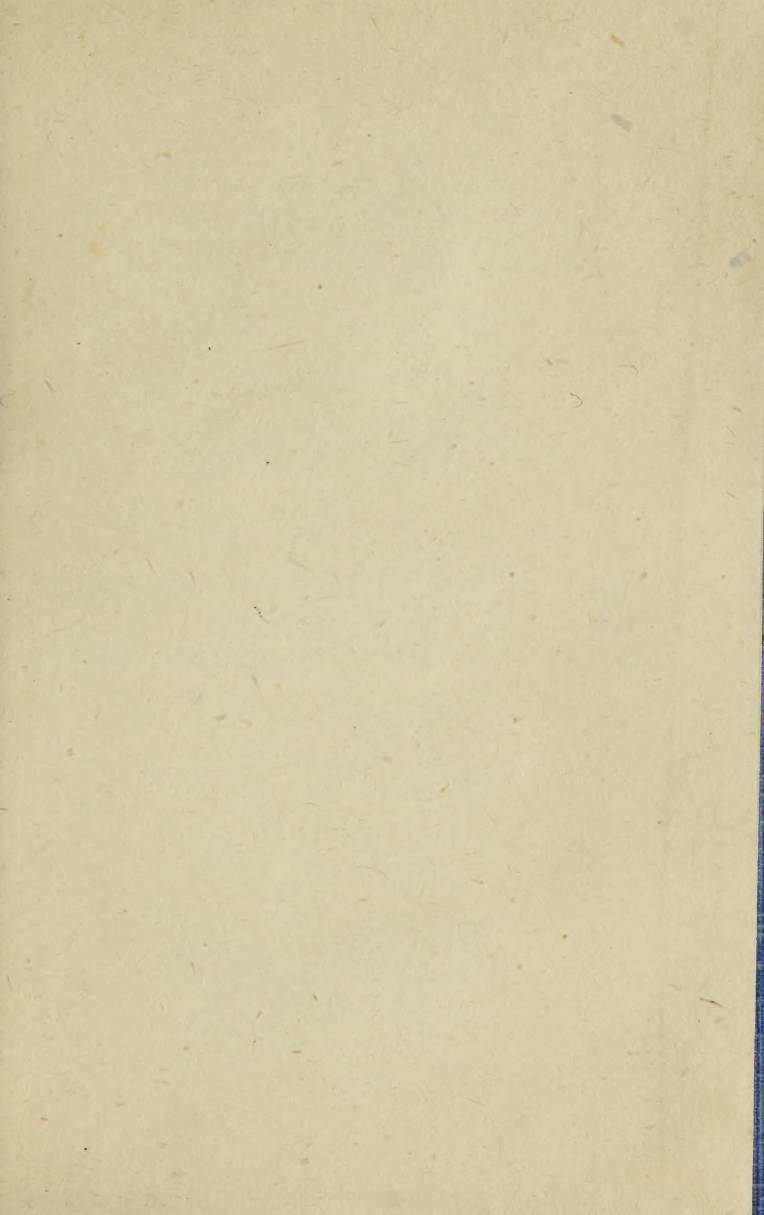
 Ψαμάθη Th. 260; 1004
 (Ψεύδεα Th. 229 v. l.)

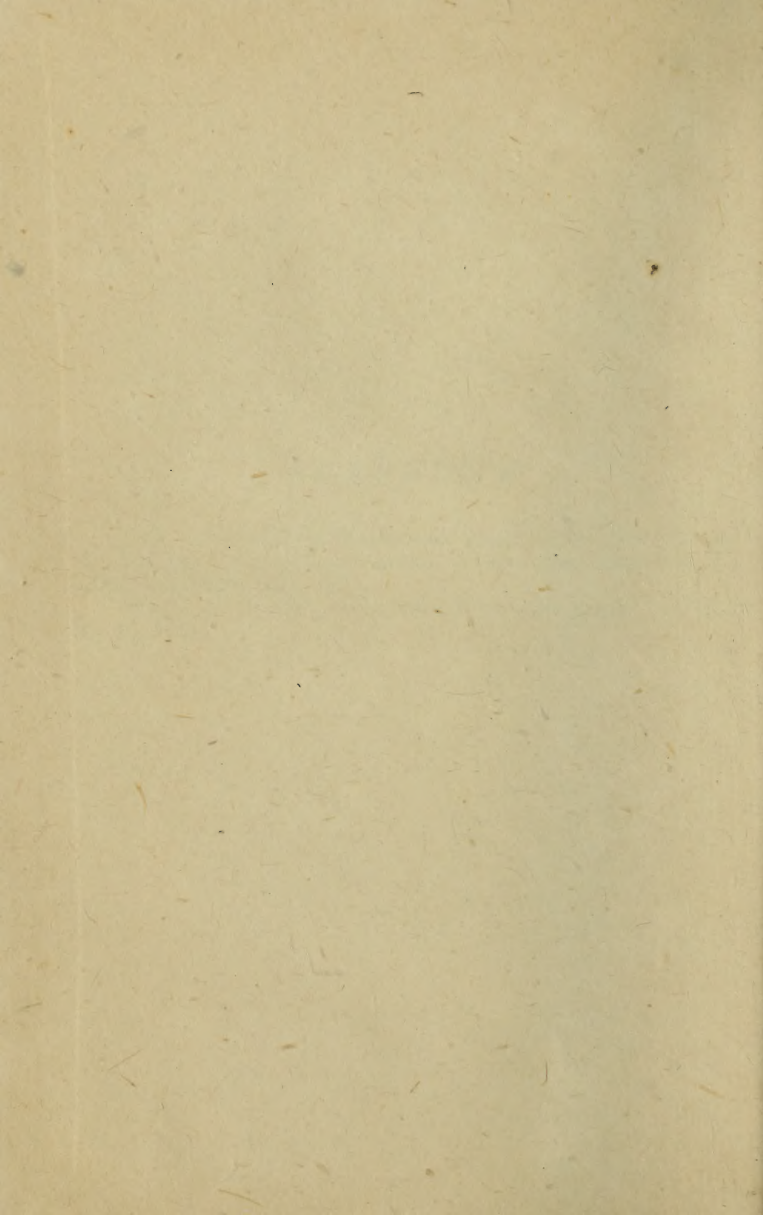
 *Ἐαρίων O. 609 *Ἐαρίωνος
 O. 598; 615; 619
 *Ἐγγλίην (insula) Fr. 70
 Ἐγγλίου (πόντου) Fr. 96, 20
 Ἐγγλίον Fr. 70
 Ἐκεανίνη Th. 389; 956 Ἐκεα-
 νίνην Th. 507 Ἐκεανῖναι
 Th. 364
 Ἐκεανός S. 314 Ἐκεανοῖο Th.
 215; 242; 265; 274; 288;
 292; 294; 695; 776; 789;
 816; 959 O. 566 Fr. 274
 Ἐκεανοῦ Th. 282; 362; 368;
 383; 841; 908; 979 Ἐκεανῶ
 Th. 337 Ἐκεανόν Th. 20;
 133 O. 171
 Ἐκυπέτην Th. 267
 Ἐκυρόη Th. 360
 Ἐλενίην Fr. 74, 1
 Ἐραι O. 75 Ἐρας Th. 901
 (Ἐρίων O. 609 Ἐρίωνος O. 598;
 615; 619)

ADDENDUM

Scut. 212 ε>ΦΟΙΝΕΟΝ lectionem papyri Q ex *ἐφοί<κ>νεον*
= *ἐποίχνεον* adspiratione mutata natam esse suspicatur C.
Liter. Centralbl. 1907, 443

Fragm. 96, 94 init. οἴο>ς scribendum esse censet Klouček;
an *πάμπα>ν*?

Hesiodus

PA

3404

Hesiodi Carmina

.H56

PONTIFICAL INSTITUTE
OF MEDIAEVAL STUDIES
59 QUEEN'S PARK
TORONTO 5, CANADA

